

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

REVISIONSRÄTTEN

I enlighet med bestämmelserna i artikel 287.1 och 287.4 i EG-fördraget och artiklarna 129 och 143 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1081/2010, och artiklarna 139 och 156 i rådets förordning (EG) nr 215/2008 av den 18 februari 2008 med budgetförordning för tionde Europeiska utvecklingsfonden

har Europeiska unionens revisionsrätt vid sitt sammanträde den 8 september 2011 antagit sina

ÅRSRAPPORTER

för budgetåret 2010.

Rapporterna har tillsammans med institutionernas svar på revisionsrättens iakttagelser överlämnats till de myndigheter som ska bevilja ansvarsfrihet och till de övriga institutionerna.

Revisionsrättens ledamöter är följande:

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA (ordförande), David BOSTOCK, Morten Louis LEVYSOHN,
Ioannis SARMAS, Igors LUDBORŽS, Jan KINŠT, Kersti KALJULAIK, Massimo VARI, Juan RAMALLO,
Olavi ALA-NISSILÄ, Karel PINXTEN, Ovidiu ISPIR, Nadejda SANDOLOVA, Michel CRETIN, Harald NOACK,
Henri GRETHEN, Eoin O'SHEA, Szabolcs FAZAKAS, Louis GALEA, Ladislav BALKO, Augustyn KUBIK, Milan Martin CVIKL,
Rasa BUDBERGYTĖ, Lazaros S. LAZAROU, Gijs DE VRIES, Harald WÖGERBAUER, Hans Gustaf WESSBERG.

ÅRSRAPPORT OM BUDGETGENOMFÖRANDET

(2011/C 326/01)

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	<i>Sida</i>
Allmän inledning	7
Kapitel 1 — Revisionsförklaringen och information till stöd för denna	9
Kapitel 2 — Inkomster	43
Kapitel 3 — Jordbruk och naturresurser	71
Kapitel 4 — Sammanhållning, energi och transport	101
Kapitel 5 — Bistånd till tredjeland, utvecklingssamarbete och utvidgning	139
Kapitel 6 — Forskning och annan inre politik	165
Kapitel 7 — Administrativa och andra utgifter	191
Kapitel 8 — EU-budgeten: att uppnå resultat	205
Bilaga — Finansiella uppgifter om den allmänna budgeten	227

ALLMÄN INLEDNING

0.1. Europeiska revisionsrätten är den EU-institution som enligt fördraget ska granska Europeiska unionens finanser. Revisionsrätten fungerar såsom EU:s externa revisor som oberoende väktare av unionsmedborgarnas ekonomiska intressen och bidrar till att förbättra EU:s ekonomiska förvaltning. Mer information om revisionsrätten finns i den årliga verksamhetsrapporten på revisionsrättens webbplats www.eca.europa.eu. Där finns också revisionsrättens särskilda rapporter om EU:s utgiftsprogram och inkomster och yttranden över ny eller ändrad lagstiftning.

0.2. Detta är revisionsrättens 34:e årsrapport om genomförandet av EU:s budget. Den gäller budgetåret 2010. Europeiska utvecklingsfonden behandlas i en separat årsrapport.

0.3. EU:s allmänna budget fastställs varje år av rådet och Europaparlamentet. Tillsammans med revisionsrättens särskilda rapporter bildar årsrapporten ett underlag för förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet, där Europaparlamentet beslutar huruvida Europeiska kommissionen på ett tillfredsställande sätt har fullgjort sina skyldigheter när det gäller genomförandet av budgeten. Revisionsrätten översänder sin årsrapport till de nationella parlamenten samtidigt som den översänds till Europaparlamentet och rådet.

0.4. Den centrala delen i denna rapport är revisionsrättens revisionsförklaring (även kallad "DAS") om tillförlitligheten i Europeiska unionens årsredovisning och om transaktionernas laglighet och korrekthet (i rapporten kallat "transaktionernas korrekthet"). Revisionsförklaringen inleder rapporten. Merparten av innehållet därefter är en redogörelse för det revisionsarbete som ligger till grund för revisionsförklaringen.

— Kapitel 1 innehåller revisionsförklaringen och en sammanfattning av resultatet av revisionsrättens granskning av räkenskapernas tillförlitlighet och transaktionernas korrekthet samt en sammanfattning av budgetförvaltningen 2010.

— Kapitlen 2–7 innehåller detaljerade granskningsresultat i form av "särskilda bedömningar" av EU:s inkomster och utgifter. Kapitel 2 behandlar inkomstsidan i EU:s budget, och kapitlen 3–7 behandlar fem verksamhetsområden inom vilka utgifter från EU:s budget godkänns och bokförs. Dessa verksamhetsområden motsvarar i stora drag de

rubriker som används i budgetramen för 2007–2013, där EU:s generella fleråriga utgiftsplaner fastställs.

0.5. De särskilda bedömningarna grundar sig i första hand på resultatet av revisionsrättens granskning av transaktionernas korrekthet, på en bedömning av hur ändamålsenligt de viktigaste systemen för övervakning och kontroll av inkomster och utgifter fungerar och på en granskning av tillförlitligheten i kommissionens skriftliga uttalanden.

0.6. Årets årsrapport skiljer sig från sina föregångare i ett antal viktiga avseenden:

— Revisionsförklaringens form och innehåll återspeglar de omarbetade internationella revisionsstandarder som trädde i kraft i början av 2011 ⁽¹⁾.

— Strukturen på de särskilda bedömningarna har ändrats och de innehåller nu en mer användbar analys av EU:s utgifter. Kapitel 4 omfattar EU:s utgifter för energi och transport tillsammans med utgifter inom strukturfonderna och Sammanhållningsfonden. Utbildning, medborgarskap, ekonomi och finans och forskning behandlas i kapitel 6 – Forskning och annan inre politik.

— I ett nytt kapitel om effektivitetsrevisioner (kapitel 8) analyseras bedömningen av de prestationer som beskrivs i de årliga verksamhetsrapporterna från tre av kommissionens generaldirektörer och presenteras viktiga gemensamma ämnen i de särskilda rapporter som revisionsrätten antog 2010.

0.7. Kommissionens svar på revisionsrättens iakttagelser – eller i förekommande fall svaren från andra EU-institutioner och EU-organ – presenteras också i rapporten. Kommissionen ger i en del av sina svar en ny innebörd åt revisionsrättens iakttagelser eller anger att revisionsrätten har dragit slutsatser som den i själva verket inte har gjort. I beskrivningen av sina iakttagelser och slutsatser tar revisionsrätten hänsyn till revisionsobjektets kommentarer. Det är emellertid revisionsrättens ansvar, såsom extern revisor, att rapportera sina granskningsiakttagelser, dra slutsatser av dessa iakttagelser och därefter göra en oberoende och opartisk bedömning av räkenskapernas tillförlitlighet och transaktionernas laglighet och korrekthet.

⁽¹⁾ Särskilt Issai 1705 om modifierat uttalande i rapport från oberoende revisor och Issai 4200 om riktlinjer för granskning av regelefterlevnad vid revision av finansiella rapporter.

KAPITEL 1

Revisionsförklaringen och information till stöd för denna

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	<i>Punkt</i>
Revisionsrättens revisionsförklaring till Europaparlamentet och rådet – oberoende revisorns rapport	I–XII
Räkenskapernas tillförlitlighet	VII–VIII
Lagligheten och korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna	IX–XII
Inledning	1.1–1.5
Granskningsresultat för budgetåret 2010	1.6–1.25
Räkenskapernas tillförlitlighet	1.6–1.8
Transaktionernas korrekthet	1.9–1.16
Sammanfattning av de särskilda bedömningarna inom ramen för revisionsförklaringen	1.9–1.14
Jämförelse med tidigare års resultat	1.15–1.16
Tillförlitligheten i kommissionens skriftliga uttalanden	1.17–1.25
Generaldirektörernas årliga verksamhetsrapporter och förklaringar	1.17–1.20
Uttalande från kommissionens internrevisor	1.21–1.22
Kommissionens sammanfattande rapport	1.23–1.25
Effekten av en ökad användning av förhandsfinansiering	1.26–1.37
Budgetförvaltning	1.38–1.44

REVISIONSRÄTTENS REVISIONSFÖRKLARING TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET – OBEROENDE REVISORNS RAPPORT

I. I enlighet med bestämmelserna i artikel 287 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) har revisionsrätten granskat

- a) Europeiska unionens årsredovisning som består av de konsoliderade årsredovisningarna ⁽¹⁾ och de konsoliderade rapporterna om genomförandet av budgeten ⁽²⁾ för det budgetår som slutade den 31 december 2010, och
- b) lagligheten och korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för denna årsredovisning.

Ledningens ansvar

II. I enlighet med artiklarna 310–325 i EUF-fördraget och budgetförordningen ansvarar ledningen för att upprätta och lägga fram Europeiska unionens årsredovisning så att den ger en rättvisande bild samt för att de transaktioner som ligger till grund för den är lagliga och korrekta:

- a) Ledningens ansvar med avseende på Europeiska unionens årsredovisning innebär att utforma, genomföra och upprätthålla den internkontroll som är relevant när det gäller att upprätta och lägga fram årsredovisningar som ger en rättvisande bild och inte innehåller några väsentliga felaktigheter, på grund av oegentligheter eller fel, att välja och tillämpa lämpliga redovisningsprinciper på grundval av de redovisningsregler som har antagits av kommissionens räkenskapsförare ⁽³⁾ och att göra uppskattningar i bokföringen som är rimliga med hänsyn till omständigheterna. Enligt artikel 129 i budgetförordningen ska kommissionen godkänna Europeiska unionens årsredovisning efter det att kommissionens räkenskapsförare har sammanställt den på grundval av den information som lagts fram av övriga institutioner och organ. Den konsoliderade årsredovisningen ska åtföljas av en not där kommissionens räkenskapsförare bland annat försäkrar att han har uppnått rimlig säkerhet om att den i allt väsentligt ger en rättvisande bild av Europeiska unionens finansiella ställning.
- b) Hur ledningen utövar sitt ansvar för att garantera de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet beror på vilken metod som används för att genomföra budgeten i enlighet med budgetförordningen. Genomförandeuppgifterna måste följa principen om sund ekonomisk förvaltning och förutsätter att en ändamålsenlig och effektiv internkontroll utformas, genomförs och upprätthålls, vilket innebär en tillräcklig övervakning och lämpliga åtgärder för att förebygga oriktigheter och oegentligheter och vid behov rättsliga förfaranden för att återkräva medel som har betalats ut eller använts felaktigt. Oavsett vilken metod som används för genomförandet har kommissionen det slutliga ansvaret för att de transaktioner som ligger till grund för Europeiska unionens räkenskaper är lagliga och korrekta (artikel 317 i EUF-fördraget).

Revisorns ansvar

III. Revisionsrättens ansvar är att på grundval av revisionen lämna en revisionsförklaring om räkenskapernas tillförlitlighet och transaktionernas korrekthet till Europaparlamentet och rådet. Revisionsrätten utförde sin revision i enlighet med IFAC:s internationella revisionsstandards och god revisorssed och Intosais internationella standarder för nationella revisionsorgan. Enligt dessa standarder ska revisionsrätten planera och utföra revisionen så att den uppnår rimlig säkerhet om huruvida Europeiska unionens årsredovisning innehåller några väsentliga felaktigheter och huruvida de transaktioner som ligger till grund för den är lagliga och korrekta.

⁽¹⁾ De konsoliderade årsredovisningarna omfattar balansräkningen, resultaträkningen, kassaflödesanalysen, förändringar i nettotillgångarna och en sammanfattning av viktiga redovisningsprinciper och andra förklarande anmärkningar (inbegripet segmentrapportering).

⁽²⁾ De konsoliderade rapporterna om genomförandet av budgeten omfattar de konsoliderade rapporterna om genomförandet av budgeten och en sammanfattning av budgetprinciper och andra förklarande anmärkningar.

⁽³⁾ De redovisningsregler som kommissionens räkenskapsförare har antagit härstammar från International Public Sector Accounting Standards (IPSAS, redovisningsstandards för offentlig sektor) som utfärdas av International Federation of Accountants (IFAC, internationella revisorsförbundet) eller, när sådana inte finns, International Accounting Standards (IAS, internationellt accepterade redovisningsnormer)/International Financial Reporting Standards (IFRS, internationella redovisningsstandards) som utfärdas av International Accounting Standards Board (IASB, organisation som ger ut internationella redovisningsstandards). I enlighet med budgetförordningen upprättas de "konsoliderade årsredovisningarna" för budgetåret 2010 (såsom har skett sedan budgetåret 2005) utifrån dessa redovisningsregler som har antagits av kommissionens räkenskapsförare. Redovisningsreglerna är baserade på principerna för periodiserad redovisning och har anpassats till de särskilda förhållanden som råder inom Europeiska unionen, medan de konsoliderade rapporterna om genomförandet av budgeten fortsätter att i första hand vara baserade på in- och utbetalningar.

IV. I en revision ingår det att vidta revisionsåtgärder för att inhämta revisionsbevis om beloppen och uppgifterna i de konsoliderade årsredovisningarna och om lagligheten och korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för dem. Revisionsåtgärderna väljs utifrån revisorns bedömning, bland annat av risken för att väsentliga felaktigheter finns i de konsoliderade årsredovisningarna och för att de underliggande transaktionerna i något väsentligt avseende inte uppfyller kraven i Europeiska unionens rättsliga ram, på grund av oegentligheter eller fel. För att kunna utforma revisionsåtgärder som är lämpliga med hänsyn till omständigheterna beaktar revisorn vid denna riskbedömning den internkontroll som är relevant när det gäller att upprätta och lägga fram de konsoliderade årsredovisningarna så att de ger en rättvisande bild och de system för övervakning och kontroll som har införts för att garantera de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet. Vid revisionen bedömer även revisorn om lämpliga redovisningsprinciper har tillämpats och om ledningens uppskattningar i bokföringen är rimliga samt gör en samlad bedömning av framläggandet av de konsoliderade årsredovisningarna och de årliga verksamhetsrapporterna.

V. När det gäller inkomster tar revisionsrättens revision av egna medel från mervärdesskatt och bruttonationalinkomst sin utgångspunkt i kommissionens mottagande av de makroekonomiska aggregaten från medlemsstaterna. Revisionsrätten bedömer sedan kommissionens system för att behandla uppgifterna tills de har införlivats i de slutliga räkenskaperna och medlemsstaternas bidrag har tagits emot. När det gäller traditionella egna medel granskar revisionsrätten tullmyndigheternas räkenskaper och analyserar flödet av tullavgifter tills beloppen har bokförts i de slutliga räkenskaperna och tagits emot av kommissionen.

VI. Revisionsrätten anser att den har inhämtat tillräckliga och lämpliga revisionsbevis till stöd för revisionsförklaringen.

Räkenskapernas tillförlitlighet

Uttalande om räkenskapernas tillförlitlighet

VII. Revisionsrätten anser att Europeiska unionens årsredovisning i allt väsentligt ger en rättvisande bild av unionens finansiella ställning per den 31 december 2010 och av resultaten av transaktioner och kassaflöden för året i enlighet med bestämmelserna i budgetförordningen och de redovisningsregler som kommissionens räkenskapsförare har antagit.

Upplysningar av särskild betydelse för räkenskapernas tillförlitlighet

VIII. Utan att det påverkar uttalandet i punkt VII uppmärksammar revisionsrätten en ändring i kommissionens redovisningsprinciper när det gäller förhandsfinansieringsbetalningar som görs för att inrätta eller bidra till finansieringstekniska instrument och som ännu inte har använts i form av lån, garantier eller riskkapitalinvesteringar. Detta innebär att kommissionen måste justera Europeiska unionens årsredovisning för 2009 om vilken revisionsrätten gjorde ett uttalande enligt standardutformningen ⁽⁴⁾ (se anmärkningarna 2.5, 2.9, 2.10 och 3.4 till Europeiska unionens årsredovisning för 2010 där justeringarna förklaras).

Lagligheten och korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna

Inkomster

Uttalande om lagligheten och korrektheten i de inkomster som ligger till grund för räkenskaperna

IX. Enligt revisionsrättens uppfattning är de inkomster som ligger till grund för räkenskaperna för det år som slutade den 31 december 2010 i alla väsentliga avseenden lagliga och korrekta.

⁽⁴⁾ Se EUT C 303, 9.11.2010, s. 10–12.

Åtaganden

Uttalande om lagligheten och korrektheten i de åtaganden som ligger till grund för räkenskaperna

X. Enligt revisionsrättens uppfattning är de åtaganden som ligger till grund för räkenskaperna för det år som slutade den 31 december 2010 i alla väsentliga avseenden lagliga och korrekta.

Betalningar

Underlag för ett uttalande med avvikande mening om lagligheten och korrektheten i de betalningar som ligger till grund för räkenskaperna

XI. Revisionsrätten drar slutsatsen att systemen för övervakning och kontroll som helhet är delvis ändamålsenliga när det gäller att garantera att de betalningar som ligger till grund för räkenskaperna är lagliga och korrekta. Verksamhetsområdena jordbruk och naturresurser och sammanhållning, energi och transport innehåller väsentliga fel. Revisionsrätten uppskattar den mest sannolika felprocenten i de betalningar som ligger till grund för räkenskaperna till 3,7 %.

Uttalande med avvikande mening om lagligheten och korrektheten i de betalningar som ligger till grund för räkenskaperna

XII. Eftersom de problem som beskrivs i punkten Underlag för ett uttalande med avvikande mening om lagligheten och korrektheten i de betalningar som ligger till grund för räkenskaperna är betydande anser revisionsrätten att de betalningar som ligger till grund för räkenskaperna för det år som slutade den 31 december 2010 innehåller väsentliga fel.

8 september 2011

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA

Ordförande

Europeiska revisionsrätten

12, rue Alcide De Gasperi, 1615 Luxemburg, LUXEMBURG

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

INLEDNING

1.1 I detta kapitel av årsrapporten

- beskrivs bakgrunden till revisionsrättens revisionsförklaring och sammanfattas och analyseras det granskningsresultat och de slutsatser som ligger till grund för revisionsförklaringen (se punkterna 1.2–1.25),
- diskuteras effekten av den ökade användningen av förhandsfinansiering i EU:s finanser och kommissionens räkenskaper (se punkterna 1.26–1.37),
- sammanfattas genomförandet av 2010 års budget (se punkterna 1.38–1.44),
- förklaras hur revisionsrätten genomför sin DAS-revision (se **bilaga 1.1**),
- presenteras vilka åtgärder som kommissionen har vidtagit till följd av tidigare års iakttagelser om räkenskapernas tillförlitlighet. Kapitlet innehåller även kommissionens svar på revisionsrättens rekommendationer om återvinningar och finansiella korrigeringar i årsrapporten för 2009 (se **bilaga 1.2**).

1.2 Revisionsrätten ska till Europaparlamentet och rådet avge en revisionsförklaring (DAS) ⁽⁵⁾ om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet. Revisionsrätten får komplettera denna förklaring med särskilda bedömningar av varje större område i unionens verksamhet ⁽⁶⁾.

1.3 Syftet med revisionen av tillförlitligheten i Europeiska unionens räkenskaper är att revisionsrätten ska kunna avgöra i vilken utsträckning inkomster, utgifter, tillgångar och skulder har bokförts korrekt och om årsredovisningen ger en rättvisande bild av den finansiella ställningen per den 31 december 2010 och av resultatet av transaktioner och kassaflöden för året (se punkterna 1.6–1.8).

1.4 Syftet med revisionen av korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för 2010 års räkenskaper är att revisionsrätten ska kunna avgöra om transaktionerna har utförts i enlighet med gällande förordningar och kontraktsbestämmelser och beräknats korrekt (se punkterna 1.9–1.14 för en översikt över resultatet och kapitlen 2–7 för närmare uppgifter).

⁽⁵⁾ Från franskans "Déclaration d'assurance".

⁽⁶⁾ Se artikel 287 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

1.5 Revisionsrätten analyserade tillförlitligheten i kommissionens skriftliga uttalanden, det vill säga förklaringarna från generaldirektörerna och de årliga verksamhetsrapporterna från kommissionens avdelningar och den åtföljande sammanfattande rapporten, för att bedöma i vilken utsträckning de ger en rättvisande bild av kvaliteten på den ekonomiska förvaltningen och bidrar till revisionsrättens övergripande säkerhet (se punkterna 1.17–1.20 och 1.23–1.25 och "Tillförlitligheten i kommissionens skriftliga uttalanden" i kapitlen 2–7). Revisionsrätten gick även igenom det allmänna uttalandet från kommissionens internrevisor som har utfärdats för första gången och som avser kommissionens ekonomiska förvaltning under budgetåret 2010 (se punkterna 1.21–1.22).

GRANSKNINGSRESULTAT FÖR BUDGETÅRET 2010**Räkenskapernas tillförlitlighet**

1.6 Revisionsrättens iakttagelser gäller Europeiska unionens årsredovisning (nedan kallad *årsredovisningen*) för budgetåret 2010 som har upprättats av kommissionens räkenskapsförare och godkänts av kommissionen i enlighet med artikel 129 i budgetförordningen av den 25 juni 2002 ⁽⁷⁾ och som togs emot av revisionsrätten den 27 juli 2011. I årsredovisningen ingår följande:

- a) De konsoliderade årsredovisningarna som framför allt innefattar balansräkningen (där tillgångar och skulder vid årets slut redovisas), resultaträkningen (där årets intäkter och kostnader redovisas), tabellen över kassaflöden (som visar hur förändringar i räkenskaperna påverkar likvida medel), redogörelsen för förändringar i nettotillgångarna (som förklarar förändringar i nettotillgångarna) och tillhörande noter.
- b) De konsoliderade rapporterna om genomförandet av budgeten, där årets inkomster och utgifter redovisas.

1.7 Kommissionens räkenskapsförare lämnade ett skriftligt uttalande med väsentliga uppgifter om årsredovisningen till revisionsrätten där det bekräftas att årsredovisningen med förbehåll för vissa oväsentliga begränsningar ⁽⁸⁾ är fullständig och tillförlitlig.

⁽⁷⁾ Enligt rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, 16.9.2002, s. 1), senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1081/2010 (EUT L 311, 26.1.2010, s. 9), ska de slutliga redovisningarna överlämnas före den 31 juli året efter utgången av det berörda budgetåret.

⁽⁸⁾ Se punkt 1 i **bilaga 1.2**.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

1.8 Revisionsrättens granskning av årsredovisningen för budgetåret 2010 visade att den inte innehöll väsentliga felaktigheter (se dock punkterna 1.26–1.37 och informationen om uppföljningen av tidigare års iakttagelser om räkenskapernas tillförlitlighet i ***bilaga 1.2***).

Transaktionernas korrekthet

Sammanfattning av de särskilda bedömningarna inom ramen för revisionsförklaringen

1.9 Revisionsrätten gör särskilda bedömningar av inkomsterna i kapitel 2 och av grupper av politikområden i den verksamhetsbaserade budgeten i kapitlen 3–7 (se ***tabell 1.1***). I varje särskild bedömning finns en inledning, granskningsresultat och slutsatser om transaktionernas korrekthet, systemens ändamålsenlighet och tillförlitligheten i kommissionens skriftliga uttalanden samt en redovisning av kommissionens svar på revisionsrättens tidigare rekommendationer.

1.10 För 2010 består verksamhetsområdet forskning och annan inre politik som presenteras i kapitel 6 av politik-/verksamhetsområden som i årsrapporten för 2009 ingick i andra särskilda bedömningar ⁽⁹⁾.

⁽⁹⁾ Forskningsdelen av det tidigare verksamhetsområdet forskning, energi och transport behandlades förut i kapitel 5, det tidigare verksamhetsområdet utbildning och kultur behandlades förut i kapitel 7 och det tidigare verksamhetsområdet ekonomi och finans behandlades förut i kapitel 8 (för närmare uppgifter se punkt 6.1). Energi- och transportdelarna av det gamla verksamhetsområdet forskning, energi och transport behandlas nu i kapitel 4 tillsammans med det gamla verksamhetsområdet sammanhållning.

Tabell 1.1 – Betalningar 2010 per kapitel i årsrapporten

(miljoner euro)

Avsnitt (avs.) och avdelningar (avd.) ⁽¹⁾ enligt 2010 års kontoplan fördelade per kapitel i revisionsrättens årsrapport	Gjorda betalningar 2010 ⁽²⁾
Kapitel i årsrapporten	
Jordbruk och naturresurser	56 841
Jordbruk och landsbygdens utveckling (avd. 05)	
Miljö (avd. 07)	
Havsfrågor och fiske (avd. 11)	
Hälsa och konsumentskydd (avd. 17)	
Sammanhållning, energi och transport	40 630
Sysselsättning och socialpolitik (avd. 04)	
Energi och transport (avd. 06)	
Regionalpolitik (avd. 13)	
Bistånd till tredjeland, utvecklingssamarbete och utvidgning	6 543
Yttre förbindelser (avd. 19)	
Utvecklingssamarbete och förbindelser med AVS-länderna (avd. 21)	
Utvidgning (avd. 22)	
Humanitärt bistånd (avd. 23)	
Forskning och annan inre politik	8 953
Ekonomi och finans (avd. 01)	
Näringsliv (avd. 02)	
Konkurrens (avd. 03)	
Forskning (avd. 08)	
Informationssamhället och medier (avd.09)	
Direkt forskning (avd.10)	
Den inre marknaden (avd.12)	
Utbildning och kultur (avd. 15)	
Kommunikation (avd.16)	
Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa (avd. 18)	
Handel (avd. 20)	
Administrativa och andra utgifter	9 264
Parlamentet (avs. I)	
Rådet (avs. II)	
Kommissionen (avs. III)	
Domstolen (avs. IV)	
Revisionsrätten (avs. V)	
Ekonomiska och sociala kommittén (avs. VI)	
Regionkommittén (avs. VII)	
Europeiska ombudsmannen (avs. VIII)	
Europeiska datatillsynsmannen (avs. IX)	
Totalsumma	122 231

⁽¹⁾ Budgetavdelningarna 14 och 24-31 i avsnitt III i den allmänna budgeten, som främst gäller administrativa utgifter, redovisas i avsnittet om Europeiska kommissionen i kapitel 7.

⁽²⁾ Administrativa utgifter har dragits av från verksamhetsområdena och visas separat under egen rubrik; detta leder till differenser i jämförelse med kapitlen 3-6.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

1.11 Revisionsrätten drar slutsatsen att inkomsterna (127 795 miljoner euro) ⁽¹⁰⁾ och betalningarna inom verksamhetsområdet administrativa och andra utgifter (9 264 miljoner euro) inte innehöll några väsentliga fel och att systemen för övervakning och kontroll var ändamålsenliga (se **tabell 1.2** och punkterna 2.41–2.42 och 7.33–7.34). Åtagandena inom alla verksamhetsområden innehöll inte heller några väsentliga fel.

1.12 Revisionsrätten drar slutsatsen att verksamhetsområdet forskning och annan inre politik (8 953 miljoner euro) inte innehöll några väsentliga fel och att systemen för övervakning och kontroll var delvis ändamålsenliga när det gällde att garantera att betalningarna var korrekta. De mellanliggande betalningarna och slutbetalningarna inom ramprogrammen för forskning innehöll dock väsentliga fel (se **tabell 1.2** och punkterna 6.48–6.49). Revisionsrätten drar även slutsatsen att verksamhetsområdet bistånd till tredjeland, utvecklingssamarbete och utvidgning (6 543 miljoner euro) inte innehöll några väsentliga fel och att systemen för övervakning och kontroll var delvis ändamålsenliga när det gällde att garantera betalningarnas korrekthet. De mellanliggande betalningarna och slutbetalningarna inom detta verksamhetsområde innehöll dock väsentliga fel (se **tabell 1.2** och punkterna 5.35–5.36).

1.13 Revisionsrätten drar slutsatsen att verksamhetsområdena jordbruk och naturresurser (55 990 miljoner euro i utbetalda utgiftsersättningar) och sammanhållning, energi och transport (37 556 miljoner euro i utbetalda utgiftsersättningar) innehöll väsentliga fel. De direkta betalningarna till jordbrukare som omfattas av IACS ⁽¹¹⁾ innehöll dock inte några väsentliga fel. Revisionsrätten drar också slutsatsen att de granskade systemen för övervakning och kontroll inom verksamhetsområdet jordbruk och naturresurser var delvis ändamålsenliga. Vidare drar revisionsrätten slutsatsen att revisionsmyndigheterna överlag på ett delvis ändamålsenligt sätt garanterade transaktionernas korrekthet inom verksamhetsområdet sammanhållning, energi och transport (se **tabell 1.2** och punkterna 3.55–3.56 och 4.47–4.48).

1.14 Revisionsrätten drar slutsatsen att betalningarna totalt sett innehöll väsentliga fel och att systemen för övervakning och kontroll när det gäller betalningar generellt sett var delvis ändamålsenliga (se **tabell 1.2**).

1.13 Revisionsrättens slutsats när det gäller jordbruk och naturresurser bekräftar den tydliga trenden att felprocenten under de senaste åren med all sannolikhet ligger nära väsentlighetsgränsen på 2 %. Kommissionen noterar dessutom att när det gäller utgifterna inom Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ), vilka under 2010 uppgick till 77 % av de totala utgifterna inom detta kapitel, ligger det troligaste felet långt under väsentlighetsgränsen och att felet när det gäller direktstöd som täcks av det integrerade administrations- och kontrollsystemet är ännu lägre. Risken för EU:s budget täcks tillräckligt genom förfarandet för kontroll av överensstämmelse. Se även svaret på punkt 3.17.

Kommissionen anser att det integrerade administrations- och kontrollsystemet i allmänhet är ändamålsenligt för att begränsa riskerna för fel eller oriktiga utgifter. När det gäller landsbygdsutveckling anser kommissionen att systemen för övervakning och kontroll hela tiden förbättras.

Inom området sammanhållning noterar kommissionen att felprocenten för andra året i rad ligger betydligt under den som revisionsrätten rapporterade under perioden 2006–2008. Kommissionen anser att denna positiva utveckling återspeglar de förbättrade kontrollbestämmelserna för programperioden 2007–2013 och 2008 års handlingsplan (se även svaret på punkt 4.24).

⁽¹⁰⁾ Se punkterna 2.7–2.13 när det gäller inriktningen på och omfattningen av revisionen av inkomster.

⁽¹¹⁾ Integrerat administrations- och kontrollsystem.

Tabell 1.2 – Sammanfattning av resultatet för 2010 när det gäller transaktionernas korrekthet

Verksamhetsområde	Betalningar (miljoner euro)	Mest sannolika fel (%)	Konfidensintervall (%)		Felfrekvens ⁽¹⁾ (%)	Bedömning av övervaknings- och kontrollsystem ⁽²⁾
			Lägsta sannolika fel (LSF)	Högsta sannolika fel (HSF)		
Jordbruk och naturresurser	55 990 ⁽³⁾	2,3	0,8	3,8	37	Delvis ändamålsenligt
Sammanhållning, energi och transport	37 556 ⁽⁴⁾	7,7	4,7	10,7	49	Delvis ändamålsenligt
Bistånd till tredjeland, utvecklingssamarbete och utvidgning	6 543	1,7	0,1	3,3	23	Delvis ändamålsenligt
Forskning och annan inre politik	8 953	1,4	0,6	2,1	39	Delvis ändamålsenligt
Administrativa och andra utgifter	9 264	0,4	0,0	1,1	7	Ändamålsenligt
Totalt granskad population	118 306 ⁽⁵⁾	3,7	2,6	4,8	36	Delvis ändamålsenligt
Inkomster	127 795	0,0	<i>e.t.</i>	<i>e.t.</i>	<i>e.t.</i>	Ändamålsenligt

⁽¹⁾ Felfrocenten är den andel av urvalet som innehåller kvantifierbara och icke kvantifierbara fel.

⁽²⁾ Systemen klassificeras som "delvis ändamålsenliga" när vissa kontrollmekanismer har bedömts fungera tillfredsställande, medan andra inte har gjort det. Det betyder att systemen som helhet kanske inte kan begränsa felen i de underliggande transaktionerna till en acceptabel nivå. För utförligare uppgifter se avsnittet "Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod" i kapitlen 2-7.

⁽³⁾ Utbetalda utgiftsersättningarr (se punkt 3.16).

⁽⁴⁾ Utbetalda utgiftsersättningarr (se punkt 4.23).

⁽⁵⁾ Skillnaden mellan betalningarna 2010 (122 231 miljoner euro - se **tabell 1.1**) och det totala beloppet för den granskade populationen när det gäller transaktionernas korrekthet motsvarar förskott som betalats ut inom verksamhetsområdena jordbruk och naturresurser (851 miljoner euro) och sammanhållning, energi och transport transport (3 074 miljoner euro) (se punkterna 3.16 och 4.23).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Jämförelse med tidigare års resultat

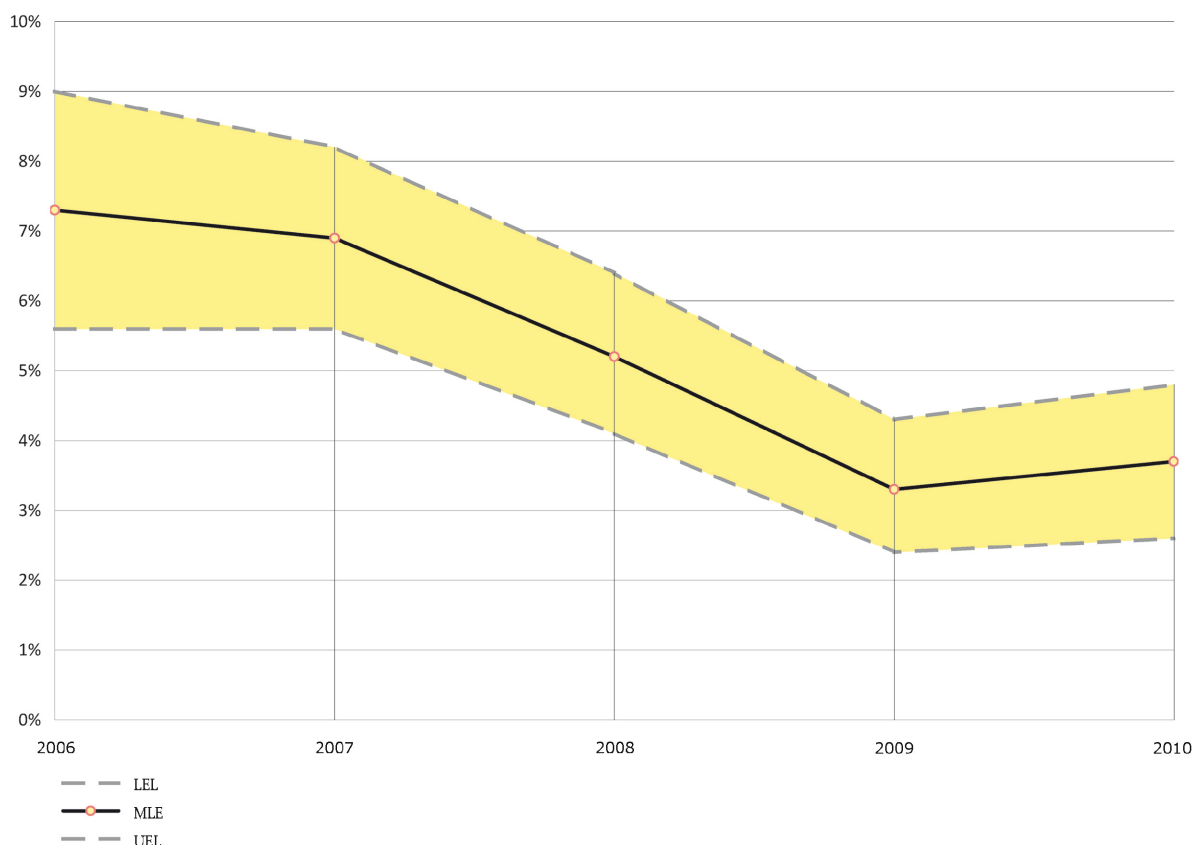
1.15 Resultatet av revisionsrättens revision för 2010 visar på en ökning av den uppskattade mest sannolika felprocenten när det gäller betalningar inom verksamhetsområdet sammanhållning, energi och transport⁽¹²⁾ jämfört med verksamhetsområdet sammanhållning 2009⁽¹³⁾. Den mest sannolika felprocenten när det gäller betalningar inom de övriga verksamhetsområdena låg enligt revisionsrättens uppskattning kvar på ungefär samma nivå som tidigare.

1.16 Sammantaget innebär detta en ökning av den mest sannolika felprocenten totalt enligt revisionsrättens uppskattning från 3,3 % 2009 till 3,7 % 2010 (se **diagram 1.1**)⁽¹⁴⁾. Revisionsrättens konstaterade att ungefär en tredjedel av de granskade transaktionerna innehöll fel (2009: en fjärdedel av det totala antalet transaktioner).

1.15–1.16 Under åren har felprocenten i de flesta fall antingen varit stabil eller sjunkit. När det gäller 2010 har emellertid framsteg inom en rad områden inte kompenserat för en måttlig ökning av sammanhållningen, vilket har resulterat i en liten övergripande ökning av budgeten som helhet.

Beträffande sammanhållningen noterar kommissionen att den mest sannolika felprocenten för 2010 ligger betydligt under de nivåer som rapporterades under budgetåren 2006–2008. Den lägsta sannolika felprocenten 2010, dvs. 4,7 %, kan med fördel jämföras med 11 % under 2008.

Graph 1.1 — Evolution of the Court's estimate of the most likely error rate for the audited population of payments (2006-2010)

⁽¹²⁾ Se **tabell 1.2** i denna årsrapport och bilagorna x.1 när det gäller de olika verksamhetsområdena samt punkterna 4.17–4.19 när det gäller sammanhållning i årsrapporten för 2009.

⁽¹³⁾ För 2010 utgör energi och transport 7 % av det konsoliderade verksamhetsområdet (se även fotnot 9).

⁽¹⁴⁾ Se även punkt 1.26 i årsrapporten för 2009.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Tillförlitligheten i kommissionens skriftliga uttalanden*Generaldirektörernas årliga verksamhetsrapporter och förklaringar*

1.17 Varje generaldirektör rapporterar årligen om utförandet av sina arbetsuppgifter i en verksamhetsrapport. Rapporten innehåller en förklaring om bland annat i vilken utsträckning resurserna har använts för avsett syfte och kontrollförfarandena garanterar transaktionernas laglighet och korrekthet.

1.18 Alla generaldirektörer förklarade att de ovannämnda kraven uppfylldes. Tretton generaldirektorat eller avdelningar lämnade en eller flera reservationer⁽¹⁵⁾, varav de flesta gällde brister i de underliggande transaktionernas korrekthet (se bilagorna x.3 i kapitlen 2–7).

1.19 Generaldirektörerna lämnar reservationer i sina revisionsförklaringar på grundval av en bedömning av väsentligheten i de brister och/eller iakttagelser som gäller centrala beståndsdelar i de årliga verksamhetsrapporterna. En del av denna bedömning som har fått större betydelse särskilt under 2010 är beräkningen av kvarstående risk eller kvarstående felprocent – i allmänhet en bedömning av kontrollmekanismernas effekt på felprocenten på flerårig basis – som man jämför med väsentlighetsgränsen på 2 % för att avgöra om det krävs en reservation.

1.19–1.20 Kommissionens standardförfarande innebär att restbeloppet som riskeras beräknas som en andel av relevant verksamhetsbaserad budgetering (ABB). Denna jämförs med väsentlighetsgränsen på 2 % för att fastställa huruvida en reservation krävs. Kommissionen betonar dessutom att beräkning av en kvarstående felprocent endast är en av de metoder som delegerade utanordnare har tillgång till för att bedöma hur stort belopp som riskeras.

Eftersom förvaltnings- och kontrollsystem varierar stort mellan de olika verksamhetsområdena har kommissionens enheter olika metoder för att ta hänsyn till och beräkna kvarstående felprocent. Kommissionen medger att den befintliga vägledningen kanske inte är tillräckligt detaljerad för att trygga en konsekvent användning av terminologi och kriterier inom alla enheter. Kommissionen har infört ett förfarande för expertutvärdering för att se till att de olika generaldirektoraten inrättar liknande program konsekvent.

⁽¹⁵⁾ Det totala antalet reservationer minskade från 20 år 2009 till 17 år 2010. Det bör noteras att generaldirektoratet för energi och transport 2010 delades upp i två generaldirektorat (generaldirektoratet för transport och rörlighet och generaldirektoratet för energi), och därför fördes reservationen för 2009 över som två reservationer.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Vägledningen måste medge den delegerade utanordnaren ett visst utrymme för bedömning i varje enskilt fall.

Kvantifieringen av risker i de årliga verksamhetsrapporterna är avsedd att ge en indikation om belopp som står på spel och bedöma eventuella finansiella korrigeringar av betalningarna under referensåret. Generaldirektören har emellertid också andra verktyg till sitt förfogande för att skydda EU:s medel, exempelvis avbrytande och inställande av betalningar samt finansiella korrigeringar. Kvantifiering av risker i den årliga verksamhetsrapporten fyller inte samma funktion som den felprocent som fastställts av revisionsrätten, och kommissionen anser därför att de varken kan eller bör jämföras. Generaldirektören kan bedöma huruvida det finns "riskreducerande åtgärder" som begränsar risken. Inom sammanhållning utgör befintliga rättsliga krav definitivt riskreducerande åtgärder och bedömningen av 2010 års exponering för risk bör beakta dessa kompletterande kontrollmekanismer, som kan gå betydligt längre än referensåret för revisionsrättens revision (årlig revision av de nationella revisionsmyndigheterna, kompletterande revisioner av generaldirektoratet för regionalpolitik (GD REGIO) och generaldirektoratet för sysselsättning, socialpolitik och inkludering (EMPL) samt slutrevisioner när programmen avslutas).

1.20 De gällande instruktionerna för årliga verksamhetsrapporter från generalsekretariatet och generaldirektoratet för budget ger ingen vägledning om hur man uppskattar kvarstående risk eller kvarstående felprocent. Därför tillämpar de berörda generaldirektoraten detta begrepp på olika sätt (t.ex. att förväntade återvinningar utan någon koppling till faktiska belopp räknas in i förväg, att fel upp till 5 % inte kvantifieras för vissa program med hänsyn till den gräns för att hålla inne belopp som anges i förordningen ⁽¹⁶⁾ och att negativa revisionsresultat inte tas upp för nystartade revisionsprogram med begränsad revisionstäckning).

Uttalande från kommissionens internrevisor

1.21 Kommissionens internrevisor har utfärdat sitt första övergripande uttalande ⁽¹⁷⁾ om kommissionens kontroller. Uttalandet baseras framför allt på den säkerhet som lämnas i de årliga verksamhetsrapporterna och på det arbete som har utförts av kommissionens internrevisionstjänst och de olika generaldirektoratens internrevisionsfunktioner under 2008–2010.

⁽¹⁶⁾ Se **bilaga 4.3**.

⁽¹⁷⁾ Se punkt 2.3 i meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten – *Sammanfattande rapport om kommissionens förvaltning 2010*, KOM(2011) 323 slutlig av den 1 juni 2011: "Kommissionens internrevisionstjänst anser att kommissionen under 2010 har infört styrning, riskförvaltning och interna kontrollförfaranden som är tillräckliga för att ge rimlig säkerhet för att dess ekonomiska målsättningar ska uppnås, med undantag för de ekonomiska förvaltningsområden där generaldirektörerna har utfärdat förbehåll i sina revisionsförklaringar och som kan omfattas av kommentarer när det gäller förvaltningen av risker som avser felaktigheter i de underliggande transaktionerna."

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

1.22 Det övergripande uttalandet begränsas till kommissionens egen ram för intern kontroll. Mer än 90 % av alla fel påträffas dock utanför kommissionen på stödmottagarnivå. Kommissionens internrevisor bedömer att ramen som helhet är tillfredsställande. Revisionsrätten konstaterar dock att de befintliga systemen för övervakning och kontroll inte förhindrar eller hittar och korrigerar fel i en sådan utsträckning att de transaktioner som ligger till grund för budgeten som helhet är lagliga och korrekta.

Kommissionens sammanfattande rapport

1.23 I inledningen till den sammanfattande rapporten⁽¹⁸⁾ står det att kommissionen genom att anta rapporten tar på sig det politiska ansvaret⁽¹⁹⁾ för det operativa genomförandet av budgeten genom sin högsta ledning. Kommissionen konstaterar att generaldirektörerna har lyckats korrigera bristerna i 25 % av de reservationer som lämnades 2009. Kommissionen anser att förbättringarna bland annat inbegriper bättre efterlevnad av reglerna för stödberättigande när det gäller de utgifter som stödmottagarnas redovisar.

1.24 Kommissionen är dock medveten om att ytterligare förbättringar krävs på vissa områden, särskilt delad förvaltning, och föreslår bland annat följande åtgärder:

- Omarbetning av budgetförordningen och sektorsförordningar för perioden efter 2013 för att förbättra finansieringssystemens utformning, minska risken för fel, minska den administrativa bördan för stödmottagare och andra berörda parter och minska kostnaderna för kontroller.
- Strikt utövande av kommissionens övervakande roll och tillämpning systematiskt och i rätt tid av avbrytande av betalningar, förfaranden för inställande av betalningar och finansiella korrigeringar alltid när allvarliga kontrollbrister upptäcks.
- Ökade insatser på sammanhållningsområdet för att hantera den stora ökningen jämfört med 2009 av felprocenten och mängden felaktiga betalningar som orsakats av att antalet transaktioner och de redovisade utgifterna har ökat.

KOMMISSIONENS SVAR

1.22 Internrevisorns yttrande innefattar de kontrollsystem som kommissionen inrättat för att hantera felprocent när det gäller stödmottagare.

Vid granskning av kommissionens kontrollsystem försöker kommissionens internrevisor försäkra sig om att varje enhet har inrättat en kontrollstrategi där kostnaderna för kontroll står i proportion till riskerna för fel i de underliggande transaktionerna, och som ändamålsenligt kan förhindra fel i stödmottagarnas anspråk och återvinna otillbörligt utbetalda belopp när fel faktiskt uppstår.

1.24

— Se svaret på punkt 1.37.

— Kommissionen och dess enheter utövade sin övervakande roll genom att avbryta 63 betalningsfrister (49 Eruf och 14 ESF) och anta ett beslut om inställande av utbetalningar för det operativa programmet 2007–2013 samt 5 beslut om inställande (ESF) för det operativa programmet 2000–2006, där allvarliga brister eller oriktigheter har upptäckts, till dess att medlemsstaterna genomfört nödvändiga korrigerande åtgärder. Kommissionen fortsätter denna strikta politik under 2011 genom att besluta om 52 avbrutna betalningsfrister (40 för Eruf och 12 för ESF) under årets första halvår.

⁽¹⁸⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten – *Sammanfattande rapport om kommissionens förvaltning 2010*, KOM(2011) 323 slutlig av den 1 juni 2011.

⁽¹⁹⁾ I enlighet med artikel 317 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

- En modernisering av EU:s bestämmelser för offentlig upphandling som är en viktig källa till fel, särskilt inom sammanhållningsområdet ⁽²⁰⁾.
- Ytterligare förbättringar av de årliga verksamhetsrapporternas läsbarhet och jämförbarhet.

1.25 Kommissionen noterade i sin sammanfattande rapport rapporterna från ledningen "i vilka det bekräftades för kollegiet att den styrning och interna kontroll som finns på avdelningarna har genomförts och att dessa ger en rimlig försäkran på dess förmåga att uppnå sina målsättningar" ⁽²¹⁾. Revisionsrätten vill dock betona att den tidigare identifierat följande problem ⁽²²⁾ som ännu är olösta:

- På flera områden borde reservationerna vara mer långtgående eller omfattande (se punkterna 1.20, 3.52–3.54, 4.45–4.46, 5.31–5.34 och 6.46–6.47 samt bilagorna x.3 till kapitlen 2–7).
- Uppgifterna från medlemsstater om återvinningar eller tillbakadraganden är fortfarande ofullständiga eller har ännu inte granskats och/eller godkänts av kommissionen (se punkt 3 i **bilaga 1.2**).
- Skillnaden mellan finansiella korrigeringsmekanismer och återvinningar (finansiella korrigeringar är en följd av brister som påträffats i systemen för övervakning och kontroll medan återvinningar gäller felaktiga betalningar) och deras inverkan (finansiella korrigeringar belastar skattebetalarna medan återvinningar betalas av de enskilda stödmottagarna) beaktas fortfarande inte tillräckligt (se punkt 3 i **bilaga 1.2**).

KOMMISSIONENS SVAR

1.25

- Kommissionen anser att omfattningen eller nivån på reservationerna är lämplig (se svaren på punkterna 1.19–1.20, 3.52 till 3.54, 4.46 och 5.33 till 5.34).

- Information om återbetalningar finns i not 6 till räkenskaperna.

När det gäller sammanhållning kontrollerar kommissionen för programperioden 2000–2006 att den information som lämnats för avslutande av program är fullständig och tillförlitlig. För programperioden 2007–2013 genomför kommissionen en särskild undersökning i samband med revisionen om medlemsstaternas system för återbetalningar, för att förvissa sig om kvaliteten på de uppgifter om återbetalningar och tillbakadraganden som lämnas i årsredovisningen. De första resultaten av denna revision kommer sannolikt att beaktas i den årliga verksamhetsrapporten för 2011.

- Kommissionen rapporterar i sina räkenskaper inom EU:s budget och anser att återbetalningar är avgörande för att skydda EU:s budget. Kommissionen inser att revisionsrättens hänvisning till återbetalningar gäller stödmottagarna i medlemsstaterna och kräver att den redovisade informationen ska hänvisa till dessa återbetalningar. Inom områden med delad förvaltning ligger ansvaret för detta hos medlemsstaterna, vilket också förklaras i kommissionens svar på punkt 1.39 i revisionsrättens årsrapport för 2009. Så snart en medlemsstat har ersatt felaktigt utbetalda medel (genom ändamålsenlig återbetalning eller kvittning) anser kommissionen att EU:s budget är skyddad. Medlemsstaterna är emellertid skyldiga att återbeta felaktigt utbetalda medel så snart det är möjligt och lämpligt.

⁽²⁰⁾ Se grönboken om en modernisering av EU:s politik för offentlig upphandling (direktiv 2004/18/EG och 2004/17/EG).

⁽²¹⁾ Se punkt 2.3 i KOM(2011) 323 slutlig av den 1 juni 2011.

⁽²²⁾ Se punkt 1.31 i revisionsrättens årsrapport för 2009.

EFFEKTEN AV EN ÖKAD ANVÄNDNING AV FÖRHANDSFINANSIERING

1.26 En stor del av de betalningar kommissionen gör är finansiering i förskott för kostnader som utomstående organ kommer att ha vid ett senare datum. När dessa betalningar korrekt identifieras som förhandsfinansiering behandlas de inte i EU:s räkenskaper som slutgiltiga utgifter när betalningen görs. I stället bokförs de som tillgångar i balansräkningen tills underlag lämnas in för uppkomna kostnader (eller, mer sällan, för avslutande av den finansierade aktiviteten). Utifrån detta bokför kommissionen kostnaderna i resultaträkningen och bokar bort posten i balansräkningen.

1.27 Om förskott tas upp i räkenskaperna som slutgiltiga utgifter finns det ingenting i bokföringen som visar att bevis måste läggas fram för den slutliga användningen av medlen. Detta ökar risken för att användningen av medel inte styrks och att oriktigheter inte upptäcks eller upptäcks först långt senare. Därmed kan det bli svårare att återvinna felaktigt utbetalda belopp.

Stor ökning av förhandsfinansieringen mellan 2005 och 2010

1.28 Det bokförda bruttovärdet av den ackumulerade förhandsfinansieringen har mer än fördubblats under de senaste sex åren (från 39 miljarder till 84 miljarder euro, se första raden i **tabell 1.3**). Kommissionen beräknar också vid periodavgränsningen⁽²³⁾ de utgifter stödmottagarna har haft i slutet av året för vilka betalningsansökningar ännu inte har mottagits. Dessa upplupna kostnader (se andra raden i **tabell 1.3**) dras av från bruttobeloppet för den aktuella utestående förhandsfinansieringen. Det nettobelopp för förhandsfinansiering i balansräkningen som man då får fram (se tredje raden i **tabell 1.3**) har också ökat betydligt, men inte lika snabbt (från 29 miljarder till 49 miljarder euro).

1.27 Kommissionens redovisningsavdelningar fortsätter sitt arbete med att klargöra frågor i anslutning till godkännande och reglering av förhandsfinansiering (se även svaret på punkt 1.37).

Trots värdet av den princip som anges i den andra delen av revisionsrättens kommentar bör det noteras att det i den rättsliga grunden, exempelvis när det gäller finansieringstekniska instrument, endast ingår en kontroll av stödberättigande för de utgifter som uppstått vid programmets avslutande, eller i slutet av programperioden (det som inträffar först). Oavsett hur kommissionens kontantutbetalningar till medlemsstaterna behandlas i bokföringen kommer därför eventuella oegentligheter att upptäckas först på detta stadium.

1.28 Kommissionen övervakar situationen när det gäller de stigande beloppen för förhandsfinansiering. En stor del av ökningen förklaras av överflyttningen till en ny programperiod (2007–2013) och den förhandsfinansiering som betalats ut enligt lagstiftningen om delad förvaltning. Kommissionens redovisningsavdelningar fortsätter ändå att tillsammans med de operativa generaldirektoraten arbeta för att hålla öppna belopp för förhandsfinansiering så låga som möjligt, även om detta arbete ofta kan strida mot den underliggande lagstiftningen.

⁽²³⁾ Periodavgränsningen ska garantera att både inkomster och utgifter redovisas fullt ut och korrekt i rätt redovisningsperiod.

Tabell 1.3 – Utvecklingen av förhandsfinansiering⁽¹⁾ och tillhörande upplupna kostnader mellan 2005 och 2010 (i miljoner euro)

	31.12.2005	31.12.2006	31.12.2007	31.12.2008	31.12.2009	31.12.2010	Skillnad mellan 2005 och 2010	
							Belopp	i %
Total förhandsfinansiering brutto (före periodavgränsning)	38 854	43 129	55 099	73 754	84 761	84 387	45 533	117 %
Upplupna kostnader	9 489	12 649	20 501	34 469	35 934	34 966	25 477	268 %
Total förhandsfinansiering netto (efter periodavgränsning)	29 365	30 480	34 598	39 285	48 827	49 421	20 056	68 %

(1) Förutbetalda kostnader för finansieringstekniska instrument på 4 775 miljoner euro 2010 och 2 153 miljoner euro 2009 ingår inte (se punkterna 1.31-1.33).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Felaktiga eller ofullständiga uppgifter om förhandsfinansiering

Förhandsfinansiering regleras inte

1.29 Vid regleringen av förhandsfinansiering krävs sannolikt alltid ett visst mått av uppskattning, men flera generaldirektorat inom inre politik och yttre åtgärder fortsätter att bokföra uppskattningar i räkenskaperna även när de har godkänt kostnadsredovisningar som en tillfredsställande grund för ytterligare utbetalningar till stödmottagaren⁽²⁴⁾. Användningen av uppskattningar för upplupna kostnader har ökat betydligt med tiden, från mindre än en fjärdedel av förskottsbeloppet 2005 till nästan hälften 2010 (se andra raden i **tabell 1.3**). Revisionsrätten har uttryckt oro över den ökade användningen av denna metod⁽²⁵⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

1.29 Kommissionen förstår revisionsrättens oro på detta område och har gjort ansträngningar för att åtgärda frågan. I samband med den nuvarande översynen av budgetförordningen har kommissionen föreslagit att den regelbundna regleringen av förhandsfinansiering ska göras obligatorisk.

På grund av risken för fel i ej bestyrkta och/eller oreviderade sammanställningar över utgifter är ett antal delegerade utanordnare ovilliga att göra utbetalningar på grundval av dessa sammanställningar. De använder då ej bestyrkta och/eller oreviderade sammanställningar över utgifter som ett tecken på att den åtgärd som erhållit stöd har varit framgångsrik och betalar ytterligare förhandsfinansiering för att säkra ett kontinuerligt flöde av medel till stödprojekten. Regleringen skjuts därför upp till dess att projektet är avslutat.

Det bör nämnas att både kommissionen och stödmottagare/uppslagstagare (särskilt när det gäller inre politik och bistånd till tredje land) kommer att drabbas av administrativa arbetsbördor när regelbundna regleringar av förhandsfinansiering blir effektivare.

⁽²⁴⁾ Se punkt 1.28 första strecksatsen i revisionsrättens årsrapport för 2006, punkt 1.23 andra strecksatsen, punkt 1.24 andra strecksatsen och punkt 1.26 i årsrapporten för 2007, punkt 1.14 i årsrapporten för 2008 och punkt 1.12 i årsrapporten för 2009.

⁽²⁵⁾ I yttrande nr 6/2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning med budgetförordning för Europeiska unionens allmänna budget uttryckte revisionsrätten sin oro över den mycket stora ökningen av förhandsfinansiering som inte har räknats av och påpekade att detta behöver åtgärdas.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Ofullständig bokföring av förhandsfinansiering

1.30 Sedan 2009 har det skett en betydande ökning av betalningar, framför allt inom finansieringstekniska instrument, där man räknar med att underlag till kostnader och/eller aktiviteter inte lämnas förrän senare. Revisionen visade att kommissionen i ett betydande antal fall vid bokföring av betalningar inte från början har bokfört motsvarande tillgångspost. Räkenskaperna gav därmed i strid med principen om "innebörd framför form" ⁽²⁶⁾ intryck av att mottagarna har lämnat fullständiga underlag för användningen av medlen, vilket i praktiken inte var fallet.

Finansieringstekniska instrument

1.31 Bidrag till finansieringstekniska instrument är den enskilt viktigaste delen av detta problem. Tillämpliga förordningar på områdena sammanhållning och landsbygdsutveckling ⁽²⁷⁾ föreskriver att betalningar från operativa program som är avsedda att inrätta eller bidra till fonder för genomförande av finansieringstekniska instrument ska tas upp i kostnadsredovisningarna. Kommissionen har anammat praxisen att bokföra hela det belopp som medlemsstaterna redovisar som kostnader i resultaträkningen som om de utgjorde definitiva regleringar av ersättningsanspråk.

1.30 Frågan togs upp första gången i början av 2011. Den rättsliga ramen för delad förvaltning kräver inte att de belopp som betalas ut som förskott ska krävas från kommissionen i en separat kostnadsredovisning och inte heller att någon specifik periodisk redovisning sker av hur slutanvändaren har använt dem. Se även svaren på punkt 1.31 och 1.32.

1.31 I avsaknad av information om betalningar till finansieringstekniska instrument som ännu inte krävs av medlemsstaterna i den tillämpliga rättsliga grunden hade kommissionen inledningsvis inget annat val än att betrakta dessa betalningar som utgifter.

På grundval av den information kommissionen begärde och erhöll från medlemsstaterna i juni 2011 har kommissionen behandlat betalningar till finansieringstekniska instrument som tillgångar i 2010 års redovisning inklusive de jämförande siffrorna för 2009. Se noterna 2.5, 2.9, 2.10 och 3.4 till den konsoliderade redovisningen där alla detaljer anges. Se även svaret på punkt 1.32.

⁽²⁶⁾ I standard nr 1 i de internationella redovisningsstandarderna för den offentliga sektorn (IPSAS) definieras denna princip så här: om informationen ska ge en rättvisande bild av transaktioner och andra händelser måste dessa redovisas och presenteras i enlighet med ekonomisk innebörd och inte enbart i enlighet med juridisk form. Transaktionernas eller andra händelsernas innehåll stämmer inte alltid överens med deras juridiska form (s. 70 i bilaga A till *Handbook of International Public Sector Accounting Pronouncements 2011* [handbok med internationella redovisningsuttalanden för den offentliga sektorn] Volym 1). Se även artikel 124 i budgetförordningen.

⁽²⁷⁾ Se artikel 44 i avsnitt 4 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 210, 31.7.2010, s. 25) och artiklarna 43–46 i avsnitt 8 i kommissionens förordning (EG) nr 1828/2006 (EUT L 371, 27.12.2006, s. 1), när det gäller Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden, artikel 71.5 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 277, 21.10.2005, s. 1) och artiklarna 50–52 i kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 (EUT L 368, 23.12.2006, s. 15) när det gäller Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

1.32 Myndigheterna i medlemsstaterna är dock enligt sektorsfördordningarna enbart skyldiga att presentera en slutredovisning av hur de används i form av lån, garantier eller riskkapitalinvesteringar till slutmottagare i ett senare skede (normalt sett i slutet av programperioden). Därför hade kommissionen 2010 inte någon fullständig information om vilka belopp som faktiskt använts inom de finansieringstekniska instrumenten, och det var först sedan detta problem uppdagades i början av 2011 som den kunde samla in den nödvändiga informationen från medlemsstaterna. Som ett resultat av detta bokfördes inte ungefär 4,8 miljarder euro som förhandsfinansiering i balansräkningen i den preliminära årsredovisningen för 2010 ⁽²⁸⁾.

Andra stödordningar

1.33 Det finns även ett antal andra stödordningar som gör det möjligt att betala ut kontanter i förskott till stödmottagare innan de lämnar sina slutliga kostnadsredovisningar. I praktiken behandlas även dessa som om de vore slutliga utgifter. Därför bokförs och redovisas de inte i balansräkningen. Det är svårt för kommissionen att kvantifiera det belopp som det handlar om.

Kommissionens åtgärder

1.34 Kommissionen har försökt inhämta tillräcklig information för sina slutliga räkenskaper. Enligt den information som medlemsstaterna lämnade i juni 2011 uppgår EU:s bidrag till de finansieringstekniska instrumenten till 6,4 miljarder euro. Utifrån en uppskattning av de belopp som inte användes av finansieringstekniska instrument per den 31 december 2010 var den viktigaste justeringen som behövde göras en omklassificering från kostnader till tillgångar i 2009 och 2010 års räkenskaper (se anmärkningarna 2.5, 2.9, 2.10 och 3.4 till årsredovisningen för 2010 där justeringarna förklaras).

Slutsatser och rekommendationer

1.35 Kommissionen har korrigerat väsentliga problem med fullständighet avseende förhandsfinansiering genom periodavgränsningsbokningar och justeringar (se punkt 1.34). Bristen på aktuell information om vilka EU-medel som faktiskt utnyttjas av medlemsstaterna innebär dock att räkenskapsinformationens användbarhet för ledningen, framför allt för kommissionen när den utövar sitt ansvar för genomförandet av budgeten, minskar betydligt.

KOMMISSIONENS SVAR

1.32 Det bör noteras att den information som begärdes och erhöles från medlemsstaterna inte gäller de belopp som faktiskt använts av de finansieringstekniska instrumenten utan de belopp som betalats till instrumenten. Med beaktande av lönsamhetskriteriet gjorde kommissionen en uppskattning av de outnyttjade beloppen linjärt och omklassificerade dem som tillgångar.

Tillgångarna på totalt 4,8 miljarder euro kommer att vara fullt avskrivna i slutet av 2015 genom tillämpning av den nuvarande rättsliga grunden.

Se även svaret på punkt 4.32.

1.33 I likhet med ovannämnda finansieringstekniska instrument förutses i den rättsliga grunden när det gäller stödordningar inte heller någon specifik redovisning av de utbetalda beloppen och hur de använts. Kommissionen har hittills indikationer på att förskotten enligt stödordningar betalas under en kortare period än enligt de finansieringstekniska instrumenten. Den ordinarie verksamheten och den försenade deklarationen av den utgift som faktiskt uppstått gör det svårt att kvantifiera den finansiella inverkan av dessa förskott.

Se även svaret på punkt 1.36.

1.35 Kommissionen vill betona mängden och betydelsen av den information som samlats in om de bidrag som betalats till de finansieringstekniska instrumenten. Den är ett viktigt steg i riktning mot mer exakt redovisningsinformation.

⁽²⁸⁾ Beloppet består av långfristig förhandsfinansiering (3 820 miljoner euro) och kortfristig förhandsfinansiering (955 miljoner euro).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

1.36 Kommissionen måste vidta ytterligare åtgärder för att se till att den information som krävs finns tillgänglig, att transaktioner behandlas konsekvent i räkenskaperna och att alla generaldirektorat har fullständiga, riktiga och uppdaterade räkenskaper.

1.37 Den ökade användningen av förhandsfinansiering i EU-budgeten och av nya typer av finansieringstekniska instrument gör att kommissionen snarast bör se över den redovisningsregel som gäller detta så att den ger lämplig vägledning om bokföring och reglering av förhandsfinansiering. Samtidigt bör även övervakningen förbättras ⁽²⁹⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

1.36 Behandlingen i bokföringen var konsekvent i de fyra generaldirektorat som tillämpar delad förvaltning och genomfördes i enlighet med den rättsliga grunden. På detta stadium skulle det inte heller vara möjligt att ändra behandlingen av kostnadsredovisningen från medlemsstaterna. Kommissionen kommer i stället att fortsätta att uppskatta outnyttjade belopp vid årets slut och göra nödvändiga redovisningsjusteringar.

Kostnadseffektiviteten behöver beaktas eftersom kommissionen måste undvika att redovisningen av förskott som krävs från stödmottagarna blir extremt komplicerad och resurskrävande för alla berörda parter.

Kommissionen har redan föreslagit en lämplig ändring av nuvarande sektorsvisa rättsliga grund i förordningen om strukturfonderna. Kommissionen kommer även att införa lämpliga bestämmelser i förslagen till framtida rättsliga grunder.

1.37 Kommissionen betonar att en distinktion bör göras mellan förhandsfinansiering inom bistånd till tredje land och inre politik och förskottsbetalningar inom delad förvaltning, särskilt när det gäller finansieringstekniska instrument.

Kommissionen betonar även att om reglering av förskottsbetalning tas upp innan den slutliga betalningen sker är det inte enbart en fråga om vägledning när det gäller redovisning. I praktiken innebär det att mellanliggande kostnadsredovisning utbetalas där graden av överensstämmelse med komplicerade regler för stödberättigande först måste kontrolleras. Det kan inte ske utan en avsevärd ökning av den administrativa arbetsbördan både för stödmottagarna och för kommissionens enheter.

Det skulle dessutom kräva förändringar i budgetförordningen och i den sektorsvisa lagstiftning som för närvarande medger successiv förhandsfinansiering baserad på framsteg i de åtgärder som erhåller stöd. Kommissionen har redan i översikten av den aktuella artikeln i budgetförordningen föreslagit att regelbunden reglering av förhandsfinansiering ska bli obligatorisk.

Avslutningsvis vill kommissionen påpeka att dess redovisningsavdelningar har tillhandahållit vägledning och utbildning samt arrangerat workshops om förhandsfinansiering under 2010 och 2011 och detta kommer att fortsätta.

⁽²⁹⁾ Se även punkt 1.43 i årsrapporten för 2008.

BUDGETFÖRVALTNING

1.38 I detta avsnitt sammanfattas genomförandet av EU:s allmänna budget under 2010.

Budgetanslag för åtaganden och för betalningar

1.39 De totala disponibla anslagen 2010, inklusive anslag som förts över från föregående budgetår⁽³⁰⁾, inkomster som avsatts för särskilda ändamål⁽³¹⁾ och ändringsbudgetar⁽³²⁾, uppgick till 147,3 miljarder euro för åtaganden och 130,5 miljarder euro för betalningar, en ökning med 0,9 % respektive 4,8 % jämfört med de totala disponibla anslagen för 2009 (se **diagrammen III och IV i bilagan** till denna årsrapport).

1.40 Åtagandebemyndigandena för året låg 0,6 miljarder euro över budgetramens tak på grund av att man använde medel för vilka detta är tillåtet⁽³³⁾. De totala betalningsbemyndigandena låg 11,4 miljarder euro under taket.

Graden av utnyttjande av budgetanslag

1.41 Kommissionen producerar en rad dokument med bland annat följande information om genomförandet av Europeiska unionens budget⁽³⁴⁾:

1.41

- Budgetöverskottet i slutet av 2010 var 4,5 miljarder euro (2009: 2,3 miljarder euro).
- Utnyttjandegraden 2010 för åtaganden och betalningar var 99 respektive 97 %.

⁽³⁰⁾ De anslag som förts över från 2009 uppgår till 0,3 miljarder euro för åtaganden och 1,8 miljarder euro för betalningar.

⁽³¹⁾ Inkomster avsatta för särskilda ändamål uppgick 2010 (se även fotnot 35) till 5,4 miljarder euro för åtaganden och 5,8 miljarder euro för betalningar.

⁽³²⁾ De åtta ändringsbudgetar som antogs 2010 resulterade i att anslagen för åtaganden ökade med totalt 99 miljarder euro och anslagen för betalningar med 19 miljarder euro.

⁽³³⁾ Enligt det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (EUT C 139, 14.6.2006, s. 1) får vissa åtagandebemyndiganden som tas upp i budgeten, till exempel reserven för katastrofhjälp, Europeiska unionens solidaritetsfond och Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, överskrida taket.

⁽³⁴⁾ Närmare uppgifter om budgetgenomförandet för 2010 finns i del II i Europeiska unionens årsredovisning, budgetåret 2010, och i följande dokument från kommissionens generaldirektorat för budget (GD Budget): rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen som åtföljer EU:s årsredovisning för budgetåret 2010 och rapporten om analysen av budgetgenomförandet inom strukturfonderna och Sammanhållningsfonden under 2008 (*Report on the Analysis of the budgetary implementation of the Structural and Cohesion Funds in 2008*).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

- 3,3 miljarder euro i ackumulerade utestående åtaganden drogs tillbaka 2010 (2009: 1,9 miljarder euro). Ökningen av tillbakadraganden har främst skett inom avdelning 04 – Sysselsättning och socialpolitik (1,4 miljarder euro).
- 1,5 miljarder euro i outnyttjade betalningsbemyndiganden (exklusive inkomster avsatta för särskilda ändamål)⁽³⁵⁾ fördes över från 2010 till 2011.
- För politikområdena jordbruk och landsbygdsutveckling (avdelning 05), sammanhållning (avdelningarna 04 och 13) och fiske och havsfrågor (avdelning 11) var den övergripande utnyttjandegraden för betalningsbemyndiganden 98 %.
- Inom politikområdet regionalpolitik var betalningsbemyndigandena högre än planerat (106 % av den ursprungliga budgeten). Detta finansierades genom överföringar på 1,8 miljarder euro främst från avdelningarna 04 (sysselsättning och socialpolitik) och 05 (jordbruk och landsbygdsutveckling), för vilka betalningarna blev mindre än planerat på grund av avbrutna och inställda betalningar för Europeiska socialfonden (88 % utnyttjande), lägre ersättningsanspråk inom landsbygdsutveckling (94 %) eller långsamt avslutande av program⁽³⁶⁾.

1.42 Under budgetåret 2010 ändrades förordningarna på området⁽³⁷⁾ så att det skulle bli möjligt med ytterligare förhandsfinansiering till strukturåtgärder under perioden 2007–2013. På grundval av de ändrade förordningarna betalades ytterligare förskott för Europeiska socialfonden på 371 miljoner euro, för Sammanhållningsfonden på 404 miljoner euro och för Europeiska fiskerifonden på 0,8 miljoner euro till de medlemsstater som har drabbats hårdast av den ekonomiska krisen. För jordbruk och landsbygdsutveckling betalades ytterligare förhandsfinansiering på 401 miljoner euro ut till medlemsstater under budgetåret 2010 utan tillfredsställande rättslig grund. Det aktuella beloppet rapporteras som ett fel avseende laglighet och korrekthet i kapitel 3⁽³⁸⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

- Under 2010 har GD EMPL mottagit de slutliga anspråken för ESF:s programperiod 2000–2006. För program där det totala redovisade beloppet var lägre än den finansiella programplaneringen har GD EMPL återtagit de överskjutande utestående åtagandena.
- ESF:s fullgörande under 2010 uppgick endast till 88 % på grund av att ett antal betalningar stoppats efter att allvarliga svagheter eller oriktigheter i systemet upptäckts vid revision av vissa program 2000–2006 (inställande av betalningar) och 2007–2013 (avbrytande av betalningar). För några spanska, franska och italienska program under 2000–2006, för vilka betalningsbemyndigandena flyttades fram från 2009 till 2010 och fortfarande var stoppade på detta stadium, kommer de finansiella förfarandena för inställda betalningar och korrigeringar att slås samman med de slutgiltiga betalningarna i samband med förklaringarna om avveckling för 2000–2006 (samtliga fall utom ett). Enligt budgetförordningen kan krediter inte överföras till en annan budgetrubrik och de förblev därför outnyttjade under 2010.

1.42 Förskottsbetalningen på 401 miljoner euro för landsbygdsutveckling utgör inte någon felaktig utbetalning till slutlig stödmottagare. Beloppen i fråga håller dessutom på att återvinnas och förfarandet kommer att vara avslutat i slutet av 2011.

⁽³⁵⁾ Inkomster avsatta för särskilda ändamål omfattar bland annat återbetalningar som kommer från återvinning av belopp som betalats ut felaktigt och som återförs till sin ursprungliga budgetpost, bidrag från Efta-medlemmar för att stärka budgetposter eller inkomster från tredje part då avtal som innebär ett ekonomiskt bidrag till EU-verksamheter har ingåtts.

⁽³⁶⁾ Rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen som åtföljer EU:s årsredovisning för budgetåret 2010.

⁽³⁷⁾ Rådets förordning (EG) nr 1198/2006 (EUT L 223, 15.8.2006, s. 1) och förordning (EG) nr 1083/2006.

⁽³⁸⁾ Se punkterna 3.13, 3.15 och 3.22.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

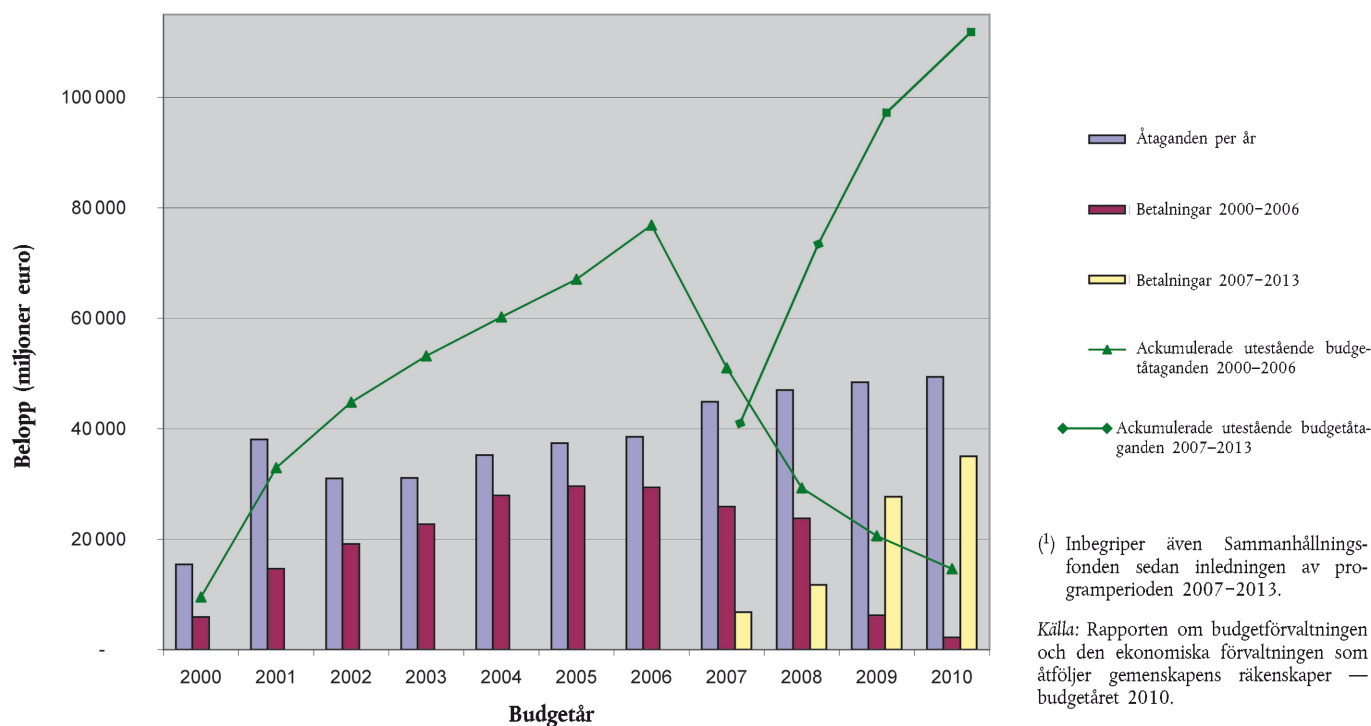
KOMMISSIONENS SVAR

Utestående budgetåtaganden

1.43 De utestående budgetåtagandena, som motsvarar outnyttjade åtaganden där ännu ingen betalning och/eller inget tillbakadragande har gjorts⁽³⁹⁾, ökade med 17 miljoner euro (9,7 %) till 194 miljoner euro, framför allt inom de politikområden som finansieras med differentierade anslag⁽⁴⁰⁾, och motsvarar värdet av 2,2 års differentierade åtaganden eller 2,8 års differentierade betalningar med 2010 års utnyttjandegrad inom de olika politikområdena.

1.43–1.44 Utestående åtaganden skiljer sig från den ordinarie förvaltningen av fleråriga program och från den övergripande ökningen av nya åtaganden. När det gäller strukturfonderna styrs de utestående åtagandenas omfattning av regeln $N + 2/N + 3$ som definieras i motsvarande förordningar. Enligt denna regel måste de utestående åtagandenas förväntade nivå motsvara två eller tre års åtaganden. Majoriteten av de aktuella utestående åtagandena är därför "normala" mot bakgrund av de underliggande reglerna. Budgetmyndigheten informeras dessutom varje år om eventuellt onormala utestående åtaganden. Kommissionen övervakar dessa åtaganden som behöver återtogs.

Diagram 1.2 – Utvecklingen av utestående åtaganden för strukturfonderna 2000–2006 och sammanhållning 2007–2010⁽¹⁾

⁽¹⁾ Inbegriper även Sammanhållningsfonden sedan inledningen av programperioden 2007–2013.

Källa: Rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen som åtföljer gemenskapens räkenskaper — budgetåret 2010.

⁽³⁹⁾ Utestående budgetåtaganden är en direkt följd av systemet med differentierade anslag, eftersom det tar ett antal år att fullfölja utgiftsprogrammen och åtagandena ingås flera år före motsvarande betalningar. Eftersom åtaganden avvecklas när betalningar verkställs leder en situation där åtagandena är betydligt större än betalningarna på lång sikt till att de utestående åtagandena ökar, och denna ökning ackumuleras varje år.

⁽⁴⁰⁾ I budgeten skiljer man på två typer av anslag, icke differentierade anslag och differentierade anslag. Icke differentierade anslag används för att finansiera åtgärder av årlig karaktär, t.ex. administrativa utgifter. Differentierade anslag infördes för förvaltningen av fleråriga åtgärder; motsvarande betalningar kan göras under det år då åtagandet gjordes och under kommande år. Differentierade anslag används främst för strukturfonderna och Sammanhållningsfonden.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

1.44 Större delen av de utestående åtagandena finns inom verksamhetsområdet sammanhållning (se **diagram 1.2**). På detta område uppgick de utestående åtagandena till 128 miljarder euro ⁽⁴¹⁾ (cirka 66 % av det totala beloppet), vilket motsvarar 2,6 års åtaganden eller 3,4 års betalningar inom området med 2010 års utnyttjandegrad. Dessa utestående åtaganden gäller till allra största delen (113,2 miljarder euro eller 88 % av det totala beloppet) den innevarande perioden 2007–2013. Detta visar effekten av ansträngningarna att verkställa betalningar av utestående åtaganden före tillämpning av regeln om automatiskt återdragande av åtaganden ($n + 2$ -regeln/ $n + 3$ -regeln ⁽⁴²⁾).

⁽⁴¹⁾ Se s. 23 och 36–41 i rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen som åtföljer EU:s årsredovisning för budgetåret 2010 när det gäller sammanhållning.

⁽⁴²⁾ Enligt $n + 2/n + 3$ -tidsfristen ska alla åtaganden som inte använts eller som inte ingått i någon begäran om betalning vid utgången av det andra/tredje året efter det år då tilldelningen gjordes automatiskt dras tillbaka. Som en del av det tredje förenklingspaketet ändrades $n + 2/n + 3$ -regeln senast för 2007 års åtaganden inom sammanhållning (se förordning (EG) nr 1083/2006, ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 539/2010 [EUT L 158, 24.6.2010, s. 1]). Det hade dock ingen betydande inverkan på utnyttjandegraden för betalningsbemyndiganden.

BILAGA 1.1

TILLVÄGAGÅNGSSÄTT OCH METOD FÖR REVISIONEN

DEL 1 – Revisionsmetod när det gäller räkenskapernas tillförlitlighet

1. De viktigaste kriterierna vid bedömningen av huruvida den konsoliderade årsredovisningen, som består av de konsoliderade årsredovisningarna och de konsoliderade rapporterna om genomförandet av budgeten ⁽¹⁾, i allt väsentligt ger en rättvisande bild av Europeiska unionens finansiella ställning och av resultatet av transaktioner och kassaflöden vid årets slut är följande:

- a) *Laglighet och korrekthet*: årsredovisningen har upprättats i enlighet med reglerna, och budgetanslag finns tillgängliga.
- b) *Fullständighet*: alla inkomst- och utgiftstransaktioner och alla tillgångar och skulder (inklusive poster utanför balansräkningen) som hör till perioden har bokförts.
- c) *Transaktionernas faktiska förekomst och tillgångarnas och skuldernas existens*: varje inkomst- och utgiftstransaktion motiveras av en händelse som hänför sig till enheten och som hör till perioden; tillgången eller skulden existerar på balansdagen och hör samman med den rapporterade enheten.
- d) *Mätning och värdering*: inkomst- och utgiftstransaktionen och tillgången eller skulden har bokförts till lämpligt värde och i enlighet med försiktighetsprincipen.
- e) *Presentation av information*: inkomst- och utgiftstransaktionen och tillgången eller skulden redovisas och beskrivs i enlighet med tillämpliga redovisningsregler och tillämplig redovisningspraxis samt öppenhetsprincipen.

2. Revisionen består av följande grundläggande delar:

- a) Uppdatering av utvärderingen av miljön för redovisningskontroll.
- b) Kontroll av hur centrala redovisningsrutiner och avslutningsförfarandet vid årets slut fungerar.
- c) Analytiska kontroller (överensstämmelse och rimlighet) av de viktigaste redovisningsuppgifterna.
- d) Analyser och avstämningar av konton och/eller saldon.
- e) Substansgranskning av åtaganden, betalningar och specifika balansposter på grundval av representativa urval.

DEL 2 – Revisionsmetod när det gäller transaktionernas korrekthet

3. Den metod som revisionsrätten tillämpar vid granskningen av korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna består av följande:

- Direkt granskning av transaktioner inom varje inkomst- eller utgiftsområde (se **tabell 1.1**) för att fastställa i vilken utsträckning de är korrekta.
- Bedömning av hur ändamålsenliga systemen för övervakning och kontroll är när det gäller att garantera att transaktionerna är korrekta.

4. Detta kompletteras med bevis som inhämtas genom det arbete som utförts av andra revisorer (vid behov) och en analys av kommissionens skriftliga uttalanden.

Hur revisionsrätten granskar transaktioner

5. Den direkta granskningen av transaktioner inom varje särskild bedömning (kapitlen 2–7) grundar sig på ett **representativt urval** av inbetalningar (när det gäller inkomster) och utbetalningar inom det berörda verksamhetsområdet ⁽²⁾. Denna granskning innebär en statistisk uppskattning av i vilken omfattning transaktionerna i den aktuella populationen är oriktiga.

⁽¹⁾ Inbegripet de förklarande anmärkningarna.

⁽²⁾ Dessutom granskar revisionsrätten ett representativt horisontellt urval av åtaganden för att kontrollera att gällande regler och förfordringar följs.

6. För att fastställa vilka urvalsstorlekar som krävs för ett tillförlitligt resultat, använder revisionsrätten en **säkerhetsmodell för revisionen**. Denna omfattar en bedömning av risken för att fel uppkommer i transaktioner (inneboende risk) och risken för att systemen inte förebygger eller upptäcker och korrigerar sådana fel (kontrollrisk).

7. Transaktionsgranskningen innebär att man gör en **detaljgranskning** av varje transaktion i urvalet för att bland annat avgöra om ersättningsanspråket eller betalningen beräknats korrekt och gjorts i enlighet med gällande regler och förordningar. Revisionsrätten väljer ut transaktioner som har bokförts i budgeträkenskaperna och spårar betalningen ned till slutmottagarnivå (t.ex. jordbrukare, utbildningsanordnare eller projektansvarig för utvecklingsbistånd) och granskar regelefterlevnaden på varje nivå. När en transaktion (oavsett nivå) beräknas felaktigt eller inte uppfyller ett rättsligt krav eller en kontraktsbestämmelse, anses den innehålla ett **fel**.

Hur revisionsrätten utvärderar och lägger fram resultaten av transaktionsgranskningen

8. **Fel** i transaktioner uppkommer av en mängd olika skäl och antar flera olika former beroende på vilken överträdelse det är frågan om och vilken särskild regel eller kontraktsbestämmelse som har överträtts. Fel i enskilda transaktioner påverkar inte alltid det totala belopp som betalas ut.

9. Revisionsrätten **klassificerar fel** på följande sätt:

— *Kvantifierbart* eller *icke kvantifierbart* fel, beroende på om det går att mäta hur stor del av det belopp som betalats från EU-budgeten som innehöll fel.

— Efter deras *karaktär*, särskilt avseende *stödberättigande* (betalning som inte uppfyller reglerna för stödberättigande), *inträffande* (ersättning av en kostnad som inte kan styrkas) eller *riktighet* (betalning som beräknats felaktigt).

10. Offentlig upphandling är ett område där revisionsrätten ofta hittar fel. EU:s lagstiftning om offentlig upphandling består i grunden av en rad formella krav. För att garantera att fördragets grundläggande princip om konkurrens följs ska kontrakt offentliggöras och anbud utvärderas enligt särskilda kriterier, och kontrakt får inte på ett konstlat sätt delas upp så att man kommer under tröskelvärdena osv.

11. För revisionen fastställer revisionsrätten ett värde för underlåtenhet att följa de formella kraven. Revisionsrätten

a) bedömer ett fel som "allvarligt" om det motverkar målen med bestämmelserna för offentlig upphandling: sund konkurrens och tilldelning av kontraktet till den bäst lämpade anbudsgivaren ⁽³⁾,

b) bedömer att felet vid "allvarliga" brott mot bestämmelserna för offentlig upphandling påverkar hela värdet av den betalning som avser kontraktet – ett 100-procentigt kvantifierbart fel ⁽⁴⁾,

c) behandlar mindre allvarliga fel som inte påverkar upphandlingsförfarandena som icke kvantifierbara fel ⁽⁵⁾.

Revisionsrättens kvantifiering kan skilja sig från den som kommissionen eller medlemsstaterna tillämpar när de beslutar hur de ska reagera på felaktig tillämpning av bestämmelserna för offentlig upphandling.

12. Revisionsrätten uttrycker felens **frekvens** genom att redovisa hur stor andel av urvalet som innehåller kvantifierbara och icke kvantifierbara fel. Felprocenten visar hur utbredda felen sannolikt är inom verksamhetsområdet som helhet. Denna information lämnas i bilaga x.1 till kapitlen 2–7, om väsentliga fel har konstaterats.

13. På grundval av de fel som revisionsrätten har kvantifierat uppskattar den med statistiska standardmetoder **den mest sannolika felprocenten** (MSF) för varje särskild bedömning och för de totala budgetutgifterna. Den mest sannolika felprocenten är det vägda genomsnittet av de felprocentsatser som konstaterats i urvalet ⁽⁶⁾. Revisionsrätten bedömer även, återigen med statistiska standardmetoder, det intervall inom vilket felprocenten i populationen med 95 % säkerhet ligger för varje särskild bedömning (och för utgifterna totalt). Det är intervallet mellan den lägsta sannolika felprocenten (LSF) och den högsta sannolika felprocenten (HSF) ⁽⁷⁾ (se illustrationen nedan).

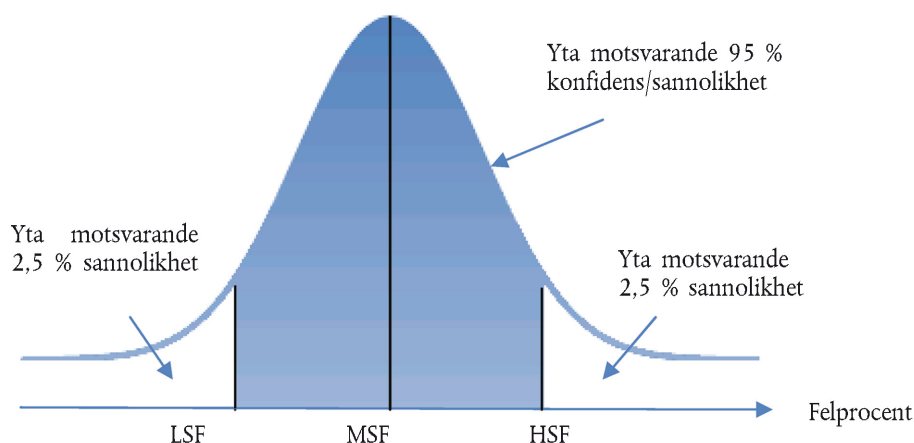
⁽³⁾ Det finns i huvudsak två system för kontraktstilldelning: det lägsta anbudet och det mest fördelaktiga anbudet.

⁽⁴⁾ Nedan ges exempel på kvantifierbara fel: Ingen eller begränsad konkurrens (utom när detta uttryckligen tillåts enligt den rättsliga ramen) för huvudkontraktet eller för tilläggskontrakt, olämplig bedömning av anbudet som påverkar resultatet av upphandlingen, betydande ändringar av kontraktets omfattning och uppdelning av kontraktet för olika byggplatser trots att de tjänar samma ekonomiska syfte. Revisionsrätten intar i allmänhet en annan inställning när EU-institutionerna tillämpar direktiven om offentlig upphandling felaktigt, med hänvisning till att de aktuella kontrakten i allmänhet fortsätter att gälla. Sådana fel kvantifieras inte i revisionsförklaringen.

⁽⁵⁾ Exempel på icke kvantifierbara fel: olämplig bedömning av anbudet som inte påverkar resultatet av upphandlingen, formella brister i upphandlingsförfarandet eller kravspecifikationen och bristande efterlevnad av de formella aspekterna av kraven på öppenhet.

⁽⁶⁾ $MSF = \frac{1}{\sum GUV} \times \sum_i \left(GUV_i \times \frac{\text{felbelopp}_i}{\text{granskad belopp}_i} \right)$ där GUV står för genomsnittligt urvalsintervall och i är numreringen av transaktionerna i urvalet.

⁽⁷⁾ $LSF = MSF - t_{n,95\%} \times \frac{s}{\sqrt{n}}$ och $HSF = MSF + t_{n,95\%} \times \frac{s}{\sqrt{n}}$ där t är fördelningsfaktorn, n är urvalsstorleken och s är standardavvikelsen för felprocenten.

14. Procentandelen skuggad yta under kurvan visar sannolikheten för att den faktiska felprocenten i populationen ligger mellan LSF och HSF.

15. När revisionsrätten planerar sin revision strävar den efter att vidta revisionsåtgärder som innebär att den kan jämföra den uppskattade felprocenten i populationen med en planerad **väsentlighetsgräns** på 2 %. Vid bedömningen av granskningsresultaten vägleds revisionsrätten av denna väsentlighetsgräns och beaktar felens karaktär, belopp och kontext när den formulerar sitt revisionsuttalande.

Hur revisionsrätten bedömer system och rapporterar resultaten

16. Kommissionen och medlemsstater och stödmottagande länder vid delad eller decentraliserad förvaltning inrättar **system för övervakning och kontroll** som ska hantera budgetriskerna, bland annat risker som gäller transaktionernas korrekthet. Bedömningen av hur ändamålsenliga systemen är när det gäller att garantera korrekthet är därför en central revisionsåtgärd som är särskilt användbar när rekommendationer till förbättringar fastställs.

17. Inom varje verksamhetsområde, även när det gäller inkomster, finns en mängd olika enskilda system. Därför gör revisionsrätten i allmänhet varje år ett urval av system som ska granskas. Resultatet av **systembedömningarna** presenteras i form av en tabell, kallad "Resultat av systemgranskningen" i bilaga x.2 till kapitlen 2–7. Systemen bedöms vara antingen *ändamålsenliga* när det gäller att minska risken för fel i transaktioner, *delvis ändamålsenliga* (när det finns brister som påverkar den operativa ändamålsenligheten) eller *inte ändamålsenliga* (när bristerna är omfattande och därmed helt undergräver den operativa ändamålsenligheten).

18. Om revisionsrätten har inhämtat revisionsbevis till stöd för detta gör den dessutom en **samlad bedömning** av systemen inom verksamhetsområdet (som också finns i bilaga x.2 till kapitlen 2–7) där både bedömningen av utvalda system och resultatet av transaktionsgranskningen beaktas.

Hur revisionsrätten bedömer kommissionens skriftliga uttalanden och redovisar resultatet

19. I enlighet med de internationella revisionsstandarderna får revisionsrätten ett skriftligt uttalande från kommissionen som bekräftar att kommissionen har fullgjort sitt ansvar och lämnat all information som kan vara relevant till revisionen. Här ingår en bekräftelse på att kommissionen har lämnat all information om bedömningen av risken för oegentligheter, all information om oegentligheter eller misstänkta oegentligheter som kommissionen känner till och alla fall där regler och förordningar väsentligen åsidosätts.

20. I kapitlen 2–7 behandlas dessutom de årliga verksamhetsrapporterna från relevanta generaldirektorat. I rapporterna redogörs för hur politikmål har uppnåtts och i vilken utsträckning de förvaltnings- och kontrollsystem som har införts garanterar att transaktionerna är korrekta och att resursanvändningen följer principen om sund ekonomisk förvaltning. Alla årliga verksamhetsrapporter innehåller en förklaring från generaldirektören om bland annat i vilken utsträckning resurserna har använts för avsett syfte och kontrollförfarandena garanterar transaktionernas korrekthet ⁽⁸⁾.

21. Revisionsrätten bedömer de årliga verksamhetsrapporterna och de åtföljande förklaringarna för att fastställa i vilken utsträckning de ger en rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen när det gäller transaktionernas korrekthet. Revisionsrätten rapporterar om resultatet av denna bedömning i avsnittet "Tillförlitligheten i kommissionens skriftliga uttalanden" i kapitlen 2–7 och – när det gäller viktiga granskningsresultat – med en iakttagelse efter slutsatserna om transaktionernas korrekthet och systemens ändamålsenlighet.

⁽⁸⁾ Mer information om dessa processer och länkar till de senaste rapporterna finns på följande adress: http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/index_en.htm

Hur revisionsrätten kommer fram till sitt uttalande i revisionsförklaringen

22. Revisionsrätten kommer fram till ett uttalande om korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för Europeiska unionens räkenskaper, som den formulerar i revisionsförklaringen, baserat på det revisionsarbete som rapporteras i kapitlen 2–7 i denna rapport, och här ingår bland annat en bedömning av i hur hög grad felen är av avgörande betydelse. En central del är beaktandet av resultatet av granskningen av utgiftstransaktioner. Sammantaget uppgår felprocenten för utgifterna totalt 2010 till 3,7 % enligt revisionsrättens bästa uppskattning. Revisionsrätten bedömer att felprocenten i populationen med 95 % säkerhet ligger mellan 2,6 % och 4,8 %. Den konstaterade felprocenten inom olika verksamhetsområden varierar, såsom beskrivs i kapitlen 3–7. Revisionsrätten bedömde att felen var av avgörande betydelse eftersom de förekommer inom de flesta av utgiftsområdena. Revisionsrätten gör ett övergripande uttalande om åtagandenas korrekthet baserat på ett ytterligare horisontellt urval.

Oriktigheter eller oegentligheter

23. En överväldigande majoritet av felen uppstår för att de ofta komplexa bestämmelserna för EU:s utgiftsprogram tillämpas felaktigt eller missförstås. Om revisionsrätten har anledning att misstänka att bedräglig verksamhet har ägt rum rapporterar den om detta till Olaf, EU:s byrå för bedrägeribekämpning, som ansvarar för de eventuella utredningar som detta ger upphov till. Revisionsrätten rapporterar i själva verket ungefär tre fall om året till Olaf baserat på sitt revisionsarbete.

UPPFÖLJNING AV TIDIGARE ÅRS IAKTTAGELSER OM RÄKENSKAPERNAS TILLFÖRLITLIGHET

Iakttagelser från tidigare år	Vidtagna åtgärder	Kommissionens svar	Revisionsrättens analys
1. Räkenskapsförarens skriftliga uttalande I de skriftliga uttalandena från kommissionens räkenskapsförare betonades att räkenskapsförarna vid några enheter som ingår i de konsoliderade räkenskaperna hade utelämnat eller ändrat uppgifter. Framför allt lämnades inte begärd information om godkännandet av redovisningssystemen och de lokala systemen.	Räkenskapsförarens skriftliga uttalande När det gäller den konsoliderade årsredovisningen för 2010 påpekar kommissionens räkenskapsförare följande: — Redovisningssystemen och/eller de lokala systemen vid fyra organ och två gemensamma företag som ingår i konsolideringen för första gången har inte eller endast delvis godkänts, och det är de berörda räkenskapsförarna som har ansvaret för detta godkännande. — Ett genomförandeorgan använde förra årets modell för sina skriftliga uttalanden och därför saknas vissa uppgifter som har tillkommit nyligen. Kommissionens räkenskapsförare betonade dock att detta enligt hans uppfattning inte inverkar i någon väsentlig grad på den konsoliderade årsredovisningen.	Räkenskapsförarens skriftliga uttalande Bristen på godkännande som betonats påverkar inte räkenskapernas tillförlitlighet.	Räkenskapsförarens skriftliga uttalande Revisionsrätten har tagit hänsyn till den övergripande säkerhet som lämnas i räkenskapsförarens skriftliga uttalande. Revisionsrätten kommer att följa upp de specifika problem som har identifierats vid sina kommande revisioner.
2. Förhandsfinansiering, skulder till leverantörer och stödmottagare och periodavgränsning När det gäller förhandsfinansiering, skulder till leverantörer och stödmottagare och den periodavgränsning som rör dessa poster hittade revisionsrätten fel i räkenskaperna som inte hade en väsentlig inverkan totalt sett men som var många till antalet. Detta understryker behovet av ytterligare förbättringar när det gäller exaktheten hos grundläggande redovisningsuppgifter vid vissa generaldirektorat.	Förhandsfinansiering, skulder till leverantörer och stödmottagare och periodavgränsning Kommissionen har fortsatt sitt arbete med att förbättra exaktheten hos sina redovisningsuppgifter genom pågående åtgärder, som projektet för redovisningskvalitet och godkännandet av lokala system.	Förhandsfinansiering, skulder till leverantörer och stödmottagare och periodavgränsning Se kommissionens svar på punkt 1.29. Kommissionen kommer att fortsätta att förbättra korrektheten i räkenskaperna genom pågående åtgärder i likhet med projekten om räkenskapskvalitet.	Förhandsfinansiering, skulder till leverantörer och stödmottagare och periodavgränsning Revisionsrätten kommer att fortsätta följa upp de problem som har identifierats.

Iakttagelser från tidigare år	Vidtagna åtgärder	Kommissionens svar	Revisionsrättens analys
Vad beträffar redovisningen av förhandsfinansierade belopp identifierade revisionsrätten även följande problem: — Regleringen av utestående förhandsfinansieringar genomförs inte alltid korrekt. Ett antal regleringar genomfördes antingen inte alls eller bokfördes till inkorrekta belopp. — Vissa generaldirektorat på forskningsområdet behandlar inte tillgänglig information om framsteg som har gjorts och vilka kostnader som har uppstått och reglerar inte motsvarande förhandsfinansiering i enlighet med dessa framsteg utan använder approximeringar när de fastställer periodavgränsningen. När det gäller fakturor och kostnadsredovisningar uppfyllde inte vissa generaldirektoratet kravet att fakturorna och kostnadsredovisningarna ska bokföras inom fem arbetsdagar efter det att de mottagits.	Trots ansträngningarna vid räkenskapsförarens avdelningar för att förbättra situationen konstaterade revisionsrätten att flera generaldirektorat inom inre politik och yttre åtgärder fortsätter att bokföra uppskattningar i räkenskaperna även när de har en tillfredsställande grund för reglering av de aktuella förhandsfinansieringarna (se punkt 1.29). Revisionsrättens granskning av representativa urval av förhandsfinansiering och fakturor/ersättningsanspråk visade åter att det förekom fel med oväsentlig övergripande finansiell inverkan men att felfrekvensen var hög. Därför bör kommissionen fortsätta att sträva efter att förbättra grundläggande redovisningsuppgifter vid vissa generaldirektorat. Trots att revisionsrätten har noterat förbättringar när det gäller tidsåtgången för registrering av nya ersättningsanspråk uppfyller några generaldirektorat fortfarande inte helt och hållet kravet att deras fakturor och ersättningsanspråk ska registreras omgående.		Vidare upptäcktes ett nytt problem under revisionen av budgetåret 2010 som gällde ett betydande antal fall där kommissionen vid bokföring av betalningar inte korrekt hade bokfört motsvarande tillgångspost (t.ex. när det gäller finansieringstekniska instrument). Problemet togs upp i slutredovisningen efter det att medlemsstaterna hade lämnat in sina uppgifter i juni 2011 (se punkt 1.32). Kommissionen har föreslagit att den nuvarande lagstiftningen ändras och kommer att lägga fram lämpliga förslag för perioden efter 2013.
3. Upplysningar om återvinningar och finansiella korrigeringar Kommissionen har vidtagit åtgärder för att öka och förbättra den information som den tillhandahåller om de korrigeringsmekanismer som tillämpas på EU:s budget, men informationen är ännu inte helt tillförlitlig på grund av att kommissionen inte alltid får tillförlitlig information från medlemsstaterna.	Upplysningar om återvinningar och finansiella korrigeringar Kommissionens kontroller på plats har visat att systemen för registrering och rapportering av uppgifter ännu inte är helt tillförlitliga i alla medlemsstater. Kommissionen har följt upp all bristande överensstämmelse mellan uppgifterna och lämnat rekommendationer om förbättringar till medlemsstaterna.	Upplysningar om återvinningar och finansiella korrigeringar Tillförlitligheten för uppgifter om återvinning från medlemsstaterna har ökat jämfört med föregående år, men kommissionen instämmer i att den borde förbättras ytterligare. Kommissionen har därför i början av 2011 inlett en revision av medlemsstaternas system för återvinning, baserat på den redovisning som lämnas den 31 mars varje år, med syftet att förbättra redovisningen av nationella finansiella korrigeringar till kommissionen och se till att redovisningen blir fullständig och korrekt och sker i tid.	Upplysningar om återvinningar och finansiella korrigeringar Revisionsrätten kommer att fortsätta följa upp de problem som har identifierats. Revisionsrätten står fast vid sin ståndpunkt att en avstämning mellan fel och motsvarande återvinningar och/eller finansiella korrigeringar alltid bör göras när så är möjligt.

Iakttagelser från tidigare år	Vidtagna åtgärder	Kommissionens svar	Revisionsrättens analys
Vidare bör man undersöka behovet av att finslipa de riktlinjer för ekonomisk rapportering som gäller vilken information som ska ingå och hur den ska behandlas. När det gäller några utgiftsområden lämnar kommissionen ingen information som gör att följande kan stämmas av: det är då den aktuella betalningen gjordes, det är då det aktuella felet upptäcktes och det är då den åtföljande finansiella korrigeringen anges i anmärkningarna till årsredovisningen. Vid utgången av 2009 återstod fortfarande ett korrigeringsbelopp på totalt 2,3 miljarder euro för sammanhållning att genomföra (dvs. att kommissionen faktiskt erhåller pengar genom en återbetalning eller att medlemsstaten drar av det aktuella beloppet från sina betalningskrav).	När det gäller revisionsrättens begäran om att riktlinjerna om upplysningar om återvinningar och finansiella korrigeringar har kommissionen gett ut instruktioner för avslutande som dock behöver förbättras ytterligare. Kommissionen tillhandahåller fortfarande inte information som gör det möjligt att stämma av betalningar, fel och finansiella korrigeringar. Det belopp för korrigeringar som återstod att göra 2010 för sammanhållning har ökat med ungefär 0,2 miljarder euro (dvs. de korrigeringar som bekräftats/beslutats men ännu inte genomförts ökade från 2 327 miljoner euro 2009 till 2 516 miljoner euro 2010). Den låga genomförandegraden på 71 % är resultatet av det pågående avslutningsförfarandet. De betalningsansökningar som hade mottagits i slutet av 2010 har ännu inte godkänts vilket betyder att motsvarande finansiella korrigeringar på totalt 2,3 miljarder euro inte kan räknas in i uppgifterna om genomförandet för 2010 (se anmärkning 6 till årsredovisningen för 2010, avsnitt 6.3.3 om finansiella korrigeringar - kumulerade belopp och genomförandegrad).	Kommissionen kommer att fortsätta att förbättra riktlinjerna för avslutande och instruktionerna för 2011 års avslutande. Kommissionen kontrollerar alla utgifter flera år efter det faktiska året för en given betalning, i första hand när programmet avslutas. Den finansiella korrigeringen kan också vara resultatet av att svagheter i medlemsstaternas kontrollsystem har upptäckts, och då finns ingen direkt koppling till betalningarna. Det är därför varken möjligt eller relevant att stämma av året för den aktuella betalningen med det år den finansiella korrigeringen anges i noterna till räkenskaperna. Den stöddokumentation som medlemsstaterna ska lämna när programmen avslutas anges i den rättsliga ramen. Det operativa programmens förvaltningsmyndighet håller alla stödande bevis gällande utgifter och revisioner tillgängliga för kommissionen. För vissa av 2000–2006 års program framgår det av både revisionsrättens och kommissionens resultat att det råder tvivel om huruvida registrerade och redovisade siffror över tillbakadraganden och återvinningar är fullständiga och tillförlitliga. Även om det vid kommissionens revisioner har noterats förbättringar i alla medlemsstater under åren 2007–2010 är kommissionen fortsatt försiktig vid avslutande och begärde att alla programmyndigheter skulle redovisa uppföljningen (inbegripet finansiella korrigeringar) på nationell nivå rörande alla oriktigheter som registrerats i förteckningen över respektive program. Kommissionen kommer inte att avsluta programmen förrän den bedömer att denna information är konsekvent och fullständig. Enligt 2007–2013 års regelverk måste certifieringsorganet senast den 31 mars varje år sända kommissionen en redovisning över finansiella korrigeringar för föregående år. Dessa nya rapporteringsbestämmelser ger mer tillförlitlig och enhetlig information i elektroniskt format (via SFC 2007) om genomförda korrigeringar. Dessutom har GD REGIO och GD EMPL sett över sina revisionsstrategier så att de innefattar en särskild modul för revision av de mest riskfyllda nationella systemen för återvinning, och detta kommer att inledas under andra halvåret 2011. Kommissionen vidhåller sin uppfattning att på grund av den fleråriga utformningen av det korrigerande systemet för program för delad förvaltning (finansiella korrigeringar som inte alltid genomförs samma år som de accepteras av medlemsstaterna) ger en avstämning av betalningar, fel och finansiella korrigeringar mycket lite mervärde. Eftersom redogörelserna av utgifter ackumuleras under en flerårsperiod och i vissa fall består av systemkorrigeringar är dessutom en sådan avstämning näst intill omöjlig.	

Iakttagelser från tidigare år	Vidtagna åtgärder	Kommissionens svar	Revisionsrättens analys
Även om de förklarande anmärkningarna till årsredovisningen innehåller uppgifter om att vissa betalningar sannolikt kommer att korrigeras vid en senare tidpunkt av kommissionens avdelningar eller medlemsstaterna, anges fortfarande inte vilka belopp och utgiftsområden som kan bli föremål för ytterligare förfaranden för kontroller och räkenskapsavslutning.	Det anges fortfarande inte i de förklarande anmärkningarna till årsredovisningen vilka belopp och utgiftsområden som kan bli föremål för ytterligare förfaranden för kontroller och räkenskapsavslutning (till skillnad från de kvantifierbara beloppen för möjliga återvinningar).	I likhet med tidigare års svar gör budgetförordningen det möjligt för kommissionen att kontrollera alla utgifter för flera år efter det faktiska utgiftsåret. Räkenskaperna ska inte innebära att alla berörda utgifter återstår att acceptera på grund av kontroller under kommande år. I annat fall skulle alla budgetutgifter betraktas som provisoriska till dess att en kontroll i efterskott har genomförts eller den fastställda begränsningsperioden har löpt ut. När de möjliga återvinningsbeloppen är kvantifierbara redovisas de i not 6 i den konsoliderade redovisningen. På jordbruksområdet fattas ett beslut om finansiell reglering omkring sex månader efter det aktuella budgetåret, då kommissionen fastställer det utgiftsbelopp som godkänns som debiterbart för EU:s budget för detta år. Denna roll för beslutet om finansiell reglering ifrågasätts inte eftersom senare finansiella korrigeringar kan påföras medlemsstaterna genom beslut om överensstämmelse. Det utgiftsbelopp som sannolikt utesluts från EU-finansiering genom dessa framtida beslut om överensstämmelse anges i en not till årsredovisningen. Både kvantifierbara belopp som potentiellt kan återvinnas av medlemsstaterna och de utgiftsbelopp som sannolikt ska uteslutas från finansiering genom framtida beslut om överensstämmelse bokförs som en tillgång (eller redovisas som en eventualtillgång) i kommissionens redovisningssystem och i en not i årsredovisningen. Kommissionen anser att när det gäller jordbruk är den information om återvinning som den erhåller från medlemsstaterna tillförlitlig eftersom den är bestyrkt av oberoende revisionsorgan. På jordbruksområdet visar besluten om överensstämmelse, för varje finansiell korrigering, vilket är den betalning som berörs av korrigeringen genomfördes. Den ekonomiska rapporteringen på jordbruksområdet innehåller information om återvinning som medlemsstaterna gjort liksom korrigeringar som kommissionen gjort, de korrigeringsbelopp som beslutats per budgetår och kalenderår, finansiella genomföranden av dessa korrigeringar samt de motsvarande belopp som kvitterats ut för EGFJ och för landsbygdsutveckling.	

Iakttagelser från tidigare år	Vidtagna åtgärder	Kommissionens svar	Revisionsrättens analys
4. Överföring av Galileos tillgångar Överenskommelserna om överföring till unionen av alla tillgångar som skapas, utvecklas eller förvärvas inom ramen för Galileoprogrammet har ännu inte genomförts helt och hållet. Eftersom alla utgifter som uppkommit hittills behandlas som forskningsutgifter påverkas inte balansräkningen, men kommissionen bör se till att all information finns tillgänglig vid tidpunkten då överföringen sker så att tillgångarna skyddas effektivt.	Överföring av Galileos tillgångar Kommissionen samarbetar med Europeiska rymdorganisationen för att se till att all nödvändig redovisningsmässig och teknisk information finns tillgänglig vid tidpunkten för överföringen så att man kan garantera att överföringen sker smidigt. Överföringen beräknas ske i slutet av fasen för validering i omloppsbanan vilket beräknas bli 2012. Revisionsrätten vill dock rikta uppmärksamheten på den reservation som den ansvariga generaldirektören gjorde i sin årliga verksamhetsrapport för 2010 om tillförlitligheten i den finansiella rapporteringen från Europeiska rymdorganisationen.	Överföring av Galileos tillgångar Kommissionen övervakar noga de framsteg som Europeiska rymdorganisationen gör när det gäller att genomföra det nya redovisningssystemet och den tillhörande förbättringen av deras finansiella rapportering.	Överföring av Galileos tillgångar Revisionsrätten kommer att följa upp denna fråga.

KAPITEL 2

Inkomster

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	<i>Punkt</i>
Inledning	2.1–2.13
Inkomsternas särskilda kännetecken	2.2–2.6
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	2.7–2.13
Traditionella egna medel	2.8–2.11
Moms- och BNI-baserade egna medel	2.12–2.13
Transaktionernas korrekthet	2.14–2.17
Traditionella egna medel	2.15
Moms- och BNI-baserade egna medel	2.16
Övriga inkomster	2.17
Systemens ändamålsenlighet	2.18–2.35
Traditionella egna medel	2.19–2.21
Momsbaserade egna medel	2.22–2.25
Det finns fortfarande sedan länge uteståendereservationer men eftersläpningen minskar	2.22–2.23
Övervakningen av hur momsdirektiven tillämpas har försenats	2.24–2.25
BNI-baserade egna medel	2.26–2.30
Allmänna och särskilda reservationer	2.26–2.27
Kontrollen av BNI-förteckningar i medlemsstaterna är ännu inte fullständig	2.28–2.30
Korrigeringen till förmån för Förenade kungariket	2.31–2.33
Avskrivningar av belopp som ska inkasseras	2.34–2.35
Tillförlitligheten i kommissionens skriftliga uttalanden	2.36–2.38
Slutsatser och rekommendationer	2.39–2.41
Slutsatser	2.39–2.40
Rekommendationer	2.41
Uppföljning av särskild rapport nr 2/2008 om bindande klassificeringsbesked	2.42–2.45

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

INLEDNING

2.1 I detta kapitel redovisas revisionsrättens särskilda bedömning av inkomsterna som består av egna medel och övriga inkomster. Finansiell nyckelinformation om inkomsterna 2010 finns i **tabell 2.1**. Egna medel är utan jämförelse den viktigaste källan till finansiering av budgetutgifter (93,8 %). Kapitlet innehåller även en sammanfattning av hur kommissionen har följt upp iakttagelserna i revisionsrättens särskilda rapport nr 2/2008 om bindande klassificeringsbesked.

Tabell 2.1 – Inkomster – Nyckelinformation

Avdelning i budgeten	Typ av inkomst	Beskrivning	Inkomst 2010	
			miljoner euro	%
1	Traditionella egna medel	Avgifter för sockerproduktion (kapitel 11)	145	0,1
		Tullar (kapitel 12)	15 514	12,1
	Momsbaserade egna medel	Momsbaserade egna medel under innevarande budgetår (kapitel 13)	13 393	10,5
	BNI-baserade egna medel	BNI-baserade egna medel från under innevarande budgetår (kapitel 14)	90 948	71,2
	Korrigerig av obalanser i budgeten	Förenade kungariket korrigerig (kapitel 15)	– 128	– 0,1
	Bruttominskning av det BNI-baserade årliga bidraget	Beviljats till Nederländerna och Sverige (kapitel 16)	– 3	0,0
		EGNA MEDEL TOTALT	119 869	93,8
3		Överskott, saldon och justeringar	1 460	1,1
4		Inkomster från personer knutna till institutionerna eller andra unionsorgan	1 123	0,9
5		Inkomster från institutionernas administrativa verksamhet	388	0,3
6		Avgifter och bidrag inom ramen för olika unions- eller gemenskapsavtal och unions- eller gemenskapsprogram	3 511	2,7
7		Dröjsmålsränta och böter	1 408	1,1
8		Upp- och utlåning	—	0,0
9		Diverse inkomster	36	0,0
		ÖVRIGA INKOMSTER TOTALT	7 926	6,2
Totala inkomster för året			127 795	100,0

Källa: Europeiska unionens årsredovisning för 2010.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Inkomsternas särskilda kännetecken

2.2 Det finns tre kategorier egna medel ⁽¹⁾: traditionella egna medel (tullar på import och avgifter för sockerproduktion), egna medel som beräknas på grundval av mervärdesskatt (moms) som uppbärs i medlemsstaterna och egna medel som härrör från medlemsstaternas bruttonationalinkomst (BNI).

2.3 Traditionella egna medel fastställs och uppbärs av medlemsstaterna. De betalar tre fjärdedelar av dessa belopp till EU-budgeten och behåller en fjärdedel för att täcka uppbördskostnaderna. Varje medlemsstat ska skicka en månatlig rapport till kommissionen med fastställda anspråk ("A-räkenskaper") och en kvartalsrapport med de fastställda anspråk som inte ingår däri ("B-räkenskaper") ⁽²⁾.

2.4 De moms- och BNI-baserade egna medlen är bidrag som är resultatet av att enhetliga procentsatser tillämpas på medlemsstaternas teoretiskt harmoniserade bedömningsunderlag för moms respektive på medlemsstaternas BNI.

2.5 Några medlemsstater har beviljats en lägre uttagssats för egna medel från mervärdesskatt ⁽³⁾ och en bruttominskning av sina BNI-baserade årliga bidrag ⁽⁴⁾ för perioden 2007–2013. Vidare beviljas Förenade kungariket en korrigering avseende obalanser i budgeten som medför en minskning av landets betalningar av BNI-baserade egna medel.

2.6 Sedan man beräknat de totala traditionella egna medlen, de mervärdesskattebaserade egna medlen och övriga inkomster använder man de BNI-baserade egna medlen till att balansera budgeten. För lågt (eller för högt) redovisad BNI för en medlemsstat påverkar visserligen inte de totala BNI-baserade egna medlen, men leder till att bidragen från de övriga medlemsstaterna ökar (eller minskar) till dess att problemet har lösts.

⁽¹⁾ Se rådets beslut 2007/436/EG, Euratom av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel (EUT L 163, 23.6.2007, s. 17) och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 2007/436/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 130, 31.5.2000, s. 1), senast ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 105/2009 (EUT L 36, 5.2.2009, s. 1).

⁽²⁾ När tullar och avgifter inte har betalats och ingen säkerhet har ställts, eller när säkerhet har ställts men invändningar har rests mot fastställda anspråk, kan medlemsstaterna hålla inne dessa medel och bokföra dem i särskilda räkenskaper ("B-räkenskaper").

⁽³⁾ Tyskland, Nederländerna, Österrike och Sverige.

⁽⁴⁾ Nederländerna och Sverige.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

2.7 Revisionsrättens övergripande revisionsmetod beskrivs i **del 2** av **bilaga 1.1**. När det gäller revisionen av verksamhetsområdet inkomster bör särskilt följande noteras:

- a) Revisionsrätten granskade ett representativt statistiskt urval på 55 betalningskrav som täckte alla typer av inkomster på kommissionsnivå (se **bilaga 2.1**).
- b) Systemgranskningen omfattade följande:
 - i) System för traditionella egna medel och för moms- och BNI-baserade egna medel.
 - ii) Kommissionens system som ligger till grund för beräkningen av korrigeringen till förmån för Förenade kungariket (även en granskning av beräkningen av det slutliga korrigeringsbeloppet för 2006).
 - iii) System för avskrivning av belopp som är föremål för betalningskrav, utifrån ett urval på 19 avskrivningar (på totalt 11 miljoner euro) som beviljats av kommissionen ⁽⁵⁾ under 2010 av totalt 22 miljoner euro.
 - iv) Kommissionens förvaltning av böter och påföljder
- c) Granskningen av kommissionens skriftliga uttalanden innefattade den årliga verksamhetsrapporten från generaldirektoratet för budget.

Traditionella egna medel

2.8 Revisionsrättens granskning av de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna kan inte omfatta odeklarerad import eller import som har undgått tullens övervakning.

2.9 Revisionsrätten gjorde en bedömning av systemen för övervakning och kontroll i Italien, Nederländerna och Förenade kungariket vilka står för ungefär 38 % av de totala traditionella egna medlen. Revisionsrätten granskade deras redovisningssystem och flödet av traditionella egna medel från fastställandet till redovisningen till kommissionen för att få rimlig säkerhet om att de bokförda beloppen var korrekta och fullständiga.

⁽⁵⁾ Byrån för samarbete EuropeAid – som 2011 kommer att bli generaldirektoratet för utveckling och samarbete – EuropeAid, generaldirektoratet för konkurrens och generaldirektoratet för energi.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Revisorerna granskade nyckelkontroller avseende tillämpningen av förmånstullsats, beviljande av "extraförenklingen" för marknadsaktörer som använder lokalt klareringsförfarande (hävande av meddelandekravet) ⁽⁶⁾ och behandlingen av frakt- och försäkringskostnader i dessa medlemsstater.

2.10 För de sex betalningskraven avseende traditionella egna medel i det urval som nämns i punkt 2.7 gjorde revisionsrätten även en avstämning mellan de utvalda månatliga rapporterna och den underliggande redovisningen i den berörda medlemsstaten ⁽⁷⁾.

2.11 Revisionsrätten bedömde också systemen för övervakning och kontroll vid kommissionen, inbegripet kommissionens inspektioner i medlemsstaterna.

Moms- och BNI-baserade egna medel

2.12 Moms- och BNI-baserade egna medel baseras på statistik för vilken de underliggande transaktionerna inte kan granskas direkt. Därför tog revisionen avstamp i kommissionens mottagande av de makroekonomiska aggregat som medlemsstaterna hade utarbetat. Därefter bedömde revisionsrätten kommissionens system för behandling av uppgifterna för att fastställa de belopp som ska tas upp i de slutliga budgeträkenskaperna. Revisionsrätten kontrollerade sålunda upprättandet av budgeten och korrektheten i medlemsstaternas bidrag.

2.13 Revisionsrätten granskade kommissionens system för övervakning och kontroll som ska ge rimlig säkerhet om att EU:s inkomster beräknas och uppbärs korrekt. Revisionsrätten granskade också kommissionens förvaltning av BNI- och momsreservationer, kontrollen av BNI-förteckningar i medlemsstaterna och övervakningen av hur momsdirektiven tillämpas. Revisionsrättens revision inbegriper ingen bedömning av kvaliteten på de uppgifter om moms och BNI som kommissionen har fått från medlemsstaterna.

⁽⁶⁾ Artikel 266.2 i tillämpningsföreskrifterna för gemenskapens tullkodex. "På villkor att kontrollen av att verksamheten genomförs enligt föreskrifterna inte påverkas får tullmyndigheterna [...] b) under vissa speciella omständigheter, om de ifrågavarande varornas beskaffenhet och den snabba omsättningen motiverar det, befria tillståndshavaren från kravet att till det behöriga tullkontoret anmäla varje ankomst av varor [...]". Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1), senast ändrad genom förordning (EU) nr 430/2010 (EGT L 125, 21.5.2010, s. 10).

⁽⁷⁾ Belgien, Tjeckien, Tyskland, Frankrike, Nederländerna och Sverige.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

TRANSAKTIONERNAS KORREKTHET

2.14 I **bilaga 2.1** sammanfattas resultatet av transaktionsgranskningen. Vid granskningen av transaktionerna i urvalet konstaterade revisionsrätten att transaktionerna inte innehöll en väsentlig felnivå ⁽⁸⁾. Revisionsrätten uppskattar den mest sannolika felprocenten till 0 %. Några brister i systemen konstaterades dock vid transaktionsgranskningen, och dessa brister beskrivs nedan.

Traditionella egna medel

2.15 Revisionsrätten konstaterade att de sammanställningar av A-räkenskaperna som medlemsstaterna skickade till kommissionen generellt sett inte innehöll några väsentliga fel. För en ⁽⁹⁾ av de sex granskade transaktionerna var det dock inte möjligt att stämma av det redovisade beloppet för traditionella egna medel med de underliggande räkenskaperna.

Moms- och BNI-baserade egna medel

2.16 Revisionsrätten konstaterade att beräkningen av medlemsstaternas bidrag och betalningarna av dem inte innehöll några väsentliga fel. Revisionsrätten upptäckte dock ett fel i kommissionens beräkning av det slutliga beloppet 2006 ⁽¹⁰⁾ för korrigeringen för Förenade kungariket i 2010 års budget, vilket ledde till att Förenade kungariket beviljades en korrigering som var 189 miljoner euro för stor (3,5 % av korrigeringen för Förenade kungariket 2006) (se **bilaga 2.5**, särskilt punkterna 6 och 7). För att rätta till felet har kommissionen i samförstånd med alla medlemsstater föreslagit att man undantagsvis ska ändra budgeten för 2011.

Övriga inkomster

2.17 Revisionsrätten konstaterade att de transaktioner som kontrollerades avseende övriga inkomster generellt sett inte innehöll några väsentliga fel.

SYSTEMENS ÄNDAMÅLSENLIGHET

2.18 I **bilaga 2.2** sammanfattas resultatet av systemgranskningen. Revisionsrätten konstaterade att systemen generellt sett var ändamålsenliga när det gällde att garantera att transaktionerna var korrekta.

2.15 Kommissionen följer upp denna fråga med medlemsstaternas myndigheter.

2.16 Effekterna av detta fel kommer inte att vara väsentliga tack vare de korrigerande åtgärder som har vidtagits.

⁽⁸⁾ Revisionsrätten beräknar det uppskattade felet utifrån ett representativt statistiskt urval. För granskningen av inkomster bedömer revisionsrätten att felprocenten i populationen med 95 procents säkerhet ligger under 2 %.

⁽⁹⁾ En månatlig rapport från Belgien. Denna medlemsstat stod för 9,5 % av de traditionella egna medlen 2010.

⁽¹⁰⁾ Den slutliga beräkningen av korrigeringen för Förenade kungariket för år n tas upp i budgeten för år $n+4$.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Traditionella egna medel

2.19 Liksom tidigare år ⁽¹¹⁾ upptäckte revisionsrätten problem i förfarandena och systemen som påverkar beloppen i B-räkenskaperna. Problemen gäller framför allt följande:

- a) Det förekom bokföringsposter som saknade underlag (garanterade eller obestrida belopp) och avskrivningar ⁽¹²⁾.
- b) Traditionella egna medel fastställdes för sent och bokfördes för sent i räkenskaperna och underrättelse om tullskuld skedde för sent ⁽¹³⁾.
- c) Åtgärder för att kräva in fordringarna inleddes för sent ⁽¹⁴⁾.

2.20 De nationella myndigheterna i Italien, Nederländerna och Förenade kungariket kunde inte fullt ut styrka de belopp som hade bokförts i B-räkenskaperna eftersom de inte överensstämde med de underliggande dokumenten.

2.21 I de medlemsstater som besöktes konstaterade revisionsrätten även brister i genomförandet av kontroller före varors övergång till fri omsättning, särskilt med avseende på tillämpningen av förmånstullsats, beviljande av "extraförenkligen" för marknadsaktörer som använder lokalt klareringsförfarande och behandlingen av frakt- och försäkringskostnader. Om den nationella tullens övervakning endast är delvis ändamålsenlig ökar risken för att felaktiga belopp för traditionella egna medel uppbärs.

Momsbaserade egna medel

Det finns fortfarande sedan länge utestående reservationer men eftersläpningen minskar

2.22 Reservationer är ett sätt att hålla osäkra delar av medlemsstaternas momsredovisningar öppna för korrigering efter den lagstadgade tidsgränsen på fyra år. Under 2010 gjordes 52 reservationer och 67 hävdes. Vid årets slut fanns det totalt 152 reservationer (se **tabell 2.2**). Nettoeffekten av att de 67 reservationerna hävdes var att de momsbaserade egna medlen ökade med nästan 90 miljoner euro ⁽¹⁵⁾.

2.19 Kommissionen kommer att uppmana de berörda medlemsstaterna att åtgärda de brister som har upptäckts och i nödvändiga fall kräva in traditionella egna medel som inte har betalats in, samt eventuell upplupen dröjsmålsränta. Kommissionen kommer att fortsätta att granska B-räkenskaperna i samband med sina ordinarie inspektioner.

2.20 Kommissionen kommer att följa upp revisionsrättens iakttagelser mot bakgrund av medlemsstaternas svar. Kommissionen kommer att kräva att berörda medlemsstater i förekommande fall vidtar korrigering åtgärder.

2.21 Kommissionen kommer att följa upp revisionsrättens iakttagelser med berörda medlemsstater mot bakgrund av dessa medlemsstaters svar på iakttagelserna. Om nödvändigt kommer medlemsstaterna att anmodas att vidta korrigering åtgärder och betala in eventuella utestående traditionella egna medel. Även dröjsmålsränta kommer i tillämpliga fall att krävas in. På senare år har kommissionens inspektioner när det gäller traditionella egna medel framför allt inriktats på medlemsstaternas tullkontroller, däribland kontrollerna beträffande det lokala klareringsförfarandet.

⁽¹¹⁾ Till exempel punkt 2.20 i årsrapporten för 2009.

⁽¹²⁾ Förenade kungariket.

⁽¹³⁾ Italien, Nederländerna och Förenade kungariket.

⁽¹⁴⁾ Förenade kungariket.

⁽¹⁵⁾ Detta är resultatet av en ökning med ungefär 105 miljoner euro och en minskning med nära 15 miljoner euro.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

2.23 Revisionsrätten konstaterade framsteg när det gällde hävandet av sedan länge utestående momsreservationer. I slutet av 2010 kvarstod fortfarande åtta sådana reservationer som gällde år före 2000, jämfört med 20 i slutet av 2009. Revisionsrätten anser att sedan länge utestående reservationer bör definieras som reservationer som gäller ett år som ligger minst tio år tillbaka i tiden. Därmed tillkommer ytterligare åtta reservationer som gäller 2001.

KOMMISSIONENS SVAR

2.23 Eftersom varken kommissionen eller medlemsstaterna kan vidta åtgärder för att lösa ett problem som inte har identifierats anser kommissionen att varje definition av sedan länge utestående momsreservationer bör ta hänsyn till den tid som har förflutit sedan reservationen meddelades. Vid sin övervakning betraktar kommissionen därför reservationer som kvarstår mer än fem år efter det att de meddelades som sedan länge utestående reservationer.

Tabell 2.2 – Momsreservationer den 31 december 2010

Medlemsstater	Antal utestående reservationer den 31 december 2009	Reservationer som gjordes 2010	Reservationer som hävdades 2010	Antal utestående reservationer den 31 december 2010	Tidigaste år som reservationerna gäller
Belgien	3	0	3	0	
Bulgarien	1	1	0	2	2007
Tjeckien	9	0	1	8	2004
Danmark	5	5	1	9	2004
Tyskland	4	0	3	1	2003
Estland	8	4	3	9	2004
Irland	17	1	8	10	1998
Grekland	11	0	4	7	1999
Spanien	2	1	2	1	2003
Frankrike	10	0	4	6	2001
Italien	9	5	6	8	1995
Cypern	3	3	0	6	2004
Lettland	5	2	1	6	2004
Litauen	7	0	5	2	2005
Luxemburg	3	0	1	2	2004
Ungern	4	1	1	4	2004
Malta	10	0	0	10	2004
Nederländerna	7	4	3	8	2004
Österrike	5	1	0	6	2002
Polen	6	1	1	6	2004
Portugal	10	8	4	14	1999
Rumänien	0	0	0	0	
Slovenien	3	0	3	0	
Slovakien	3	0	3	0	
Finland	10	1	3	8	1995
Sverige	7	9	6	10	1995
Förenade kungariket	5	5	1	9	1998
TOTALT	167	52	67	152	

Källa: Europeiska kommissionen.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Övervakningen av hur momsdirektiven tillämpas har försenats

2.24 Kommissionen ska säkerställa en korrekt tillämpning av momsdirektiven och övervaka införlivandet med nationell lagstiftning och överensstämmelsen i de nationella tillämpningsföreskrifter som medlemsstaterna har infört. Ett felaktigt eller ofullständigt införlivande kan påverka vilket momsbelopp som erhålls och därmed vilket belopp som ska betalas i egna medel. År 2010 trädde tre momsdirektiv i kraft. Två gällde "momspaketet"⁽¹⁶⁾ och en gällde ett gemensamt system för mervärdesskatt i syfte att bekämpa skatteundandragande i samband med gemenskapsinterna transaktioner⁽¹⁷⁾.

2.25 I sju medlemsstater pågick fortfarande kommissionens bedömning av de nationella åtgärderna för genomförande av åtgärderna i "momspaketet" i slutet av 2010, tolv månader efter det att direktiven hade trätt i kraft. Vid samma tid hade kommissionens bedömningsförfarande när det gällde genomförandet av momsdirektivet om bekämpning av skatteundandragande inletts endast för två medlemsstater.

2.25 Den 16 maj 2011 ledde kommissionens övervakning till att den samlade bedömningen för hela momspaketet avslutades för 22 medlemsstater. Bedömningen av de kvarvarande fem medlemsstaterna pågår fortfarande och kommer att slutföras senast i september 2011.

När det gäller momsdirektivet om bekämpning av skatteundandragande inledde kommissionen överträdelseförfaranden i mars 2010 beträffande nio medlemsstater för att kunna göra en ordentlig bedömning.

Under 2009 och 2010 tog kommissionen upp och diskuterade problemet med två andra medlemsstater i expertgruppen för en strategi för bekämpning av skattebedrägeri (ATFS) och i ständiga kommittén för administrativt samarbete (SCAC). En fullständig bedömning kommer därför att vara klar före utgången av 2011.

⁽¹⁶⁾ Rådets direktiv 2008/8/EG av den 12 februari 2008 om ändring av direktiv 2006/112/EG med avseende på platsen för tillhandahållande av tjänster (EUT L 44, 20.2.2008, s. 11) och rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat (EUT L 44, 20.2.2008, s. 23).

⁽¹⁷⁾ Rådets direktiv 2008/117/EG av den 16 december 2008 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt i syfte att bekämpa skatteundandragande i samband med gemenskapsinterna transaktioner (EUT L 14, 20.1.2009, s. 7).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

BNI-baserade egna medel*Allmänna och särskilda reservationer*

2.26 Allmänna reservationer⁽¹⁸⁾ fanns i slutet av 2010 avseende BNI-uppgifter från medlemsstaterna i EU-15 som avsåg perioden 2002–2006, och mot medlemsstaterna i EU-10 som avsåg perioden 2004–2006, i avvaktan på slutförandet av analysen av de uppdaterade eller nya BNI-förteckningarna⁽¹⁹⁾.

2.27 I början av 2010 fanns det fyra⁽²⁰⁾ utestående särskilda BNI-reservationer⁽²¹⁾ som avsåg perioden 1995–2001. Under 2010 hävde inte kommissionen någon av dem. Eftersom ingen ytterligare särskild reservation har fastställts är antalet utestående särskilda reservationer vid årets slut oförändrat.

Kontrollen av BNI-förteckningar i medlemsstaterna är ännu inte fullständig

2.28 Under 2010 besökte kommissionen sex medlemsstater för att kontrollera BNI-förteckningar och gjorde direkta kontroller i fyra av dem, men kontrollerna begränsades till ett mycket litet antal BNI-komponenter. Enligt anvisningarna i Eurostats riktlinjer är det normalt inte tänkt att detta tillvägagångssätt med direkta kontroller ska leda till slutsatser om alla delar av BNI-beräkningarna.

2.29 I slutet av 2010 hade Eurostat ännu inte utarbetat några bedömningsrapporter om medlemsstaternas BNI-uppgifter för perioden 2002 och framåt och kunde därför inte ersätta några allmänna reservationer (se punkt 2.26) med särskilda reservationer för dessa år.

2.27 Kommissionen fortsätter sitt samarbete med de två länder som fortfarande har BNI-reservationer för perioden 1995–2001 (en för Grekland och tre för Förenade kungariket i slutet av 2010) så att dessa reservationer kan hävas. Till följd av detta hävdes en av reservationerna för Förenade kungariket i maj 2011.

2.28 När det gäller de andra två länderna utfördes direkta kontroller i april 2011 i Rumänien och ska enligt planerna utföras i Bulgarien i slutet av 2011. Kommissionen utför direkta kontroller som ett komplement till de kontroller av ländernas BNI-förteckningar som baseras på frågeformulär för bedömning av BNI-dokumentation (GIAQ). Kommissionens slutsatser grundar sig på dessa fullständiga kontroller. Kommissionen anser att antalet komponenter som valdes ut var lämpligt för syftet med de direkta kontrollerna och överensstämde med de riktlinjer för direkta kontroller som har godkänts av BNI-kommittén.

2.29 Kommissionen kommer att lägga fram bedömningsrapporterna 2011 så att allmänna reservationer i lämpliga fall kan ersättas med särskilda reservationer, eventuellt med undantag för Bulgarien och Rumänien, som översände sina BNI-förteckningar i slutet av 2009 i enlighet med den tidsplan som har överenskommit i BNI-kommittén.

⁽¹⁸⁾ I artikel 10.7 i förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000, i ändrad lydelse, fastställs att efter den 30 september det fjärde året efter ett givet budgetår ska förändringar av bruttonationalinkomsten inte längre beaktas, såvida inte rättelserna avser punkter som har anmälts inom denna tid av kommissionen eller den berörda medlemsstaten. Dessa punkter kallas reservationer. En allmän reservation gäller alla uppgifter från en medlemsstat. Alla BNI-uppgifter om Bulgarien och Rumänien är öppna för revidering i enlighet med fyraårsregeln.

⁽¹⁹⁾ Enligt artikel 3 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1287/2003 (EUT L 181, 19.7.2003, s. 1), ska medlemsstaterna förse kommissionen (Eurostat) med en förteckning över de förfaranden och statistiska grunduppgifter som används för att beräkna BNI och dess komponenter enligt ENS 95.

⁽²⁰⁾ Dessa utestående reservationer gäller Grekland (1) och Förenade kungariket (3) och avser främst metod- och sammanställningsaspekter.

⁽²¹⁾ En särskild reservation omfattar specifika delar i BNI-förteckningen, såsom värdeökning brutto av utvalda verksamheter, totala slutliga konsumtionsutgifter eller bruttodriftsöverskott och sammansatt förvärvsinkomst.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

2.30 Systemen för övervakning och kontroll vid medlemsstaternas nationella statistikkontor bör bidra till att garantera att BNI-uppgifterna är jämförbara, tillförlitliga och fullständiga⁽²²⁾. Eurostat har dock ännu inte avslutat sin bedömning av de nationella statistikkontorens system för övervakning och kontroll och ännu inte antagit riktlinjer om tillämpningen av dessa system för sammanställning av nationalräkenskaperna i medlemsstaterna.

Korrigeringen till förmån för Förenade kungariket

2.31 I sin beräkning av Förenade kungarikets korrigerering för referensåren 2007–2009 räknade inte kommissionen in ungefär 2 % av de totala betalningarna av EU-medel i beloppet för de totala fördelade utgifterna, vilka är en viktig del i beräkningen av korrigeringen. Kommissionen tog inte med dessa belopp eftersom det inte fanns någon information om var utgifterna verkställdes. Kommissionen kontrollerade inte om dessa utgifter skulle ha kunnat fördelas särskilt för beräkningen (se **bilaga 2.5**, särskilt punkterna 3–5 och 10–11).

2.32 Revisionsrätten konstaterade även att kommissionen i sin definition av "faktiska betalningar" för beräkningen av de totala fördelade utgifterna

- a) inte räknar in utgifter som finansieras genom inkomster som avsatts för särskilda ändamål (öronmärkta utgifter) vilka ökade betydligt från 2007 till 2009, från 1 % till 5 % av de totala betalningarna från budgeten,
- b) inte drar av från de fördelade utgifterna de belopp som omfattas av betalningskrav som har verkställts, särskilt när det gäller budgetens avdelning 6 "Avgifter och bidrag inom ramen för olika gemenskapsavtal och gemenskapsprogram": inkomsterna från denna källa varierade mellan 3 % och 5 % av betalningarna under samma period.

Om man tog hänsyn till ovan nämnda budgettransaktioner skulle fördelningen av utgifter kunna följa principen om "innebörd framför form" (se **bilaga 2.5**, särskilt punkterna 3–5 och 10–11).

2.33 De utelämnanden som beskrivs i de två punkterna ovan gör beräkningen av Förenade kungarikets korrigerering mindre exakt. Det är omöjligt att säga i vilken riktning de påverkar resultatet av beräkningen.

KOMMISSIONENS SVAR

2.30 Kommissionen anser att den metod som tillämpas (dokumentkontroller av BNI-formulär, kontroll av BNI-förteckningar med hjälp av frågeformulären för bedömning av BNI-dokumentation (GIAQ), kompletterat med direkta kontroller) är lämplig för en slutlig bedömning av medlemsstaternas BNI. Kommissionen anser att nationalräkenskapernas tillförlitlighet i första hand beror på de faktiska statistiska källor och metoder som används och har baserat sin BNI-validering på kontroller och förbättringar av dessa. Medlemsstaternas nationella statistikmyndigheters system för övervakning och kontroll är en organisatorisk fråga och ger inga konkreta indikationer på räkenskapernas tillförlitlighet, även om systemen kan bidra till att minska riskerna för fel i nationalräkenskaperna. Kommissionen har redan beaktat revisionsrättens anmärkningar och har fortsatt arbetet med att utveckla riktlinjer för systemen för övervakning och kontroll genom att ta upp detta till diskussion vid BNI-kommitténs möte den 27 oktober 2010.

2.31 Det skulle vara svårt att på ett resurseffektivt sätt uppnå 100-procentig exakthet eftersom det skulle kräva att man för hand gick igenom tusentals transaktioner.

2.32

- a) Externa inkomster som avsatts för särskilda ändamål (normalt ungefär en tredjedel) ska inte inkluderas. Kommissionen konstaterar att andelen utgifter som finansieras genom inkomster som avsatts för särskilda inkomster 2010 återgick till 2007 års nivå.
- b) Inkomster från denna källa borde egentligen dras av från de utgifter som tilldelas mottagarlandet, men denna information är bara tillgänglig manuellt och det kommer alltid att finnas en risk för dubbelkontering. Som redan påpekats finns det tusentals sådana transaktioner och processen skulle vara mycket resurskrävande.

Detta skulle bara vara möjligt till en kostnad som kommissionen inte anser är försvarbar.

⁽²²⁾ Se punkt 2.28 i revisionsrättens årsrapport för budgetåret 2009.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Avskrivningar av belopp som ska inkasseras

2.34 Enligt genomförandebestämmelserna till budgetförordningen ⁽²³⁾ kan man avstå från att kräva in en fordran om den beräknade kostnaden för att kräva in beloppet är högre än det belopp som ska inkasseras, om det är omöjligt att inkassera fordran på grund av den tid som förflutit sedan den uppstod eller därför att gäldenären är insolvent och om inkassering strider mot proportionalitetsprincipen. Beslutet att avstå från att kräva in en fordran ska vara motiverat.

2.35 Vid revisionen av systemen för avskrivning framkom att kommissionen överlag tillämpade de förfaranden som fastställts för avskrivning av fordringar och motiverade sina beslut. Revisionsrätten fann dock brister i kommissionens förvaltning under perioden 1995–2008 som medförde en ökad risk för att fordringarna inte skulle inkasseras (exempel 2.1, 2.2 och 2.3). För varje fall av avskrivning som beskrivs nedan konstaterades en eller flera brister.

Exempel 2.1**Utvärdering av kontraktsparters finansiella kapacitet**

I ett fall (som uppgick till omkring 500 000 euro) som gällde tilldelningen av ett bidrag inom femte ramprogrammet för forskning bedömdes ett bolag inte ha kapacitet att generera vinst i sin verksamhet. Kommissionen ansåg dock inte att det krävdes några finansiella garantier för att den skulle kunna ingå en bidragsöverenskommelse. Att fordran slutligen avskrevs berodde på att företaget försattes i konkurs.

I 15 andra fall (6 miljoner euro) som gällde förfaranden för beviljande av bidrag inom femte ramprogrammet och externa åtgärder kunde kommissionen inte tillhandahålla några bevis för att den hade bedömt de sökandes finansiella kapacitet. I åtta av dessa fall skrevs fordringarna av på grund av att stödmottagarna var insolventa.

2.35 Många av förseningarna när det gäller inkasseringen av fordringar beror på revisioner och rättsliga processer som inte kan undvikas. Kommissionen anser att dess förvaltning inte har någon väsentlig negativ inverkan på den faktiska inkasseringen av fordringar.

Exempel 2.1**Utvärdering av kontraktsparters finansiella kapacitet**

Det fall som revisionsrätten tar upp ägde rum 2001 och kontrollerna av ekonomisk bärkraft har sedan dess förbättrats avsevärt sedan de utformades för femte ramprogrammet. Mer komplicerade nyckeltal användes för sjätte ramprogrammet och används för närvarande för sjunde ramprogrammet. Kommissionen har dessutom antagit regler för att se till att aktörernas existens och juridiska status, liksom deras operativa och finansiella kapacitet (kommissionens beslut K(2007) 2466 av den 13 juni 2007), kontrolleras på ett enhetligt sätt och att dessa följs av berörda generaldirektorat.

Kommissionen anser att det idag vidtas nödvändiga åtgärder för att minimera risken att en liknande situation uppstår.

Sedan det 2003 blev obligatoriskt att använda mekanismen för inbjudningar att lämna förslag har systemet för att bedöma sökandenas finansiella kapacitet förstärkts och standardiserats. Sökandena måste numera med hjälp av styrkande handlingar bevisa att de har stabila och tillräckliga finansieringskällor för att kunna bedriva verksamheten under hela den period då åtgärden vidtas och även medverka till finansieringen av den.

⁽²³⁾ Artikel 87 i kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, med ändringar (EGT L 357, 31.12.2002, s. 1) senast ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 478/2007 (EUT L 111, 28.4.2007, s. 13).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Exempel 2.2

Kontraktsförvaltning

Samordnaren av det kontrakt inom femte ramprogrammet som nämns ovan fördelade inte förhandsfinansieringen till de kontraktsparter som hade ansvaret för att genomföra projektet. Kommissionen försäkrade sig inte om att kontraktsvillkoren för fördelningen av förhandsfinansiering var uppfyllda. En stor del av dessa medel kunde inte återvinnas och fordringen (500 000 euro) skrevs av, på grund av att samordnaren försattes i konkurs tre år senare.

I ett annat fall (145 000 euro) som gällde finansieringsinstrumentet "EC Investment Partners" (Ecip) konstaterades att det förekom långa perioder (1998–2005) då kommissionen inte vidtog några administrativa åtgärder i förvaltningen av kontraktet.

KOMMISSIONENS SVAR

Exempel 2.2

Kontraktsförvaltning

Före 2005 förekom administrativa förseningar inom Ecip-programmet, men sedan dess har EuropeAids omfattande avvecklingsprocess lett till att 35 miljoner euro har kunnat återvinnas, fördelat på 600 åtgärder. När det gäller det fall som tas upp återvanns två tredjedelar av fordran (genom avräkning) medan 145 000 euro avskrevs, främst på grund av att man trots att man sedan 2005 vid upprepade tillfällen har försökt att fastställa ärendenas status inte med säkerhet kunde slå fast vem som hade ärvt bankens ansvar sedan ett konsortium hade tagit över.

Exempel 2.3

Utfärdande av betalningskrav och återkravsförfaranden

I fem fall av avskrivningar (2,5 miljoner euro) förekom omotiverade förseningar i utfärdandet av betalningskrav och/eller i inledandet av återkravsförfaranden. Dessa fall gällde femte ramprogrammet (1 fall) och externa åtgärder (4 fall), och fordringarna skrevs av för att gäldenären var insolvent.

I de ovan nämnda fallen avseende finansieringsinstrumentet Ecip beaktade inte kommissionen alla möjligheter att kompensera för utestående betalningskrav.

Exempel 2.3

Utfärdande av betalningskrav och återkravsförfaranden

Många av förseningarna när det gäller inkasseringen av fordringar beror på revisioner och rättsliga processer som inte kan undvikas. Kommissionen anser att dess förvaltning inte har någon väsentlig negativ inverkan på den faktiska inkasseringen av fordringar.

De interna förfarandena har dessutom förbättrats när det gäller att i tid utfärda debetnotor.

I Ecip-fallet kunde en potentiell ytterligare avräkning inte göras 2008 på grund av räkenskapsförfaranden vid årets slut.

TILLFÖRLITLIGHETEN I KOMMISSIONENS SKRIFTLIGA UTTALANDEN

2.36 I **bilaga 2.3** sammanfattas resultatet av granskningen av kommissionens skriftliga uttalanden. Revisionsrättens viktiga iakttagelser beskrivs utförligare nedan.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

2.37 Den betydande systembrist som revisionsrätten konstaterade i räkenskapernas tillförlitlighet när det gäller traditionella egna medel i en medlemsstat (se punkt 2.15) konstaterades även vid kommissionens kontroller. Revisionsrätten anser att denna brist borde ha nämnts i den årliga verksamhetsrapporten från generaldirektoratet för budget (GD Budget).

2.38 Det fel som revisionsrätten upptäckte i kommissionens beräkning av det slutliga beloppet för Förenade kungarikets korrigering 2006 (se punkt 2.16) beskrivs i GD budgets årliga verksamhetsrapport där det också fastställs vilka ytterligare kontrollåtgärder som sedan har vidtagits. Med hänsyn till kommissionens eget väsentlighetskriterium anser dock revisionsrätten att en reservation borde ha lämnats i förklaringen från GD budgets generaldirektör.

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

Slutsatser

2.39 På grundval av sitt revisionsarbete ⁽²⁴⁾ drar revisionsrätten slutsatsen att

- a) medlemsstaternas redovisningar och betalningar av traditionella egna medel,
- b) kommissionens beräkning av medlemsstaternas bidrag utifrån medlemsstaternas uppgifter om moms och BNI, och
- c) övriga inkomster

för det budgetår som slutade den 31 december 2010 inte innehöll några väsentliga fel.

KOMMISSIONENS SVAR

2.37 Kommissionen har ända sedan 2008 noga följt upp problemen i denna medlemsstats räkenskapssystem. Kommissionen har gjort sammanlagt tre särskilda inspektioner avseende traditionella egna medel – en 2008 och två 2009 – och krävt korrigerande åtgärder, bland annat bättre interna kontroller och fullständiga externa revisioner av räkenskapssystemet. Medlemsstatens framsteg kommer än en gång att tas upp till diskussion i den rådgivande kommittén för gemenskapernas egna medel med anledning av kommissionens senaste inspektionsrapport. Eftersom dessa brister har påpekats tidigare, noggrant övervakas av kommissionen och bara gäller en medlemsstat som hittills inte har konstaterats ha betalat in för lite i traditionella egna medel, togs denna fråga inte särskilt upp i den årliga verksamhetsrapporten.

2.38 Den korrigering som nu görs kommer att leda till att de ekonomiska effekterna av detta fel kommer att understiga kommissionens väsentlighetsgräns 2011.

⁽²⁴⁾ Av de orsaker som förklaras i punkterna 2.12 och 2.13 inbegriper denna slutsats inte någon bedömning av kvaliteten på de uppgifter om moms och BNI som kommissionen har fått från medlemsstaterna.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

2.40 På grundval av sitt revisionsarbete drar revisionsrätten slutsatsen att systemen för övervakning och kontroll var ändamålsenliga när det gällde att garantera att inkomsterna var korrekta. Revisionsrätten vill dock lyfta fram de brister som redovisas nedan:

- a) Revisionsrättens revisioner visar på fortsatta problem med användningen av B-räkenskaper (punkt 2.19) och med tillförlitligheten i sammanställningarna av A- och B-räkenskaper (punkterna 2.15 och 2.20). Brister konstaterades även i den nationella tullens övervakning (punkt 2.21). Revisionsrätten drar slutsatsen att de granskade medlemsstaternas system för övervakning och kontroll inom området traditionella egna medel var endast delvis ändamålsenliga när det gällde att garantera att de traditionella egna medel som redovisades var fullständiga och korrekta.
- b) Det finns fortfarande reservationer som har varit utestående länge (punkt 2.23). Revisionsrätten konstaterade även brister i kommissionens övervakning av hur medlemsstaterna tillämpar de granskade momsdirektiven (punkt 2.25).
- c) Kommissionen har ännu inte avslutat kontrollen av BNI-förteckningarna med uppgifter om medlemsstaternas BNI för perioden 2002 och framåt (punkt 2.29) och har ännu inte hävt de fyra utestående särskilda reservationerna för BNI-uppgifter avseende perioden 1995–2001 (punkt 2.27).
- d) Det fanns ett fel i den slutliga beräkningen av korrigeringen för Förenade kungariket ⁽²⁵⁾ (se punkt 2.16). Det fanns brister i beräkningen av korrigeringen för de påföljande åren (se punkterna 2.31–2.33). Revisionsrättens slutsats är att kommissionens system för övervakning och kontroll är delvis ändamålsenliga när det gäller att se till att korrigeringen för Förenade kungariket beräknas korrekt.

KOMMISSIONENS SVAR

2.40

- a) Kommissionen kommer vid behov att kräva att de berörda medlemsstaterna vidtar lämpliga åtgärder för att rätta till de brister som revisionsrätten har påtalat. Man kommer att fortsätta att granska B-räkenskaper i samband med sina ordinarie inspektioner för att minimera dessa brister. Som påpekas i punkt 2.21 har kommissionens senaste inspektioner beträffande traditionella egna medel varit inriktade på medlemsstaternas tullövervakning och kommissionen kommer att fortsätta att kontrollera denna övervakning i samband med sina inspektioner.

- b) Kommissionen försöker aktivt lösa de kvarvarande sedan länge utestående reservationer som inte är knutna till överträdelseförfaranden vid EU-domstolen.

När det gäller momspaketet har bedömningen av de fem kvarvarande medlemsstaterna ännu inte avslutats och kommissionen räknar med att den kommer att slutföras senast i september 2011. När det gäller momsdirektivet om bekämpning av skatteundandragande kan kommissionen, efter att ha fått in de försenade meddelandena från medlemsstaterna, nu slutföra den fullständiga kontrollen av genomförandet före slutet av 2011 och då överlämna en rapport till rådet (se 2.25).

- c) Kommissionen kommer att lägga fram bedömningsrapporterna om medlemsstaternas BNP-data 2011 så att allmänna reservationer i lämpliga fall kan ersättas med särskilda reservationer. Kommissionen fortsätter sitt samarbete med de två länder som fortfarande har BNI-reservationer för perioden 1995–2001 så att dessa reservationer kan hävas. Till följd av detta hävdes en av reservationerna för Förenade kungariket under 2011.
- d) En grundlig genomgång har gjorts av systemet för övervakning och kontroll sedan revisionsrätten upptäckte detta fel.

Kommissionen anser att metoden för att beräkna de fördelade utgifterna är tillräckligt säker för att beräkna Förenade kungarikets andel av dessa. Att dessa "brister" som påtalas av revisionsrätten har uppstått beror på att det inte har ansetts vara kostnadseffektivt att försöka förbättra beräkningen ytterligare.

⁽²⁵⁾ I december 2009 upptäckte kommissionen också ett fel i sin beräkning av den preliminära uppskattningen av Förenade kungarikets korrigering för åren 2008 och 2009 som motsvarade en överskattning på 138 miljoner euro (2,6 %) respektive 458 miljoner euro (13 %). Se punkt 2.17 i årsrapporten för 2009. De korrigerade beloppen beaktades vid beräkningen av den senaste uppskattningen av Förenade kungarikets korrigering som gjordes 2010 (innan de slutliga beloppen ska beräknas 2012 och 2013).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

- e) Budgetförlusterna på grund av avskrivna fordringar skulle ha kunnat undvikas eller åtminstone reduceras om kommissionen hade varit mer förutseende (punkt 2.35).

Rekommendationer

2.41 **Bilaga 2.4** visar resultatet av revisionsrättens uppföljning av hur rekommendationer i tidigare årsrapporter har genomförts. Följande bör noteras:

- På området för traditionella egna medel har kommissionen gjort en bedömning av brister som hänger samman med förenklade tullförfaranden vid import. Revisionsrätten står fast vid sin ståndpunkt att tullskulder för varor som beslagas bör bokföras i B-räkenskaperna.

- När det gäller BNI-baserade egna medel tillämpar medlemsstaterna inte alltid riktlinjerna om meddelande av större statistiska revideringar, och inga åtgärder har vidtagits när det gäller införandet av en gemensam revideringspolicy inom EU.

KOMMISSIONENS SVAR

- e) Kommissionens beslut om avskrivningar har inte ifrågasatts av EU-domstolen. De underliggande systemen som revisionsrätten granskade när det gäller avskrivningarna hänför sig för det mesta till det förvaltnings- och lagstiftningssammanhang som fanns för över tio år sedan. Sedan dess har EuropeAid inrättats (2001), en ny budgetförordning antagits (2003), ett IT-baserat gemensamt informationssystem för yttre förbindelser inrättats (2003) och förvaltningen av utvecklingsbiståndet lagts ut på delegationerna ute på fältet (2004).

2.41

- Kommissionen har gjort en bedömning av de brister som hänger samman med förenklade tullförfaranden i sin årliga verksamhetsrapport för 2010. Man har även utfört inspektioner av tullkontrollstrategierna i alla medlemsstater och sammanställt en tematisk rapport om de brister som har upptäckts i samband med dessa inspektioner och revisionsrättens granskning. Kommissionen lade fram ett utkast till denna rapport vid mötet i den rådgivande kommittén för gemenskapernas egna medel i december 2010 och rapporten kommer att diskuteras vid mötet i juli 2011.

Kommissionens ståndpunkt när det gäller bokföringen av tullskulder för varor som beslagas skiljer sig från revisionsrättens ståndpunkt. Kommissionen har granskat EU-domstolens dom av den 2 april 2009 i mål C-459/07, Elshani, REG 2009 s. I-2759, och av den 29 april 2010 i mål C-230/08, Dansk Transport og Logistik, REG 2010, s. I-0000, och står fast vid sin nuvarande ståndpunkt.

Se kommissionens svar i bilaga 2.4.

- När det gäller BNI-baserade egna medel behandlas frågan om revideringar i dokument GNIC/085 och revideringar av medlemsstaternas BNI övervakas i de årliga kvalitetsrapporter som sammanställs inom ramen för BNI-förordningen. När det gäller de riktlinjer som har utarbetats av kommittén för valuta-, finans- och betalningsbalansstatistik om meddelande av större statistiska revideringar kommer kommissionen (Eurostat) att fortsätta att understryka vikten av att medlemsstaterna följer dessa riktlinjer, i synnerhet vid BNI-kommitténs möten. Kommissionen för diskussioner med medlemsstaterna i syfte att kunna införa en gemensam revisionspolicy i EU som även beaktar revisionsrättens iakttagelser.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Till följd av denna uppföljning och av granskningsresultatet och slutsatserna för 2010 rekommenderar revisionsrätten att kommissionen

- fortsätter sina ansträngningar för att se till att B-räkenskaperna används korrekt, att redovisningssystemen medger att redovisningarna av medlemsstaternas A- och B-räkenskaper bevisligen är fullständiga och korrekta och att den nationella tullens övervakning skärps ytterligare (traditionella egna medel),
- lägger fram bedömningsrapporterna om medlemsstaternas BNI-uppgifter för BNI-kommittén så att den under 2011 kan ersätta alla befintliga allmänna reservationer med särskilda reservationer för perioden 2002 och framåt. I bedömningen av medlemsstaternas BNI bör kommissionen ta hänsyn till sin utvärdering av systemen för övervakning och kontroll vid de nationella statistikkontoren för sammanställningen av nationalräkenskaper och klargöra räckvidden av sitt uttalande (BNI-baserade egna medel).

KOMMISSIONENS SVAR

- Kommissionen kommer att fortsätta att granska B-räkenskaperna och redovisningssystemen i samband med sina inspektioner för att se till att medlemsstaternas A- och B-räkenskaper är korrekta. Som nämns i punkt 2.21 har kommissionens senaste inspektioner beträffande traditionella egna medel varit särskilt inriktade på medlemsstaternas tullkontroller och kommissionen kommer i sina framtida inspektioner att fortsätta att kontrollera den nationella tullövervakningen och medlemsstaternas åtgärder för att förstärka den.
- Kommissionen kommer att lägga fram bedömningsrapporterna under 2011 så att allmänna reservationer i lämpliga fall kan ersättas med särskilda reservationer. Kommissionen anser att den metod som tillämpas (dokumentkontroller av BNI-formulär, kontroll av BNI-förteckningar med hjälp av frågeformulären för bedömning av BNI-dokumentation (GIAQ), kompletterat med direkta kontroller) är lämplig för en slutlig bedömning av medlemsstaternas BNI. Medlemsstaternas nationella statistikmyndigheters system för övervakning och kontroll är en organisatorisk fråga och ger inga konkreta indikationer på räkenskapernas tillförlitlighet, som i stället i första hand beror på de statistiska källor och metoder som används, även om systemen kan bidra till att minska riskerna för fel i nationalräkenskaperna. Kommissionen kommer att fortsätta arbetet med att utveckla riktlinjer för medlemsstaternas sammanställning av sina räkenskaper och beakta revisionsrättens iakttagelser.

UPPFÖLJNING AV SÄRSKILD RAPPORT NR 2/2008 OM BINDANDE KLASSIFICERINGSBESKED

Inledning

2.42 Revisionsrätten offentliggjorde 2008 sin särskilda rapport nr 2/2008 om bindande klassificeringsbesked ⁽²⁶⁾. Ett bindande klassificeringsbesked (BKB) är ett beslut om tullklassificering som lämnas skriftligen av tullmyndigheterna i en medlemsstat på begäran av ekonomiska aktörer. Det är rättsligt bindande för alla tullmyndigheter inom EU gentemot innehavaren under högst sex år från det datum då det utfärdas.

2.43 Generellt sett konstaterades att BKB-systemet fungerade väl, men att vissa förbättringar behövs.

⁽²⁶⁾ EUT C 103, 24.4.2008, s. 1.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

2.44 I sitt beslut om ansvarsfrihet för 2007 ⁽²⁷⁾ insisterade parlamentet på att kommissionen måste anstränga sig för att snarast åtgärda de återstående bristerna och se till att konflikter i fråga om tullklassificering blir lösta. Rådet har uppmanat kommissionen att ytterligare förbättra BKB-systemet och att övervaka genomförandet och tillämpningen i medlemsstaterna och betonat att medlemsstaternas eventuella ekonomiska ansvar bör bedömas med yttersta försiktighet ⁽²⁸⁾.

Uppföljning av rekommendationerna

- a) *Rekommendation:* Kommissionen bör minska den tid som går åt för att avgöra ärenden om olika tullklassificeringar (punkterna 43 och 44 i särskild rapport nr 2/2008).

Vidtagna åtgärder: Antalet anställda som sysslar med BKB-frågor har ökat och tidsåtgången för avgörandet av olika tullklassificeringar har minskat.

- b) *Rekommendation:* Kommissionen bör utvärdera hela den ekonomiska effekten av felaktiga BKB och uppdatera databasen för europeiska bindande klassificeringsbesked (EBTI-3) (punkterna 45 och 46 i särskild rapport nr 2/2008).

Kommissionen har visat att den försöker hålla medlemsstater ansvariga för förluster som uppkommer till följd av att ett felaktigt BKB har utfärdats.

Nya funktioner har införts i den centraliserade databasen EBTI-3 så att den bättre följer de rättsliga bestämmelserna. Användargränssnittet i den offentliga databasen EBTI-3 har nu översatts till alla EU:s officiella språk (utom maltesiska och irländska) och ordlistan håller på att uppdateras successivt.

- c) *Rekommendation:* Lagstiftningen, kompletterad med kommissionens administrativa riktlinjer, bör förbättras (punkt 47 i särskild rapport nr 2/2008).

Vidtagna åtgärder: Ett rättsligt krav har antagits ⁽²⁹⁾ om att innehavaren av ett BKB ska visa upp detta då en vara importeras, men det kommer inte att börja gälla förrän tillämpningsföreskrifterna till den moderniserade tullkodexen träder i kraft. Syftet med dessa bestämmelser är också att förbättra förvaltningen av anstånd.

KOMMISSIONENS SVAR

2.44**b)**

Kommissionen kommer att fortsätta att granska inkorrekt användning av BKB som har en negativ inverkan på traditionella egna medel och om lämpligt hålla medlemsstaterna ekonomiskt ansvariga.

⁽²⁷⁾ Europaparlamentets beslut av den 23 april 2009 om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2007 – avsnitt III, kommissionen.

⁽²⁸⁾ Rådets 2881:a sammanträde i Luxemburg den 23 och 24 juni 2008.

⁽²⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2008 av den 23 april 2008 om fastställande av en tullkodex för gemenskapen (Moderniserad tullkodex) (EUT L 145, 4.6.2008, s. 1).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

- d) *Rekommendation:* Kommissionen bör uppmuntra medlemsstaterna att åtgärda konstaterade brister (punkt 48 i särskild rapport nr 2/2008).

Vidtagna åtgärder: Under sina övervakningsbesök har kommissionen följt upp de fall där rättsliga bestämmelser inte hade följts och de brister som revisionsrätten rapporterat.

Slutsatser

2.45 Kommissionen har förbättrat BKB-systemet och övervakat hur det införs och tillämpas i medlemsstaterna. De viktigaste åtgärderna kommer att bli verkningsfulla först när tillämpningsföreskrifterna till den moderniserade tullkodexen träder i kraft, och kommissionen bör fortsätta sina ansträngningar att minska tidsåtgången för att avgöra klassificeringsärenden.

KOMMISSIONENS SVAR

- d) Kommissionen har genomfört en fullständig övervakning av medlemsstaterna inom ramen för de förfaranden som rör hanteringen av BKB. Övervakningen inleddes i mitten av 2007 och pågår fortfarande i form av uppföljande åtgärder. Kommissionen planerar dessutom att genomföra fem inspektioner på plats som rör traditionella egna medel med anknytning till BKB.

Kommissionen övervakar kontinuerligt medlemsstaternas framsteg och åtgärddar regelbundet brister i tillämpningen av rättsliga krav.

2.45 Kommissionen noterar denna iakttagelse och kommer att fortsätta sina ansträngningar för att skynda på avgörandet av klassificeringsärenden.

BILAGA 2.1

RESULTAT AV TRANSAKTIONSGRANSKNINGEN AVSEENDE INKOMSTER

2010				2009	2008	2007
Traditionella egna medel	Moms/BNI - korrigeringar i budgetens avdelning 1	Övriga inkomster	Totalt			

URVALETS STORLEK OCH SAMMANSÄTTNING

Totalt antal transaktioner (varav):	6	43	6	55	62	60	66
betalningskrav	6	43	6	55	62	60	66

RESULTAT AV GRANSKNINGEN ⁽¹⁾

Andel av de granskade transaktionerna som

inte innehöll några fel	100 %	(6)	100 %	(43)	100 %	(6)	100 %	(55)	95 %	100 %	100 %
innehöll ett eller flera fel	0 %	(0)	0 %	(0)	0 %	(0)	0 %	(0)	5 %	0 %	0 %

BERÄKNAD INVERKAN AV DE KVANTIFIERBARA FELEN

Mest sannolik felprocent ⁽²⁾	0 %
---	-----

⁽¹⁾ Siffrorna inom parentes visar det faktiska antalet transaktioner.⁽²⁾ Eftersom inga väsentliga fel påträffades anges endast den mest sannolika felprocenten.

BILAGA 2.2

RESULTAT AV SYSTEMGRANSKNINGEN AVSEENDE INKOMSTER

Bedömning av utvalda system för övervakning och kontroll

Granskat system	Nyckelinternkontroll (kommissionen)			Nyckelinternkontroller i de granskade medlemsstaterna	Samlad bedömning
	Kommissionens kontroller i medlemsstaterna	Kommissionens beräkning/skrivbordskontroller av fordringar	Kommissionens förvaltning av reservationer/budgetgenomförande		
Traditionella egna medel	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	e.t.	Delvis ändamålsenligt	Ändamålsenligt
Moms/BNI	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	e.t.	Ändamålsenligt
Korrigeringen för Förenade kungariket	e.t.	Delvis ändamålsenligt	e.t.	e.t.	Delvis ändamålsenligt
Avskrivna fordringar	e.t.	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt ⁽¹⁾	e.t.	Ändamålsenligt
Böter och påföljder	e.t.	Ändamålsenligt	e.t.	e.t.	Ändamålsenligt

e.t.: Ej tillämpligt (gäller inte eller har inte bedömts)

⁽¹⁾ För de avskrivningar som gjordes 2010 fann revisionsrätten brister i kommissionens förvaltning under de föregående åren som medförde en ökad risk för att fordringarna inte skulle inkasseras.

Samlad bedömning av systemen för övervakning och kontroll

Samlad bedömning	2010	2009	2008	2007
	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt

BILAGA 2.3

RESULTAT AV GRANSKNINGEN AV KOMMISSIONENS SKRIFTLIGA UTTALANDEN AVSEENDE INKOMSTER

Granskat generaldirektorat	Typ av förklaring från generaldirektören (*)	Reservation	Revisionsrättens iakttagelser	Samlad bedömning av tillförlitligheten	
				2010	2009
Budget	Utan reservation när det gäller egna medel	e.t.	Den betydande systembrist som revisionsrätten konstaterade i räkenskapernas tillförlitlighet när det gäller traditionella egna medel i Belgien konstaterades även vid kommissionens kontroller. Revisionsrätten anser att denna brist borde ha nämnts i den årliga verksamhetsrapporten från GD Budget (se punkt 2.37). Det fel som revisionsrätten upptäckte i beräkningen av det slutliga beloppet för korrigeringen för Förenade kungariket beskrivs i GD budgets årliga verksamhetsrapport där det också fastställs vilka ytterligare kontrollåtgärder som sedan har införts. Med hänsyn till kommissionens eget väsentlighetskriterium anser dock revisionsrätten att en reservation borde ha gjorts i förklaringen från GD budgets generaldirektör (se punkt 2.38).	B	A

e.t.: Ej tillämpligt (gäller inte)

(*) Generaldirektören har enligt sin revisionsförklaring uppnått rimlig säkerhet om att de kontrollförfaranden som införts ger nödvändiga garantier för att transaktionerna är korrekta.

A: Generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten ger en rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen när det gäller korrekthet.

B: Generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten ger en delvis rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen när det gäller korrekthet.

C: Generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten ger inte en rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen när det gäller korrekthet.

TABELL MED UPPFÖLJNING AV REKOMMENDATIONER

År	Revisionsrättens rekommendation	Vidtagna åtgärder	Kommissionens svar	Revisionsrättens analys
2009	I sin årsrapport för 2009 (punkt 2.32) redovisade revisionsrätten granskningsresultatet i särskild rapport nr 1/2000 om förenklade förfaranden för import och skrev att kommissionen i sin årliga verksamhetsrapport 2010 måste ta hänsyn till slutsatserna från denna rapport och till uppföljningen av resultaten från sina egna inspektioner av förenklade förfaranden och medlemsstaternas kontrollstrategi.	Kommissionen medgav att det fanns brister i medlemsstaterna tullkontroller av förenklade förfaranden. Mot bakgrund av sina pågående kontrollåtgärder, medlemsstaternas överlag positiva reaktion på revisionsrättens iakttagelser och den totalt sett låga finansiella inverkan av de fel som upptäckts ansåg dock kommissionen att den inte behövde göra någon reservation i generaldirektörens förklaring (som ingår i GD Budgets årliga verksamhetsrapport) på detta område.	Kommissionen har i sin årliga verksamhetsrapport för 2010 gjort en bedömning av brister som hänger samman med förenklade tullförfaranden. Man följer upp de åtgärder som medlemsstaterna vidtar till följd av kommissionens egna inspektioner och revisionsrättens granskningar. Flera medlemsstater har redan rapporterat vad de har gjort eller håller på att göra för att åtgärda de påvisade bristerna i kontrollen. Detta kommer att kontrolleras i samband med framtida inspektioner. Kommissionen har även utfört inspektioner av tullkontrollstrategierna i alla medlemsstater och sammanställt en tematisk rapport om de brister som har upptäckts i samband med dessa inspektioner och revisionsrättens granskning. Kommissionen lade fram ett utkast till denna rapport vid mötet i den rådgivande kommittén för gemenskapernas egna medel i december 2010. Medlemsstaterna har fått tid på sig att inkomma med synpunkter på utkastet och en slutlig version av rapporten som tar hänsyn till dessa synpunkter kommer att diskuteras vid mötet i juli 2011.	Revisionsrätten noterar kommissionens bedömning och kommer att göra en egen analys i samband med uppföljningen av sin särskilda rapport om förenklade förfaranden vid import.

År	Revisionsrättens rekommendation	Vidtagna åtgärder	Kommissionens svar	Revisionsrättens analys
2009	I sin årsrapport för 2009 (punkt 2.22) ansåg revisionsrätten att den skuld som uppstår på varor som beslagts efter det att de har passerat det första tullkontor som är beläget på gemenskapens tullområde bör bokföras i B-räkenskaperna. Denna ståndpunkt, som stämmer överens med domstolens dom från april 2009 (mål nr C-459/07), delades inte av kommissionen.	Kommissionen har analyserat en dom som kom nyligen från domstolen (i april 2010) i ett liknande fall (mål nr C-230/08).	Kommissionens ståndpunkt när det gäller bokföringen av tullskulder som har uppkommit beträffande varor som har tagits i beslag skiljer sig från revisionsrättens ståndpunkt. Kommissionens grundar sin ståndpunkt på artikel 867a i förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningen av EU:s tullkodex, enligt vilken varor som har tagits i beslag eller förverkats ska anses ha hänförts till tullagringsförfarandet i enlighet med artikel 98 i tullkodexen. För varor som har hänförts till detta förfarande anses tullskulden vara hävd och ska inte bokföras. Kommissionen har granskat EU-domstolens dom av den 2 april 2009 i mål C-459/07, Elshani, REG 2009 s. I-2759, och av den 29 april 2010 i mål C-230/08, Dansk Transport og Logistik, REG 2010, s. I-0000, och står fast vid sin nuvarande ståndpunkt.	Revisionsrätten står fast vid sin ståndpunkt om att tullskulder som uppstår på varor som beslagts ska bokföras i B-räkenskaperna. Denna ståndpunkt bekräftas av de två domarna från domstolen.
	I sin årsrapport för 2009 (punkt 2.27) rapporterade revisionsrätten att kommissionen (i sin rapport om Greklands statistiska uppgifter om landets offentliga underskott och skuld till Eko-finrådet) ifrågasatte kvaliteten på Greklands makroekonomiska statistik, inklusive den som gällde nationalräkenskaperna och att kommissionen och rådet uttryckte tvivel om huruvida systemen för övervakning och kontroll vid Greklands nationella statistikkontor, som också tar fram BNI-uppgifter för beräkningen av egna medel, fungerar ändamålsenligt.	Enligt kommissionens grundliga analys av den eventuella inverkan som de frågeställningar som uppstod vid kontrollen av grekiska uppgifter om landets underskott och skuld skulle BNP- eller BNI-nivåerna inte komma att påverkas i någon betydande utsträckning. De kontroller som kommissionen (Eurostat) utförde under 2010 av Greklands finansstatistik för att följa upp brister som rapporterades i dess rapport från januari 2010 visade på en inverkan på mellan 0,5 % och 0,9 % på storleken på Greklands BNI.	Kommissionens svar våren 2010 på revisionsrättens iakttagelse i samband med sammanställandet av rättens årsrapport för 2009 hänvisade till resultaten av rapporten i januari 2010, som inte behandlade frågan om omklassificering av offentliga bolag. Den effekt på BNI som revisionsrätten nämner beror på omklassificeringen av offentliga företag som var en följd av det arbete som avslutades i november 2010. Det finns därför ingen anledning att ompröva kommissionens svar på iakttagelsen i revisionsrättens årsrapport beträffande räkenskapsåret 2009. Revideringar av medlemsstaternas uppgifter för tidigare år följs upp av kommissionen under efterföljande år enligt väl etablerade förfaranden för BNI-övervakning.	Kommissionen bör i sin bedömning av inverkan på BNP/BNI av bristerna i Greklands statistiska uppgifter om landets offentliga underskott och skuld beakta resultatet av det arbete som den slutförde i november 2010.

År	Revisionsrättens rekommendation	Vidtagna åtgärder	Kommissionens svar	Revisionsrättens analys
2009	I årsrapporten för 2006 gjorde revisionsrätten iakttagelser om revideringen av de grekiska BNI-uppgifterna (punkterna 4.24–4.26) och rekommenderade i punkt 4.32 kommissionen att a) fastställa regler för hur medlemsstaterna ska meddela BNI-revideringar, så att kommissionen och BNI-kommittén förvarnas om större revideringar, b) införa en samordnad policy för revidering av nationella räkenskapsuppgifter med krav på regelbunden riktmarkning, c) se till att slutsatserna från kontrollen av Greklands förteckning finns tillgängliga i tid så att de rättade uppgifterna kan tas med i räkenskaperna för budgetåret 2007. I årsrapporterna för 2007, 2008 och 2009 följde revisionsrätten upp dessa frågor i bilaga 4.2 (2007 och 2008) respektive bilaga 2.4 (2009).	a) Fyra medlemsstater presenterade större revideringar i sina BNI-enkäter och kvalitetsrapporter 2010. I ett fall (Finland) gjordes ingen förhandsanmälan av revideringen. b) Vid sammanträdet i kommittén för valuta-, finans- och betalningsbalansstatistik i januari 2010 beslutades att kommissionen (Eurostat) och Europeiska centralbanken skulle inleda en konsekvensanalys om en "policy för revidering av nationalräkenskaper och betalningsbalanser" hösten 2010 och presentera resultatet av undersökningen i samband med denna analys vid kommitténs sammanträde i januari 2011. På grund av slutförandet av det nya förslaget till europeiskt nationalräkenskapssystem och andra arbetsuppgifter har man beslutat att skjuta upp undersökningen till i början av 2011 och att presentera resultatet av konsekvensanalysen vid kommitténs sammanträde i juli 2011. c) Kommissionen (Eurostat) fortsätter att samarbeta med det grekiska nationella statistikkontoret med syftet att kunna häva den enda återstående BNI-reservationen för perioden 1995–2001.	a) Kommissionen påminner kontinuerligt medlemsstaterna om vikten av att riktlinjerna tillämpas, i synnerhet i samband med mötena i BNI-kommittén och i de bilaterala kontakterna. Trots att fullständig information i Finlands fall lämnades på förhand i samband med möten i BNI-kommittén och under ett BNI-relaterat besök i Finland kommer kommissionen att kontrollera och framhålla vikten av att medlemsstaterna följer det förfarande som har utarbetats av kommittén för valuta-, finans- och betalningsbalansstatistik. b) Inga synpunkter c) Kommissionen (Eurostat) fortsätter sitt samarbete med de grekiska myndigheterna för att kunna häva den enda kvarvarande BNI-reservationen för perioden 1995–2001.	[a] Kommissionen bör vidta lämpliga åtgärder för att se till att riktlinjerna för meddelande av större statistiska revideringar (som antagits av kommittén för valuta-, finans- och betalningsbalansstatistik) alltid tillämpas av medlemsstaterna. b) Revisionsrätten konstaterar att kommissionen (Eurostat) inte vidtog några åtgärder under 2010 när det gäller införandet av en gemensam revideringspolicy i Europeiska unionen. c) Se punkterna 2.26, 2.27 och 2.29.]

BILAGA 2.5

BERÄKNING AV KORRIGERINGEN FÖR FÖRENADE KUNGARIKET FÖR 2006 OCH DE PÅFÖLJANDE ÅREN

1. Bestämmelserna för beräkningen av Förenade kungarikets korrigering för 2006 fastställs i 2000 års beslut om egna medel ⁽¹⁾ och i ett arbetsdokument från kommissionen som rådet godkände när det antog beslutet om egna medel ⁽²⁾.
2. Beräkningen av korrigeringen till förmån för Förenade kungariket inbegriper flera steg.
3. Första steget innebär att man
 - a) beräknar skillnaden mellan
 - i) Förenade kungarikets procentandel av summan av de icke-begränsade ⁽³⁾ beräkningsunderlagen för mervärdesskatt, och
 - ii) Förenade kungarikets procentandel av de totala fördelade utgifterna,
 - b) multiplicerar den skillnad som beräknats enligt a med de totala fördelade utgifterna, och
 - c) multiplicerar resultatet enligt b med 0,66.
4. "De icke-begränsade beräkningsunderlagen" för mervärdesskatt låg till grund för de momsbaseade egna medlen när korrigeringen för Förenade kungariket infördes.
5. "Fördelade utgifter" är utgifter från EU:s budget som kan fördelas till mottagare i medlemsstaterna. Därmed exkluderas utgifter utanför Europeiska unionen som inte kan fördelas eller identifieras. Ett belopp motsvarande utgifterna inför anslutningen i de medlemsstater som blev medlemmar i EU 2004 dras av från de totala fördelade utgifterna.
6. Andra steget i beräkningen av korrigeringen innebär att man beräknar Förenade kungarikets fördel av de ändringar som har gjorts av de momsbaseade egna medel sedan korrigeringen för Förenade kungariket infördes (minskningen av den procentsats enligt vilken de momsbaseade egna medlen tas ut och begränsningen av underlagen för mervärdesskatt till 50 % av en medlemsstats bruttonationalinkomst (BNI)) och införandet av den fjärde BNI-baserade formen av egna medel.
7. En uppgift i beräkningen av Förenade kungarikets fördel som hänger samman med kritiken i punkt 2.16 gäller beräkningen av den enhetliga procentsats för de momsbaseade egna medlen som gällde 2006. Detta innebär att man från "den maximala procentsatsen" för moms (0,50 % år 2006) drar av en "fryst sats" som är knuten till storleken på Förenade kungarikets rabatt. Det fel som nämns i punkt 2.16 beror på att kommissionen lade till den frysta satsen till den maximala procentsatsen i stället för att dra av den.
8. En ytterligare justering av korrigeringen är ett avdrag av "icke-avsedda vinster" i samband med traditionella egna medel. Medlemsstaterna behåller 25 % av behållningen av traditionella egna medel; när Förenade kungarikets rabatt infördes behöll medlemsstaterna 10 %. Korrigeringen minskar lika mycket som Förenade kungarikets betalning av egna medel minskar.
9. Bestämmelserna för beräkningen av Förenade kungarikets korrigering för åren efter 2006 fastställs i 2007 års beslut om egna medel ⁽⁴⁾ och i ett nytt arbetsdokument från kommissionen som rådet har godkänt ⁽⁵⁾. De bestämmelser som gäller efter 2006 skiljer sig i några detaljfrågor från dem som gällde korrigeringen för 2006.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2000/597/EG, Euratom av den 29 september 2000 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel (EGT L 253, 7.10.2000, s. 42).

⁽²⁾ Kommissionens arbetsdokument om beräkning, finansiering, betalning och införande i budgeten av den korrigering för budgetobalanser som tillämpas till förmån för Förenade kungariket i enlighet med artiklarna 4 och 5 i rådets beslut 2000/597/EG, (Referens 10646/00, Addendum 2 till "I/A" Item note av den 21 september 2000 från rådets generalsekretariat till ständiga representanternas kommitté/rådet, antagande av rådets beslut 2000/597/EG, Euratom om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel).

⁽³⁾ Enligt artikel 2.1 c i beslut 2000/597/EG, Euratom får det beräkningsunderlag som ska användas i detta syfte inte överstiga 50 % av BNI.

⁽⁴⁾ Se beslut 2007/436/EG, Euratom.

⁽⁵⁾ Kommissionens arbetsdokument om beräkning, finansiering, betalning och införande i budgeten av den korrigering för budgetobalanser som tillämpas till förmån för Förenade kungariket (Referens 9851/07, Addendum 2 till "I/A" Item Note av den 23 maj 2007 från rådets generalsekretariat till ständiga representanternas kommitté/rådet, antagande av rådets beslut 2007/436/EG, Euratom om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel).

-
10. När det gäller fördelade utgifter för vilka den allmänna principen inte ändras (i förhållande till 2000 års beslut om egna medel) bör två frågor uppmärksammas, särskilt mot bakgrund av kritiken i punkterna 2.31–2.33.
- a) Enligt kommissionens arbetsdokument ska betalningarna i de fall då kommissionen har kännedom om att den aktuella mottagaren agerar som mellanhand när så är möjligt fördelas till den eller de medlemsstater där den eller de slutliga mottagarna är bosatta, i överensstämmelse med deras andelar av dessa betalningar.
 - b) Det utgiftsbegrepp som kommissionen använder vid beräkningen av korrigeringen för Förenade kungariket motsvarar "de faktiska betalningar" som avser det aktuella året och som verkställts genom utnyttjande av antingen det årets budgetanslag eller överföringar av icke-utnyttjade anslag till följande år.
11. I punkterna 2.31–2.33 anges att kommissionen inte har vidtagit tillräckliga åtgärder för att ta med de totala fördelade utgifterna i beräkningen eller för att fördela betalningar när så är möjligt.

KAPITEL 3

Jordbruk och naturresurser

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	<i>Punkt</i>
Inledning	3.1–3.16
Särskilda kännetecken för verksamhetsområdet	3.2–3.15
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	3.16
Transaktionernas korrekthet	3.17–3.22
Systemens ändamålsenlighet	3.23–3.51
Politikområdet jordbruk och landsbygdsutveckling	3.23–3.48
System som gäller transaktionernas korrekthet	3.23–3.41
System som gäller återkrav och finansiella korrigeringar	3.42–3.48
Politikområdena miljö, havsfrågor och fiske och hälsa och konsumentskydd	3.49–3.51
Tillförlitligheten i kommissionens skriftliga uttalanden	3.52–3.54
Slutsatser och rekommendationer	3.55–3.60
Slutsatser	3.55–3.56
Rekommendationer	3.57–3.60

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

INLEDNING

3.1 I detta kapitel redovisas revisionsrättens särskilda bedömning av verksamhetsområdet jordbruk och naturresurser, som innefattar politikområdena 05 – Jordbruk och landsbygds utveckling, 07 – Miljö, 11 – Havsfrågor och fiske och 17 – Hälsa och konsumentskydd. Nyckelinformation om vilka verksamheter som har granskats och om hur stora utgifterna har varit under 2010 finns i **tabell 3.1**.

Tabell 3.1 – Jordbruk och naturresurser – Nyckelinformation 2010

(miljoner euro)

Avdelning i budgeten	Politikområde	Beskrivning	Betalningar	Budgetförvaltningsmetod
5	Jordbruk och landsbygdsutveckling	Administrativa utgifter	131	Direkt central
		Interventioner på jordbruksmarknaderna	4 314	Delad
		Direktstöd	39 676	Delad
		Landsbygdsutveckling	11 483	Delad
		Föranslutningsåtgärder	14	Decentraliserad
		Övrigt	(7)	Delad
			55 611	
7	Miljö	Administrativa utgifter	91	Direkt central
		Driftsutgifter	267	Direkt central/Indirekt central
			358	
11	Havsfrågor och fiske	Administrativa utgifter	40	Direkt central
		Driftsutgifter	616	Central/Delad
			656	
17	Hälsa och konsumentskydd	Administrativa utgifter	112	Direkt central
		Driftsutgifter	478	Direkt central/Indirekt central
			590	

Totala administrativa utgifter ⁽¹⁾ 374

Totala driftsutgifter 56 841

varav — förskott 851

— mellanliggande betalningar/slutbetalningar 55 990

Totala betalningar för året 57 215**Totala åtaganden för året 60 992**⁽¹⁾ Revisionen av administrativa utgifter redovisas i kapitel 7.

Källa: Europeiska unionens årsredovisning för 2010.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Särskilda kännetecken för verksamhetsområdet**Politikområdet jordbruk och landsbygdsutveckling**

3.2 Målen ⁽¹⁾ för den gemensamma jordbrukspolitiken enligt fördraget är att höja produktiviteten inom jordbruket och på så sätt tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard, stabilisera marknaderna, trygga försörjningen och tillförsäkra konsumenterna tillgång till varor till skäliga priser.

3.3 EU-budgetens finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken kanaliseras främst genom två fonder ⁽²⁾: Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF), som helt och hållet finansierar EU:s direktstöd och marknadsåtgärder ⁽³⁾, och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), som medfinansierar program för landsbygdsutveckling i varierande grad.

3.4 De viktigaste åtgärderna som finansieras genom EGF (43 990 miljoner euro) är följande:

- *Direktstödet "systemet med samlat gårdsstöd"*: Betalningarna inom systemet med samlat gårdsstöd bygger på "stödrättigheter" ⁽⁴⁾ som var och en aktiveras med varje hektar stödberättigande mark som redovisas av jordbrukaren. Det samlade gårdsstödet stod för utgifter på 29 070 miljoner euro 2010 (73 % av direktstödet).
- *Direktstödet "systemet för enhetlig arealersättning"*: Med detta system betalas ett enhetligt belopp ut för varje hektar stödberättigande jordbruksmark. Systemet för enhetlig arealersättning tillämpas för närvarande i tio av de nya medlemsstaterna ⁽⁵⁾ och det stod för utgifter på 4 460 miljoner euro 2010 (11 % av direktstödet).
- *Andra ordningar för direktstöd* (kopplat stöd) som är knutna till särskilda typer av jordbruksproduktion. År 2010 stod dessa stödordningar för utgifter på 6 146 miljoner euro (16 % av direktstödet).

⁽¹⁾ Artikel 39 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 209, 11.8.2005, s. 1).

⁽³⁾ Med undantag av vissa åtgärder, till exempel säljfrämjande åtgärder och programmet för frukt i skolan, som medfinansieras.

⁽⁴⁾ Varje jordbrukares antal stödrättigheter och värdet på dem beräknades av de nationella myndigheterna utifrån en av de modeller som fastställs i EU-lagstiftningen. Med den *historiska modellen* baseras varje jordbrukares stödrättigheter på det genomsnittliga stödbelopp som har mottagits och den genomsnittliga areal som använts för jordbruk under referensperioden 2000–2002. Med *regionmodellen* har alla stödrättigheter inom en region samma schablonvärde och jordbrukaren beviljas en stödrättighet för varje stödberättigande hektar som uppgivits det första ansökningsåret. *Blandmodellen* är en kombination av en historisk del och ett schablonmässigt belopp och om den är *dynamisk* minskar den historiska delen varje år tills modellen blir ett övervägande schablonbaserat system.

⁽⁵⁾ Bulgarien, Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Rumänien och Slovakien.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

— *Interventioner på jordbruksmarknaderna*: De huvudsakliga åtgärderna är interventionslagring och exportbidrag, som båda har minskat i betydelse på senare år, och andra åtgärder som särskilt stöd till vin-, frukt- och grönsaks- och livsmedelsprogrammen (totalt 4 314 miljoner euro 2010).

3.5 Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) medfinansierar utgifterna för *landsbygdsutveckling* som täcker ett stort antal åtgärder som program för miljövänligt jordbruk, kompensationsbidrag för jordbruk i mindre gynnade områden, investeringar i gårdar samt infrastruktur i landsbygdsområden (11 497 miljoner euro) ⁽⁶⁾.

3.6 Enligt alla EGFJ-ordningar för direktstöd ⁽⁷⁾ och vissa EJFLU-stödordningar har mottagare av EU-stöd en rättslig skyldighet att uppfylla "tvärvillkoren". Villkoren gäller miljöskydd, folkhälsa, djurhälsa, växtskydd och djurskydd (föreskrivna verksamhetskrav) och ansvar för att jordbruksmark hålls i god jordbrukshävd och miljön bevaras ⁽⁸⁾. När villkoren inte är uppfyllda föreskriver EU-lagstiftningen att en minskning eller uteslutning ⁽⁹⁾ ska göras på det totalbelopp i direktstöd som beviljats när det gäller stödansökningar som lämnats in under det kalenderår då iakttagelsen gjordes.

3.7 Endast jordbrukare har rätt till arealstöd från EU. En jordbrukare definieras som en fysisk eller juridisk person som bedriver jordbruksverksamhet. Jordbruksverksamhet definieras som produktion, uppfödning eller odling av jordbruksprodukter inbegripet skörd, mjölkning, uppfödning och hållande av djur för animalieproduktion, eller verksamhet för att hålla marken i god jordbrukshävd och bevara miljön ⁽¹⁰⁾. Arbetet för att hålla jordbruksmarken i god jordbrukshävd och bevara miljön är det minimikrav på jordbruksverksamhet som krävs för att den sökande ska komma i fråga för stöd.

3.6 Minskningar och uteslutningar tillämpas endast om den bristande överensstämmelsen beror på ett agerande eller en underlåtenhet som direkt kan tillskrivas jordbrukare och som inte är av mindre betydelse.

⁽⁶⁾ Beloppet innefattar utgifter som gäller den föregående programperioden och även föranslutningsinstrument.

⁽⁷⁾ Rådets förordning (EG) nr 73/2009 (EUT L 30, 31.1.2009, s. 16).

⁽⁸⁾ Medan normerna för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden, som anges i bilaga III till förordning (EG) nr 73/2009, gäller i samtliga medlemsstater är de föreskrivna verksamhetskrav, som anges i bilaga III till samma förordning, endast obligatoriska i EU-15. När det gäller EU-10 införs de föreskrivna verksamhetskraven successivt mellan 2009 och 2013 och när det gäller EU-2 mellan 2012 och 2014.

⁽⁹⁾ Enligt artiklarna 66 och 67 i kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 (EUT L 141, 30.4.2004, s. 18) kan minskningen per föreskrivet verksamhetskrav eller krav på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som inte uppfylls variera mellan 1 och 5 % vid försummelse och kan leda till att jordbrukaren helt utesluts från stödssystemet vid avsiktlig överträdelse.

⁽¹⁰⁾ Se artiklarna 1 och 2 a och c i förordning (EG) nr 73/2009.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.8 Utgifter inom båda fonderna kanaliseras via cirka 80 ⁽¹¹⁾ nationella eller regionala utbetalande organ i de 27 medlemsstaterna. De utbetalande organen gör utbetalningar till stödmottagarna och innan de gör det måste de antingen direkt eller via delegerade organ försäkra sig om att stödansökningarna är stödberättigande. De utbetalande organens räkenskaper och utbetalningar granskas av oberoende revisionsorgan (attesterande organ) som rapporterar till kommissionen i februari året efter.

Politikområdena miljö, havsfrågor och fiske samt hälsa och konsumentskydd

3.9 Unionens miljöpolitik ska bidra till att skydda och förbättra kvaliteten på miljön och folkhälsan och till ett rationellt utnyttjande av naturresurserna, också på internationell nivå. Det finansiella instrumentet för miljön (Life) ⁽¹²⁾ är det största instrumentet i fråga om finansiering (205 miljoner euro i utgifter 2010) och omfattar EU:s bidrag till projekt i medlemsstaterna till förmån för naturen och den biologiska mångfalden samt miljöpolitik, styrning, information och kommunikation.

3.10 Europeiska fiskerifonden (EFF) ⁽¹³⁾ är huvudinstrumentet (395 miljoner euro i utgifter ⁽¹⁴⁾ 2010) för politikområdet *havsfrågor och fiske*. Den gemensamma fiskeripolitiken har på sitt område samma mål som den gemensamma jordbrukspolitiken (se punkt 3.2).

3.11 När det gäller *hälsa och konsumentskydd* bidrar EU å ena sidan till folkhälsa, djur- och växtskydd och å andra sidan till konsumenters välbefinnande (478 miljoner euro 2010).

Förskott, mellanliggande betalningar och slutbetalningar

3.12 Inom EGFJ består utgifterna i första hand av ersättningar (mellanliggande betalningar och slutbetalningar) av stöd som medlemsstaterna har betalat till jordbrukare och andra stödmottagare.

3.13 Inom EJFLU gällde alla betalningar 2010 endast förskott och mellanliggande betalningar. Inom EFF gjordes enbart mellanliggande betalningar.

KOMMISSIONENS SVAR

3.8 Enligt artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 885/2006 granskar de attesterande organen årsvis de förfaranden för intern kontroll som används inom de utbetalande organen, utöver granskningen av årsräkenskaperna.

⁽¹¹⁾ Antal utbetalande organ: 82 i början av budgetåret 2010, 81 vid utgången av budgetåret 2010 (Källa: Den årliga verksamhetsrapporten från generaldirektoratet för jordbruk, s. 32).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 614/2007 (EUT L 149, 9.6.2007, s. 1).

⁽¹³⁾ Fonden för fiskets utveckling (FFU) har ersatts av Europeiska fiskerifonden (EFF) till den nya programperioden (2007–2013) – rådets förordning (EG) nr 1198/2006 (EUT L 223, 15.8.2006, s. 1).

⁽¹⁴⁾ I detta belopp ingår utgifter som gäller föregående programperioder, särskilt för FFU.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.14 I betalningarna till hälsa och konsumentskydd ingår inga förskott utan medlemsstaterna ersätts på grundval av sina redovisade kostnader. När det gäller miljö planeras en förhandsfinansiering på upp till 40 % av EU-bidraget till ett Life-projekt, såsom fastställs i bidragsöverenskommelsen.

Stor minskning av betalningsbemyndiganden till EJFLU

3.15 EJFLU:s betalningsbemyndiganden minskades med 1 160 miljoner euro (cirka 9 % av de ursprungliga betalningsbemyndigandena) vid utgången av 2010 ⁽¹⁵⁾ främst till följd av en långsammare takt i medlemsstaternas utgifter på grund av svårigheter att tillhandahålla nationell medfinansiering i den nuvarande ekonomiska situationen.

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

3.16 Revisionsrättens övergripande revisionsmetod beskrivs i **del 2 av bilaga 1.1**. När det gäller revisionen av verksamhetsområdet jordbruk och naturresurser bör särskilt följande noteras:

- Revisionsrätten granskade ett urval av 238 betalningar, bestående av 146 betalningar inom EGFJ, 80 betalningar inom EJFLU och 12 betalningar som gäller miljö, havsfrågor och fiske samt hälsa och konsumentskydd. Samtliga var antingen mellanliggande betalningar eller slutbetalningar.
- Revisionsrätten bedömde följande system när det gällde EGFJ: IACS-revisioner som valdes ut utifrån kriterier för väsentlighet, risk och slumpmässighet (urvalsmetoden MUS) vid 5 utbetalande organ i tre medlemsstater där systemet för samlat gårdsstöd tillämpas – Tyskland (Sachsen och Niedersachsen), Spanien (Kastilien-La Mancha och Extremadura) och Förenade kungariket (Wales) – och i en medlemsstat (Frankrike) där det kontrollsystem tillämpas som är kopplat till åtgärden "omstrukturering av sockerindustrin". När det gäller *landsbygdsutveckling* gjorde revisionsrätten ett slumpmässigt urval och granskade systemen för övervakning och kontroll i Tyskland (Mecklenburg-Vorpommern), Förenade kungariket (Skottland), Rumänien, Polen, Portugal, Italien (Toscana), Lettland och Frankrike. När det gällde *miljön* granskade revisionsrätten interkontrollsystemet vid generaldirektoratet för miljö.
- En uppföljning av de brister i systemet för identifiering av jordbruksskiften och inspektioner på plats som rapporterades inom ramen för revisionsförklaringen 2008, och 2009 genomfördes vid tre utbetalande organ i Grekland, Bulgarien och Rumänien.

⁽¹⁵⁾ Anslagen omfördelades till andra program genom en samlad överföring.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

- Utöver de revisioner av betalningar och system som nämnts ovan genomförde revisionsrätten samordnade revisioner i Nederländerna och Tjeckien tillsammans med ländernas högre revisionsorgan. I Nederländerna omfattade revisionen en granskning av ett ytterligare urval av 55 betalningar varav 53 hade gjorts inom EGFJ-åtgärder och två gällde utgifter för landsbygdsutveckling och en bedömning av tillhörande system för övervakning och kontroll. I Tjeckien omfattade revisionen en granskning av 30 betalningar för fyra åtgärder i landsbygdsutvecklingsprogrammet och en bedömning av tillhörande system för övervakning och kontroll. Resultatet av granskningen av detta ytterligare urval ingår i beräkningen av felprocenten ⁽¹⁶⁾.
- När det gäller tvärvillkor begränsade revisionsrätten granskningen till kraven på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden (minimikrav för marktäckning, åtgärder mot oönskad vegetation som inkräktar på odlingsmark) för vilka bevis kunde inhämtas och en slutsats nås vid själva granskningsbesöket. Vissa föreskrivna verksamhetskrav (identifiering och registrering av djur) granskades när det gällde EJFLU-betalningar. Dessutom analyserade revisionsrätten, i samband med sina systemrevisioner, genomförandet (på nationell nivå) av normerna för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden och de kontrollsystem som medlemsstaterna har infört. När revisionsrätten upptäcker att villkoren inte uppfylls tas detta för närvarande inte med i beräkningen av felprocenten.
- Granskningen av kommissionens skriftliga uttalanden innefattade de årliga verksamhetsrapporterna från generaldirektoraten för jordbruk och landsbygdsutveckling, klimatpolitik, miljö, havsfrågor och fiske samt hälso- och konsumentfrågor.
- Dessutom granskade revisionsrätten 61 av de attesterande organens intyg och rapporter avseende 56 utbetalande organ för att kunna bedöma grunden för kommissionens beslut om finansiellt godkännande.

⁽¹⁶⁾ När revisionsrätten kom fram till sin uppskattning av felprocenten viktade den resultatet av det nederländska och tjeckiska urvalet av transaktioner för att spegla den andel av GJP-utgifter som hade använts i Nederländerna respektive Tjeckien.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

TRANSAKTIONERNAS KORREKTHET

3.17 I **bilaga 3.1** sammanfattas resultatet av transaktionsgranskningen. Vid granskningen av transaktioner i urvalet konstaterade revisionsrätten att 37 % innehöll fel. Till följd av transaktionsgranskningen uppskattar revisionsrätten den mest sannolika felprocenten till 2,3 % ⁽¹⁷⁾. Revisionsrätten konstaterade även att kommissionen hade gjort oriktiga förskottsbetalningar till medlemsstaterna på 401 miljoner euro (vilket motsvarar 0,7 % av de totala betalningarna för året) (se punkt 3.22) ⁽¹⁸⁾.

3.18 Revisionsrättens revision bekräftade föregående års resultat att frekvensen hos och effekten av felen i betalningarna inte var jämnt fördelade över alla verksamhetsområden. Revisionsrätten konstaterar att det särskilt ofta förekommer fel i utgifterna för landsbygdsutveckling. Direktbetalningar som omfattas av IACS visade sig däremot inte innehålla några väsentliga fel.

3.19 Inom EGFJ innehöll 39 (27 %) av de 146 transaktionerna i urvalet fel. 29 (74 %) av dessa transaktioner innehöll kvantifierbara fel. När det gällde utgifterna för landsbygdsutveckling innehöll 40 (50 %) av de 80 transaktionerna i urvalet fel. 21 (52 %) av dessa transaktioner innehöll kvantifierbara fel. När det gäller miljö, havsfrågor och fiske samt hälsa och konsumentskydd innehöll 8 (67 %) av de 12 transaktionerna i urvalet fel. 4 (50 %) av dessa transaktioner innehöll kvantifierbara fel.

3.20 Av de transaktioner som innehöll fel 2010 innehöll 54 (62 %) kvantifierbara fel avseende stödberättigande och framför allt exakthet (97 % inom EGFJ och 52 % inom EJFLU), främst på grund av att stödberättigande mark redovisades som större än vad den var.

3.21 Exempel på fel som revisionsrätten konstaterade redovisas nedan (se exempel 3.1):

⁽¹⁷⁾ Revisionsrätten beräknar det uppskattade felet utifrån ett representativt statistiskt urval. Den angivna siffran är den bästa uppskattningen (den mest sannolika felprocenten). Det betyder att revisionsrätten bedömer att felprocenten i populationen med 95 procents säkerhet ligger mellan den lägsta sannolika felprocenten 0,8 % och den högsta sannolika felprocenten 3,8 %.

⁽¹⁸⁾ Förskottsbetalningarna ingick inte i urvalet av populationen med revisionsrättens nuvarande metod. Dessa betalningar är visserligen oriktiga men detta har ingen betydelse för frågan om huruvida de belopp som betalas till de slutliga stödmottagarna är korrekta eller inte.

3.17 Revisionsrättens slutsats för jordbruk och naturresurser bekräftar den positiva trenden enligt vilken den mest sannolika felprocenten under de senaste åren ligger nära väsentlighetströskeln på 2 %. Kommissionen noterar vidare att för EGFJ:s utgifter, som under 2010 svarade för 77 % av de totala utgifterna inom denna sektor, ligger den mest sannolika felprocenten långt under väsentlighetströskeln och att felprocenten för direktstöd som omfattas av det integrerade administrations- och kontrollsystemet är ännu lägre.

Dessutom täcks risken för EU-budgeten tillräckligt genom förfarandet för kontroll av överensstämmelse.

Förskottsbetalningarna på 401 miljoner euro utgör inte oriktiga utbetalningar till stödmottagarna. Dessutom pågår återkrav av beloppen i fråga som kommer att slutföras före slutet av 2011.

3.18 Kommissionen delar revisionsrättens åsikt om att vissa områden av utgifter för landsbygdsutveckling har en högre felprocent, men anser att systemen för övervakning och kontroll konstant förbättras. Kommissionen anser att felprocenten inom detta område håller på att minska.

3.19 Kommissionen noterar att de flesta kvantifierbara fel är relativt små ekonomiskt sett och gäller främst små skillnader som kom fram när revisionsrätten gjorde om mätningen av skiften (se punkt 3.20).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Exempel 3.1

Exempel på fel avseende stödberättigande (EGF)

En betalning gjordes till de nationella myndigheterna i en medlemsstat till ett belopp av 4,3 miljoner euro för 1 965 ton smör från interventionslager ⁽¹⁹⁾ som levererades som en betalning (byteshandel) till de utvalda anbudsgivarna ⁽²⁰⁾ i en annan medlemsstat inom EU:s livsmedelsstödprogram till de medborgare som har det sämst ställt. I utbyte mot smöret hade de utvalda anbudsgivarna (aktörer) erbjudit sig att leverera olika typer av ost och andra mjölkprodukter till de medborgare som hade det sämst ställt.

Enligt gällande EU-regler ⁽²¹⁾ får aktören inte släppa ut smöret på marknaden i den medlemsstat där det förvaras i interventionslager utan måste föra över produkten till den andra medlemsstaten. Syftet med detta krav är att förhindra att smör kommer tillbaka till den medlemsstat där det köptes upp i interventionssyfte av marknadsförvaltningsmässiga skäl ⁽²²⁾. Smör från interventionslager hade förts till gränsen i den andra medlemsstaten ⁽²³⁾ där EU:s kontrolldokument godkändes. Det mesta av smöret lastades dock inte av utan transporterades omedelbart tillbaka till den första medlemsstaten där det salufördes på den inhemska marknaden, vilket innebär ett kringgående av EU-reglerna ⁽²⁴⁾.

Exempel på fel avseende exakthet (EGF)

Revisionsrätten konstaterade att betalningar inom systemet för samlat gårdsstöd till cirka 12 500 enskilda stödmottagare gjordes på grundval av ett inaktuellt system för identifiering av jordbruksskiften, vilket ledde till att totalt 11 miljoner euro för mycket betalades ut. I strid med EU-lagstiftningen beslutade de nationella myndigheterna att låta beloppet belasta den nationella budgeten i stället för att återkräva de för stora betalningarna från jordbrukarna och beviljade därigenom icke godkänt nationellt stöd. De enskilda betalningarna till jordbrukarna var för stora och är därför oriktiga.

KOMMISSIONENS SVAR

Exempel 3.1

Exempel på fel avseende stödberättigande (EGF)

Kommissionen anser att programmets mål – att livsmedel levereras kostnadsfritt till de sämst ställda – uppnåddes till fullo i detta fall och att den ost och det smör som levererades till dessa personer hade ett högre värde än belastningen på EU-budgeten. Kommissionen anser vidare att detta fall främst gäller effekten av en särskild bestämmelse i 2009 års stödordning som innebär att det, i enlighet med principen om fri rörlighet för gods, inte var förbjudet för en annan operatör att föra över produkterna till den första medlemsstaten, såsom skedde i detta fall. Därför anser kommissionen att det inte finns någon grund för återbetalning av de aktuella beloppen, även om det underliggande syftet med bestämmelsen inte uppnåddes helt och hållet.

Problemet var begränsat till 2009 års program eftersom de efterföljande programmen inte innehöll några liknande bestämmelser.

Kommissionen kommer dock att överväga alternativ för att förbättra insynen i utbytessystemet, som är en väsentlig del av stödordningen för personer som har det sämst ställt och som kommissionen därför avser att ge en fortsättning i framtiden.

Exempel på fel avseende exakthet (EGF)

Kommissionen är medveten om dessa brister i systemet för identifiering av jordbruksskiften (LPIS) och åtgärdar dem genom förfaranden för kontroll av överensstämmelse. Det bör dock noteras att det i artikel 73.4 i förordning (EG) nr 796/2004 föreskrivs att jordbrukaren inte har någon återbetalningsskyldighet om betalningen har erlagts på grund av fel från den behöriga myndighetens eller någon annan myndighets sida, och om jordbrukaren inte rimligen kunde ha upptäckt misstaget. De nationella myndigheternas beslut att låta beloppen belasta den nationella budgeten säkerställde dock att EU-budgeten inte belastades med felaktiga utgifter.

⁽¹⁹⁾ Detta belopp är en del av de övergripande betalningarna till medlemsstaten på 21,6 miljoner euro för en sammanlagd kvantitet av 9 894 ton smör från interventionslager.

⁽²⁰⁾ Anbudsgivare uppmanas att lämna in sina anbud för leverans av en produkt i utbyte mot smör från interventionslager.

⁽²¹⁾ Artikel 5.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1111/2009 (EUT L 306, 20.11.2009, s. 5).

⁽²²⁾ Skäl 7 i förordning (EG) nr 1111/2009.

⁽²³⁾ Det totala belopp som belastade EU-budgeten för transporten av 9 894 ton smör uppgick till 0,9 miljoner euro.

⁽²⁴⁾ Redan i särskild rapport nr 6/2009 om EU:s livsmedelsstöd till de medborgare som har det sämst ställt ansåg revisionsrätten att arrangemangen för byteshandel som innebär att interventionslager används är olämpliga, att de inte alltid garanterar insyn, att de inte alltid är kostnadseffektiva och att de bör upphöra.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Exempel på fel avseende stödberättigande (EJFLU)

Åsidosättande av upphandlingsregler: Ett EJFLU-projekt som gällde anläggande av en cykelväg där stödmottagaren direkt lade ut en del av bygg- och anläggningsarbetena. Då det saknades ett förfarande för offentlig upphandling är en del av de betalningar som gäller detta kontrakt oriktiga.

Bristande efterlevnad av särskilda kriterier för stödberättigande: En betalning gjordes inom landsbygdsutvecklingsåtgärden "förbättring av skogars ekonomiska värde". Syftet med projektet var att "gallra" bland träden för att förbättra kvaliteten och därmed också öka virkets värde. Två av de kriterier för stödberättigande som stödmottagaren måste uppfylla var 1 – trädtheten före gallringen ska vara minst 800 stammar per hektar och 2 – arbetena ska utföras mellan oktober och januari så att växtskyddsriskerna kan minskas. Dessa två urvalskriterier var inte uppfyllda: trädtheten före gallringen var 600 och arbetena utfördes mellan mars och maj. Betalningen är därför oriktig.

Exempel på fel på områdena miljö, havsfrågor och fiske samt hälsa och konsumentskydd

Generaldirektoratet för miljö drog felaktigt av stödberättigande personalkostnader för ett Life III-projekt. Detta uppvägdes delvis av att man felaktigt godkände löner som betalades utanför den stödberättigande projektperioden. Vidare var de styrkande handlingarna för de redovisade utgifterna ofullständiga.

KOMMISSIONENS SVAR

Exempel på fel avseende stödberättigande (EJFLU)

Åsidosättande av upphandlingsregler:

Kommissionen kommer att åtgärda detta fall genom förfarandet för kontroll av överensstämmelse.

Bristande efterlevnad av särskilda kriterier för stödberättigande:

Kommissionen konstaterar att det kriterium för stödberättigande som gäller arbetsperioden verkar ha fastställts av de regionala myndigheterna utan en tillbörlig bedömning av kriteriets motivering och verkningar. Kommissionen rekommenderar att medlemsstaterna etablerar öppna förfaranden som inbegriper alla berörda aktörer när särskilda kriterier för stödberättigande utöver de nationella reglerna fastställs på regional nivå.

3.22 Mellan 2007 och 2009 fattade rådet flera beslut för att öka budgeten för landsbygdsutveckling med 5,43 miljarder euro framför allt för att kunna möta "nya utmaningar" (t.ex. bekämpning av klimatförändringar, skydd av den biologiska mångfalden m.m.). Av detta belopp var 3 miljarder euro en överföring av medel från åtgärder för direktstöd till åtgärder för landsbygdsutveckling ("modulering"). Som en följd av detta utökade medlemsstaterna sina landsbygdsutvecklingsprogram, och 2010 betalade kommissionen ut forskott till dessa utökade program till ett belopp av 401 miljoner euro. Enligt lagstiftningen får dock inte sådana extra forskott betalas ut (förhandsfinansiering är endast tillåtet när landsbygdsutvecklingsprogrammen antas i början av programperioden, dvs. 2007–2008, inte när de omarbetas). Dessutom förbjuder lagstiftningen uttryckligen förhandsfinansiering av moduleringsmedel. Därför fanns det ingen rättslig grund för betalningen på 401 miljoner euro.

3.22 Kommissionen instämmer i revisionsrättens iakttagelse men noterar att forskottet på 401 miljoner euro inte utgör felaktiga utbetalningar till de slutliga stödmottagarna. Återkrav av beloppen i fråga pågår och kommer att slutföras före slutet av 2011.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

SYSTEMENS ÄNDAMÅlsenLIGHET

Politikområdet jordbruk och landsbygdsutveckling

System som gäller transaktionernas korrekthet

3.23 I **bilaga 3.2** sammanfattas resultatet av granskningen av det integrerade systemet för administration och kontroll (IACS) som är det huvudsakliga kontrollsystemet för att garantera korrektheten i EGFJ- och EJFLU-transaktioner ⁽²⁵⁾.

3.24 Vid revisionen 2010 av sex utbetalande organ konstaterade revisionsrätten att IACS-systemen var ändamålsenliga när det gällde att garantera betalningarnas korrekthet vid fyra organ och delvis ändamålsenliga i de återstående två. Vidare utförde revisionsrättens uppföljningsrevisioner vid tre utbetalande organ och konstaterade att det fortfarande finns brister i systemet för identifiering av jordbruksskiften och i kvaliteten på kontrollerna på plats.

3.25 När det gäller de nio system för övervakning och kontroll inom landsbygdsutveckling som granskades konstaterade revisionsrätten att två av de kontrollsystem som hade införts inte var ändamålsenliga, att sex av dem var delvis ändamålsenliga och att ett var ändamålsenligt när det gällde att garantera betalningarnas korrekthet.

3.26 IACS består i varje medlemsstat av en databas över jordbruksföretag och stödansökningar, system för identifiering av jordbruksskiften och registrering av djur och även ett register över stödrättigheter i de medlemsstater som tillämpar systemet med samlat gårdsstöd. I systemet ingår flera kontroller av stödberättigande: en administrativ kontroll av alla betalningsansökningar, korskontroller mot databaser för att förhindra att samma mark/djur uppges i flera betalningsansökningar och inspektioner på jordbruksföretaget som utförs av de utbetalande organen och som omfattar minst 5 %.

3.24 För de sex utbetalande organ som revisionsrätten granskade under 2010 visar resultatet en avsevärd förbättring jämfört med föregående år, då revisionsrätten ansåg att endast ett av åtta granskade integrerade administrations- och kontrollsystem var ändamålsenligt. Dessutom var alla svagheter som revisionsrätten fann i två av dem av mindre betydande karaktär och innebar i sig inte någon risk för EU-budgeten. Kontrollstatistiken för dessa betalande organ har hursomhelst validerats av de attesterande organen och visar att de potentiella ekonomiska effekterna av svagheter i fråga inte var väsentliga på nivån för utbetalande organ.

Vad gäller de tre uppföljningsrevisionerna som utfördes av revisionsrätten har de berörda medlemsstaterna (Bulgarien, Rumänien och Grekland) genomfört eller håller på att slutföra handlingsplaner för att åtgärda bristerna i sina integrerade administrations- och kontrollsystem. Som resultat har situationen i dessa medlemsstater förbättrats avsevärt.

Vad gäller bedömningen av de integrerade administrations- och kontrollsystemen i allmänhet, se också svaret på punkt 3.29.

3.25 Kommissionen instämmer med revisionsrätten när det gäller de två system för övervakning och kontroll som bedömdes vara oändamålsenliga. Vad gäller de övriga medlemsstaterna visar kommissionens revisioner att de har infört system som är ändamålsenliga eller delvis ändamålsenliga, med undantag för systemen för axel 2-åtgärder i Bulgarien, Portugal och Rumänien (se GD Jordbruks årliga verksamhetsrapport 2010).

⁽²⁵⁾ Förordning (EG) nr 73/2009 och kommissionens förordning (EG) nr 1122/2009 (EUT L 316, 2.12.2009, s. 65).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.27 IACS täcker de huvudsakliga stödordningar som finansieras av EGFJ, särskilt systemet med samlat gårdsstöd, systemet för enhetlig arealersättning samt alla arealrelaterade ordningar för kopplat stöd och också djurbidragssystem. Inom EJFLU, och framför allt när det gäller miljöåtgärder inom jordbruket och mindre gynnade områden, kontrolleras vissa grundläggande delar som stödberättigande areal och antal djur i IACS medan andra krav omfattas av särskilt utformade kontroller ⁽²⁶⁾.

3.28 Revisionsrättens revision av IACS-systemen omfattade efterlevnad av bestämmelserna i relevanta förordningar och en bedömning av ändamålsenligheten i de system som ska garantera transaktionernas korrekthet. Framför allt granskades följande delar:

- I) Administrativa förfaranden och kontroller som ska garantera korrekta betalningar, inbegripet kvalitet på databaser.
- II) Kontrollsystem som baseras på kontroller på plats.
- III) System som ska garantera tillämpning och kontroll av tvärvillkor.

Underlåtenhet att uppfylla tvärvillkoren påverkar hela betalningen av EU:s direktstöd eftersom mottagarna har rättslig skyldighet att uppfylla dessa krav (se punkt 3.6).

3.29 De årliga revisioner av IACS-systemen som revisionsrätten har genomfört de senaste åren visar att ändamålsenligheten i IACS påverkas negativt av oriktiga uppgifter i databaserna, ofullständiga korskontroller eller otillfredsställande eller ofullständig uppföljning av anomalier. Revisionsrätten har iakttagit dessa brister vid vissa utbetalande organ. Särskilt två nyckelkontroller, nämligen korskontrollen av skiften som det begärs ersättning för genom systemet för identifiering av jordbruksskiften och kontrollerna på plats av dessa skiften, visade sig vara bristfälliga vid flera av de utbetalande organ som revisionsrätten granskade.

KOMMISSIONENS SVAR

3.28

III) Kommissionen påminner om att uppfyllandet av kriterierna för tvärvillkor inte utgör ett kriterium för stödberättigande och att kontrollen av dessa kriterier därför inte avser de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet. Jordbrukare som inte uppfyller kriterierna får ta emot betalningar, men de drabbas av påföljder som fastställs på grundval av den konstaterade överträdelsens allvarlighetsgrad, omfattning, varaktighet och upprepning samt den berörda stödmottagarens grad av försummelse eller avsikt.

3.29 Kommissionen anser att det integrerade administrations- och kontrollsystemet allmänt taget är ett effektivt kontrollsystem när det gäller att begränsa risken för fel eller felaktiga utgifter.

Att detta system är allmänt taget ändamålsenligt och under kontinuerlig förbättring bekräftas av resultaten från de granskningar av överensstämmelse som kommissionen genomfört under de senaste åren i alla medlemsstater, den låga felprocenten i den kontrollstatistik som kommissionen får från medlemsstaterna och som verifieras och valideras av de attesterande organen såväl som av resultaten från revisionsrättens granskning för 2010 där en felprocent på 1 % indikeras för direktstöd.

Återstående brister är i allmänhet av mindre art och gör inte det integrerade administrations- och kontrollsystemet ineffektivt, även om det finns utrymme för förbättringar. Alla dessa brister följs upp genom förfaranden för kontroll av överensstämmelse som säkerställer att riskerna för EU-budgeten är tillbörligen täckta.

Se även kommissionens svar på punkt 3.24.

⁽²⁶⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1975/2006 av den 7 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 i fråga om kontroller och tvärvillkor i samband med stöd för landsbygdsutveckling (EUT L 368, 23.12.2006, s. 74).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

I) Administrativa förfaranden och kontroller som ska garantera korrekta betalningar, inbegripet kvalitet på databaser

3.30 De utbetalande organen måste utföra administrativa kontroller för att fastställa om ansökningarna om stöd uppfyller kraven i stödordningen (²⁷). I möjligaste mån ska korskontroller ingå i de administrativa kontrollerna, bland annat mot uppgifter i IACS-databaserna. Revisionsrätten kontrollerade huruvida databaserna var fullständiga och tillförlitliga, huruvida kontrollerna identifierade anomalier och huruvida åtgärder vidtogs för att korrigera felen. De största bristerna i systemen redovisas nedan.

EGFJ

3.31 Systemet för identifiering av jordbruksskiften är en databas där all jordbruksmark (referensskiften) i medlemsstaterna finns registrerad, inbegripet den frivilliga användningen av ortofoton (²⁸). I tre medlemsstater (Grekland, Rumänien och Spanien) fann revisionsrätten fall där referensskiften med "permanent betesmark" (²⁹) registrerades i systemet för identifiering av jordbruksskiften som till 100 % stödberättigande, trots att de var täckta av tät skog eller andra icke stödberättigande inslag och därför endast var delvis berättigade till stöd (se exempel 3.2).

Exempel 3.2

I Spanien (Kastilien-La Mancha och Extremadura) fann revisionsrätten exempel på referensskiften med permanent betesmark som registrerades i systemet för identifiering av jordbruksskiften som helt stödberättigande trots att de endast delvis var täckta av gräs och resten av icke stödberättigande inslag som klippor, buskar, tät skog m.m. I Grekland fann revisionsrätten fall där hela skogar betraktades som permanent betesmark och därför ansågs vara berättigade till stöd enligt systemet med samlat gårdsstöd. Detta ledde till att den stödberättigande mark som registrerades i systemet för identifiering av jordbruksskiften och som användes vid korskontrollerna ofta redovisades som större än den var. Detta påverkade kvaliteten på korskontrollerna negativt.

3.31 I fall där det vid revisionen har uppdagats att mark har fått direktstöd i strid med lagstiftningen har förfaranden för kontroll av överensstämmelsen inletts.

Exempel 3.2

Kommissionen är medveten om situationen i Grekland och har uppmanat de grekiska myndigheterna att åtgärda problemen. Vad gäller problemet som revisionsrätten påpekade rörande Spanien har kommissionen konstaterat liknande problem i andra autonoma regioner.

De problem som konstaterades i de båda medlemsstaterna ledde dock inte systematiskt till felaktiga utbetalningar och där de har gjort detta följer kommissionen upp saken genom förfaranden för kontroll av överensstämmelse.

(²⁷) Artikel 11 i förordning (EG) nr 1975/2006 och artikel 24 i förordning (EG) nr 796/2004.

(²⁸) Enligt artikel 17 i förordning (EG) nr 73/2009 ska identifierings-systemet för jordbruksskiften upprättas på grundval av kartor, dokument i fastighetsregister eller annat kartografiskt referensmaterial. Datoriserade geografiska informationssystem ska användas, helst inklusive ortofoto från flyg eller satellit, med en enhetlig standard som garanterar en noggrannhet som åtminstone är likvärdig med kartor i skala 1:10 000.

(²⁹) Enligt artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 1120/2009 (EUT L 316, 2.12.2009, s. 1) är permanent betesmark mark som utnyttjas till att odla gräs eller annat örtartat foder naturligt eller genom odling. Det betyder att arealer som inte är täckta med gräs-/örtvegetation, t.ex. skog, klippor, dammar eller stigar inte ingår i den permanenta betesmarken och de ska därför tas bort från den stödberättigande arealen såsom fastställs i artikel 34.2 och artikel 2 h i förordning (EG) nr 73/2009.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.32 I fem medlemsstater (Bulgarien, Nederländerna ⁽³⁰⁾, Grekland, Rumänien och Spanien) upptäckte revisionsrätten att det förekom brister när det gällde att hålla systemet för identifiering av jordbruksskiften aktuellt.

3.33 När det gällde kontrollsystemet utanför IACS avseende åtgärden "omstrukturering av sockerindustrin" i Frankrike konstaterade revisionsrätten att systemet endast var delvis ändamålsenligt (se exempel 3.3).

Exempel 3.3

Enligt EU:s omstruktureringsplan får de sockerproducenter som ger upp hela eller en del av sin kvot ett stöd per ton av den sockerkvot för 2008/2009 som de avstår från som uppgår till mellan 218,75 euro (när de avstår från en del av sin kvot) och 625 euro (när de helt avvecklar en produktionsanläggning). Producenten måste fördela den avstådda kvoten till produktionsanläggningar upp till maximalt dessa anläggningars produktionskapacitet. 10 % av stödet måste betalas till de odlare som på grund av detta förlorar sina leveransrättigheter för sockerbetor till sockerproducenten.

I Frankrike beviljades en sockerproducent stöd för att avveckla en produktionsanläggning som motsvarade 93 500 ton av den kvot som han hade avstått från. Precis innan stödmottagaren ansökte om stödet hade han dock ansökt om att få öka produktionskapaciteten vid denna anläggning från 72 000 till 93 500 ton och ansökan hade beviljats. Men den faktiska produktionen vid anläggningen hade aldrig överstigit 60 000 ton. Han hade gjort en artificiell ökning av kapaciteten för att få den högre stödnivån på 625 euro/ton för minst 21 500 ton. Dessutom betalades 10 % av stödet till odlare som aldrig hade levererat sockerbetor till den avvecklade anläggningen.

KOMMISSIONENS SVAR

3.32 Vad gäller Nederländerna hänvisas till kommissionens svar på punkt 3.21 (exempel på fel avseende exakthet [EGF]). I fråga om Grekland slutfördes ett nytt och uppdaterat system för identifiering av jordbruksskiften i slutet av 2008. I fråga om Rumänien antogs en korrigering åtgärdsplan 2009 som kommer att slutföras fram till slutet av 2011. I fråga om Bulgarien antogs en korrigering åtgärdsplan 2009 som kommer att slutföras fram till slutet av 2011. Spanien har en uppdateringsplan men har anmodats att stärka sina ansträngningar i detta hänseende under 2011.

Exempel 3.3

Enligt EU-reglerna fattas beslut om stödberättigande för varje enskild ansökan om omstruktureringssöd av den behöriga myndigheten i medlemsstaten. Inom ramen för omstruktureringsplanen för den producent som revisionsrätten hänvisar till enades man om att en kvantitet av sockerproduktionen skulle avstås och att detta skulle göras genom full avveckling av en produktionsanläggning och avstående från kvoter vid ytterligare tre anläggningar.

I EU-reglerna föreskrivs vidare att i omstruktureringsplanerna som de sökande lämnar in måste det för varje berörd fabrik finnas en specifikation av den kvot som avstås, och denna ska vara lägre än eller lika stor som den produktionskapacitet som helt eller delvis avvecklas. I reglerna specificeras inte hur produktionskapaciteten ska fastställas och medlemsstaterna kan därför i princip fritt avgöra vad som är lämpligaste metod. De franska myndigheterna har bekräftat att de använt en metod där de fastställde produktionskapaciteten för en fabrik, inte den faktiska produktionen vid en viss tidpunkt. Kommissionen driver detta ärende inom ramen för ett pågående förfarande för kontroll av överensstämmelse i syfte att fastställa om EU-reglerna har iakttagits till fullo.

EJFLU

3.34 Vid de administrativa kontrollerna undersöker man om redovisningarna från de sökande är korrekta och om de krav avseende stödberättigande för beviljande av stödet är uppfyllda ⁽³¹⁾. Sådana kontroller omfattar korskontroller mot uppgifter som redan finns tillgängliga för administrationen, till exempel i IACS-databaserna.

⁽³⁰⁾ Bristerna hade endast en begränsad inverkan i Nederländerna och de nederländska myndigheterna har vidtagit lämpliga korrigeringar åtgärder från och med ansökningsåret 2010.

⁽³¹⁾ Kraven för de administrativa kontrollerna avseende åtgärder för landsbygdsutveckling under programperioden 2007–2013 fastställs i detalj i förordning (EG) nr 1975/2006.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.35 Syftet med en av de centrala administrativa kontrollerna av åtgärder ⁽³²⁾ för att öka konkurrenskraften inom jordbrukssektorn, till exempel modernisering av gårdar och förbättra och utveckla infrastrukturen på landsbygden, är att bedöma rimligheten i de kostnader som det begärs ersättning för. Medlemsstaterna är därför skyldiga att införa lämpliga system för att bedöma de belopp som stödmottagarna begär ersättning för. Revisionsrätten fann att detta lagstadgade krav inte uppfylldes på ett ändamålsenligt sätt av fyra av de sju nationella myndigheter som granskades i detta avseende.

3.36 När det gäller vissa EFJLU-projekt ska de administrativa kontrollerna innefatta en kontroll av om insatsen följer tillämpliga nationella regler och EU-regler, bland annat när det gäller offentlig upphandling. Revisionsrätten fann att i Portugal hade de kostnader som gällde uppbyggnaden av en damm delats upp mellan flera kontrakt som därmed kunde tilldelas direkt och inte behövde ingå i en anbudsinfordran i konkurrens med andra. Detta upptäcktes inte vid de administrativa kontrollerna.

II) Kontrollsystem som baseras på kontroller på plats

3.37 Medlemsstaterna måste varje år genomföra kontroller på plats som för de flesta stödordningar ska omfatta minst 5 % av alla stödmottagare ⁽³³⁾. Revisionsrättens revision gällde framför allt om den riskanalys som användes för att välja ut stödmottagare för dessa kontroller var fullgod, vilken kvalitet kontrollerna höll och om lämpliga korrigeringar gjordes.

3.38 När revisionsrätten gjorde om de kontroller på plats som hade utförts av utbetalande organ fann den ofta att kontrollerna inte hade genomförts korrekt (se exempel 3.4).

Exempel 3.4

I Bulgarien, Grekland, Rumänien, Tjeckien och Nederländerna gjorde revisionsrätten om de mätningar av skiften som nationella inspektörer hade gjort. De stödberättigande arealer som de nationella inspektörerna hade rapporterat visade sig vara felaktiga när det gällde 13 av 43 skiften i Bulgarien, 6 av 32 skiften i Grekland, 12 av 29 skiften i Rumänien, 35 av 67 skiften i Tjeckien och 16 av 174 skiften i Nederländerna. I de fall som granskades var dock de ekonomiska effekterna begränsade.

3.39 Inom EFJLU fann revisionsrätten brister i planeringen av kontrollerna på plats och i analysen av resultatet. I Portugal till exempel genomfördes nästan alla kontroller (97,5 %) med stora förseningar, till exempel ett eller till och med två år efter det år då stödmottagaren hade begärt ersättning för betalningen, vilket gör det svårare att upptäcka fall då reglerna inte har följts.

KOMMISSIONENS SVAR

3.35 Kommissionen delar uppfattningen att det är viktigt att göra administrativa kontroller av de angivna kostnadernas rimlighet, för att säkerställa hela kontrollsystemets ändamålsenlighet. Dessa viktiga kontroller granskas systematiskt vid kommissionens revisionsbesök. Den övergripande bedömningen är att de medlemsstater som kommissionen har granskat har ändamålsenliga eller delvis ändamålsenliga system, med två undantag.

3.36 Kommissionen kommer att vidta åtgärder genom förfarandet för kontroll av överensstämmelse.

Exempel 3.4

För Grekland är problemet begränsat till frågan om betesmark och denna fråga följs upp genom förfarandet för kontroll av överensstämmelse.

3.39 Kommissionen har upptäckt liknande brister vid sina revisioner i Portugal. De portugisiska myndigheterna har försett kommissionen med uppgifter som visar att situationen för ansökningsåret 2010 har förbättrats avsevärt och att merparten av kontrollerna slutfördes senast i december 2010.

⁽³²⁾ Som det hänvisas till i avdelning II i förordning (EG) nr 1975/2006.

⁽³³⁾ Artikel 12 i förordning (EG) nr 1975/2006 och artikel 30 i förordning (EG) nr 1122/2009.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

III) System som ska garantera tillämpning och kontroll av tvärvillkor

3.40 Tvärvillkoren består av föreskrivna verksamhetskrav och normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden (se punkt 3.6). De föreskrivna verksamhetskraven specificeras i olika EU-direktiv och EU-förordningar medan normerna för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden fastställs på nationell nivå. Med hänsyn till tvärvillkoren ska de utbetalande organen kontrollera minst 1 % av ansökningarna om direktbetalningar.

3.41 Under sina besök på plats konstaterade revisionsrätten, på grundval av den begränsade revisionen (se punkt 3.16 femte stycket) överträdelser mot tvärvillkoren i cirka 12 % av de betalningar där man är skyldig att följa tvärvillkoren. De fall av bristande efterlevnad som konstaterades gäller både föreskrivna verksamhetskrav (identifiering och registrering av djur) och normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden (oönskad vegetation som inkräktar på jordbruksmark).

*System som gäller återkrav och finansiella korrigeringar***Återkrav**

3.42 Revisionsrätten offentliggjorde en särskild rapport om revisionen av återkrav inom den gemensamma jordbrukspolitik (34) där den konstaterade att systemen numera är mer ändamålsenliga när det gäller att skydda EU:s ekonomiska intressen och att indrivningsgraden har ökat när det gäller ärenden från 2006 och framåt. Systemen behöver dock förbättras ytterligare genom att reglerna förtydligas så att tolkningsutrymmet och medlemsstaternas olika praxis minskar.

Kommissionens förfaranden för avslutande av räkenskaperna

3.43 Förvaltningen av merparten av jordbruksutgifterna delas mellan medlemsstaterna och kommissionen. Stödet betalas ut av medlemsstaterna, som sedan får ersättning från kommissionen (35). Det slutliga godkännandet av utgifterna fastställs genom ett förfarande i två steg som kallas avslutning av räkenskaperna. De två stegen består av ett årligt finansiellt beslut och fleråriga beslut om överensstämmelse som fattas av kommissionen.

3.44 I tidigare årsrapporter och även i den särskilda rapporten (36) om revision av förfarandet för avslutande av räkenskaperna har revisionsrätten kritiserat det faktum att det är medlemsstaterna och inte de slutliga stödmottagarna som ansvarar för de finansiella korrigeringarna och att korrigeringar i överensstämmelsebesluten innebär att man i stor utsträckning använder schablonkorrigeringar som inte direkt gäller det faktiska beloppet för oriktiga betalningar. Systemet för kontroll av överensstämmelse var oförändrat under 2010.

3.41 Revisionsrättens resultat bekräftas av den kontrollstatistik som kommissionen fått från medlemsstaterna. Av denna statistik framgår att påföljder tillämpas.

3.42 Kommissionen välkomnar revisionsrättens bedömning om att förvaltningen och granskningen av återkrav inom den gemensamma jordbrukspolitik har förbättrats under de senaste åren. Angående rekommendationerna i den särskilda rapporten om ytterligare förbättring av systemet kommer kommissionen att överväga tänkbara ändringar för att där det är lämpligt stärka, harmonisera eller förtydliga relevanta regler i samband med lagstiftningsförslagen för den gemensamma jordbrukspolitik till 2020.

3.44 Det som revisionsrätten kritiserar i systemet för kontroll av överensstämmelse är en inneboende egenskap hos detta system. Systemet för kontroll av överensstämmelse har utformats för att utesluta EU-finansierade utgifter som inte följer EU-reglerna. Förfarandet är däremot inte en mekanism för återkrav av betalningar som erlagts felaktigt till stödmottagarna, eftersom det odelade ansvaret för detta ligger hos medlemsstaterna, enligt principen om delad förvaltning.

(34) Särskild rapport nr 8/2011.

(35) Varje månad när det gäller EGF och varje kvartal när det gäller EFJLU.

(36) Särskild rapport nr 7/2010.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Om felaktiga utbetalningar till stödmottagare upptäcks i samband med kontrollen av överensstämmelse måste medlemsstaterna följa upp dessa genom att återkräva stödet från mottagarna. Men också i fall där stöd inte behöver återkrävas från mottagarna eftersom den finansiella korrigeringen endast gäller brister i medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem och inte felaktiga utbetalningar, är korrigeringen i fråga viktig för att förbättra medlemsstaternas system och därmed förebygga eller upptäcka och återkräva felaktiga utbetalningar till stödmottagare.

Användningen av schablonbelopp är enligt domstolen förenlig med de rättsregler som gäller överensstämmelsearbetet, och stöds under vissa omständigheter i Europaparlamentets resolution om ansvarsfrihet för budgetåret 2007 (punkt 83).

Slutligen har kommissionen meddelat medlemsstaterna att om deras attesterande organ gör en ny fullständig kontroll av ett representativt urval transaktioner som det utbetalande organet har kontrollerat på plats och på denna grund bekräftar att en medlemsstats kontrollstatistik är tillförlitlig, kommer kommissionen att godta att den resulterande felprocenten är den högsta tänkbara risken och att eventuella finansiella korrigeringar för året i fråga inte kommer att överstiga denna nivå.

Godkännande av de utbetalande organens inspektionsresultat

3.45 De attesterande organen ombeds att uttala sig om kvaliteten på de inspektioner på plats som genomförts av de utbetalande organen och att godkänna sammanställningen av inspektionsresultatet. I sin årliga verksamhetsrapport använder kommissionen inspektionsresultatet till att bedöma den kvarstående felprocenten i jordbruksutgifterna.

3.46 Enligt kommissionens riktlinjer får de attesterande organen antingen följa med på eller göra om inspektionerna på plats. Det stora flertalet väljer att godkänna kvaliteten på inspektionerna genom att följa med de nationella inspektörerna och inte genom att göra om dem. Utifrån sin erfarenhet anser revisionsrätten att inspektionernas kvalitet skulle förbättras om de attesterande organen var skyldiga att systematiskt göra om tidigare inspektioner.

3.46 Även om kommissionen håller med om att kontroll som görs om i tid kan ge en bättre uppfattning om kvaliteten för kontrollerna på plats, är det ändå möjligt att utvärdera kontrollmiljön genom inspektioner där det attesterande organet följer med. I vissa fall är det kanske inte ens möjligt att göra om en kontroll i tid. Sådana begränsningar är kännetecknande för många efterhandskontroller som utförs av externa revisorer. I sådana situationer är inspektioner där de attesterande organen följer med ett bra alternativ. En tilläggsfördel med detta alternativ är att den administrativa bördan minskar för jordbrukarna eftersom ackumulering av kontroller undviks.

En analys av de attesterande organens rapporter för budgetåret 2010 visar att de granskade sammanlagt omkring 3 000 kontroller. I fall där de attesterande organen utförde behövliga granskningar upprepades inspektionerna i cirka 24 % av fallen och i 45 % av fallen deltog de attesterande organen medan båda metoderna användes i 12 % av fallen. I 19 % av fallen gjorde de attesterande organen ingen uttrycklig skillnad mellan de två metoderna.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.47 Revisionsrätten gjorde själv om inspektioner på EGFJ-området i Bulgarien, Rumänien, Grekland och Nederländerna ⁽³⁷⁾ och konstaterade att det förekom brister i kvaliteten på de nationella inspektionerna, medan respektive attesterande organ rapporterade att kvaliteten på inspektionerna var god ⁽³⁸⁾ eller åtminstone tillfredsställande ⁽³⁹⁾.

3.48 Vidare krävs det enligt EU-lagstiftningen att de attesterande organen är verksamhetsmässigt oberoende från de utbetalande organen så att eventuella intressekonflikter kan förhindras. I merparten av medlemsstaterna är det antingen det nationella revisionsorganet, en privat revisionsfirma eller internrevisionen vid finansministeriet som får fungera som attesterande organ medan internrevisionen vid jordbruksministeriet har fått denna funktion i Nederländerna. Revisionsrätten anser inte att jordbruksministeriet är oberoende i förhållande till de myndigheter som genomför den gemensamma jordbrukspolitiken.

Politikområdena miljö, havsfrågor och fiske samt hälsa och konsumentskydd

3.49 Politikområdena miljö, havsfrågor och fiske samt hälsa och konsumentskydd förvaltas av kommissionen inom särskilda kontrollsystém. Revisionsrätten granskade internkontrollsystemet vid generaldirektoratet för miljö.

Internkontrollsystemet vid generaldirektoratet för miljö

3.50 Trettio slumpmässigt utvalda betalningar som finansierats av Life+-programmet granskades. Vid revisionen framkom det att nyckelkontrollerna inte hade dokumenterats på lämpligt sätt, vilket innebär en risk för att dessa kontroller inte genomförs. Dessutom hade kontrollerna av kostnader som stödmottagarna begärde ersättning för i vissa fall inte dokumenterats ordentligt.

3.51 Tre av de trettio granskade betalningarna gäller bidrag som beviljats OECD. Generaldirektoratet för miljö kontrollerade inte de styrkande handlingarna för de kostnader som uppkommit och betraktade dessa kostnader som stödberättigande enbart utifrån hur de beskrevs i slutrapporten. Slutrapporten innehöll dock inte tillräckligt med information för att man skulle kunna avgöra om kostnaderna verkligen hade uppkommit och var stödberättigande.

KOMMISSIONENS SVAR

3.47 I fråga om Bulgarien, Rumänien och Nederländerna var de finansiella verkningarna av brister i inspektioner som utfördes av de utbetalande organen oväsentliga och bedömdes därför korrekt som goda eller tillfredsställande av de attesterande organen i enlighet med kommissionens riktlinjer.

I fråga om Grekland bedömde det attesterande organet i sin rapport för budgetåret 2010 att vissa delar av kontrollerna på plats inte uppfyllde kraven och att de övriga var tillräckliga.

3.48 Kommissionen kommer att följa upp frågan med de nederländska myndigheterna för att stärka det attesterande organets operativa självständighet. Kommissionen konstaterar dock att revisionsrätten inte iakttagit något som skulle äventyra oberoendet.

3.50 Alla finansiella och tekniska ombud intygar genom under-tecknande av transaktionerna att de har genomfört de nödvändiga kontroller som de ansvarar för. Ett antal anteckningar avsedda för registrering, utbyte av e-postmeddelanden och handskrivna noteringar visar att dokumentationen kontrolleras. Kommissionen anser att den har tillförlitliga system för intern kontroll. Kommissionen kommer dock att fortsättningsvis förbättra dokumentationen för vissa nyckelkontroller.

3.51 OECD:s förfaranden för redovisning, intern kontroll, revision och upphandling har kontrollerats av kommissionen inom ramen för artikel 53 d i budgetförordningen och detta ger garantier som är likvärdiga med internationellt vedertagna normer. Slutrapporten ansågs godtagbar med beaktande av de särskilda kontrollåtgärder som anges i ramavtalet från 2006 mellan kommissionen och OECD.

⁽³⁷⁾ Se exempel 3.4.

⁽³⁸⁾ Grekland och Nederländerna.

⁽³⁹⁾ Bulgarien och Rumänien.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

TILLFÖRLITLIGHETEN I KOMMISSIONENS
SKRIFTLIGA UTTALANDEN

3.52 I **bilaga 3.3** sammanfattas resultatet av granskningen av kommissionens skriftliga uttalanden, särskilt de årliga verksamhetsrapporterna och generaldirektörernas förklaringar vid kommissionens generaldirektorat för jordbruk och landsbygdsutveckling, klimatpolitik, miljö, havsfrågor och fiske samt hälso- och konsumentfrågor.

3.53 Den årliga verksamhetsrapporten för 2009 från generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutveckling innehöll en reservation avseende utgifterna för landsbygdsutvecklingsåtgärder inom axel 2 (förbättra miljön och landsbygden). Generaldirektören ansåg inte att det var nödvändigt att föra över reservationen till den årliga verksamhetsrapporten för 2010. Revisionsrätten anser att det inte var motiverat att häva denna reservation (*se bilaga 3.3*).

3.52 I denna bilaga konstaterar revisionsrätten att GD Miljö har hävt en reservation med stöd av antaganden som inte kunde styrkas. GD Miljö anser att bedömningen bygger på en analys av fyra års riskbaserade revisioner och litar på att analysen utgör en god grund för beräkning av felprocent och hävande av reservationen. Kommissionen ansåg det inte heller vara nödvändigt att utfärda en reservation för GD Hälsa och konsumentskydd eftersom den kvarstående felprocenten efter korrigering av uppdagade fel var lägre än 2 %.

GD Havsfrågor hävde en reservation även om medlemsstaten inte godtog korrigeringen till fullo eftersom avslutandet av det berörda programmet pågår och den nödvändiga (fullständiga) finansiella korrigeringen kommer att göras av kommissionen vid avslutandet. Under dessa omständigheter ansåg GD Havsfrågor att det var lämpligt att inte behålla reservationen.

Dessa är förvaltningsbeslut som följer av en noggrann bedömning av omständigheterna och en bedömning av risker som ger den mest tillförlitliga grunden för revisionsförklaringen.

3.53 Den reservation i GD Jordbruks årliga verksamhetsrapporter 2008 och 2009 beträffande utgifter för landsbygdsutveckling under axel 2 motiverades med att medlemsstaternas kontrollstatistik i fråga om dessa åtgärder visade en felprocent som var betydligt högre än den väsentlighetströskel på 2 % som för närvarande tillämpas av revisionsrätten. Denna omständighet var i sin tur skälet till att även felprocenten för utgifterna för landsbygdsutveckling som helhet, vilken enligt kommissionens gällande instruktioner för reservationer utgör bedömningsgrunden för huruvida fel är väsentliga, låg över 2 %.

Till följd av de gemensamma ansträngningar som gjorts av kommissionen och medlemsstaterna uppnåddes avsevärda förbättringar under 2010 när det gäller kvaliteten och tillförlitligheten för kontrollstatistiken och graden av kvantifiering av felaktigheter som hittas och rapporteras. Dessa förbättringar har gjort det möjligt för GD Jordbruk att beräkna den kvarstående felprocenten för landsbygdsutveckling som helhet mer exakt. Medan det under tidigare år har funnits en osäkerhet kring huruvida medlemsstaterna varit tillräckligt strikta när de sammanställt sin statistik, använder GD Jordbruk nu samma metod som används för EGFJ-utgifterna. Med denna metod blev den kvarstående felprocenten för landsbygdsutveckling som helhet lägre än väsentlighetströskeln på 2 % ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Beräkningen bygger på information från alla medlemsstater med undantag av Cypern och Portugal, som inte kunde följa de nya rapporteringskraven för de finansiellt viktigaste åtgärderna för miljövänligt jordbruk. Även om dessa två medlemsstater skulle ha en högre felprocent än genomsnittet skulle inverkan med all sannolikhet inte öka den kvarstående felprocenten för landsbygdsutveckling som helhet över väsentlighetströskeln på 2 %.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.54 Liksom under 2009 anser GD Jordbruk och landsbygdsutveckling fortfarande att de anomalier som de nationella inspektörerna upptäckte vid sina slumpmässigt utvalda inspektioner på plats speglar den kvarstående felprocenten för den aktuella stödordningen. Revisionsrätten behåller sin tidigare iakttagelse i årsrapporten för 2009 om att den inte kan ställa sig bakom denna inställning som har följande brister:

- Den grundar sig på inspektioner vilkas kvalitet har visat sig vara otillräcklig vid både kommissionens egna och revisionsrättens revisioner när det gäller flera utbetalande organ.
- Den bygger på statistik som kommissionen redan vet sammanställdes på ett felaktigt sätt.
- Den är ofullständig eftersom den bortser från de kvarstående felen i den administrativa hanteringen av ersättningsanspråk som har visat sig vara bristfälliga.

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

Slutsatser

3.55 På grundval av sitt revisionsarbete drar revisionsrätten slutsatsen att betalningarna under det budgetår som slutade den 31 december 2010 inom verksamhetsområdet jordbruk och naturresurser innehöll väsentliga fel. Direktbetalningar som omfattas av IACS innehöll dock inte några väsentliga fel.

KOMMISSIONENS SVAR

Den handlingsplan som anges i reservationen från tidigare år hade slutförts, och den rapporterade felprocenten kunde med några undantag anses vara godtagbar. Ytterligare minskning av fel kunde endast har uppnåtts genom ökning av antalet kontroller på plats, vilket inte är kostnadseffektivt.

Slutligen, vad gäller de höga felprocenterna för Bulgarien och Rumänien för axel 2-åtgärder täcktes de relevanta utgifterna för dessa två medlemsstater av reservationen för det integrerade administrations- och kontrollsystemet. Den nya reservationen för Portugal på grund av de allvarliga bristerna i det integrerade administrations- och kontrollsystemet täckte också utgifterna inom axel 2.

3.54 Medlemsstaternas kontrollstatistik revideras och valideras i stor utsträckning av det attesterande organet, vilket revisionsrätten rekommenderar som ett alternativ i sin årsrapport för 2005, och resultaten presenteras i GD Jordbruks årliga verksamhetsrapport.

Med tanke på risken att felprocenterna från denna kontrollstatistik, såsom revisionsrätten påpekat, kan ha varit undervärderade på grund av inexaktheter i databaserna eller otillräcklig uppföljning av avvikelser, tillämpade GD Jordbruk en säkerhetsmarginal med ökning på 25 % vilket kommissionen anser vara mer än tillräckligt för att täcka de risker som revisionsrätten avser. Även med en sådan ökning skulle den kvarstående felprocenten för utgifter för direktstöd, marknadsinterventioner och åtgärder för landsbygdsutveckling fortfarande ligga långt under 2 %.

Dessutom gäller att för den första pelaren, och särskilt de direktstöd som omfattas av det integrerade administrations- och kontrollsystemet, bekräftar resultaten från revisionsrättens egna granskningar att felprocenten ligger väl under väsentlighetströskeln på 2 %, vilket klart bekräftar kontrollstatistikens resultat och visar att systemen för övervakning och kontroll fungerar effektivt.

3.55 Revisionsrättens slutsats för jordbruk och naturresurser bekräftar den positiva trenden om att den mest sannolika felprocenten under de tidigare åren ligger nära väsentlighetsgränsen på 2 %. Kommissionen konstaterar vidare att för EGFJ-utgifterna, som under 2010 svarade för 77 % av de totala utgifterna inom denna sektor, ligger den mest sannolika felprocenten långt under väsentlighetströskeln och att felprocenten är ännu lägre för direktstöd som omfattas av det integrerade administrations- och kontrollsystemet.

Dessutom är risken för EU-budgeten vederbörligen täckt genom förordningen för kontroll av överensstämmelse.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.56 På grundval av sitt revisionsarbete drar revisionsrätten slutsatsen att systemen för övervakning och kontroll inom verksamhetsområdet jordbruk och naturresurser var delvis ändamålsenliga när det gällde att garantera att betalningarna var korrekta.

Rekommendationer

3.57 **Bilaga 3.4** visar resultatet av revisionsrättens uppföljning av hur rekommendationer i tidigare årsrapporter (2008–2009) har genomförts. Följande bör noteras:

- Kommissionen har vidtagit viktiga korrigerande åtgärder när det gäller att förenkla landsbygdsutvecklingsåtgärderna och öka tillförlitligheten och fullständigheten i informationen i systemet för identifiering av jordbruksskiften.
- När det gäller rekommendationerna att årliga EU-minimikrav för bevarande av gräsmarker ska fastställas och att EU-lagstiftningen ska utesluta att direktstöd betalas ut till sökande som varken har använt marken för jordbruksverksamhet eller hållit den i god jordbrukshävd och bevarat miljön överlät den nya rådsförordningen dessa frågor åt medlemsstaterna att avgöra.

KOMMISSIONENS SVAR

3.56 Kommissionen anser att det integrerade administrations- och kontrollsystemet allmänt taget är ett effektivt kontrollsystem när det gäller att begränsa risken för fel eller felaktiga utgifter.

När det gäller landsbygdsutveckling anser kommissionen att systemen för övervakning och kontroll förbättras hela tiden och att felfrekvensen därför minskar inom detta område.

3.57

- Under de senaste fyra åren har kommissionen och medlemsstaterna genomfört en handlingsplan vars syfte är att säkerställa bättre kontrollmöjligheter för miljöåtgärder inom jordbruket och som har lett till en lägre felfrocent. Initiativ om förenkling har genomförts för den aktuella programperioden och detta kommer att fortsätta i framtiden för reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013. Det är dock klart att man behöver finna den rätta balansen mellan de politiska målen, förvaltningskostnaderna och felrisken.

Från och med ansökningsåret 2010 är medlemsstaterna skyldiga att bedöma kvaliteten på sina system för identifiering av jordbruksskiften (LPIS). 2010 är det första året och denna skyldighet har redan varit till hjälp för medlemsstaterna när det gäller att identifiera områden som måste uppmärksammas.

- Det nuvarande systemet ger en gemensam rättslig ram inom vilken medlemsstaterna har ansvaret för att definiera underhållskriterierna enligt god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden. Tack vare detta kan mångfalden i jordbruksområdena och traditionerna i EU beaktas.

Den definition av jordbrukare som revisionsrätten hänvisar till har tagits upp inom ramen för hälsokontrollen genom att ge medlemsstaterna möjlighet att i systemen för direktstöd utesluta fysiska och juridiska personer vars huvudsakliga mål med verksamheten inte är att utöva jordbruksverksamhet eller vars jordbruksverksamhet är obetydlig (artikel 28.2 i förordning (EG) nr 73/2009).

Som det indikeras i kommissionens meddelande om den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020 finns det ytterligare överväganden om att rikta stöd till aktiva jordbrukare inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013, samtidigt som man måste undvika komplicerade regler som leder till ett komplext kontrollsystem som är dyrt att genomföra och strider mot kommissionens förenklingsprinciper.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

3.58 Till följd av denna uppföljning och av granskningsresultatet och slutsatserna för 2010 rekommenderar revisionsrätten att kommissionen vidtar lämpliga åtgärder och ser till att

- a) användningen av ortofoton blir obligatorisk och att systemet för identifiering av jordbruksskiften regelbundet uppdateras på grundval av nya ortofoton (se punkt 3.31),
- b) de utbetalande organen åtgärdar de brister som konstaterades, det vill säga de kontrollsystem och IACS-databaser som visade sig vara bristfälliga (se punkterna 3.23–3.25),
- c) inspektionerna på plats har den kvalitet som krävs för att identifiera den stödberättigande arealen på ett tillförlitligt sätt (se punkterna 3.38–3.39),
- d) kvaliteten på inspektionerna kontrolleras ordentligt och rapporteras av de attesterande organen (se punkterna 3.46–3.47).

3.59 På området för landsbygdsutveckling rekommenderar revisionsrätten att kommissionen och medlemsstaterna åtgärdar de brister som konstaterats, framför allt genom att göra kontrollerna av åtgärder utanför IACS mer ändamålsenliga.

3.60 Slutligen måste kommissionen och medlemsstaterna vidta ändamålsenliga åtgärder så att de problem som konstaterats på politikområdena miljö, havsfrågor och fiske och hälsa och konsumentskydd får en lösning.

KOMMISSIONENS SVAR

3.58

- a) Frågan om en regelbunden uppdatering av systemet för identifiering av jordbruksskiften beaktas i den nyligen införda obligatoriska kvalitetsbedömningen av detta system. Inom ramen för reformen av den gemensamma jordbrukspolitikerna efter 2013 finns det överväganden om att göra användningen av ortofoton obligatorisk.
- b) Kommissionen samarbetar med medlemsstaterna för att säkerställa en kontinuerlig förbättring av övervaknings- och kontrollsystemen. Rekommendationer i detta hänseende ges som en del av de normala revisionerna, och handlingsplaner utvecklas och genomförs av de medlemsstater som har svåra problem. Kommissionen anser att dessa planer har varit framgångsrika.

Dessutom är medlemsstaterna skyldiga att från och med ansökningsåret 2010 bedöma kvaliteten på sina system för identifiering av jordbruksskiften. 2010 är det första året och denna skyldighet har redan varit till hjälp för medlemsstaterna när det gäller att identifiera områden som måste uppmärksammas.

Alla återstående svagheter följs upp genom förfaranden för kontroll av överensstämmelse, i syfte att skydda EU:s ekonomiska intressen.

- c) Om kommissionen finner sådana svagheter, lämnas rekommendationer om rättelse till medlemsstaten och finansiella korrigeringar åläggs genom förfaranden för kontroll av överensstämmelse, i syfte att skydda EU:s ekonomiska intressen.
- d) Kommissionen anser att den övergripande strukturen och rapporteringskraven när det gäller de attesterande organens granskning av kontrollerna på plats är lämpliga (se även svar på punkterna 3.46 och 3.47). Följaktligen förutses inga ändringar i kommissionens riktlinjer till de attesterande organen för budgetåret 2011. Kommissionen kommer dock att fortsätta övervaka kvaliteten på de attesterande organens arbete.

3.59 Kommissionen anser att stora framsteg har gjorts när det gäller att förbättra förvaltningen och kontrollsystemen för landsbygdsutveckling och att detta bekräftas av den fortsatta nedåtgående trenden rörande felfrocenter, särskilt när det gäller åtgärderna utanför det integrerade administrations- och kontrollsystemet där felfrocenten för 2010 enligt medlemsstaternas kontrollstatistik låg långt under väsentlighetsnivån på 2 %.

3.60 Kommissionen kommer att undersöka de fel som har uppdagats av revisionsrätten för att fastställa om de beror på systembrister, och i så fall vidta åtgärder för att avhjälpa dem. Dessutom kommer kommissionen att i samband med förslag om nya utgiftsprogram försöka förenkla reglerna utan att äventyra den lämpliga kontrollnivån. Syftet är att uppmuntra potentiella stödmottagare att ansöka om ekonomiskt stöd från EU och att minska fel och den administrativa bördan för stödmottagarna, kommissionen och medlemsstaterna. Vid delad förvaltning måste medlemsstaterna se till att de nationella reglerna för stödberättigande är tydliga och enkla och att de kontrolleras på ett effektivt sätt, i syfte att minska felfrocenterna.

BILAGA 3.1

RESULTAT AV TRANSAKTIONSGRANSKNINGEN AVSEENDE JORDBRUK

	2010				2009	2008	2007
	EGFJ	Landsbygds-utveckling	Hälsa- och konsumentfrågor, miljö, havsfrågor och fiske	Totalt			
URVALETS STORLEK OCH SAMMANSÄTTNING ⁽¹⁾							
Totalt antal transaktioner (varav):	146	80	12	238	241	204	196
Förskott	0	0	0	0	0	0	0
Mellanliggande betalningar/slutbetalningar	146	80	12	238	241	204	196
RESULTAT AV GRANSKNINGEN ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾							
Andel av granskade transaktioner som							
inte innehöll några fel	73 % (107)	50 % (40)	33 % (4)	63 % (151)	73 %	68 %	69 %
innehöll ett eller flera fel	27 % (39)	50 % (40)	67 % (8)	37 % (87)	27 %	32 %	31 %
Analys av de transaktioner som innehöll fel							
Analys per utgiftstyp							
Förskott	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 %	0 %	0 %
Mellanliggande betalningar/slutbetalningar	100 % (39)	100 % (40)	100 % (8)	100 % (87)	100 %	100 %	100 %
Analys per feltyp							
Icke kvantifierbara fel:	26 % (10)	48 % (19)	50 % (4)	38 % (33)	36 %	32 %	36 %
Kvantifierbara fel avseende	74 % (29)	52 % (21)	50 % (4)	62 % (54)	64 %	68 %	64 %
stödberättigande	3 % (1)	48 % (10)	100 % (4)	28 % (15)	17 %	20 %	36 %
inträffande	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	2 %	2 %	3 %
riktighet	97 % (28)	52 % (11)	0 % (0)	72 % (39)	81 %	78 %	61 %
BERÄKNAD INVERKAN AV DE KVANTIFIERBARA FELEN ⁽⁴⁾							
Mest sannolik felprocent				2,3 %			
Lägsta sannolika felprocent				0,8 %			
Högsta sannolika felprocent				3,8 %			

⁽¹⁾ Dessa delar av tabellen gäller endast det urval som nämns i första strecksatsen i punkt 3.16 och inte de transaktioner som granskades vid de samordnade revisionerna.

⁽²⁾ För att få en bättre inblick i områden med olika riskprofiler inom verksamhetsområdet delade revisionsrätten in urvalet i segment.

⁽³⁾ Siffrorna inom parentes visar det faktiska antalet transaktioner.

⁽⁴⁾ Resultatet av transaktionsgranskningen vid de samordnade revisionerna ingår i beräkningen av felprocenten.

BILAGA 3.2

RESULTAT AV SYSTEMGRANSKNINGEN AVSEENDE JORDBRUK OCH NATURRESURSER

3.2.1. Bedömning av utvalda system för övervakning och kontroll (IACS) – EGFJ

Medlemsstat (utbetalande organ)	Stöd- ordning	IACS-relaterade utgifter (= nationellt tak, bilaga VIII till förordning (EG) nr 73/2009) (1 000 euro)	Administrativa förfaranden och kontroller som ska garantera korrekta utbe- talningar in- begripet data- basernas kva- litet	Metoder för inspektioner på plats, urval, genomförande, kvalitetskon- troll och rap- portering av enskilda resul- tat	Tillämpning och kontroll av normer för god jordbruks- hävd och goda miljöförhållan- den/tvårvillkor	Samlad bedömning
Tyskland (Niedersachsen)	SPS	5 770 254	Ändamålsen- ligt	Delvis ända- målsenligt C	Delvis ända- målsenligt b	Ändamålsenligt
Tyskland (Sachsen)	SPS	5 770 254	Ändamålsen- ligt	Ändamålsen- ligt	Delvis ända- målsenligt b	Ändamålsenligt
Spanien (Kastilien-La Mancha)	SPS	4 858 043	Delvis ända- målsenligt 1, 2, 3, 4	Delvis ända- målsenligt A, B	Ändamålsen- ligt	Delvis ända- målsenligt
Spanien (Extramadura)	SPS	4 858 043	Delvis ända- målsenligt 1, 4, 5, 6	Delvis ända- målsenligt C	Delvis ända- målsenligt a	Delvis ända- målsenligt
Förenade kungariket (Wales)	SPS	3 985 895	Ändamålsen- ligt	Delvis ända- målsenligt B, D	Delvis ända- målsenligt b	Ändamålsenligt
Nederländerna	SPS	853 090	Ändamålsen- ligt	Delvis ända- målsenligt D	Delvis ända- målsenligt a	Ändamålsenligt

Anm.: Den samlade bedömningen kan inte vara bättre än bedömningen av administrativa förfaranden och kontroller.

- 1 Icke stödberättigande areal på permanent betesmark som är täckt av tät skog har inte identifierats på ett tillförlitligt sätt.
- 2 Straff när det gäller arealer som redovisas som större än de är tillämpas inte korrekt.
- 3 Straff när det gäller arealer som redovisas som mindre än de är tillämpas inte korrekt.
- 4 Felaktig behandling av ändringar i betalningsansökningar.
- 5 Systemet för identifiering av jordbruksskiften uppdaterades inte korrekt efter kontrollerna på plats.
- 6 Felaktig tillämpning av begreppet "uppenbart fel".

- A Fördelningen av den kontrollerade populationen till riskbaserat eller slumpmässigt urval i kontrollstatistiken görs i efterhand.
 B Snabba besök på fältet behandlas som kontroller på plats.
 C Den stödberättigande arealen för en odlingsgrupp har inte fastställts korrekt.
 D Otillräcklig kvalitet på kontroller på plats.

- a Otillräckliga nationella krav avseende god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden för gräsmark och dålig betesmark.
 b Otillräckliga krav för underhåll av mark som tagits ur jordbruksproduktion.

3.2.2. Bedömning av utvalda system för övervakning och kontroll – landsbygdsutveckling

Medlemsstat (utbetalande organ)	Administrativa förfaranden och kontroller som ska garantera korrekta utbetalningar inbegripet kvalitet på databaser	Metoder för inspektioner på plats, urval, genomförande, kvalitetskontroll och rapportering av enskilda resultat	Tillämpning och kontroll av normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden/tvårvillkor	Samlad bedömning
Frankrike	Ej ändamålsenligt 1, 2, 3	Delvis ändamålsenligt A, B, C	Delvis ändamålsenligt c	Ej ändamålsenligt
Tyskland (Mecklenburg-Vorpommern)	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt b	Ändamålsenligt
Italien (Toscana)	Delvis ändamålsenligt 2, 3	Delvis ändamålsenligt A, B, C	Delvis ändamålsenligt a	Delvis ändamålsenligt
Lettland	Ej ändamålsenligt 2, 3, 4	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt d	Ej ändamålsenligt
Polen	Delvis ändamålsenligt 2, 3, 4	Ändamålsenligt B	Delvis ändamålsenligt b	Delvis ändamålsenligt
Portugal	Delvis ändamålsenligt 3, 4	Delvis ändamålsenligt B, C, D	Delvis ändamålsenligt a	Delvis ändamålsenligt
Rumänien	Delvis ändamålsenligt 2, 3, 4	Delvis ändamålsenligt 3, C	Ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt
Förenade kungariket (Skottland)	Delvis ändamålsenligt 1	Delvis ändamålsenligt 1, C, D	Delvis ändamålsenligt 1, c, d	Delvis ändamålsenligt
Tjeckien	Delvis ändamålsenligt 2, 3, 5	Delvis ändamålsenligt C, E, a	Delvis ändamålsenligt a, c, e, E	Delvis ändamålsenligt

1 Betalningar innan de obligatoriska kontrollerna hade avslutats.

2 Felaktiga regler, beräkningar och betalningar (för stora betalningar, toleransregler, icke stödberättigande utgifter, minskningar).

3 Avsaknad av bevis, brister och ineffektiva kontroller när det gäller villkor för stödberättigande och åtaganden.

4 Avsaknad av lämpliga system för att utvärdera rimligheten i de föreslagna kostnaderna.

5 Brister i administrativa kontroller av stödansökningar som helt eller delvis dragits in.

A Ingen utvärdering av resultatet av kontroller på plats och ingen ökning av det urval av stödmottagare som ska kontrolleras.

B Brister i urvalsmetoden och bristande efterlevnad av det lagstadgade kravet på det antal kontroller på plats som minst måste genomföras.

C Bristande kvalitet på de kontroller på plats som genomförts och på efterhandskontrollerna.

D Förseningar och inkonsekvenser i den statistik och det kontrollresultat som meddelats kommissionen.

E Sanktionsreglerna stämmer inte överens med EU-lagstiftningen.

a Kontroller genomfördes med förseningar och var inte utspridda över året.

b Kravet när det gäller identifiering och registrering av djur följdes inte och de obligatoriska anmälningarna gjordes inte.

c Ingen utvärdering av de fall av bristande efterlevnad som upptäcktes och inkonsekvenser i de kontrollrapporter som granskats.

d Det obligatoriska antal kontroller som krävs för föreskrivet förvaltningskrav 7 uppnåddes inte och avvikelser/diskrepanser i statistiken över kontrollerna av tvårvillkoren.

e Otillräckliga nationella krav avseende god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden.

Samlad bedömning av system för övervakning och kontroll

Samlad bedömning	2010	2009	2008	2007
	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt

RESULTAT AV GRANSKNINGEN AV KOMMISSIONENS SKRIFTLIGA UTTALANDEN AVSEENDE JORDBRUK OCH NATURRESURSER

Granskat generaldirektorat	Typ av förklaring från generaldirektören (*)	Reservation	Revisionsrättens iakttagelser	Samlad bedömning av tillförlitligheten	
				2010	2009
Jordbruk och landsbygdsutveckling	med reservation	Allvarliga brister i IACS i Bulgarien, Portugal och Rumänien	Att reservationen behålls stämmer överens med revisionsrättens iakttagelser i dessa medlemsstater. Förklaringen i den årliga verksamhetsrapporten från GD Jordbruk och landsbygdsutveckling 2009 innehöll en reservation avseende utgifterna för landsbygdsutvecklingsåtgärder inom axel 2 (förbättra miljön och landsbygden) för programperioden 2007–2013. I den årliga verksamhetsrapporten för 2010 förde GD Jordbruk och landsbygdsutveckling inte över denna reservation. Revisionsrätten konstaterade att reservationen borde ha behållits av följande skäl: a) Kommissionens metod för att beräkna felprocenten medgav inte full insyn och grundades på ett antal val. Olika val kunde ha gjorts som skulle ha lett till en felprocent över tröskeln på 2 %. b) De uppgifter som användes för att beräkna felprocenten visade på brister och var i vissa fall inte tillförlitliga. Framför allt visade sig kvaliteten på medlemsstaternas kontrollstatistik, som utgjorde grunden för beräkningen av felprocenten, vara otillräcklig.	B	B
Klimatpolitik	med reservation	Reservationen sker av hänsyn till anseendet och gällde ett allvarligt brott mot säkerhetsbestämmelserna som konstaterades i de nationella registren i EU:s system för handel med utsläppsrätter.		A	
Miljö	utan reservation		GD Miljö behöll inte sin reservation trots att felprocenten i efterhandsrevisionerna, som ledde till reservationen 2009, ökade från 5,97 till 7,14 %. GD Miljö motiverade detta med antaganden om urvalsmetodens effekt på felprocenten, något som inte kunde bevisas.	B	

Granskat generaldirektorat	Typ av förklaring från generaldirektören (*)	Reservation	Revisionsrättens iakttagelser	Samlad bedömning av tillförlitligheten	
				2010	2009
Havsfrågor och fiske	med reservation	Förvaltnings- och kontrollsystemen för FFU:s operativa program inom mål 1 i Tyskland.	GD Havsfrågor och fiske hävde sin reservation för Förenade kungariket – West Wales and The Valleys trots att de brittiska myndigheterna inte godtog korrigeringen helt och hållet.	B	B
Hälsö- och konsumentfrågor	utan reservation		Trots att revisionsrättens och internrevisionsfunktionens revisioner visade på stora brister utfärdade inte GD Hälsö- och konsumentfrågor en reservation.	B	

(*) Generaldirektören har enligt sin revisionsförklaring uppnått rimlig säkerhet om att de kontrollförfaranden som införts ger nödvändiga garantier för att transaktionerna är korrekta.

A: Generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten ger en rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen när det gäller korrekthet.

B: Generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten ger en delvis rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen när det gäller korrekthet.

C: Generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten ger inte en rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen när det gäller korrekthet.

UPPFÖLJNING AV TIDIGARE REKOMMENDATIONER OM JORDBRUK OCH NATURRESURSER

År	Revisionsrättens rekommendation	Vidtagna åtgärder	Kommissionens svar	Revisionsrättens analys
	Revisionsrätten rekommenderar att de konstaterade systembristerna åtgärdas. I detta avseende, när det gäller brister som måste åtgärdas inom systemet för enhetlig arealersättning och systemet med samlat gårdsstöd, är följande åtgärder de mest brådskande (punkt 3.73 i årsrapporten för 2009 ⁽¹⁾):			
2008 och 2009	a) Åtgärda de systembrister som leder till fel avseende stödberättigande, för högt redovisade arealer eller felaktiga stödrättigheter, framför allt genom att förbättra tillförlitligheten och fullständigheten i de uppgifter som registreras i systemet för identifiering av jordbruksskiften (t.ex. de senaste ortofotona).	Från och med ansökningsåret 2010 infördes genom kommissionens förordning (EU) nr 146/2010 kravet på medlemsstaterna att varje år bedöma kvaliteten på systemet för identifiering av jordbruksskiften. Resultatet av bedömningen och eventuella korrigerande åtgärder måste rapporteras varje år till kommissionen. När det gäller tillförlitligheten i databasen över stödrättigheter föreskriver den nya förordningen att stödrättigheter som beviljats före 2009 ska anses vara lagliga och korrekta från och med ansökningsåret 2010.	a) Kommissionen delar revisionsrättens utvärdering. Den kommer att fortsätta att övervaka resultaten under de kommande åren.	Detta nya krav är ett viktigt steg mot en ökad kvalitet på systemet för identifiering av jordbruksskiften i medlemsstaterna. Revisionsrätten kommer att följa upp hur kravet uppfylls under sina kommande revisioner. Revisionsrätten välkomnar den nya bestämmelsen som för med sig rätts-säkerhet.
	b) Se till att alla IACS-databaser ger en tillförlitlig och fullständig verifieringskedja när det gäller alla ändringar som gjorts.	Inga åtgärder har vidtagits.	b) Som en del av sitt revisionsarbete lämnar kommissionen rekommendationer till medlemsstaterna för kontinuerlig förbättring av läget. Över åren har revisionsresultaten visat allt bättre kvalitet på uppgifterna i databaserna.	
	c) Klargöra och skärpa bestämmelserna så att direktstöd från EU inte betalas ut till sökande som varken har använt marken för jordbruksverksamhet eller hållit den i god jordbrukshävd och bevarat miljön.	I rådets förordning (EG) nr 73/2009 föreskrivs att medlemsstaterna från 2010 får fastställa lämpliga mål och icke diskriminerande kriterier för att se till att inga direktbetalningar beviljas en fysisk eller juridisk person a) vars jordbruksverksamhet endast utgör en obetydlig del av dennes ekonomiska verksamhet, eller, b) vars huvudsakliga mål med verksamheten eller företaget inte är att utöva jordbruksverksamhet.	c) Den definition av jordbrukare som revisionsrätten hänvisar till kommer att tas upp inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013, såsom nämns i kommissionens meddelande om den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020 av den 18 november 2010.	Eftersom detta krav har lämnats åt medlemsstaterna att avgöra anser revisionsrätten att det fortfarande finns en risk för att betalningar görs till sökande som varken har använt marken för jordbruksverksamhet eller hållit den i god jordbrukshävd och bevarat miljön.

År	Revisionsrättens rekommendation	Vidtagna åtgärder	Kommissionens svar	Revisionsrättens analys
	d) Fastställa årliga EU-minimikrav för bevarande av gräsmarker som måste uppfyllas för att man ska ha rätt till EU:s direktstöd.	Inga åtgärder har vidtagits.	d) Det nuvarande systemet ger en gemensam rättslig ram inom vilken medlemsstaterna har ansvaret för att definiera underhållskriterierna enligt god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden. Tack vare detta kan mångfalden i jordbruksområdena och traditionerna i EU beaktas.	
2008 och 2009	Ytterligare kraftansträngningar behövs på området för landsbygdsutveckling och för att ytterligare förenkla reglerna och villkoren (punkterna 3.74 i årsrapporten för 2009 och 5.66 i årsrapporten för 2008).	Arbetet med att förenkla regler och villkor fick stor uppmärksamhet under 2010. Utöver diskussionerna i ett allmännare sammanhang i debatten om den gemensamma jordbrukspolitikens framtid vidtogs följande åtgärder när det gällde andra pelaren. Förenkling diskuterades på sex av åtta möten i landsbygdsutvecklingskommittén 2010. Diskussionerna byggde på bidrag från medlemsstaterna och arbetsdokument som kommissionen hade utarbetat. En central punkt i diskussionerna gällde kriterierna för stödberättigande. Dessa frågor beaktades även i förenklingsexpertgruppen. I september 2010 hölls ett seminarium om att "garantera en god förvaltning av landsbygdsutvecklingsprogrammen för 2007–2013". Dessutom påbörjades en undersökning av "byråkratin för stödmottagare inom den andra pelaren" som hade som syfte att minska den administrativa bördan inom landsbygdsutveckling.	Som svar på förteckningen med 39 förslag till förenklingar som medlemsstaterna lade fram under rådets möte i april 2009 genomförde kommissionen följande förenklingsrelaterade aktiviteter: För det första antog kommissionen i oktober 2010 ett förslag till ändring av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 i syfte att — minska antalet rapporter om landsbygdsutvecklingens strategiska övervakning från tre till två, — ge tillgång till anpassad jordbruksrådgivning, — göra det möjligt för medlemsstaterna att tillämpa uppföljningskontroller för mindre överträdelse och tillämpa regeln om miniminivå endast på ett riskurval i stället för att göra heltäckande systematiska kontroller. Förslaget är för närvarande under behandling i Europaparlamentet och rådet. För det andra, även som svar på förteckningen med 39 förslag till förenklingar, har bestämmelserna om kontroller och tvärvillkor förtydligats och detaljerade skyldigheter har införts i genomförandebestämmelserna i samband med en omarbetning (förordning (EG) nr 65/2011). Övriga betydande förenklingsinsatser inom området för landsbygdsutveckling är inriktade på nästa programperiod, eftersom det är svårt att genomföra omfattande förändringar under projektens löptid. Slutligen gäller att så snart som resultaten från undersökningen om den administrativa bördan inom den andra pelaren är kända, kan dessa beaktas av kommissionen och medlemsstaterna i syfte att ytterligare minska byråkratin för stödmottagarna.	Man gjorde stora ansträngningar 2010 och diskuterade och analyserade hur regler och villkor kan förenklas. Detta kommer att vara ett värdefullt bidrag när landsbygdsutvecklingsprogrammen ska effektiviseras till nästa programperiod. Det har dock inte lett till några konkreta förenklingsåtgärder under den nuvarande programperioden.

År	Revisionsrättens rekommendation	Vidtagna åtgärder	Kommissionens svar	Revisionsrättens analys
2008 och 2009	Ändamålsenliga åtgärder måste vidtas tillsammans med berörda nationella myndigheter så att man undviker att ersättning för icke stödberättigande utgifter betalas ut till fiskeprojekt (punkt 3.76 i årsrapporten för 2009 ⁽²⁾).	De kontroller av stödberättigande utgifter som krävs enligt Europeiska fiskerifonden har skärpts jämfört med de kontroller som genomfördes enligt den tidigare Fonden för fiskets utveckling.	Vid de revisioner som GD Havsfrågor och fiske utförde under 2010 upptäcktes inga väsentliga icke-stödberättigande utgifter.	Revisionsrätten kommer att följa de omarbetade kontrollrutinerna vid framtida revisioner.
	Internkontrollerna av betalningar för program för utrotning och övervakning av djursjukdomar till medlemsstaterna förutsätter att man gör en tydlig åtskillnad av funktioner mellan kommissionens avdelningar och att lämpliga formella kontrollrutiner utarbetas (punkt 3.76 i årsrapporten för 2009).	Kommissionens avdelningar förtydligade åtskillnaden av funktioner och inledde ett projekt för att förenkla programmets rättsliga grund.	Förtydliganden och förenklingar i fråga om finansiellt stöd till utrotningsprogram infördes redan i kommissionens beslut 2010/712/EU. Under 2012 kommer kommissionen också att föreslå ändringar till rådets beslut 90/424/EEG, som är den rättsliga grunden för ersättning av stödberättigande kostnader inom ramen för utrotningsprogram.	Revisionsrätten kommer att följa de omarbetade kontrollrutinerna vid framtida revisioner.

⁽¹⁾ Liknande rekommendationer lämnades i punkt 5.65 i årsrapporten för 2008.

⁽²⁾ Liknande rekommendationer lämnades i punkt 5.67 i årsrapporten för 2008.

KAPITEL 4

Sammanhållning, energi och transport

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	<i>Punkt</i>
Inledning	4.1–4.23
Särskilda kännetecken för verksamhetsområdet	4.3–4.22
Politikmål	4.3–4.4
Politikinstrument	4.5–4.19
Risker avseende korrekthet	4.20–4.22
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	4.23
Transaktionernas korrekthet	4.24–4.36
Systemens ändamålsenlighet	4.37–4.44
Tillförlitligheten i kommissionens skriftliga uttalanden	4.45–4.46
Slutsatser och rekommendationer	4.47–4.50
Slutsatser	4.47–4.48
Rekommendationer	4.49–4.50
Uppföljning av tidigare särskilda rapporter	4.51–4.59
Uppföljning av särskild rapport nr 1/2006 om Europeiska socialfondens bidrag för att motverka att elever slutar skolan i förtid	4.51–4.53
Uppföljning av särskild rapport nr 10/2006 om efterhandsutvärderingar av program omfattande mål 1 och mål 3 under perioden 1994–1999 (struktur-fonderna)	4.54–4.56
Uppföljning av särskild rapport nr 7/2009 om Förvaltningen av Galileo-programmets utvecklings- och valideringsfas	4.57–4.59

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

INLEDNING

4.1 I detta kapitel redovisas revisionsrättens särskilda bedömning av verksamhetsområdet sammanhållning, energi och transport som innefattar politikområdena 04 – Sysselsättning och socialpolitik, 06 – Energi och transport och 13 – Regionalpolitik. Här redovisas också kommissionens svar på rekommendationerna i tre av revisionsrättens särskilda rapporter. Nyckelinformation om vilka verksamheter som har granskats och om hur stora utgifterna har varit under 2010 finns i **tabell 4.1**.

Tabell 4.1 – Sammanhållning, energi och transport – nyckelinformation för 2010

(miljoner euro)

Avdelning i budgeten	Politikområde	Beskrivning	Betalningar	Budgetförvaltningsmetod
4	Sysselsättning och sociala frågor	Administrativa utgifter	97	Direkt central
		Europeiska socialfonden (ESF)	7 066	Delad
		Arbeta i Europa – Social dialog och rörlighet	56	Direkt central
		Sysselsättning, social solidaritet och jämställdhet	155	Direkt central
		Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter	104	Delad
		Instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA, f.d. Ispa)	3	Decentraliserad
			7 481	
6	Energi och transport	Administrativa utgifter	153	Direkt central
		Inlands-, luft- och sjötransport	149	Direkt central
		Transeuropeiska nät (TEN)	858	Direkt central
		Konventionella och förnybara energikällor	773	Direkt central
		Kärnenergi	237	Direkt central/Indirekt central/ Delad
		Forskning om energi och transport (ramprogram)	226	Direkt central
		Skydd och säkerhet för energi- och transportanvändare	3	Direkt central
		De europeiska satellitnavigeringsprogrammen (Egnos och Galileo)	460	Direkt central
			2 859	
13	Regionalpolitik	Administrativa utgifter	83	Direkt central
		Europeiska regionala utvecklingsfonden och annan regional verksamhet	22 091	Delad
		Sammanhållningsfonden (SF)	7 957	Delad
		Föranslutningsinstrument (IPA, f.d. Ispa)	479	Decentraliserad
		Solidaritetsfonden	13	Indirekt
			30 623	

Totala administrativa utgifter (¹)

333

Totala driftsutgifter

40 630

varav: — förskott

3 074

— mellanliggande bet./slutbet.

37 556

Totala betalningar för året**40 963****Totala åtaganden för året****55 223**(¹) Revisionen av administrativa utgifter redovisas i kapitel 7.

Källa: Europeiska unionens årsredovisning för 2010.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

4.2 Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden (ESF) och Sammanhållningsfonden (SF) genomförs i fleråriga programperioder. År 2010 uppgick betalningarna inom Eruf (22,1 miljarder euro), ESF (7,1 miljarder euro) och SF (8,0 miljarder euro) till mer än 90 % av driftsutgifterna för verksamhetsområdet som helhet ⁽¹⁾. Betalningarna för energi och transport uppgick till 2,9 miljarder euro 2010.

Särskilda kännetecken för verksamhetsområdet*Politikmål***Sammanhållningspolitik**

4.3 Sammanhållningspolitiken syftar till att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen inom Europeiska unionen och minska skillnaderna i utveckling mellan olika regioner.

Energi och transport

4.4 Energi- och transportpolitiken syftar till att tillhandahålla unionsmedborgarna och de europeiska företagen säkra, hållbara och konkurrenskraftiga energi- och transportsystem och energi- och transporttjänster och till att utveckla innovativa lösningar som bidrar till utformningen och genomförandet av denna politik.

*Politikinstrument***Regionalpolitik**

4.5 Regionalpolitiken svarar för 75 % av utgifterna inom detta verksamhetsområde. Utgifterna för regionalpolitik står främst Eruf och SF för (tillsammans 98 % av utgifterna för regionalpolitik 2010). Eruf finansierar infrastrukturarbeten, skapande eller bevarande av arbetstillfällen, regionala ekonomiska utvecklingsinitiativ och, huvudsakligen genom finansieringstekniska instrument, verksamhet till stöd för små och medelstora företag. Sammanhållningsfonden finansierar infrastrukturinvesteringar på området för miljö och transport i de medlemsstater vars BNI per capita ligger under 90 % av genomsnittet i EU.

⁽¹⁾ År 2010 gällde 32,8 miljarder euro eller 88 % programperioden 2007–2013, medan 4,3 miljarder euro (12 %) hänförde sig till perioden 2000–2006. Vad beträffar SF och ESF gjordes extra utbetalningar av förhandsfinansiering på 0,4 miljarder euro respektive 0,37 miljarder euro 2010 som ett led i hanteringen av finanskrisen. Dessutom gjordes förhandsutbetalningar på 0,6 miljarder euro till energiprojekt inom det europeiska energiprogrammet för återhämtning.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

4.6 Bland de regionalpolitiska instrumenten ingår även regionala och gränsöverskridande samarbetsåtgärder inom instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA) och Europeiska unionens solidaritetsfond, som tillhandahåller stöd om naturkatastrofer inträffar i medlemsstaterna.

Sysselsättning och socialpolitik

4.7 Sysselsättning och socialpolitik svarar för 18 % av utgifterna inom detta verksamhetsområde. Den stora merparten av utgifterna för sysselsättning och socialpolitik (94 % år 2010) uppstår inom ESF, som finansierar investeringar i humankapital genom utbildning och andra sysselsättningsåtgärder.

4.8 Andra utgifter inom detta verksamhetsområde går bland annat till stöd och bidrag till organisationer som genomför sociala åtgärder och sysselsättningsåtgärder, Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter, som stöder arbetstagare i EU som blivit överflödiga på grund av genomgripande strukturförändringar i världshandeln eller finanskrisen, och ett bidrag till IPA.

Förvaltning och kontroll av utgifterna inom Eruf, ESF och SF

4.9 Eruf, ESF och SF styrs av gemensamma regler, och förvaltningen av dem delas av kommissionen och medlemsstaterna.

4.10 Kommissionen godkänner fleråriga operativa program, tillsammans med vägledande finansieringsplaner som innefattar EU:s bidrag, på grundval av medlemsstaternas förslag. Projekt inom de operativa programmen genomförs av privatpersoner, föreningar, privata eller offentliga företag eller lokala, regionala och nationella offentliga organ.

4.11 Medlemsstaterna fördelar ansvaret för den löpande administrationen till förvaltningsmyndigheter och förmedlande organ⁽²⁾. I detta ingår att välja ut enskilda projekt, genomföra kontroller för att förebygga, upptäcka och korrigera fel i de redovisade utgifterna och kontrollera att projekten faktiskt genomförs (första kontrollnivån). De attesterande organen kontrollerar att kontrollerna på den första nivån genomförs på ett ändamålsenligt sätt och utför eventuellt ytterligare kontroller innan de överlämnar kostnadsredovisningarna till kommissionen.

⁽²⁾ Förmedlande organ är offentliga eller privata organ som agerar under överinseende av en förvaltningsmyndighet och som utför uppgifter för dess räkning gentemot stödmottagare som genomför verksamhet.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

4.12 Revisionsmyndigheter i medlemsstaterna ska utföra systemrevisioner och revisioner av insatser (det vill säga projekt eller grupper av projekt) för att få rimliga garantier för att programmets förvaltnings- och kontrollsystem fungerar ändamålsenligt och för att de attesterade utgifterna för respektive operativt program är korrekta. De rapporterar om dessa revisioner till kommissionen i årliga kontrollrapporter och årliga yttranden.

4.13 I början av varje programperiod betalar kommissionen ut förhandsfinansiering till medlemsstaterna. Finansieringen av ett projekt sker i regel genom ersättning av kostnader på grundval av kostnadsredovisningar från de projektansvariga. Dessa enskilda redovisningar aggregeras för varje prioriterat område i det operativa programmet till periodiska kostnadsredovisningar som attesteras av medlemsstaternas myndigheter och lämnas till kommissionen. Dessa utgifter medfinansieras därefter via EU:s budget.

4.14 Reglerna för stödberättigande fastställs på nationell (eller ibland regional) nivå, om inte annat följer av undantag i de särskilda förordningarna för varje fond. Medlemsstaterna har det främsta ansvaret för att förebygga, upptäcka och korrigera oriktiga utgifter och rapportera dessa till kommissionen.

4.15 Kommissionen måste uppnå säkerhet om att medlemsstaterna har infört förvaltnings- och kontrollsystem som uppfyller kraven i förordningarna och att systemen fungerar ändamålsenligt. Om kommissionen konstaterar att en medlemsstat inte har korrigerat felaktiga utgifter eller att det förekommer allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemen, får den avbryta eller ställa in betalningarna ⁽³⁾. Om medlemsstaten inte drar tillbaka den felaktiga utgiften (som får ersättas med en utgift som är stödberättigande) eller inte åtgärdar de upptäckta systembristerna, kan kommissionen tillämpa finansiella korrigeringar, vilket leder till en nettominskning av EU-stödet ⁽⁴⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

4.14 Antagandet av regler för stödberättigande på nationell nivå (artikel 56 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006) var en av de viktigaste förenklningarna under programperioden 2007–2013. Denna förenkling syftade till att ge medlemsstaterna större flexibilitet vid anpassningen av reglerna för stödberättigande till de specifika behoven för regioner eller program och till att anpassa dessa regler till de gällande reglerna för andra nationella offentliga system.

4.15 De årliga verksamhetsrapporterna från GD Regionalpolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering innehåller detaljerade bedömningar av kommissionens försäkran om upprättandet av och funktionssättet för förvaltnings- och kontrollsystemen för alla samfinansierade program. I 2010 års rapport gör generaldirektoraten även för första gången en övergripande bedömning av de nationella kontrollsystemen.

⁽³⁾ Artikel 39.2 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 (EGT L 161, 26.6.1999, s. 1) och artiklarna 91 och 92 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 210, 31.7.2006, s. 25).

⁽⁴⁾ Artikel 99 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Energi och transport

4.16 Energi och transport svarar för 7 % av utgifterna inom detta verksamhetsområde. Omkring 30 % av utgifterna för energi och transport går till stora projekt inom programmet för de transeuropeiska näten (TEN). Den andra huvudkategorin utgifter (27 %) gäller projekt för konventionella och förnybara energikällor, till stor del i form av bidrag och subventioner inom Europeiska energiprogrammet för återhämtning. Ytterligare 8 % av utgifterna går till forskningsprojekt som huvudsakligen finansieras genom ramprogrammen för forskning.

Förvaltning och kontroll av utgifter för energi och transport

4.17 Kommissionen verkställer utgifter för energi och transport genom direkt centraliserad och indirekt centraliserad förvaltning (genom två genomförandeorgan och ett gemensamt företag⁽⁵⁾) men även genom gemensam förvaltning (såsom fonder för kärnkraftsavveckling).

4.18 Kommissionen gör i regel inbjudningar att lämna projektförslag. Betalningar till godkända projekt görs direkt av kommissionen till stödmottagare på grundval av bidragsöverenskommelser eller kommissionens finansieringsbeslut. Stödmottagare är vanligtvis myndigheter i medlemsstaterna men även offentliga eller privata företag. Betalningarna görs i delbetalningar: ett förskott (förhandsfinansiering) betalas vid undertecknandet av bidragsöverenskommelsen eller finansieringsbeslutet, vilket följs av mellanliggande betalningar och slutbetalningar som ersättning för stödberättigande utgifter som rapporterats av stödmottagarna.

4.19 De viktigaste delarna i kommissionens kontroll av utgifterna är att bedöma förslag i förhållande till närmare angivna urvals- och tilldelningskriterier, att ge stödmottagarna information och vägledning, att övervaka och kontrollera projektgenomförandet utifrån finansiella och tekniska lägesrapporter som stödmottagarna lämnar in (och där även redovisningar som attesterats av en oberoende extern revisor ska lämnas in, om så krävs enligt finansieringsöverenskommelsen) och att utföra efterhandsgranskningar för att upptäcka och korrigera fel som eventuellt inte har förhindrats genom tidigare kontroller och för att uppnå rimlig säkerhet om att utgifterna är korrekta.

⁽⁵⁾ Genomförandeorganet för det transeuropeiska transportnätet, Genomförandeorganet för konkurrenskraft och innovation och Gemensamma företaget Sesar (Single European Sky Air Traffic Management Research).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

*Risker avseende korrekthet**Eruf, ESF och SF*

4.20 När det gäller sammanhållningsutgifter är den största risken avseende korrekthet att stödmottagare redovisar icke stödberättigande kostnader. Om detta inte upptäcks på de olika kontrollnivåerna i medlemsstaterna, leder det till att medlemsstaten gör en felaktig attestering av utgifterna. Om kommissionen inte korregerar detta senast i slutet av programperioden, blir resultatet att ett för stort belopp betalas ut från EU:s budget till det aktuella operativa programmet.

4.21 De som deltar i genomförandet av de operativa programmen och i projekt på nationell eller regional nivå känner eventuellt inte till vilka regler som gäller eller är osäkra på hur de ska tolkas. Andra risker är en följd av att antalet olika medfinansierade verksamheter är stort och att de partner som deltar i projektgenomförandet är många, olika och ofta småskaliga.

Energi och transport

4.22 När det gäller energi och transport är den största risken avseende korrekthet att stödmottagarna tar med icke stödberättigande kostnader i sina kostnadsredovisningar, vilket inte upptäcks genom kommissionens kontroller innan de redovisade kostnaderna ersätts. Vad beträffar TEN-transportprojekt och TEN-energiprojekt minskas dock den risken av det faktum att de stödberättigande utgifterna ofta överstiger taket för medfinansiering. Framför allt medel från Europeiska energiprogrammet för återhämtning kan stödja stora, komplexa och transnationella projekt, och behovet av att betala ut dessa medel snabbt kan få negativa konsekvenser för genomförandet av tillfredsställande kontroller.

4.20 Eftersom förvaltnings- och kontrollsystemen är fleråriga kan det förekomma att en utbetalning av ett för stort belopp som upptäcks i en ansökan om utbetalning som ersatts av kommissionen ännu inte har genomgått hela kontrollkedjan på nationell nivå och på EU-nivå vid tidpunkten för attesteringen.

Kommissionens tillsynsroll är inriktad på att ge förvaltningsmyndigheterna vägledning och utbildning om hur förvaltningskontroller lämpligast utförs när det gäller att upptäcka fel på stödmottagarnivå före attestering. Kommissionen bedriver också ett nära samarbete med de nationella revisionsmyndigheterna för att snabbt kunna granska de program eller myndigheter som utsätts för störst risk.

4.21 Enligt 2007–2013 års regelverk ska stödmottagarna informeras om de specifika villkoren för finansiering. Förvaltningsmyndigheterna ska enligt regelverket se till att stödmottagarna kan uppfylla dessa villkor (artikel 13.1 i kommissionens förordning (EG) nr 1828/2006). Detta villkor kontrolleras genom det regelbundna revisionsarbete som utförs av kommissionens revisorer.

Kommissionen har också anordnat bilateral och multilateral utbildning, men framför allt seminarier för att "utbilda utbildarna", för att se till att medlemsstaterna kontinuerligt utbildar, informerar, ger råd till och vägleder stödmottagarna och genomförandeorganen. Dessa utbildningsinsatser anses vara särskilt användbara när det gäller att mildra riskerna med småskaliga partner, som exempelvis icke-statliga organisationer som är verksamma på regional och lokal nivå. Kommissionen har under 2011 dessutom vidtagit åtgärder för att ge specifik och riktad information och utbildning till de medlemsstater vars operativa program återkommande har varit föremål för reservationer i de årliga verksamhetsrapporterna.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

4.23 Revisionsrättens övergripande revisionsmetod beskrivs i **del 2 av bilaga 1.1**. När det gäller revisionen av verksamhetsområdet sammanhållning, energi och transport bör särskilt följande noteras:

- Revisionsrätten granskade ett urval av 243 mellanliggande betalningar och slutbetalningar ⁽⁶⁾.
- Revisionsrätten bedömde följande system: revisionsmyndigheter under programperioden 2007–2013 inom sammanhållning.
- Granskningen av kommissionens skriftliga uttalanden innefattade de årliga verksamhetsrapporterna från GD Regionalpolitik, GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering, GD Transport och rörlighet och GD Energi.

TRANSAKTIONERNAS KORREKTHET

4.24 I **bilaga 4.1** sammanfattas resultatet av transaktionsgranskningen. Vid granskningen av transaktionerna i urvalet konstaterade revisionsrätten att 49 % av de 243 transaktionerna innehöll fel. Revisionsrätten uppskattar den mest sannolika felprocenten till 7,7 % ⁽⁷⁾.

4.24 Kommissionen konstaterar att felprocenten för andra året i rad fortfarande är mycket lägre än den felprocent som revisionsrätten rapporterade för perioden 2006–2008 ⁽¹⁾. Enligt kommissionen beror denna positiva och lovande utveckling på de skärpta kontrollbestämmelserna under programperioden 2007–2013 och på kommissionens handlingsplan från 2008.

Detta resultat är särskilt viktigt med tanke på att nästan alla operativa program redovisade utgifter från och med 2010, vilket således mer än fördubblade beloppet för de redovisade sammanhållningsutgifterna och ökade den inneboende felrisken på grund av det stora antalet delaktiga aktörer. Enligt kommissionen kommer inte alla fel som rapporterats av revisionsrätten att få någon ekonomisk inverkan.

Kommissionen noterar även att större delen av de stora kvantifierbara fel med stor inverkan som revisionsrätten konstaterat är koncentrerade till sju operativa Eruf-program i tre medlemsstater, av de sexton medlemsstater som ingick i revisionsrättens urval. Kommissionen vidtar åtgärder för att korrigera de fel som revisionsrätten konstaterat och inriktar sina insatser på de program som utsätts för störst risk.

⁽⁶⁾ Detta urval omfattar 243 betalningar som gjorts till 229 sammanhållningsprojekt (Eruf 143, ESF 60, SF 20, det strukturpolitiska föranslutningsinstrumentet [Ispa] 6), sex icke ESF-projekt på det sociala området och sysselsättningsområdet och åtta energi- och transportprojekt. 205 av betalningarna till sammanhållningsprojekt hänför sig till programperioden 2007–2013 och 24 till programperioden 2000–2006. Urvalet gjordes utifrån alla betalningar med undantag av forskott som uppgick till 3,1 miljarder euro 2010.

⁽⁷⁾ Revisionsrätten beräknar det uppskattade felet utifrån ett representativt statistiskt urval. Den angivna siffran är den bästa uppskattningen (den mest sannolika felprocenten). Det betyder att revisionsrätten bedömer att felprocenten i populationen med 95 procents säkerhet ligger mellan 4,7 och 10,7 % (den lägsta respektive den högsta sannolika felprocenten).

⁽¹⁾ En lägre felgräns på 11–12 procent jämfört med 4,7 procent under 2010.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

4.25 Revisionsrätten anser att det fanns så pass mycket information tillgänglig för medlemsstaternas myndigheter att de borde ha upptäckt och korrigerat åtminstone en del av felen (innan utgifterna attesterades för kommissionen) när det gäller 58 % av de transaktioner som innehåller fel.

I en femtedel av transaktionerna bröt man mot reglerna för offentlig upphandling

4.26 Revisionsrätten konstaterade fel som innebar att EU:s och medlemsstaternas regler för offentlig upphandling inte följdes i 19 % av de 243 granskade transaktionerna. Allvarliga brister när det gällde att följa dessa regler identifierades i 5 % av de granskade transaktionerna. De svarar för 24 % av alla kvantifierbara fel och står för omkring 31 % av den uppskattade felprocenten inom detta verksamhetsområde (se exempel 4.1).

Exempel 4.1**Allvarliga brister när det gällde att följa regler för offentlig upphandling**

- a) Otillåten tilldelning av ett kontrakt till en anbudsgivare vars anbud innehöll ett onormalt lågt pris: I ett Eruf-projekt konstaterade revisionsrätten att ett kontrakt för anläggning av hamnkajer tilldelades en anbudsgivare vars priserbjudande var onormalt lågt. Enligt den nationella lagstiftningen skulle detta ha lett till att anbudet förkastades eftersom man inte kunde garantera att anbudet skulle kunna genomföras till det föreslagna priset. Den anbudsgivare som hade lämnat in det näst lägsta anbudet överklagade tilldelningsbeslutet i en nationell förvaltningsdomstol som biföll överklagandet. Men trots detta beslut av en nationell domstol, attesterades utgifterna för kommissionen efter det att projektet hade slutförts 2009.

KOMMISSIONENS SVAR

4.25 Kommissionen följer noga upp dessa fall för att se till att fel i framtiden förhindras effektivare före attestering inom ramen för de berörda systemen.

Förvaltningsmyndigheterna ska utföra dokumentkontroller för alla ansökningar från stödmottagare innan en utgift attesteras. Verksamheter kan dock också kontrolleras på plats i ett senare skede av projektgenomförandet, efter attestering och fram till avslutandet, vilket förklarar varför en del av felen i revisionsrättens urval inte kunnat upptäckas (se kommissionens svar på punkt 4.20). Kontrollsystemets inverkan när det gäller att minska felprocenten kan normalt inte bedömas förrän under de efterföljande åren, när alla kontrollskeden har genomförts.

4.26 Samtidigt som kommissionen och revisionsrätten granskar förenligheten med bestämmelserna för offentlig upphandling på samma sätt, tillämpar kommissionen proportionella fasta korrigeringar och hanterar därigenom på lämpligt sätt risken för skadlig inverkan på EU-budgeten (se punkt 11 i bilaga 1.1 i kapitel 1).

Kommissionen och de nationella myndigheterna generellt tillämpar dessa åtgärder vid genomförandet av finansiella korrigeringar på grund av överträdelse av bestämmelserna om offentlig upphandling, däribland vid uppföljningen av fel som rapporterats av revisionsrätten.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

- b) Konstgjord uppdelning av bygg- och anläggningsarbeten och tjänster i flera anbud: I flera Eruf-projekt i samma operativa program tilldelades kontrakt för bygg- och anläggningsarbeten och tjänster som skulle göra en flod farbar för kryssningsfartyg på ett oriktigt sätt. Den upphandlande myndigheten fördelade bygg- och anläggningsarbetena och tjänsterna på ett sådant sätt att kontraktens värde skulle hamna under de gränser som anges i EU:s och medlemsstaternas regler för offentlig upphandling och kringgick därmed de vanliga upphandlingskraven. Flera av dessa kontrakt tilldelades därefter samma entreprenör.
- c) Ingen upphandling av ytterligare bygg- och anläggningsarbeten som hade angetts i de ursprungliga upphandlingsdokumenten: I ett Eruf-projekt tilldelades bygg- och anläggningsarbeten för att renovera en universitetsbyggnad en entreprenör direkt. Trots att dessa bygg- och anläggningsarbeten hade planerats i den ursprungliga kravspecifikationen, behandlade den upphandlande myndigheten dem som om de vore ytterligare bygg- och anläggningsarbeten som man inte kunde ha förutsett när huvudkontraktet upphandlades.

KOMMISSIONENS SVAR

4.27 Revisionsrätten fann dessutom fel som gällde andra aspekter av regelefterlevnad och icke kvantifierbara fel i förfarandena för upphandling och kontraktstilldelning i ytterligare 14 % av de 243 granskade transaktionerna. Bland dessa fel finns fall av icke-efterlevnad av informations- och offentlighetskraven (till exempel sent offentliggörande av meddelandet om upphandling), brister i förfrågningsunderlaget för anbudsinfördran och brister i förfarandet för att utvärdera anbud. Det finns också fall där EU-direktiv införlivats felaktigt i nationell upphandlingslagstiftning. Dessa fel ingår inte i uppskattningen av felprocenten ⁽⁸⁾.

Icke stödberättigande projekt svarar för mer än en tredjedel av den uppskattade felprocenten

4.28 Revisionsrätten fann också projekt som överhuvudtaget inte var stödberättigande i 3 % av de 243 granskade transaktionerna. Sådana fel står för 14 % av alla kvantifierbara fel och utgör omkring 43 % av den uppskattade felprocenten inom detta verksamhetsområde (se exempel 4.2).

4.27 Kommissionen kommer att följa upp alla fel som rapporterats av revisionsrätten. För vissa av dessa formella fel, som exempelvis sent offentliggörande av tilldelning av kontrakt, kommer kommissionen emellertid inte att tillämpa finansiella korrigeringar.

4.28 Revisionsrätten upptäckte olika typer av icke-stödberättigande projekt inom denna kategori, vilket visar att de berörda programmyndigheterna måste skärpa kontrollerna av förvaltningen såväl kvalitativt som kvantitativt för att sådana projekt ska upptäckas redan i urvalsskedet. Kommissionen kommer att följa upp dessa fall tillsammans med de berörda programmyndigheterna.

⁽⁸⁾ Mer information om revisionsrättens metod för att kvantifiera fel i offentlig upphandling finns i punkterna 1.10 och 1.11 i **bilaga 1.1**.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Exempel 4.2

Icke stödberättigande projekt

- a) Icke stödberättigande projekt enligt nationella stödregler: I ett Eruf-projekt attesterades utgifter för ett projekt som hade godkänts och slutförts under den föregående programperioden 2000–2006 för kommissionen inom det operativa programmet för 2007–2013. Detta var inte i överensstämmelse med de nationella stödreglerna och projektet var därför icke stödberättigat.
- b) Inkomstbringande projekt icke stödberättigande enligt resultatet av en genomförbarhetsstudie: I ett Eruf-projekt visade den genomförbarhetsstudie som ingick i projektansökan att projektet förväntades generera inkomster som översteg kostnaden för projektet, vilket gjorde att projektet inte var berättigat till Eruf-medfinansiering.
- c) Finansiering av ett projekt där villkoren för statligt stöd vid offentlig medfinansiering inte hade uppfyllts: När det gällde ett Eruf-projekt skulle det ha genomförts även utan EU-stöd. Därför uppfylldes inte de villkor som fastställts i EU-förordningarna när det gäller statligt stöd.

Mer än hälften av alla kvantifierbara fel beror på att olika icke stödberättigande kostnader redovisas

4.29 Revisionsrätten konstaterade olika icke stödberättigande kostnader i 12 % av de granskade transaktionerna. Sådana fel står för 59 % av alla kvantifierbara fel och utgör omkring 23 % av den uppskattade felprocenten inom detta verksamhetsområde (se exempel 4.3).

4.29 Kommissionen eftersträvar att genom utbildning och vägledning se till att programmens förvaltningsmyndigheter har god kunskap om bestämmelserna för stödberättigande, och att de för vidare denna kunskap till alla organ med ansvar för fondernas förvaltning. Kommissionen kommer att fortsätta sina utbildningsinsatser, som kommer att inriktas på de programmyndigheter där risker har konstaterats. Några exempel på åtgärder anges i svaret på punkterna 4.20 och 4.21.

Exempel 4.3

Redovisning av olika icke stödberättigande kostnader

- a) Användning av utrustning (specialverktyg) utanför det stödberättigande området: I ett Eruf-projekt innehöll utgiftsredovisningen kostnader för inköp av ny utrustning. En del av den medfinansierade utrustningen användes utomlands eller i en icke-konvergensregion i den aktuella medlemsstaten. Detta är inte i överensstämmelse med stödreglerna för det operativa programmet. Detta upptäcktes av det förmedlande organet, men utgifterna redovisades ändå för kommissionen.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

- b) Användning av en felaktig medfinansieringssats: I ett Eruf-projekt som erbjöd kortidsarbetande personer utbildningskurser drog ett företag nytta av en högre medfinansieringssats som är tillämplig för små och medelstora företag, trots att det inte var ett sådant företag.
- c) För höga kostnader påfördes ett projekt: I ett ESF-arbetsmarknadsprojekt som genomfördes av ett partnerskap med flera organisationer redovisade partnererna kostnader för medfinansiering som vida överskred de kostnader som faktiskt hade uppkommit.
- d) Ersättningsanspråk utan verifierande underlag: I ett ESF-utbildningsprojekt begärdes ersättning på grundval av de resultat som deltagarna hade uppnått. I flera av de granskade deltagarhandlingarna fanns det dock inga bevis till stöd för det resultat som man begärde ersättning för.

KOMMISSIONENS SVAR

Särskilda brister i inrättandet av finansieringstekniska instrument

4.30 Finansieringstekniska instrument kan användas till att ge stöd genom riskkapitalinvesteringar, lån eller garantier⁽⁹⁾. Fonder som genomför finansieringstekniska instrument får ett bidrag från det operativa programmet när deras juridiska form fastställs. Därefter kan ekonomiskt stöd ges till slutmottagare och projekt för verksamhet som faller inom det operativa programmens tillämpningsområde. Dessa finansieringstekniska instrument ska vara revolverande. Medel som återförts efter investeringar eller lån, inbegripet vinster, ska tillfalla fonden så länge den existerar och måste efter det på nytt användas för liknande syften.

4.31 I förordningen anges att de finansieringstekniska instrumenten kan användas i tre syften: fonder för att stödja små och medelstora företag (bland annat Jeremie [gemensamma europeiska resurser för mikroföretag till medelstora företag])⁽¹⁰⁾, för stadsutveckling (bland annat Jessica [gemensamt europeiskt stöd till hållbara investeringar i stadsområden])⁽¹¹⁾ och för främjande av energieffektivitet.

4.30 *Betalningar till fonder sker i allmänhet i enlighet med bestämmelserna i finansieringsöverenskommelserna. I sina anvisningar rekommenderade kommissionen att förvaltningsmyndigheterna akt- samt skulle fullfölja utbetalningen av bidrag från operativa program till holdingfonder och finansieringstekniska instrument i etapper och i enlighet med den bakomliggande investeringsstrategin och/eller affärsplanen (COCOF-not II 2008 bilaga med frågor och svar, svar på fråga 10; COCOF-not III 2011 – 2.4.5, 2.5.5, 2.5.6, 5.3.6).*

⁽⁹⁾ Artikel 44 i förordning (EG) nr 1083/2006.

⁽¹⁰⁾ Jeremie är ett initiativ av kommissionen, Europeiska investeringsbanken (EIB) och Europeiska investeringsfonden (EIF) för att tillhandahålla mikroföretag och små och medelstora företag ytterligare finansieringskällor.

⁽¹¹⁾ Jessica är ett initiativ av kommissionen och EIB för lönsamma investeringar (i form av riskkapital, lån eller garantier) i stadsutveckling. Dessa investeringar levereras till projekt via fonder för stadsutveckling och vid behov holdingfonder.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

4.32 Kommissionen har inga närmare uppgifter om finansieringen av finansieringstekniska instrument. Den uppskattar att finansieringstekniska instrument med ett totalt kapital på omkring 8,1 miljarder euro har inrättats, vilka vid utgången av 2010 hade mottagit betalningar på 5,2 miljarder euro från operativa program för perioden 2007–2013. Enligt kommissionens uppskattningar motsvarar detta omkring hälften av de planerade betalningarna från operativa program till fonder under innevarande programperiod.

4.33 År 2010 gick 13 av de 203 Eruf- och ESF-betalningarna i det granskade urvalet till fonder som genomförde finansieringstekniska instrument. Revisionsrätten fann regelefterlevnadsfel i 7 av dessa 13 transaktioner. Merparten av dessa fel berodde på att de lagstadgade kraven när det gällde bidraget från det operativa programmet till fonden inte uppfylldes (se exempel 4.4).

KOMMISSIONENS SVAR

4.32 Enligt artikel 44 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 behöver medlemsstaterna inte lämna sådana detaljerade uppgifter om finansieringstekniska instrument till kommissionen. Kommissionen mottog emellertid information som frivilligt lämnades av förvaltningsmyndigheterna i slutet av 2010 om betalningar som gjorts till fonder med användning av finansieringstekniska instrument, i syfte att bedöma framstegen för finansieringstekniska instrument i fråga om stöd till företag. Kommissionen avser att föreslå en ändring av förordningen i syfte att införa lämpliga rapporteringskrav för återstoden av perioden 2007–2013.

Exempel 4.4

Regelefterlevnadsfel i fråga om finansieringstekniska instrument

- a) För stora medel till en garantifond som förvaltades av ett regionalt finansiellt organ: I ett Eruf-projekt konstaterade revisionsrätten att flera erforderliga delar (till exempel en investeringsstrategi och en investeringsplanering, en beskrivning av en avslutningspolicy och bestämmelser om avveckling) inte hade införts när finansieringsöverenskommelsen undertecknades av de regionala myndigheterna och det regionala programkontor som genomförde fonden. Efter undertecknandet av denna finansieringsöverenskommelse, den sista veckan i december 2009, ökades fondens kapital från 17 miljoner euro till 233 miljoner euro (motsvarande 14 % av det operativa programmets totala budget för hela programperioden). Först i juni 2010 utarbetades och godkändes till sist en affärsplan, om än utifrån orealistiska antaganden. En betydande del av det operativa programmets anslag som förvaltningsmyndigheten hade ingått åtaganden för 2007 hade inte utnyttjats vid utgången av 2009. En ökning av anslaget till garantifonden gjorde att man kunde kringgå den n+2-regel som gällde vid tidpunkten och som innebar att outnyttjade medel måste dras tillbaka efter två år. I mitten av 2011 hade utfästelser om 1,5 miljoner euro av ett kapital på totalt 233 miljoner euro gjorts inom denna fond.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

- b) Förseningar i upprättandet av en holdingfond inom ramen för Jeremie som förvaltades av Europeiska investeringsfonden (EIF): I detta Eruf-projekt hade en Jeremie-holdingfond inrättats genom en komplex struktur med tre operativa program och fyra olika ministerier som skulle bidra till ett specialföretag som skulle skötas av EIF. Efter undertecknandet av de första finansieringsöverenskommelserna med EIF i oktober 2009 redovisade de berörda förvaltningsmyndigheterna utgifter som attesterades för kommissionen i december 2009. Dessa utgifter gällde bidraget till holdingfonden från två av de tre operativa programmen till ett interimskonto som förvaltades av EIF. Förhandlingar om specialföretaget pågick dock fortfarande med ett av de ministerier som ansvarade för förvaltningen av det tredje operativa programmet. Den slutliga holdingfond-överenskommelsen mellan EIF och specialföretaget undertecknades därför inte förrän i slutet av december 2010. Det fick till följd att den struktur som inrättades för genomförandet av det finansieringstekniska instrumentet inte var funktionsduglig under 2010, och överföringen av medel från interimskontot till specialföretaget skedde först 2011.
- c) Oriktig avvecklingsbestämmelse: I ett Eruf-projekt angavs i den överenskommelse som hade undertecknats av det nationella ministeriet och det regionala programkontor som genomförde Jeremie-fonden att om fonden avvecklades skulle det resterande kapitalet disponeras av de regionala myndigheterna och överföras till regionens kassa. Denna bestämmelse strider mot det lagstadgade kravet att resurser som återförs endast kan användas till förmån för små och medelstora företag.

KOMMISSIONENS SVAR

4.34 Ekonomiska bidrag från de operativa programmen till fonder för genomförande av finansieringstekniska instrument under hela perioden lämnas i allmänhet genom en enda betalning så snart holdingfondens juridiska form har fastställts. Alternativa finansieringsarrangemang kan preciseras i finansieringsöverenskommelserna. I överensstämmelse med förordningen attesteras dessa betalningar för kommissionen som utgifter som uppkommit.

4.35 Efterhandskontroller av sådana betalningar som görs av revisionsmyndigheter hänför sig i allmänhet till det budgetår då betalningen gjordes. Vid utgången av 2010 hade dessa kontroller haft en begränsad omfattning eftersom i bästa fall endast ett fåtal insatser hade valts ut för stöd och begränsade belopp hade betalats ut till slutmottagare och projekt.

4.36 Såvida man inte planerar specifika kontroller är det därför osannolikt att det faktiska genomförandet av de finansieringstekniska instrumentens verksamhet kommer att kontrolleras av revisionsmyndigheter innan programperioden 2007–2013 avslutas 2015.

4.34 För 2010 års slutliga räkenskaper omklassificerade kommissionen, mot bakgrund av information från medlemsstaterna, en del av de belopp som återbetalats till medlemsstaterna för finansieringstekniska instrument som förbetalda utgifter (se kommissionens svar på kapitel 1, punkterna 1.33–1.36).

4.35 GD Regionalpolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering har i sin gemensamma revisionsstrategi planerat ämnesindelade revisioner av finansieringstekniska instrument. Såsom anges i kommissionens utkast till revisionshandbok, som även avser medlemsstaternas revisionsmyndigheter, bör dessa ämnesindelade revisioner omfatta såväl fondens sammansättning som det faktiska genomförandet av projekt med användning av finansieringstekniska instrument.

4.36 Revisionsmyndigheterna och kommissionen kan utföra ämnesindelade revisioner av bland annat finansieringstekniska instrument. Såsom kommissionen anger i sitt svar på punkt 4.35 har den föreslagit att revisionsmyndigheterna ska tillämpa en revisionsmetod som omfattar testning av genomförandet av finansieringstekniska instrument genom granskning av ett urval av genomförda projekt.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

SYSTEMENS ÄNDAMÅlsenLIGHET

4.37 Under programperioden 2007–2013 har revisionsmyndigheterna i medlemsstaterna en nyckelroll när det gäller att försöka garantera sammanhållningsutgifternas korrekthet genom deras ansvar för att kontrollera att de nationella förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar ändamålsenligt och för att lämna in årliga kontrollrapporter och revisionsuttalanden till kommissionen (punkt 4.12). Under den innevarande perioden har medlemsstaterna inrättat 112 revisionsmyndigheter för Eruf, SF och ESF ⁽¹²⁾.

Revisionsrätten anser att det arbete som merparten av de granskade revisionsmyndigheterna utför är delvis ändamålsenligt

4.38 Revisionsrätten granskade ett urval av åtta revisionsmyndigheter (och eventuella delegerade revisionsmyndigheter) i sex medlemsstater. Revisionsrätten granskade respektive revisionsmyndighets

- organisation och revisionsmetoder,
- arbetsdokument om upp till fyra systemgranskningar,
- arbetsdokument om ett urval på upp till 30 granskningar av insatser, bland annat upprepades minst 8 av de 30 granskningarna,
- årliga kontrollrapporter och revisionsuttalanden för 2010 samt tillhörande arbetspapper.

4.39 I **bilaga 4.2** sammanfattas resultatet av revisionsrättens granskning och av de nyckelkrav som granskades. Revisionsrätten konstaterade att sju av revisionsmyndigheterna i urvalet var åtminstone delvis ändamålsenliga när det gällde att garantera att betalningarna var korrekta.

4.40 Vid revisionen uppmärksammades flera brister, nämligen följande:

- Förseningar i genomförandet av revisioner av system och projekt.
- Checklistor som inte på ett tillfredsställande sätt täckte alla risker avseende utgifternas korrekthet, särskilt i fråga om regler för offentlig upphandling och statligt stöd, finansieringstekniska instrument och offentlighetskrav. Till skillnad från när det gäller systemgranskningar finns det ingen särskild vägledning från kommissionen om omfattningen av de verifikationer och kontroller som ska genomföras vid granskningen av projekt.

4.39 Kommissionen beaktar revisionsrättens slutsatser i sina bedömningar av de nationella revisionsmyndigheterna, i syfte att genomföra de förbättringar som fortfarande krävs och säkerställa förutsättningarna för en enda revision under kommande år i enlighet med artikel 73 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006.

4.40

- Kommissionen upptäckte vid sin granskning av revisionsmyndigheterna att förseningarna i revisionsarbetet i vissa fall berodde på förseningar i det praktiska genomförandet av verksamheten.
- Kommissionen konstaterade också efter sin omfattande granskning av revisionsmyndigheterna och vid systemrevisionerna att det i vissa fall och för vissa särskilda frågor fanns ett behov av att förbättra de nationella revisionsmyndigheternas befintliga checklistor för granskning av verksamhet. I det syftet har kommissionen nu låtit medlemsstaternas revisionsmyndigheter ta del av deras egen checklista för granskning av verksamhet, som delvis bygger på revisionsrättens checklistor.

⁽¹²⁾ 81 revisionsmyndigheter för 317 operativa program inom Eruf och SF och 94 revisionsmyndigheter för 117 operativa program inom ESF. Av dessa revisionsmyndigheter är 63 gemensamma för alla tre fonder.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

- Användning av en urvalsmetod som inte följde de riktlinjer för urval av projekt som kommissionen och medlemsstaterna fastställt eller felaktig tillämpning av en fastställd urvalsmetod.
- När revisionsrätten upprepade granskningar av projekt identifierade den för alla revisionsmyndigheter resultat som revisionsmyndigheterna tidigare inte hade rapporterat. För sex revisionsmyndigheter resulterade detta i en total felprocent som var högre än vad revisionsmyndigheten rapporterade i den årliga kontrollrapporten.

4.41 De årliga kontrollrapporterna och revisionsuttalandena bygger på resultatet av revisionsmyndigheternas granskningar av insatser som hänför sig till utgifter som attesterats för kommissionen det år som föregår det EU-budgetår som revisionsrätten granskar och granskningar av system som avslutats före utgången av juni det EU-budgetår som revisionsrätten granskar. Revisionsrätten anser vidare att revisionsmyndigheternas revisionsmetoder skiljer sig åt (till och med inom samma medlemsstat) i en sådan omfattning att man inte kan aggregera resultatet av dem och komma fram till ett samlat uttalande per fond på nationell nivå eller EU-nivå.

KOMMISSIONENS SVAR

Dessutom har kommissionen sedan början av programperioden gett detaljerad och teknisk vägledning, tillhandahållit utbildning och anordnat tekniska möten med de nationella revisionsmyndigheternas revisorer. Vidare är riktlinjerna från programperioden 2000–2006 för räckvidden och omfattningen av granskningen av verksamhet fortfarande giltiga, eftersom denna typ av granskning inte skiljer sig nämnvärt mellan de båda programperioderna.

- Kommissionen betonar att dess tekniska riktlinjer för urval ska ses som en rekommendation till revisionsmyndigheterna. Riktlinjerna omfattar vägledande metoder som varken är rättsligt bindande eller medför begränsningar när det gäller revisionsmyndigheternas val av alternativa godtagbara statistiska metoder som samtliga är giltiga.
- Kommissionen noterar att resultatet av revisionsrättens omberäkning i vissa fall i hög grad har påverkats av kvantifieringen av fel inom offentlig upphandling (se kommissionens svar på punkt 4.26).

4.41 I rådets förordning (EG) nr 1083/2006 föreskrivs en period på sex månader mellan slutet av revisionsperioden (juni) och utarbetandet av den årliga kontrollrapporten och det årliga revisionsuttalandet (december). I sina riktlinjer för årliga kontrollrapporter uppmanade kommissionen, med beaktande av internationella revisionsstandarder, revisionsmyndigheterna att rapportera om senare revisionshändelser under denna period (juli–december).

Med tanke på antalet revisionsmyndigheter för alla sammanhållningsprogram i de 27 medlemsstaterna (se punkt 4.37) vill kommissionen betona att revisionsmetoderna gärna får skilja sig åt så att de olika operativa programmens och förvaltnings- och kontrollsystemens särdrag kan beaktas. De bestämmelser där skyldigheterna med avseende på revisionsarbetet fastställs syftar till att göra det möjligt för en revisionsmyndighet att lämna ett årligt revisionsuttalande per program eller system till kommissionen, baserat på systemrevisioner och på resultatet av revisioner utifrån ett statistiskt urval av verksamheter. De ansvariga generaldirektörerna för GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering och GD Regionalpolitik ska därefter i sina årliga verksamhetsrapporter lämna revisions- och förvaltningsuppgifter på lämplig aggregeringsnivå, däribland de uppgifter som rapporterats av de nationella revisionsmyndigheterna, till stöd för kommissionens årliga tillförlitlighetsförklaring.

I sina årliga verksamhetsrapporter för 2010 beslutade GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering och GD Regionalpolitik att ange den felprocent som medlemsstaterna rapporterade för första året för 2009 års utgifter (vilken motsvarar resultatet av 2009 års revisionsförklaring), samt de revisionsuttalanden som lämnats per program.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionens granskning av revisionsmyndigheterna var i allmänhet tillfredsställande

4.42 Kommissionen slutförde granskningar av 17 revisionsmyndigheter (för GD Regionalpolitik) och 36 revisionsmyndigheter (för GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering). De flesta revisionsmyndigheter drabbades av förseningar i genomförandet av sin revisionsstrategi för 2010, vilket ledde till att kommissionen i ytterligare fem fall inte kunde slutföra sin granskning som planerat.

4.43 I sina granskningar konstaterade kommissionen liknande brister som revisionsrätten hade gjort i sin egen granskning av revisionsmyndigheter, och kommissionen har vid behov vidtagit korrigerande åtgärder. På grundval av sitt eget arbete har kommissionen dragit slutsatsen att revisionsmyndigheternas revisionsuttalanden i allmänhet är tillförlitliga.

4.44 Revisionsrätten granskade arbetspappren och ytterligare verifierande underlag för 35 av dessa 53 granskningar av revisionsmyndigheter som kommissionen hade utfört. Fastän GD Regionalpolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering har tagit fram en gemensam granskningsplan för sina granskningar av revisionsmyndigheter kunde metodskillnader konstateras. Trots dessa skillnader anser revisionsrätten att kommissionen generellt sett har dragit relevanta slutsatser av sin granskning.

TILLFÖRLITLIGHETEN I KOMMISSIONENS SKRIFTLIGA UTTALANDEN

4.45 Revisionsrätten bedömde de årliga verksamhetsrapporterna för 2010 med tillhörande förklaringar från GD Regionalpolitik, GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering, GD Transport och rörlighet och GD Energi.

4.42 Vid sin granskning av revisionsmyndigheterna genomförde GD Regionalpolitik 97 granskningsuppdrag i 13 medlemsstater. Denna granskning fortsätter under 2011.

Utöver granskningarna av de 36 revisionsmyndigheter som revisionsrätten hänvisar till omfattade också vissa av de systemrevisioner som utfördes av GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering aspekter som rörde revisionsmyndigheterna.

4.43 I sin årliga verksamhetsrapport för 2010 drog GD Regionalpolitik den preliminära slutsatsen av sin granskningsverksamhet att den i avaktan på ett antal förbättringar vid vissa revisionsmyndigheter fullt ut eller i hög grad skulle kunna betrakta 14 revisionsmyndigheters revisionsuttalanden som tillförlitliga. För ytterligare tre revisionsmyndigheter krävdes betydande förbättringar för att GD Regionalpolitik skulle kunna betrakta revisionsuttalandena som tillförlitliga.

Kontrollsystemen vid GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering bygger på en kombination av systemrevisioner för operativa program med hög risk i kombination med en granskning av ett antal revisionsmyndigheter. Resultatet var i de flesta fall positivt. Dessa revisioner har dock också lett till ett antal avbrutna och inställda betalningar.

4.44 Kommissionen kommer att fortsätta att granska revisionsmyndigheterna och kommer då brister konstateras att komplettera detta arbete genom specifika granskningar som är inriktade på områden och program med högre risk.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

4.46 I **bilaga 4.3** sammanfattas resultatet av granskningen av kommissionens skriftliga uttalanden.

KOMMISSIONENS SVAR

4.46 Kommissionen anser att GD Regionalpolitikens årliga verksamhetsrapport också förtjänar att få behålla betyget "A" som revisionsrätten fastslog 2009. GD Regionalpolitikens årliga verksamhetsrapport höll inte bara samma öppenhets- och kvalitetsnivå som de uppgifter som rapporterades 2009, utan vissa aspekter (rapportering av belopp som uppvisar risker per operativt program) hade också förbättrats.

Kommissionen konstaterar att revisionsrätten i sin granskning fastslog att omfattningen av de reservationer som framförts av generaldirektören för GD Regionalpolitik (samt för GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering) motsvarar de problem som konstaterades i de bakomliggande programmen. Kommissionen anser att antalet reservationer som kvantifierats i generaldirektörens årliga verksamhetsrapporter inte kan jämföras med revisionsrättens årliga uppskattade felprocent. Uppskattningen av risken i de årliga verksamhetsrapporterna ligger närmare en uppskattning av de potentiella finansiella korrigeringarna för betalningarna under referensåret i de årliga verksamhetsrapporterna, till följd av de reservationer som framförts av de berörda generaldirektörerna och i avvaktan på alla kontradiktoriska förfaranden som kommissionen ska utföra. Detta uppskattade riskbelopp utgår från en utvärdering av den finansiella inverkan på de operativa program som omfattas av reservationer på grundval av generaldirektörens egen analys, som bland annat omfattar de nationella revisionsmyndigheternas verksamhet (principen med en enda granskning). Liksom i de föregående årliga verksamhetsrapporterna beror kvantifieringen av risken på utvärderingen av den finansiella inverkan av de reservationer som framförts på grundval av den påförda risken per operativt program, samt med beaktande av det säkerhetsnettobelopp på 5 procent som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1260/99 (för 2000–2006) och rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (för 2007–2013). I dessa förordningar fastställs ett högsta tak för mellanliggande betalningar under programperioden på 95 procent av det belopp som ska finansieras inom ramen för operativa program. De återstående 5 procenten av kommissionens betalningar är därmed föremål för ett beslut av kommissionen vid avslutandet, vilket påtagligt minskar den finansiella risken för att belopp inte ska återbetalas.

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

Slutsatser

4.47 På grundval av sitt revisionsarbete drar revisionsrätten slutsatsen att de mellanliggande betalningarna och slutbetalningarna under det budgetår som slutade den 31 december 2010 inom verksamhetsområdet sammanhållning, energi och transport innehöll väsentliga fel.

4.48 Revisionsrätten drar också slutsatsen att revisionsmyndigheterna överlag var delvis ändamålsenliga när det gällde att garantera att betalningarna var korrekta.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Rekommendationer

4.49 **Bilaga 4.4** visar resultatet av revisionsrättens uppföljning av hur rekommendationer i tidigare årsrapporter (2008–2009) har genomförts. Följande bör noteras:

— Sedan kommissionen antog sin handlingsplan i februari 2008 har den förstärkt övervakningen av de nationella förvaltnings- och kontrollsystemen för programperioden 2007–2013, särskilt genom att övervaka revisionsmyndigheternas arbete och i högre grad avbryta och ställa in betalningar.

— Kommissionen har fortsatt sina ansträngningar för att ge vägledning till nationella myndigheter som genomför operativa program och för att förenkla stödreglerna för strukturfonderna.

4.50 Till följd av denna uppföljning och av granskningsresultatet och slutsatserna för 2010 rekommenderar revisionsrätten kommissionen följande:

— **Rekommendation 1:** Kommissionen bör fortsätta övervaka hur stödvillkoren för EU-finansiering uppfylls, särskilt att EU:s och medlemsstaternas regler för offentlig upphandling tillämpas korrekt (2009).

— **Rekommendation 2:** Kommissionen bör uppmana de nationella myndigheterna att strikt tillämpa korrigeringsmekanismerna innan de attesterar utgifter för kommissionen (2008–2009). När nationella organ eller EU-organ identifierar betydande brister i hur förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar, bör kommissionen fortsätta att avbryta eller ställa in betalningar till det operativa programmet tills medlemsstaten har vidtagit korrigerande åtgärder.

4.49

— Kommissionen välkomnar revisionsrättens bedömning av genomförandet och konsekvenserna av dess handlingsplan från 2008.

Kommissionen utövade sina tillsynsuppgifter under 2010 genom att avvika från 63 betalningsfrister (49 för Eruf och 14 för ESF) och genom att besluta om inställning av en betalning för 2007–2013 års operativa program och om inställning av fem betalningar (ESF) för 2000–2006 års operativa program i fall då allvarliga brister eller oegentligheter konstaterats. Dessa åtgärder tillämpas till dess att medlemsstaterna vidtagit de nödvändiga korrigeringsåtgärderna. Kommissionen fullföljer denna strikta politik under 2011, och hade den 30 juni 2011 beslutat om 54 avvikelser från betalningsfrister (40 för Eruf och 14 för ESF).

4.50

— Kommissionen fortsätter att övervaka förenligheten med reglerna om stödberättigande genom regelbundna granskningar och genom uppföljning av alla revisioner inom EU och i medlemsstaterna. Generaldirektörerna för GD Regionalpolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering lämnar den information som krävs i sina årliga verksamhetsrapporter. Kommissionen kommer vid behov att fortsätta att vidta de nödvändiga korrigeringsåtgärderna.

När det gäller offentlig upphandling övervakar kommissionen kontinuerligt att EU-direktiven genomförs korrekt. Kommissionen har låtit medlemsstaterna ta del av en analys av de typer av fel för sammanhållningsmedel som upptäcktes vid föregående års EU-revisioner och har inlett ett förfarande för att samla in bästa praxis och möjliga svar från medlemsstaterna för att åtgärda dessa fel och göra dem mindre vanliga.

— Kommissionen åtog sig redan i 2009 års resolution om ansvarsfrihet att utföra en specifik riskbaserad granskning av medlemsstaternas korrigeringsmekanismer och att vid behov fortsätta att i rätt tid avbryta eller ställa in betalningar. Denna strikta politik genomsyrar de årliga verksamhetsrapporterna för 2010 från generaldirektörerna för GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering och GD Regionalpolitik. Den planerade övergången till ett system med årlig avslutning av räkenskaperna för programperioden efter 2013 är avsedd att ytterligare öka strukturfondernas tillförlitlighet. Kommissionen hänvisar också till sina svar på revisionsrättens rekommendationer i dess årsrapporter för 2008 och 2009.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

- **Rekommendation 3:** Kommissionen bör på grundval av de erfarenheter som den har gjort under de första åren av programperioden 2007–2013 bedöma hur nationella stödregler används i syfte att identifiera möjliga områden där ytterligare förenkling kan ske och att undanröja potentiella felkällor för perioden efter 2013.
- **Rekommendation 4:** Kommissionen bör föreslå en ändring av strukturfondsförordningarna när det gäller den innevarande programperioden för att ålägga medlemsstaterna att rapportera om det ekonomiska genomförandet av finansieringstekniska instrument. Genomförandet av fonderna bör också kontrolleras regelbundet av kommissionen.
- **Rekommendation 5:** Kommissionen bör ge revisionsmyndigheterna ytterligare vägledning när det gäller den innevarande programperioden, särskilt när det gäller urval, omfattningen av de kontroller som ska göras i samband med granskningar av projekt och rapportering av granskningsresultat.
- **Rekommendation 6:** Kommissionen bör föreslå att man anpassar rapporteringsperioderna för de årliga kontrollrapporterna till EU:s budgetår i strukturfondsförordningarna för perioden efter 2013 och att man harmoniserar metoderna, så att revisionsmyndigheternas revisionsuttalanden kan aggregeras för varje fond på nationell nivå och EU-nivå.

KOMMISSIONENS SVAR

- Kommissionen instämmer i rekommendationen under förutsättning att den avser de medlemsstater som har återkommande problem med genomförandet av sina operativa program.

- Kommissionen instämmer i rekommendationen och tänker föreslå att det ska bli obligatoriskt att rapportera om användningen av finansieringstekniska instrument i medlemsstaterna. Granskningen av genomförandet av finansieringstekniska instrument sker genom ämnesindelade revisioner enligt den gemensamma revisionsstrategin för strukturfonderna.

Införandet av en årlig rapport från medlemsstaterna om det finansiella genomförandet av finansieringstekniska instrument skulle kunna övervägas i strukturfondsförordningen för nästa programperiod.

- Kommissionen instämmer i rekommendationen. Kommissionen ger kontinuerligt revisionsmyndigheterna vägledning och rådgivning i en stor mängd tekniska och tillsynsrelaterade frågor. Kommissionens granskning av revisionsmyndigheter som inleddes 2009 var också ett tillfälle att utarbeta åtgärder för kapacitetsbyggande för de nationella revisionsmyndigheterna, vilket förklaras i närmare detalj i de årliga verksamhetsrapporterna för 2010 från generaldirektörerna för GD Regionalpolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering.

Till följd av analysen av de årliga kontrollrapporterna, revisionsuttalandena och den felprocent som rapporterades av de nationella revisionsmyndigheterna i slutet av 2010, åtog sig kommissionen att lämna kompletterande och förbättrade riktlinjer till revisionsmyndigheterna om de frågor som revisionsrätten tagit upp. Utkast till sådana riktlinjer har redan diskuterats vid de tekniska möten som hittills har hållits och kommer att slutföras innan nästa årliga kontrollrapport utarbetas.

- Kommissionen instämmer i första delen av rekommendationen. Kommissionens förslag om översyn av budgetförordningen omfattar avslutning av räkenskaperna i god tid, vilket skulle underlätta en anpassning av de respektive rapporteringsperioderna av medlemsstaterna (årlig kontrollrapport och årligt revisionsuttalande), kommissionen (årliga verksamhetsrapporter) och revisionsrätten (revisionsförklaring/årsrapport) för det motsvarande budgetåret (se även kommissionens svar på punkt 4.41).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

UPPFÖLJNING AV TIDIGARE SÄRSKILDA RAPPORTER**Uppföljning av särskild rapport nr 1/2006 om Europeiska socialfondens bidrag för att motverka att elever slutar skolan i förtid**

4.51 I särskild rapport nr 1/2006 bedömde revisionsrätten lämpligheten hos de förfaranden för programperioden 2000–2006 som syftade till att garantera att de ESF-medfinansierade åtgärder som skulle motverka avbruten skolgång var effektiva och ändamålsenliga. Revisionsrätten betonade att medlemsstaternas förvaltningssystem skulle vara effektiva, ändamålsenliga och ekonomiska och överensstämma med gemenskapsbestämmelserna. För att gemenskapsmedlens potentiella inverkan skulle bli så stor som möjligt rekommenderade revisionsrätten särskilt att medlemsstaternas myndigheter borde göra en analys av förväntade ekonomiska vinster och att fördelningen av medel borde grunda sig på objektiva och relevanta kriterier. Revisionsrätten konstaterade att rimliga mål varje år för att minska antalet elever som slutar skolan i förtid skulle göra det lättare att uppnå de mål som fastställts av Europeiska rådet.

4.52 Revisionsrättens rekommendationer har delvis följts (se **bilaga 4.5a**). Delar av förvaltningssystemen för ESF som helhet har uppdaterats för programperioden 2007–2013 och detta har påverkat åtgärderna för att motverka avbruten skolgång. När det specifikt gäller elever som slutar skolan i förtid godkände rådet i juni 2011 en rekommendation om insatser för att minska antalet elever som lämnar skolan i förtid.

4.53 Effekterna av dessa åtgärder har ännu inte visat sig, vilket inte minst beror på att huvudåtgärden med specifik inriktning på avbruten skolgång antogs först 2011. Revisionsrätten konstaterar att det i de operativa programmen ännu inte finns ett tydligt samband mellan de specifika prioriteringarna och målen när det gäller elever som slutar skolan i förtid och anslagstilldelningen. Trots att kommissionen nyligen uttryckte sin avsikt att i samband med sina egna granskningar analysera EU-finansieringens mervärde gör den ännu inte det.

4.52 Kommissionen anser att revisionsrättens rekommendationer har genomförts fullt ut med beaktande av det regelverk som redan hade antagits för perioden 2007–2013 vid tidpunkten för offentliggörandet av revisionsrättens revisionsrapport. Mot bakgrund av Europa 2020-strategin lanserade kommissionen i början av 2011 en handlingsplan för att minska antalet elever som lämnar skolan i förtid, däribland ett förslag till rådets rekommendation om insatser för att minska antalet elever som lämnar skolan i förtid (antogs i juni 2011).

4.53 De operativa programmen inom ramen för ESF uppvisar ett tydligt samband mellan de bibehållna prioriteringarna, de mål som ska nås, som också har omvandlats till kvantifierade mål på det prioriterade området enligt regelverket, och den finansieringsnivå som krävs för att nå målen. Kommissionens förslag för perioden efter 2013 kommer att bygga på de aktuella bestämmelserna om programplanering och förhandsutvärdering. De operativa programmen ska respektera bestämmelserna och uppvisa ett samband mellan prioriteringar, mål och finansieringsnivå.

Vid utarbetandet av utkasten till förordning för nästa programperiod planeras ett större fokus på resultatet. En del av GD Sysselsättning, socialpolitik och inkluderingens revisionsresurser kommer därför att behöva inriktas på granskning av resultatet i stället för på granskning av regelefterlevnad och ekonomisk förvaltning.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Uppföljning av särskild rapport nr 10/2006 om efterhandsutvärderingar av program omfattande mål 1 och mål 3 under perioden 1994–1999 (strukturfonderna)

4.54 I särskild rapport nr 10/2006 bedömde revisionsrätten huruvida efterhandsutvärderingar som gjordes av kommissionen i samband med strukturfondsåtgärder under programperioden 1994–1999 resulterade i tillfredsställande uppskattningar av strukturfondsåtgärdernas effekter och huruvida denna analys hade lett till lämpliga rekommendationer. Vid granskningen identifierade revisionsrätten brister i utvärderingsprocessen som begränsade bedömningen av strukturfondernas effekter.

4.55 GD Regionalpolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering tog upp merparten av de centrala frågor som behandlades i särskild rapport nr 10/2006 i sina efterhandsutvärderingar för 2000–2006 (se **bilaga 4.5b**). De inledde en övergång från en landstrategi till en strategi för de viktigaste tematiska områdena för att bättre kunna inrikta sig på strategiska frågor i en union med 27 medlemsstater. Efterhandsutvärderingar borde ha underlättats genom det krav på obligatorisk utvärdering efter halva tiden som infördes i den rättsliga ramen för 2000–2006. Men när halvtidsutvärderingarna gjordes fanns det betydande brister i medlemsstaternas övervakningssystem, och det var för tidigt att bedöma utgifternas ändamålsenlighet (se även särskild rapport nr 1/2007 om halvtidsförfarandena). För att förbättra kvalitetskontrollen av efterhandsutvärderingarna avsatte båda generaldirektoraten mer riktade medel. De fastställde också bättre direktiv för utvärderingspaketen och förstärkte förfarandena för kvalitetskontroll.

4.56 När det gäller 2007–2013 skulle båda generaldirektoraten vinna på att förstärka mekanismerna för att förbättra kvaliteten på medlemsstaternas egna utvärderingar och att använda kontrafaktisk analys (GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering) eller utöka användningen av den (GD Regionalpolitik). Vad beträffar bedömningen av strukturfondernas effektivitet bör man fortsätta att mata in uppgifter i den nyligen upprättade databasen med enhetskostnader för infrastruktur, så att den kan användas (GD Regionalpolitik). Nationella databaser för utbildningsprojekts enhetskostnader och särdrag skulle hjälpa medlemsstaterna att utarbeta och godkänna projekt. Andra förbättringar av strukturfondernas effektivitet skulle kunna åstadkommas om man ytterligare undersökte, framför allt när det gäller regionalpolitik, skälen till varför bidragen från den privata sektorn skiljer sig så markant mellan medlemsstaterna och potentialen för att tillhandahålla finansiering via andra instrument än bidrag.

4.54 Se kommissionens svar på särskild rapport nr 10/2006.

4.55 För kommissionens svar, se tabellen i **bilaga 4.5b**.

4.56 GD Regionalpolitik instämmer med revisionsrätten i merparten av punkterna. När det gäller stöd till företag krävs fortfarande avsevärt mycket mer information innan bestämda slutsatser om hävstångseffekterna och de relativa förtjänsterna med bidrag och andra instrument kan dras. Kommissionens nuvarande arbetsprogram för utvärdering och de utvärderingar som flera medlemsstater har inlett kommer att bidra till detta.

GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering arbetar för närvarande med kontrafaktiska analyser. Flera informationsmöten har redan anordnats inom ramen för partnerskapsmötena för utvärdering av ESF, som bland annat har omfattat presentationer av medlemsstaterna och deltagande av en akademisk expert. Utmaningarna med att tillämpa kontrafaktiska analyser inom ramen för sammanhållningspolitiken granskas. Riktlinjerna från GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering om utvärderingen av ESF för perioden 2014–2020 kommer att uppmuntra medlemsstaterna att utföra utvärderingar av kontrafaktiska analyser/kontrollgrupper.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Uppföljning av särskild rapport nr 7/2009 Förvaltningen av Galileoprogrammets utvecklings- och valideringsfas

4.57 I särskild rapport nr 7/2009 rekommenderade revisionsrätten bland annat att kommissionen skulle anpassa sina resurser och sina rättsliga och finansiella instrument specifikt för utveckling och förvaltning av industriprogram. Revisionsrätten rekommenderade också kommissionen att snarast förtydliga programmets politiska mål och översätta dem till strategiska och operativa mål, däribland att fastställa användarkrav, tekniska parametrar och kommersiell modell ⁽¹³⁾.

4.58 Revisionsrättens rekommendationer har delvis genomförts av kommissionen (se **bilaga 4.5c**). Kommissionen har tagit på sig rollen som programförvaltare och har ingått formella delegeringsavtal med Europeiska rymdorganisationen (ESA). Kommissionen har begärt att medlemsstaterna ska förtydliga programmets politiska mål, så att de kan översättas till slutgiltiga strategiska och operativa mål, men man har inte enats om en gemensam ståndpunkt. Trots att kommissionen har gjort en uppskattning av projektkostnaderna på medellång och lång sikt, har den nödvändiga finansieringen ännu inte kunnat tryggas. Utifrån kommissionens uppgifter konstaterar revisionsrätten att dessa projektkostnader på medellång och lång sikt skulle kunna uppgå till över 20 miljarder euro fram till 2030.

4.59 Innan hela flottan av operativa satelliter skjuts upp bör man upprätta en tydlig plan för programkostnaderna efter 2013 och identifiera finansieringskällor. Vad beträffar styrningsstruktur och personal rekommenderar revisionsrätten att kommissionen fortsätter sina ansträngningar för att genomföra rekommendationerna i särskild rapport nr 7/2009.

4.58 Kommissionen håller på att genomföra dessa rekommendationer.

Inom ramen för utarbetandet av den nya fleråriga budgetramen kommer kommissionen att lägga fram ett nytt lagstiftningsförslag för fortsatt genomförande av Galileo- och Egnosprogrammen. Detta förslag kommer bland annat att omfatta en ram för programmets förvaltning och en ny bedömning av de nödvändiga budgetresurserna.

Övergripande politiska och strategiska mål för de globala systemen för satellitnavigering antogs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 683/2008 ⁽²⁾, vilka gradvis håller på att omvandlas till operativa mål (en offentlig reglerad tjänst, en tjänst för skydd av människoliv, en sök- och räddningstjänst och kommersiell tjänst), med beaktande av initiativets tekniska komplexitet.

En extrapolering av programmets budget, utan kunskap om det framtida offentliga finansieringsstödet, ger inte en tillräckligt övergripande bild för att slutsatser om de totala finansiella nettokostnaderna ska kunna dras.

4.59 Kommissionen utarbetar för närvarande en konsekvensbedömning där den fastställer de tekniska alternativen för vidare genomförande och tillämpning av de europeiska programmen för globala system för satellitnavigering, inklusive de därmed förknippade kostnaderna och de direkta och indirekta fördelarna.

⁽¹³⁾ Med tanke på hur programmet har framskridit har rekommendationerna 2 b, 3, 4 c, 4 d och 5 inte tagits med i denna uppföljning.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 683/2008 av den 9 juli 2008 om det fortsatta genomförandet av de europeiska satellitnavigeringsprogrammen (Egnos och Galileo).

BILAGA 4.1

RESULTAT AV TRANSAKTIONSGRANSKNINGEN AVSEENDE SAMMANHÅLLNING, ENERGI OCH TRANSPORT

2010							2009	2008	2007
Sysselsättning och socialpolitik		Regionalpolitik			Energi och transport	Totalt			
ESF	Övrigt	Eruf	SF	Ispa					

URVALETS STORLEK OCH SAMMANSÄTTNING

Totalt antal transaktioner (varav):	60	6	143	20	6	8	243	209	189	217
förskott	0	0	0	0	0	0	0	20	9	10
mellanliggande bet./slutbet.	60	6	143	20	6	8	243	189	180	207

RESULTAT AV GRANSKNINGEN ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Andel av de granskade transaktionerna som

inte innehöll några fel	70 % (42)	100 % (6)	47 % (67)	25 % (5)	17 % (1)	37 % (3)	51 % (124)	67 %	58 %	50 %
innehöll ett eller flera fel	30 % (18)	0 % (0)	53 % (76)	75 % (15)	83 % (5)	63 % (5)	49 % (119)	33 %	42 %	50 %

Analys av de transaktioner som innehåller fel

Analys per utgiftstyp

Förskott	e.t.	e.t.	e.t.	e.t.	e.t.	e.t.	e.t.	3 %	0 %	1 %
Mellanliggande bet./slutbet.								97 %	100 %	99 %

Analys per feltyp

Icke kvantifierbara fel:	39 % (7)	0 % (0)	55 % (42)	93 % (14)	80 % (4)	20 % (1)	57 % (68)	50 %	42 %	33 %
Kvantifierbara fel:	61 % (11)	0 % (0)	45 % (34)	7 % (1)	20 % (4)	80 % (4)	43 % (51)	50 %	58 %	67 %
Stödberättigande	91 % (10)	0 % (0)	100 % (34)	100 % (1)	100 % (4)	75 % (3)	96 % (49)	69 %	89 %	78 %
Inträffande	9 % (1)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	2 % (1)	0 %	0 %	12 %
Riktighet	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	25 % (1)	2 % (1)	31 %	11 %	10 %

BERÄKNAD INVERKAN AV DE KVANTIFIERBARA FELEN

Mest sannolik felprocent:

7,7 %

Lägsta sannolika felprocent

4,7 %

Högsta sannolika felprocent

10,7 %

⁽¹⁾ För att få en bättre inblick i områden med olika riskprofiler inom verksamhetsområdet delade revisionsrätten in urvalet i segment.⁽²⁾ Siffrorna inom parentes visar det faktiska antalet transaktioner.

e.t.: ej tillämpligt.

RESULTAT AV SYSTEMGRANSKNINGEN AVSEENDE SAMMANHÅLLNING, ENERGI OCH TRANSPORT

Bedömning av utvalda övervaknings- och kontrollsystem: revisionsmyndigheter – efterlevnad av väsentliga lagstadgade krav och ändamålsenlighet när det gäller att garantera att insatserna är korrekta

Nyckelkrav som granskats av revisionsrätten		Revisionsmyndighet Eruf/ESF – Frankrike	Revisionsmyndighet Eruf/ESF – Förenade kungariket/ Nordirland	Revisionsmyndighet Eruf/ESF – Italien (Sardinien)	Revisionsmyndighet Eruf/SF – Polen	Revisionsmyndighet Eruf/SF – Spanien (Andalusien & Valencia)	Revisionsmyndighet ESF – Polen	Revisionsmyndighet ESF – Spanien (Andalusien)	Revisionsmyndighet ESF – Tyskland (förbunds nivå)
Allmänna aspekter	Genom upprättandet av förvaltnings- och kontrollsystemen inom det operativa programmet ser man till att definitionen, fördelningen och åtskillnaden av funktioner inom revisionsmyndigheten och mellan revisionsmyndigheten och andra behöriga förvaltnings- och kontrollorgan är lämpliga	Uppfylls	Uppfylls	Uppfylls delvis	Uppfylls	Uppfylls	Uppfylls	Uppfylls delvis	Uppfylls delvis
Revisionshandbok	Det finns en revisionshandbok (för både revisioner av system och revisioner av insatser) som följer internationellt accepterade revisionsstandards och tydligt beskriver revisionsåtgärderna	Uppfylls	Uppfylls delvis	Uppfylls	Uppfylls	Uppfylls	Uppfylls	Uppfylls	Uppfylls
Revisionsmetoder för systemgranskning	Det revisionsarbete som utförs av revisionsmyndigheten för att bedöma huruvida förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar ändamålsenligt bygger på en checklista med frågor som kontrollerar nyckelkraven i de tillämpliga bestämmelserna (specifiserade för förvaltningsmyndigheter, förmedlande organ och attesterande myndigheter) och på lämpliga bedömningskriterier för vart och ett av dessa nyckelkrav	Uppfylls	Uppfylls	Uppfylls	Uppfylls	Uppfylls	Uppfylls	Uppfylls	Uppfylls
Granskning av systemrevisioner	Revisionsmyndighetens revisionsplan hade genomförts i enlighet med den godkända revisionsstrategin för perioden. Systemrevisioner utfördes i enlighet med den metod som revisionsmyndigheten hade fastställt och alla faser av systemrevisionerna dokumenterades på vederbörligt sätt	Ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt
Urvalsmetod för revisioner av insatser	En lämplig urvalsmetod för revisioner av insatser har specificerats för det urval som ska göras av insatser som ska granskas under den aktuella perioden	Uppfylls delvis	Uppfylls	Uppfylls delvis	Uppfylls	Uppfylls	Uppfylls	Uppfylls delvis	Uppfylls delvis

Nyckelkrav som granskats av revisionsrätten		Revisionsmyndighet Eruf/ESF – Frankrike	Revisionsmyndighet Eruf/ESF – Förenade kungariket/ Nordirland	Revisionsmyndighet Eruf/ESF – Italien (Sardinien)	Revisionsmyndighet Eruf/SF – Polen	Revisionsmyndighet Eruf/SF – Spanien (Andalusien & Valencia)	Revisionsmyndighet ESF – Polen	Revisionsmyndighet ESF – Spanien (Andalusien)	Revisionsmyndighet ESF – Tyskland (förbunds nivå)
Urval för revisioner av insatser	Urvalsmetoden för revisioner av insatser har använts på angivet sätt för att göra det urval av insatser som ska granskas under den aktuella perioden	Ändamåls- enligt	Ändamåls- enligt	Ej ändamåls- enligt	Ändamåls- enligt	Ändamåls- enligt	Ändamåls- enligt	Ändamåls- enligt	Delvis ändamåls- enligt
Revisionsmetod för revisioner av insatser	Det revisionsarbete som utförs för att granska insatsernas korrekthet bygger på en checklista med frågor som kontrollerar nyckelkraven i de tillämpliga bestämmelserna på en tillräcklig detaljnivå för att man ska kunna komma till rätta med de tillhörande riskerna	Uppfylls delvis	Uppfylls delvis	Uppfylls delvis	Uppfylls delvis	Uppfylls delvis	Uppfylls	Uppfylls	Uppfylls delvis
Granskning av revisioner av insatser	Revisionerna av insatser hade genomförts med stöd av det urval som hade gjorts för perioden. De hade utförts i enlighet med den metod som revisionsmyndigheten hade fastställt och alla faser av revisionerna av insatser hade dokumenterats på vederbörligt sätt	Ändamåls- enligt	Delvis ändamåls- enligt	Ej ändamåls- enligt	Ändamåls- enligt	Delvis ändamåls- enligt	Ändamåls- enligt	Ändamåls- enligt	Ändamåls- enligt
Uppprepning av revisioner av insatser	När revisionsrätten upprepade revisionsmyndighetens revisioner av insatser blev resultatet ungefär detsamma som revisionsmyndigheten hade uppnått, såsom rapporterats till kommissionen	Ändamåls- enligt	Delvis ändamåls- enligt	Delvis ändamåls- enligt	Ändamåls- enligt	Delvis ändamåls- enligt	Ändamåls- enligt	Ändamåls- enligt	Delvis ändamåls- enligt
Årlig kontrollrapport och årligt revisionsuttalande	Den årliga kontrollrapporten och det årliga revisionsuttalandet upprättades i överensstämmelse med de lagstadgade kraven och den vägledning som kommissionen och medlemsstaterna enats om, och rapporten och uttalandet stämmer överens med resultatet av de revisioner av system och de revisioner av insatser som revisionsmyndigheten har utfört	Uppfylls	Uppfylls delvis	Uppfylls delvis	Uppfylls	Uppfylls	Uppfylls	Uppfylls delvis	Uppfylls delvis
Samlad bedömning		Ändamåls- enligt	Delvis ändamåls- enligt	Ej ändamåls- enligt	Ändamåls- enligt	Delvis ändamåls- enligt	Ändamåls- enligt	Delvis ändamåls- enligt	Delvis ändamåls- enligt

RESULTAT AV GRANSKNINGEN AV KOMMISSIONENS SKRIFTLIGA UTTALANDEN AVSEENDE SAMMANHÅLLNING, ENERGI OCH TRANSPORT

Granskat general-direktorat	Typ av förklaring från generaldirektören (*)	Reservation	Revisionsrättens iakttagelser	Samlad bedömning av tillförlitligheten	
				2010	2009
GD Regionalpolitik	med reservation	Reservation om lagligheten och korrektheten i de underliggande transaktionerna avseende utgifter som redovisats för Eruf och SF i flera medlemsstater, grundad på brister i centrala delar av förvaltnings- och kontrollsystemen för båda fonderna som inte har blivit föremål för tillräckliga kontroller och korrigerande åtgärder från de nationella myndigheternas sida.	Revisionsrätten anser att generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten som helhet har upprättats i enlighet med kommissionens tillämpliga riktlinjer.	B	A
		För perioden 2000–2006 gäller reservationen 21 operativa program i sex medlemsstater (med undantag av Interreg) och två SF-projekt i två medlemsstater och den kvantifieras till 679,4 miljoner euro eller 15,8 % av de mellanliggande betalningarna för året. Vad beträffar denna programperiod uppskattas det EU-bidrag som utsätts för en risk till mellan 32,5 och 68,8 miljoner euro, dvs. mellan 0,8 och 1,5 % av de mellanliggande betalningarna för året (4 297,3 miljoner euro).	Revisionsrätten konstaterar att GD Regionalpolitik lämnade ytterligare information jämfört med 2009 när det gäller upplysningar om belopp som omfattas av risk för varje operativt program.		
		För perioden 2007–2013 gäller reservationen 69 operativa program i tio medlemsstater och elva operativa program inom europeiskt territoriellt samarbete. Detta kvantifieras till 3 417,1 miljoner euro eller 13,4 % av de mellanliggande betalningarna för året. Vad beträffar denna programperiod uppskattas det EU-bidrag som utsätts för en risk till mellan 203,7 och 423,9 miljoner euro, dvs. mellan 0,8 och 1,6 % av de mellanliggande betalningarna för året (25 527,8 miljoner euro).	Revisionsrätten konstaterar dock att den felprocent som revisionsrätten har kommit fram till är betydligt högre än de reservationer som har kvantifierats av generaldirektören.		
			GD Regionalpolitik utfärdade reservationer med en kvantifierbar effekt för båda programperioderna. Kvantifieringen bygger på antagandet att när det uppskattade riskbeloppet understiger den gräns på 5 % för att hålla inne belopp som gäller för alla operativa program, skulle de kontroller som inrättats för avslutandet av det operativa programmet minska risken på ett lämpligt sätt. Revisionsrätten anser att detta synsätt kan leda till en undervärdering av riskbeloppen.		
			Slutligen rapporterades finansiella korrigeringar på 2 823 miljoner euro såsom verkställda 2010. När det gäller framför allt avslutandet av operativa program från perioden 2000-2006 hade dock inte alla förfaranden för validering och kontroll avslutats vid årets slut. I kommissionens anmärkning 6 till årsredovisningen för 2010 har också endast 563 miljoner euro klassificerats som verkställda (se även punkt 3 i bilaga 1.2).		

Granskat generaldirektorat	Typ av förklaring från generaldirektören (*)	Reservation	Revisionsrättens iakttagelser	Samlad bedömning av tillförlitligheten	
				2010	2009
GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering	med reservation	Reservation om lagligheten och korrektheten i de underliggande transaktionerna avseende utgifter som redovisats för specifika operativa program inom ESF i flera medlemsstater, grundad på brister i centrala delar av förvaltnings- och kontrollsystemen för operativa program som inte har blivit föremål för tillräckliga kontroller och korrigerande åtgärder från de nationella myndigheternas sida. För perioden 2000–2006 gäller reservationen 13 operativa program i fyra medlemsstater och den kvantifieras till 0,4 miljoner euro eller 0,14 % av de mellanliggande betalningarna för året. För perioden 2007–2013 gäller reservationen 30 operativa program i nio medlemsstater och den kvantifieras till 71,6 miljoner euro eller 1,13 % av de mellanliggande betalningarna för året.	Revisionsrätten anser att generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten som helhet har upprättats i enlighet med kommissionens tillämpliga riktlinjer. Revisionsrätten konstaterar att GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering lämnade ytterligare information jämfört med 2009 när det gäller upplysningar om belopp som omfattas av risk för varje operativt program. GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering utfärdade reservationer med en kvantifierbar effekt för båda programperioderna. Kvantifieringen bygger på antagandet att när det uppskattade riskbeloppet understiger den gräns på 5 % för att hålla inne belopp som gäller för alla operativa program, skulle de kontroller som inrättats för avslutandet av det operativa programmet minska risken på ett lämpligt sätt. Revisionsrätten anser att detta synsätt kan leda till en undervärdering av riskbeloppen.	A	A
GD Transport och rörlighet	med reservation	Reservation om den kvarstående felprocenten avseende riktigheten i ersättningsanspråken i forskningskontrakt inom sjätte ramprogrammet: den kvarstående felprocent som konstaterades vid efterhandskontrollerna är högre än kontrollmålet (2 %). Den kvarstående felprocenten på 4,42 % motsvarar ett potentiellt riskbelopp på 1,15 miljoner euro, vilket är detsamma som 1,95 % av betalningarna inom sjätte ramprogrammet och 0,5 % av de totala betalningar som GD Transport och rörlighet gjorde 2010.	Revisionsrätten anser att generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten har upprättats i enlighet med kommissionens tillämpliga riktlinjer.	A	A⁽¹⁾
GD Energi	med reservation	Reservation om den kvarstående felprocenten avseende riktigheten i ersättningsanspråken i forskningskontrakt inom sjätte ramprogrammet: den kvarstående felprocent som konstaterades vid efterhandskontrollerna är högre än kontrollmålet (2 %). Den kvarstående felprocenten på 4,42 % motsvarar ett potentiellt riskbelopp på 1,7 miljoner euro, vilket är detsamma som 1,12 % av betalningarna inom sjätte ramprogrammet och 0,15 % av de totala betalningar som GD Energi gjorde 2010.	Revisionsrätten anser att generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten har upprättats i enlighet med kommissionens tillämpliga riktlinjer.	A	

(¹) I bilaga 5.3 till årsrapporten för 2009 presenterades resultatet av granskningen av den årliga verksamhetsrapporten från generaldirektoratet för energi och transport. Generaldirektoratet för energi och transport delades upp i generaldirektoratet för transport och rörlighet och generaldirektoratet för energi i februari 2010.

(*) Generaldirektören har enligt sin revisionsförklaring uppnått rimlig säkerhet om att de kontrollförfaranden som införts ger nödvändiga garantier för att transaktionerna är korrekta.

A: Generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten ger en rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen när det gäller korrekthet.

B: Generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten ger en delvis rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen när det gäller korrekthet.

C: Generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten ger inte en rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen när det gäller korrekthet.

TABELL MED UPPFÖLJNING AV REKOMMENDATIONER AVSEENDE SAMMANHÅLLNING, ENERGI OCH TRANSPORT

År	Revisionsrättens rekommendation	Vidtagna åtgärder	Kommissionens svar	Revisionsrättens analys
Sammanhållning:				
2009	Kommissionen bör övervaka efterlevnaden av stödvillkoren för EU-finansiering, däribland att EU:s och nationella regler för offentlig upphandling tillämpas korrekt. (se punkt 4.38 i årsrapporten för 2009)	För närvarande utförs revisioner av hur regler för offentlig upphandling tillämpas i en särskild undersökning av Sammanhållningsfonden när det gäller projekt under perioden 2000–2006 och i en undersökning av de operativa programmen under perioden 2007–2013. Kommissionen har också gett ut vägledning och anordnat utbildning för medlemsstaternas förvaltnings- och revisionsmyndigheter (t.ex. seminarier där utbildare får fortbildning och bilaterala utbildningstillfällen för förvaltningsmyndigheter och revisionsmyndigheter). I januari 2011 offentliggjorde kommissionen en grönbok om en modernisering av EU:s politik för offentlig upphandling (KOM(2011) 15 slutlig). Man räknar med att kommissionens utvärdering av EU:s rättsliga ram för offentlig upphandling kommer att avslutas 2011.	Kommissionen anser att denna rekommendation har genomförts genom de olika pågående insatser som revisionsrätten beskrivit. Se kommissionens svar på punkt 4.50, Rekommendation 1. Se också kommissionens svar på punkterna 4.20, 4.21 och 4.29 om tillhandahållande av utbildning och vägledning.	Revisionsrätten anser att rekommendationen har genomförts vad beträffar utbildning och vägledning så länge kommissionen fortsätter sin nuvarande politik. Revisionsrätten kommer att följa upp de specifika åtgärder som anges för offentlig upphandling (se även yttrande nr 4/2011 (!)).
Sammanhållning:				
2008	Kommissionen bör genom sin övervakning garantera att de nationella förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar ändamålsenligt. (se punkt 6.37 a och c i årsrapporten för 2008 och punkt 4.37 c i årsrapporten för 2009)	Med förbehåll för allmänna bestämmelser som anges i strukturfondsförordningarna preciseras stödregler på nationell nivå och ibland på de operativa programmens nivå. Kommissionen har granskat ändringar av sådana regler som medlemsstaterna införde under 2010. År 2010 undersökte kommissionen revisionsmyndigheter med avseende på operativa program 2007–2013 och fortsatte att utföra särskilda revisioner av system och projekt. 2010 års årliga verksamhetsrapporter innehåller en ingående bedömning av respektive operativt program under perioden 2007–2013, vilken främst bygger på den information som finns i de årliga kontrollrapporter som upprättats av revisionsmyndigheterna och det revisionsarbete som utförts av kommissionen.	Kommissionen anser att denna rekommendation har genomförts (se kommissionens svar på punkt 4.50, Rekommendation 2). Se även kommissionens svar på punkterna 4.42, 4.43 och 4.44 om dess granskning av revisionsmyndigheterna. GD Regionalpolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering anser att de korrekt har följt upp alla reservationer som framförts för 2007–2013 års program i sina respektive årliga verksamhetsrapporter.	Revisionsrätten anser att rekommendationen har genomförts så länge kommissionen fortsätter sin nuvarande politik.

År	Revisionsrättens rekommendation	Vidtagna åtgärder	Kommissionens svar	Revisionsrättens analys
Sammanhållning:				
2008	Kommissionen bör uppmana de nationella myndigheterna att strikt tillämpa korrigeringsmekanismerna innan de attesterar utgifterna för kommissionen. (se punkt 6.37 b och d i årsrapporten för 2008 och punkterna 4.37 a och b i årsrapporten för 2009)	Kommissionen har ökat sin användning av den bestämmelse i 2007–2013 års strukturfondsförordningar som innebär att betalningar avbryts eller ställs in när det finns bevis som tyder på betydande brister (eller oriktigheter som ännu inte korrigerats) i en granskningsrapport. Detta är ytterligare ett incitament för medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga korrigerande åtgärder i tid. Kommissionen har också infört ändringar vad beträffar medlemsstaternas rapportering av återvinningar och tillbakadraganden inom programmen 2007–2013 (bilaga XI till kommissionens förordning (EG) nr 1828/2006). Närmare information om avbrutna och inställda betalningar finns i 2010 års årliga verksamhetsrapport för både GD Regionalpolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering.	Kommissionen anser att denna rekommendation har genomförts (se kommissionens svar på punkt 4.50, Rekommendation 2).	Revisionsrätten anser att rekommendationen har genomförts så länge kommissionen fortsätter sin nuvarande politik.

(¹) Yttrande nr 4/2011 över kommissionens grönbok om en modernisering av EU:s politik för offentlig upphandling (EUT C 195, 2.7.2011, s. 1).

UPPFÖLJNING AV SÄRSKILD RAPPORT Nr 1/2006: ANALYS AV ÅTGÄRDER SOM VIDTAGITS SOM SVAR PÅ REVISIONSRÄTTENS REKOMMENDATIONER

Ursprungliga rekommendationer	Samlad bedömning av de åtgärder som vidtagits	Kvarstående eller ytterligare brister	Kommissionens svar
- Kommissionen bör vid behov ge medlemsstaterna lämplig vägledning för att se till att gemenskapsfinansieringen är effektiv, ändamålsenlig och ekonomisk. - Medlemsstaterna bör i samarbete med kommissionen införa förfaranden eller stärka befintliga förfaranden inom de samfinansierade åtgärderna för att identifiera och fokusera på dem som löper störst risk att sluta skolan i förtid.	Dessa rekommendationer har till största delen genomförts, även om det skett flera år efter revisionsrättens rapport. I juni 2011 antog rådet en rekommendation om insatser för att minska antalet elever som slutar skolan i förtid, som syftar till att hjälpa beslutsfattare i medlemsstaterna att förstå fenomenet och faktorer som bidrar till det. Allmän vägledning om strukturfonderna ges också till medlemsstaterna.	De viktigaste korrigerande åtgärder som specifikt är inriktade på avbruten skolgång och som rådet antog först 2011 har ännu inte fått några större effekter.	Mot bakgrund av Europa 2020-strategin lanserade kommissionen i början av 2011 en handlingsplan för att minska antalet elever som lämnar skolan i förtid, däribland ett förslag till rådets rekommendation om insatser för att minska antalet elever som lämnar skolan i förtid (som antogs i juni 2011). Denna rekommendation innehåller riktlinjer för att hjälpa medlemsstaterna att utarbeta omfattande och faktabaserade insatser för att minska antalet elever som slutar skolan i förtid. Arbetet med handlingsplanen inleddes i själva verket redan 2006 genom inrättandet av klustret för tillgång till och social integration inom livslångt lärande och genom antagandet av arbetsprogrammet för detta kluster. Den handlingsplan som kommissionen antog 2011 är baserad på klustrets arbete och på flera jämförande studier av elever som lämnar skolan i förtid i Europa (som utförts mellan 2006 och 2009).
Kommissionen bör kontrollera att medlemsstaternas förvaltningssystem överensstämmer med gemenskapsbestämmelserna och följer principerna för ekonomi, effektivitet och ändamålsenlighet.	Denna rekommendation har ännu inte genomförts. För nästa programperiod räknar kommissionen med att också analysera EU-finansieringens mervärde i sina revisioner.⁽¹⁾	Kommissionen har ännu inte utvidgat sina revisioner till att också omfatta analys av EU-finansieringens mervärde.	Inom ramen för utarbetandet av utkasten till förordningar för nästa programperiod planeras ett större fokus på resultatet, genom att finansieringsmekanismerna i stor utsträckning inriktas på prestationer/resultat snarare än på insatser. En del av kommissionens granskningsresurser kommer därför att behöva inriktas på granskning av resultatet i stället för på granskning av regel efterlevnad och ekonomisk förvaltning.
- Medlemsstaterna bör i samarbete med kommissionen göra en analys av förväntade ekonomiska vinster som bör inbegripa en dokumenterad och utförlig motivering till den finansiering som tilldelas och de områden eller verksamheter som prioriteras och - se till att fördelningen grundar sig på objektiva och relevanta kriterier så att medlemsstatens potentiella inverkan blir så stor som möjligt.	Denna rekommendation har endast genomförts i den bemärkelsen att kommissionen har gjort ett principuttalande. De allmänna bestämmelserna om programplanering och förhandsutvärdering för 2007–2013 behandlar i princip revisionsrättens rekommendation. Frågan togs också upp i samband med översynen av budgeten nyligen. Men i de operativa programmen finns det ännu inte ett tydligt samband mellan de specifika prioriteringarna och målen när det gäller avbruten skolgång och storleken på det anslagna stödet.	Frågan är fortsatt relevant med tanke på nästa budgetram.	De operativa programmen inom ramen för ESF uppvisar ett tydligt samband mellan de bibehållna prioriteringarna, de mål som ska nås, som också har omvandlats till kvantifierade mål på det prioriterade området enligt regelverket, och den finansieringsnivå som krävs för att nå målen.

Ursprungliga rekommendationer	Samlad bedömning av de åtgärder som vidtagits	Kvarstående eller ytterligare brister	Kommissionens svar
— Medlemsstaterna bör i samarbete med kommissionen fastställa rimliga mål varje år för att minska antalet elever som slutar skolan i förtid i syfte att uppnå målen i Lissabonstrategin.	Denna rekommendation har till stor del genomförts. Inom ramen för Europa 2020-strategin, fyra år efter offentliggörandet av den särskilda rapporten, beslutade medlemsstaterna fastställa nationella mål med hänsyn till sin utgångspunkt och rådande nationella omständigheter.	En medlemsstat har inte fastställt sina specifika mål.	Utarbetandet av programperioden efter 2013 var kommissionens första tillfälle att genomföra denna rekommendation. Inom ramen för Europa 2020-strategin är utarbetandet av de nationella målen resultatet av en dialog med Europeiska kommissionen när det gäller att kontrollera förenligheten med EU:s överordnade mål. Varje land antar sina nationella mål i sitt nationella reformprogram som ska läggas fram i april varje år. Alla medlemsstater förutom Förenade kungariket har antagit nationella mål för elever som slutar skolan i förtid i sina nationella reformprogram för 2011, vilka lades fram för kommissionen i april/maj 2011.
— Medlemsstaterna bör i samarbete med kommissionen uppmuntra utbyte av information och bästa arbetsmetoder mellan alla lokala och nationella organisationer som ansvarar för att motverka avbruten skolgång, när lagen så medger.	Denna rekommendation har genomförts. Enligt den öppna samordningsmetoden tillsattes en grupp av experter från medlemsstaterna som var specialiserade på tillgång till och social integration inom utbildning inom arbetsprogrammet "Utbildning 2010", som antogs 2003. Sedan 2006 har gruppen bedrivit peer learning-verksamhet i olika medlemsstater. Kommissionen föreslog nyligen att en ny tematisk arbetsgrupp om avbruten skolgång borde tillsättas.	Den nya tematiska gruppen om avbruten skolgång har ännu inte tillsatts.	Inom ramen för den öppna samordningsmetoden inrättades ett "kluster" med experter från medlemsstaterna som var specialiserade på "tillgång till och social integration inom utbildning" inom arbetsprogrammet för utbildning 2010, som antogs av rådet 2003. Kommissionen kommer att inrätta en expertgrupp på EU-nivå (inom ramen för Europa 2020-strategin). Denna grupp kommer att fortsätta arbetet med det tidigare klustret för "tillgång till och social integration inom livslångt lärande", med fokus på elever som lämnar skolan i förtid och genom vidare utveckling av de befintliga vägledande dokumenten.
— Medlemsstaterna bör i samarbete med kommissionen aktivt främja en innovativ användning av ESF för att motverka avbruten skolgång.	Denna rekommendation har genomförts. Sedan den särskilda rapporten offentliggjordes har medlemsstaterna anordnat konferenser om integrering av ungdomar på arbetsmarknaden, inbegripet avbruten skolgång, där nya modeller har presenterats.	Kommissionen bör fortsätta att uppmuntra åtgärder som främjar en innovativ användning av ESF.	Kommissionen fortsätter sina insatser för att främja en innovativ användning av Europeiska socialfonden.

(¹) Denna inriktning återspeglas i meddelandet Översyn av EU:s budget (KOM(2010) 700) och i den femte rapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning.

UPPFÖLJNING AV SÄRSKILD RAPPORT NR 10/2006: ANALYS AV ÅTGÄRDER SOM VIDTAGITS SOM SVAR PÅ REVISIONSRÄTTENS REKOMMENDATIONER

Ursprungliga rekommendationer (punkterna 119–123 i den särskilda rapporten)	Samlad bedömning av de åtgärder som vidtagits (efterhandsutvärderingar 2000–2006)	Kvarstående eller ytterligare brister (kommande efterhandsutvärderingar 2007–2013)	Kommissionens svar
Rekommendation 1 Efterhandsutvärderingarnas omfattning, förfaranden och tillvägagångssätt behöver ses över inom en snar framtid, innan nästa omgång kontrakt som skall efterhandsutvärderas upprättas.	Båda generaldirektoraten har övergått från ett tillvägagångssätt där medlemsstaterna analyseras till en metod baserad på väsentliga tematiska områden för att bättre fokusera på strategiska frågor i en union med 27 medlemsstater. När det gäller GD Sysselsättning sammanfattas analyser via centrala utvärderingsfrågor.	GD Regionalpolitikens analys bör sammanfattas i frågor av strategiskt intresse för intressenterna. Energi bör tas med som tema. Målen för Europa 2020-strategien bör beaktas.	Efterhandsutvärderingen för perioden 2000–2006 innehåller en sammanfattande rapport med de viktigaste slutsatserna från de många utvärderingar som gjorts inom ramen för efterhandsutvärderingen. Vid en framtida efterhandsutvärdering kommer de viktigaste inslagen under den nuvarande programperioden att beaktas. GD Regionalpolitik erinrar om att Europa 2020-strategin inte antogs förrän 2010, det vill säga flera år efter att de aktuella programmen hade antagits av kommissionen. Frågan om förnybar energi har tagits upp i en aktuell studie av GD Regionalpolitik.
Rekommendation 2 För att förbättra utvärderingsprocessen behöver kommissionen införa bättre kvalitetskontrollförfaranden och tillämpa dem på ett ändamålsenligt sätt. Dessa förfaranden bör garantera a) att relevanta och tillförlitliga uppgifter samlas in regelbundet och finns tillgängliga på varje stadium av utvärderingsprocessen, b) att uppdragsbeskrivningen är adekvat och gör det möjligt för avtalsparterna att tillämpa lämpliga metoder, c) att tillräckliga resurser och tillräcklig tid anslås för utvärderingsprocessen, d) att kommissionen utför korrekt övervakning och uppföljning för att säkerställa den övergripande kvaliteten på processen.	En rad åtgärder riktade till enheter som utför efterhandsutvärderingar har vidtagits. Båda generaldirektoraten har inkluderat centrala utvärderingsöverväganden i uppdragsbeskrivningen för 2000–2006. Båda generaldirektoraten har anslagit lämpliga resurser till efterhandsutvärdering. Båda generaldirektoraten har förbättrat kvalitetskontrollen genom att utfärda riktlinjer, anslå mer resurser, inrätta paneler med oberoende experter och hålla regelbundna styrgruppsmöten.	Det krävs ytterligare ansträngningar för att förbättra tillgången till och relevansen och tillförlitligheten hos information om projektresultat.	a) GD Regionalpolitik instämmer i bedömningen. Uppgiftsrelaterade förbättringar har redan genomförts under programperioden 2007–2013; medlemsstaterna ska delge deltagarna uppgifter från en förteckning över harmoniserade egenskaper (t.ex. sysselsättningsstatus, missgynnade grupper, utbildning).

Ursprungliga rekommendationer (punkterna 119–123 i den särskilda rapporten)	Samlad bedömning av de åtgärder som vidtagits (efterhandsutvärderingar 2000–2006)	Kvarstående eller ytterligare brister (kommande efterhandsutvärderingar 2007–2013)	Kommissionens svar
Rekommendation 3 Man behöver ägna särskild uppmärksamhet åt valet av lämpliga tekniker för bedömning och mätning av den ekonomiska effekten.	GD Regionalpolitik har använt två makroekonomiska modeller och har infört kontrafaktisk analys som metod för effektutvärdering ⁽¹⁾.	Det nuvarande tillvägagångssättet att använda makroekonomiska modeller som grundar sig på BNP-tillväxt för att mäta hur framgångsrik sammanhållningspolitiken är bör kompletteras med användning av sociala indikatorer och miljöindikatorer. GD Regionalpolitik bör öka sin användning av kontrafaktisk analys och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering bör införa den. Kommissionen bör uppmuntra medlemsstaterna att använda den.	GD Regionalpolitik håller med om att makroekonomiska modeller kommer att fortsätta att spela en viktig roll för förståelsen av sammanhållningspolitikens effekter. GD Regionalpolitik undersöker vilka modeller som bäst passar dess olika politiska mål. GD Regionalpolitik samtycker till en utökad användning av kontrafaktiska analyser. GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering vidtar kontinuerliga insatser i fråga om kontrafaktiska analyser (se svaret på punkt 4.56).
Rekommendation 4 Större eftertryck behöver läggas på att koppla samman efterhandsutvärderingar och tematiska studier, och att garantera att resultaten stämmer överens med varandra.	Se rekommendation 1.	Se rekommendation 1.	
Rekommendation 5 Ett antal rekommendationer kan ges för framtida bedömningar av i synnerhet mål 1-regioner, nämligen följande: a) Särskild vikt bör läggas vid att bedöma anledningarna till varför den privata sektorns bidrag till strukturfondsprojekt skiljer sig markant åt mellan de olika medlemsstaterna. b) En annan viktig fråga att utforska är om det ska ske ett skifte i framtiden från stöd i form av bidrag till finansiell ingenjörskonst vilka kan visa sig vara mer hållbara och effektiva i det långa loppet. c) Större uppmärksamhet bör riktas på fastställande av enhetskostnader och riktmärken för olika typer av projekt.	Frågan rör främst regionalpolitik. GD Regionalpolitik har gjort en bedömning av strukturfondernas effekter på den privata sektorns utgifter, men den begränsades till investeringar i forskning och utveckling. Under perioden 2007–2013 lades tonvikt vid finansieringslösningar på områdena riskkapital, lån och räntesubventioner och stadsförnyelse. GD Regionalpolitik har upprättat en databas över infrastrukturenhetskostnader men den används ännu inte.	GD Regionalpolitik bör fortsätta undersöka hur investeringar från den privata sektorn kan stimuleras. Kommissionen bör fortsätta att utforska potentialen för att tillhandahålla finansiering via andra instrument än bidrag. GD Regionalpolitik bör färdigställa databasen över enhetskostnader. GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering bör uppmuntra medlemsstaterna att upprätta databaser över enhetskostnader och särdrag för utbildningsprojekt.	a) De tillgängliga empiriska beläggen för effekterna av stödet till företag, inom och utanför kommissionen, är fortfarande knappa. GD Regionalpolitik kommer att fortsätta sina ansträngningar att lägga fram fler sådana belägg. b) GD Regionalpolitik kommer att fullfölja sina insatser för att lägga fram fler belägg (se svaret på ovanstående punkt). c) Efterhandsutvärderingen för perioden 2000–2006 av sammanhållningsfonden kommer att utöka den nuvarande databasen med ett avsevärt antal projekt.

Ursprungliga rekommendationer (punkterna 119–123 i den särskilda rapporten)	Samlad bedömning av de åtgärder som vidtagits (efterhandsutvärderingar 2000–2006)	Kvarstående eller ytterligare brister (kommande efterhandsutvärderingar 2007–2013)	Kommissionens svar
d) Ytterligare vikt behöver också läggas vid ansöknings- och godkännandeprocessen för projekten i enlighet med vad utvärderarna påpekade. e) Större vikt bör läggas vid interna utvärderingar av de berörda ministerierna eller regionala myndigheterna i framtida bedömningar.	GD Regionalpolitik har beställt ett arbetsprogram ("Workpackage") om förvaltnings- och genomförandesystem som det avser att beakta vid utformningen av den period som börjar 2014. Trots att halvtidsutvärderingar var obligatoriska, var medlemsstaternas utvärderingar främst inriktade på regelefterlevnad och inte på output och utfall.	Kommissionen bör kräva av medlemsstaterna att de gör resultatinriktade interna utvärderingar och för det ändamålet främja utbyte av god praxis.	<i>e) Under den nuvarande programperioden har den obligatoriska halvårsutvärderingen ersatts av en behovsorienterad process med pågående utvärderingar. Ett liknande tillvägagångssätt planeras för den kommande perioden efter 2013. Se kommissionens svar på punkt 4.55.</i>

(¹) Kontrafaktisk analys är en jämförelse mellan vad som faktiskt hände och vad som skulle ha hänt utan interventionen.

UPPFÖLJNING AV SÄRSKILD RAPPORT NR 7/2009: ANALYS AV ÅTGÄRDER SOM VIDTAGITS SOM SVAR PÅ REVISIONSRÄTTENS REKOMMENDATIONER

Ursprungliga rekommendationer	Samlad bedömning av de åtgärder som vidtagits	Kvarstående eller ytterligare brister	Kommissionens svar
Rekommendation 1 För att vinna auktoritet som programförvaltare bör kommissionen anpassa sina resurser och de rättsliga och finansiella instrumenten specifikt för utveckling och förvaltning av industriprogram: a) Mängden personal och personalens sakkunskap bör motsvara uppgiften som programförvaltare. b) Det bör upprättas en lämplig ram för samarbetet mellan EU och ESA. c) Kommissionen bör se till att den har finansiella instrument för att finansiera infrastruktur (på annat sätt än genom bidrag) och åta sig att bära de årliga kostnaderna för drift och utbyte av denna infrastruktur över lång tid; d) Styrningen av programmet bör vara sådan att programförvaltaren kan utföra sina uppgifter på ett sammanhängande sätt (fastställa förväntningar, bevilja befogenheter och kontrollera resultat).	Denna rekommendation har genomförts delvis. a) Den personal som arbetar med GNSS-program vid kommissionen har ökat från 13 personer 2007 till 75 i mars 2010. Nästa utmaning blir att garantera personalkontinuitet efter 2013. b) Kommissionen har undertecknat Egnos- och Galileo-delegeringsavtal med ESA, vilka löper ut vid utgången av 2015. c) Kommissionen har uppskattat projektkostnaderna på medellång och lång sikt men källorna till den nödvändiga finansieringen har inte tryggats. På grundval av kommissionens siffror konstaterar revisionsrätten att dessa projektkostnader skulle kunna uppgå till 20,4 miljarder euro fram till 2030 och att framtida kommersiella intäkter förväntas täcka mindre än 10 % av de uppskattade årliga driftkostnaderna. d) De delegeringsavtal och projektförvaltningsplaner som har ingåtts respektive upprättats utgör en grund på vilken programförvaltaren kan utföra sina uppgifter.	Det finns ett antal beslut som är viktiga för programmets framgång men som ännu inte har fattats (närmare bestämt en tydlig definition av strategiska och operativa mål samt generella modeller för programfinansiering och kostnadsfördelning).	Europeiska kommissionen ansvarar för förvaltningen av GNSS-programmen och har antagit de nödvändiga rättsliga och tekniska ramarna för dess genomförande, med beaktande av revisionsrättens rekommendationer. Inom ramen för utarbetandet av den nya fleråriga budgetramen kommer kommissionen att lägga fram ett nytt lagstiftningsförslag för fortsatt genomförande av Galileo- och Egnosprogrammen. Detta förslag kommer bland annat att omfatta en ram för programmets förvaltning och en ny bedömning av de nödvändiga budgetresurserna. Såväl rådets (transport) slutsatser från mars 2011 som Europaparlamentets resolution från juni 2011 stöder programmets finansiering ur EU-budgeten. En extrapolering av programmets budget, utan kunskap om det framtida offentliga finansieringsstödet, ger inte en tillräckligt övergripande bild för att slutsatser om de totala finansiella nettokostnaderna ska kunna dras.

Ursprungliga rekommendationer	Samlad bedömning av de åtgärder som vidtagits	Kvarstående eller ytterligare brister	Kommissionens svar
Rekommendation 2 Kommissionen bör snarast förtydliga programmets politiska mål och översätta dem till strategiska och operativa mål som ger Galileo en stabil färdplan från och med nu tills en fullständig installation har genomförts. Till exempel: a) Hur bör Galileo positioneras som kommersiellt system? Ska det nå nollresultat i finansiellt avseende, eller kommer det att kräva fortsatt stöd från den offentliga sektorn? Handlar det om att maximera intäkterna, eller om att maximera den makroekonomiska nyttan och förse hela Galileos värdekedja med tjänster och varor som genereras av dess tillämpningar?	Denna rekommendation har inte genomförts. Kommissionen har bitt medlemsstaterna att förtydliga programmets politiska mål (särskilt Galileos offentliga tjänst [Public Regulated Services] och tjänsterna för livskritiska syften) så att de kan översättas till slutgiltiga strategiska och operativa mål. Man har dock ännu inte hittat en gemensam ståndpunkt, vilket försenar viktiga beslut om detaljplaneringen av programmet.	Programmets politiska mål bör snarast förtydligas och översättas till strategiska och operativa mål.	Kommissionen anser att de övergripande politiska och strategiska målen för Galileoprogrammet har klargjorts genom förordning (EG) nr 683/2008 ⁽¹⁾. Operativa mål, som exempelvis en offentligt reglerad tjänst, en tjänst för skydd av människoliv, en sök- och räddningstjänst och en kommersiell tjänst, håller för närvarande på att utarbetas och kommer att antas under 2011 och 2012.
Rekommendation 4 Kommissionen bör se till att följande aspekter behandlas: a) Analysera, konsolidera och validera relevanta och stabila användarkrav. b) Skapa lämpliga förutsättningar (såsom nödvändig ram för lagstiftning och bestämmelser).	Denna rekommendation har genomförts delvis. a) Eftersom användarbehoven (det vill säga Galileos offentliga tjänst [Public Regulated Services], tjänster för livskritiska syften och lokaliserings- och räddningstjänster) ännu inte har fastställts, har kommissionen ännu inte meddelat ESA dem så att utformningskraven (Mission Design Requirements) kan fastställas. b) Förordningen om Galileos offentliga tjänst (Public Regulated Services) diskuteras för närvarande i Europaparlamentet.	För att tekniska tester ska bli möjliga måste de slutgiltiga specifikationerna för Galileos tjänster fastställas. Den rättsliga ramen bör kompletteras, bland annat med en policy för skadeståndsansvar.	Inom ramen för utarbetandet av den nya fleråriga budgetramen kommer kommissionen att lägga fram ett nytt lagstiftningsförslag för fortsatt genomförande av Galileo- och Egnosprogrammen. Detta förslag kommer bland annat att omfatta en ram för programmets förvaltning och en ny bedömning av de nödvändiga budgetresurserna. Detaljerade bestämmelser håller för närvarande på att utarbetas och kommer att antas i slutet av 2011 och 2012.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 683/2008 av den 9 juli 2008 om det fortsatta genomförandet av de europeiska satellitnavigeringsprogrammen (Egnos och Galileo).

KAPITEL 5

Bistånd till tredjeland, utvecklingssamarbete och utvidgning

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	<i>Punkt</i>
Inledning	5.1–5.12
Särskilda kännetecken för verksamhetsområdet	5.2–5.11
EuropeAid	5.4–5.6
Generaldirektoratet för yttre förbindelser	5.7–5.8
Generaldirektoratet för utvidgning	5.9–5.10
Generaldirektoratet för humanitärt bistånd	5.11
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	5.12
Transaktionernas korrekthet	5.13–5.16
Systemens ändamålsenlighet	5.17–5.30
Generaldirektoratet för utvidgning	5.18–5.29
Generaldirektoratet för humanitärt bistånd	5.30
Tillförlitligheten i kommissionens skriftliga uttalanden	5.31–5.34
Slutsatser och rekommendationer	5.35–5.37
Uppföljning av särskild rapport nr 9/2008 om EU-stödets ändamålsenlighet på området för frihet, säkerhet och rättvisa i Vitryssland, Moldavien och Ukraina	5.38–5.53
Inledning	5.38–5.41
Uppföljning av rekommendationer	5.42–5.51
Slutsatser	5.52–5.53
Uppföljning av särskild rapport nr 10/2008 om EG:s utvecklingsbistånd till hälso- och sjukvård i Afrika söder om Sahara	5.54–5.67
Inledning	5.54–5.57
Uppföljning av rekommendationerna	5.58–5.67
Rekommendationer om tilldelningen och prioriteringen av resurser	5.58–5.61
Rekommendationer om förvaltningen av instrumenten och deras ändamålsenlighet	5.62–5.65
Slutsatser	5.66–5.67

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

INLEDNING

5.1 I detta kapitel redovisas revisionsrättens särskilda bedömning av verksamhetsområdet bistånd till tredjeland, utvecklingssamarbete och utvidgning som innefattar politikområdena 19 – Yttre förbindelser, 21 – Utvecklingssamarbete och förbindelser med AVS-länderna ⁽¹⁾, 22 – Utvidgning och 23 – Humanitärt bistånd. Nyckelinformation om vilka verksamheter som har granskats och om hur stora utgifterna har varit under 2010 finns i **tabell 5.1**. I kapitlet redovisas även kommissionens svar på rekommendationerna i två särskilda rapporter.

Särskilda kännetecken för verksamhetsområdet

5.2 Utgifterna för yttre förbindelser och utvecklingssamarbete verkställdes 2010 av byrån för samarbete EuropeAid (EuropeAid) ⁽²⁾ och generaldirektoratet för yttre förbindelser (GD Yttre förbindelser) ⁽³⁾. Utgifterna för utvidgning verkställdes av generaldirektoratet för utvidgning (GD Utvidgning), och det humanitära biståndet, inbegripet livsmedelsbistånd, verkställdes av generaldirektoratet för humanitärt bistånd (GD Humanitärt bistånd).

5.3 Merparten av de utgifter som förvaltas av de fyra generaldirektoraten genomförs på grundval av förhandsfinansieringar, som bara måste uppfylla ett begränsat antal villkor, medan mellanliggande betalningar och slutbetalningar görs på villkor att samtliga utgifter som faktiskt har uppkommit för projektet redovisas och godkänns, och de medför därför i allmänhet en större risk än förhandsfinansieringen.

EuropeAid

5.4 Följande utgifter verkställs av EuropeAid:

- a) Utvecklingsbistånd till och ekonomiskt samarbete med länder i Asien, Latinamerika och AVS-länderna.
- b) Europeiska grannskapspolitiken, inbegripet det strategiska partnerskapet med Ryssland.
- c) Tematiska program som innefattar livsmedelstrygghet, icke-statliga aktörer och lokala myndigheter, miljö, hälsa och utbildning, demokrati och mänskliga rättigheter.

⁽¹⁾ Bistånd från Europeiska utvecklingsfonden tas upp separat eftersom det inte finansieras genom den allmänna budgeten.

⁽²⁾ Den 1 januari 2011 slogs EuropeAid och generaldirektoratet för utveckling ihop och fick det nya namnet generaldirektoratet för utveckling och samarbete – EuropeAid (GD Utveckling och samarbete – EuropeAid).

⁽³⁾ Den 1 januari 2011 upphörde GD Yttre förbindelser att existera och införlivades till stor del i Europeiska utrikestjänsten. Dessutom inrättades en ny avdelning för förvaltningen av utrikespolitiska instrument (FPI).

Tabell 5.1 – Bistånd till tredjeland, utvecklingssamarbete och utvidgning – nyckelinformation 2010

(miljoner euro)

Avdelning i budgeten	Politikområde	Beskrivning	Betalningar	Budgetförvaltnings metod
19	Yttre förbindelser	Administrativa utgifter	443	Direkt central
		Samarbete med tredjeländer på områdena migration och asyl	50	Direkt central
		Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik	256	Indirekt central/gemensam
		Europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDHR)	152	Direkt central
		Förbindelser och samarbete med industrialiserade icke-medlemsstater	20	Direkt central
		Krishantering och globala säkerhetshot	242	Direkt central
		Europeisk grannskapspolitik och förbindelser med Ryssland	1 520	Direkt central/decentraliserad
		Förbindelser med Latinamerika	287	Direkt central/decentraliserad
		Förbindelser med Asien, Centralasien och länder i Mellanöstern	678	Direkt central/decentraliserad/gemensam
		Politisk strategi och samordning	35	Direkt central
		3 683		
21	Utvecklings-samarbete och förbindelser med AVS-stater	Administrativa utgifter	386	Direkt central
		Livsmedelstrygghet	537	Direkt central
		Icke-statliga aktörers roll i biståndspolitiken	250	Direkt central
		Miljö och hållbar förvaltning av naturresurser, däribland energi	105	Direkt central
		Mänsklig och social utveckling	131	Direkt central/gemensam
		Geografiskt samarbete med länderna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS)	254	Direkt central/decentraliserad/gemensam
		Åtgärder inom utvecklingssamarbetet samt tillfälliga program	29	Direkt central
		Politisk strategi och samordning	16	Direkt central
				1 708
22	Utvidgning	Administrativa utgifter	91	Direkt central
		Utvidgningsprocess och utvidgningsstrategi	1 005	Direkt central/indirekt central/decentraliserad
		Ekonomiskt stöd efter anslutningen	22	Direkt central/decentraliserad
		Informations- och kommunikationsstrategi	12	Direkt central
				1 130
23	Humanitärt bistånd	Administrativa utgifter	29	Direkt central
		Humanitärt bistånd	942	Direkt central/gemensam
				971
Totala administrativa utgifter ⁽¹⁾		949		
Totala driftsutgifter		6 543		
varav — förskott		4 067		
— mellanliggande betalningar/slutbetalningar		2 476		
Totala betalningar för året		7 492		
Totala åtaganden för året		8 126		

⁽¹⁾ Revisionen av administrativa utgifter redovisas i kapitel 7.

Källa: Europeiska unionens årsredovisning för 2010.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

5.5 Merparten av utgifterna förvaltas direkt centralt av kommissionens avdelningar, antingen från huvudkontoret eller vid EU-delegationerna i de berörda tredjeländerna. För bistånd som ges via internationella organisationer tillämpas gemensam förvaltning.

5.6 Utvecklingsprojekten är utspridda på mer än 150 länder, och de verkställande organen varierar kraftigt både i fråga om storlek och erfarenhet. För att vara berättigade till EU-stöd måste projekten följa komplexa regler om bland annat förfaranden för upphandling och tilldelning av kontrakt.

Generaldirektoratet för yttre förbindelser

5.7 De utgifter som förvaltas av GD Yttre förbindelser går i första hand till åtgärder som genomförs inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp), stabilitetsinstrumentet och instrumentet för samarbete med industriländer. De viktigaste målen är att bevara freden, förebygga konflikter, stärka den internationella säkerheten och främja EU:s intressen gentemot de viktigaste industri- och höginkomstländerna när det gäller utrikespolitik, ekonomisk integration och globala frågor. GD Yttre förbindelser förvaltar även andra driftsutgifter som gäller politisk strategi och samordning inom politikområdet yttre förbindelser.

5.8 När det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken går utgifterna främst till genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken genom civila uppdrag som utförs i olika länder och territorier där den politiska risken ofta är hög och läget instabilt.

GENERALDIREKTORATET FÖR UTVIDGNING

5.9 GD Utvidgning förvaltar utgifter som hänger samman med strategin och processen för utvidgning, huvudsakligen inom ramen för instrumentet för föranslutningsstöd, Phareprogrammet, inbegripet stöd efter anslutningen, Cards⁽⁴⁾, och ekonomiskt föranslutningsstöd till Turkiet.

5.10 En betydande del av utgifterna verkställs på grundval av betalningar som görs direkt till de nationella myndigheterna i mottagarländerna (decentraliserad förvaltning). Som regel görs den första överföringen av medel när finansieringsöversenskommelserna avseende de aktuella nationella programmen undertecknas. Ett villkor för utbetalning av senare delbetalningar är att en lägesrapport godkänns där det anges att en viss procentandel av de medel som tidigare överförts redan har betalats.

⁽⁴⁾ Phare var det viktigaste finansiella instrumentet inom strategin inför anslutningen av länder i Central- och Östeuropa. Cardsprogrammet ger gemenskapsstöd till återuppbyggnad, utveckling och stabilisering i länderna på Balkan.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

**GENERALDIREKTORATET FÖR HUMANITÄRT
BISTÅND**

5.11 GD Humanitärt bistånd ansvarar för genomförandet av EU:s humanitära bistånd ⁽⁵⁾ som det förvaltar från huvudkontoret. Cirka hälften av de anslag för vilka åtaganden har ingåtts går till icke-statliga organisationer (direkt centraliserad förvaltning), och andra hälften går till FN eller andra internationella organisationer (gemensam förvaltning). Finansieringsavtal ingås endast med icke-statliga organisationer som har undertecknat ramavtalet om partnerskap eller FN-organisationer som har undertecknat det finansiella och administrativa ramavtalet. Sedan 2010 ansvarar GD Humanitärt bistånd även för Europeiska civilskyddet ⁽⁶⁾ och har tagit över genomförandet av dessa utgifter från GD Miljö.

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

5.12 Revisionsrättens övergripande revisionsmetod beskrivs i **del 2 av bilaga 1.1**. När det gäller revisionen av verksamhetsområdet bistånd till tredjeland, utvecklingssamarbete och utvidgning bör särskilt följande noteras:

- a) Revisionsrätten granskade ett urval av 165 betalningar, bestående av 75 förhandsfinansieringar och 90 mellanliggande betalningar och slutbetalningar.
- b) Revisionsrätten bedömde systemen för övervakning och kontroll vid EuropeAid, huvudkontoret för GD Utvidgning och EU-delegationerna, bland annat följande:
 - i) Förhandskontroller.
 - ii) Uppföljning och övervakning.
 - iii) Externa revisioner och förfaranden för avslutande av räkenskaperna ⁽⁷⁾.
 - iv) Intern revision.
- c) Granskningen av kommissionens skriftliga uttalanden innefattade de årliga verksamhetsrapporterna från EuropeAid och GD Utvidgning.

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 1257/96 (EGT L 163, 2.7.1996, s. 1).

⁽⁶⁾ Syftet är att stödja medlemsstaternas, Eftaländernas, kandidatländer och tredjeländers insatser när det gäller svarsåtgärder, beredskap och förebyggande åtgärder vid naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människan, terroristhandlingar och tekniska och radiologiska olyckor eller miljöolyckor.

⁽⁷⁾ I förfarandet för avslutande av räkenskaperna ingår uppföljning av korrigerande åtgärder och efterhandskontroller.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

TRANSAKTIONERNAS KORREKTHET

5.13 I **bilaga 5.1** sammanfattas resultatet av transaktionsgranskningen. Vid granskningen av transaktionerna i urvalet konstaterade revisionsrätten att 23 % av transaktionerna innehöll fel. Revisionsrätten uppskattar den mest sannolika felprocenten till 1,7 % ⁽⁸⁾. Alla kvantifierbara fel hittades i mellanliggande betalningar och slutbetalningar. Revisionsrätten konstaterade även en hög frekvens av icke kvantifierbara fel.

5.14 Merparten av de kvantifierbara felen gäller följande: stödberättigande utgifter som uppkommit utanför den stödberättigande perioden, icke stödberättigande utgifter som angetts i ersättningsanspråket för projektet, utgifter som inte styrks av lämpliga underlag och betalningar som kommissionen gjort och som inte var planerade i de aktuella kontrakten. Exempel på fel finns nedan (se exempel 5.1).

Exempel 5.1

Bygg- och anläggningsarbeten som gjorts utanför genomförandeperioden (Serbien)

En av de granskade transaktionerna var en mellanliggande betalning inom ett bygg- och anläggningskontrakt som gällde upprustning och utbyggnad av ett vattenreningsverk. Den operativa tidsfristen för när arbetena skulle vara klara var fastställd till den 5 mars 2009. De bygg- och anläggningsarbeten som gällde den granskade betalningen utfördes dock utanför den genomförandeperiod som angavs i kontraktet och under en annan period än den som angavs i utgiftsintyget. Betalningen på mer än 800 000 euro bedöms därför vara icke stödberättigande.

Mellanliggande betalningar som var större än vad som förutsetts i kontraktet

Enligt de särskilda villkoren i ett kontrakt om tekniskt stöd på byggarbetsplatsen i Ukraina får de mellanliggande betalningarna inte överstiga 90 % av kontraktets totala värde. Kommissionen gjorde mellanliggande betalningar på upp till 96 % av det belopp som hade fastställts i kontraktet, vilket ledde till en för stor betalning på 309 478 euro.

5.13 Kommissionen välkomnar revisionsrättens slutsats att transaktionerna för verksamhetsområdet Bistånd till tredjeländ, utveckling och utvidgning 2010 inte innehöll några väsentliga fel.

Exempel 5.1

Bygg- och anläggningsarbeten som gjorts utanför den stödberättigande perioden (Serbien)

Vid bygg- och anläggningsarbeten där ingenjören i slutet av avtalsfristen anser att arbetena inte har utförts eller inte uppfyller de begärda specifikationerna har arbetsgivaren rätt att begära att arbetena ska slutföras.

I detta specifika fall innehöll kommissionen utestående fordringar tills arbetena uppfyllde de standarder som begärts i avtalet.

Mellanliggande betalningar som var större än vad som förutsetts i kontraktet

Kommissionen godtog att ett räknefel hade gjorts. Denna betalning – som innebar att förskottet blev 96 procent i stället för den korrekta maximala andelen 90 procent – skulle inte ha några kvarstående finansiella konsekvenser på EU-budgeten eftersom betalningen skulle minskas med ett proportionellt belopp vid slutbetalning eller ett betalningskrav skulle inledas (med stöd av bankens finansiella säkerhet). Exemplet avspeglar den fleråriga funktionen hos kommissionens kontrollarkitektur.

⁽⁸⁾ Revisionsrätten beräknar det uppskattade felet utifrån ett representativt statistiskt urval. Den angivna siffran är den bästa uppskattningen (den mest sannolika felprocenten). Det betyder att revisionsrätten bedömer att felprocenten i populationen med 95 procents säkerhet ligger mellan 0,1 % och 3,3 % (den lägsta respektive den högsta sannolika felprocenten).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

5.15 Merparten av de icke kvantifierbara felen som konstaterades gällde fel i upphandlingsförfarandena och förlängningar av kontrakt av kommissionen, vilka upptäcktes i 14 ⁽⁹⁾ av de 53 betalningar som ingick i ett anbudsförfarande.

5.16 En tredjedel av de kvantifierbara fel som konstaterades gällde mellanliggande betalningar som kan korrigeras vid senare kontroller under interkontrollprocessen. Två tredjedelar av felen upptäcktes i slutbetalningar, som kommissionen inte hade upptäckt vid sina kontroller. Ett exempel på ett sådant fel finns nedan (se exempel 5.2).

Exempel 5.2

Fel i en slutbetalning som inte upptäcktes vid kommissionens kontroller

En slutbetalning till ett projekt som gav stöd till familjer på landsbygden som producerade och marknadsförde ekologiska cashewnötter i Nicaragua innehöll flera typer av fel som gällde de redovisade utgifterna: belopp som redovisades i slutrapporten hade inte dokumenterats i bokföringen, det saknades fakturor och betalningsbevis, upphandlingsregler följdes inte och det saknades ursprungsintyg. På grundval av de konstaterade felen bedömdes 157 629,89 euro eller 21,7 % av de totala projektkostnaderna vara icke stödberättigande. Inget av dessa fel upptäcktes av kommissionen när slutbetalningen skulle göras.

KOMMISSIONENS SVAR

5.16 Kommissionen anser att detektions- och korrigeringsåtgärder som vidtagits före slutbetalningar (t.ex. inlämning av rapporter, externa revisioner, utgiftsverifikationer och transaktionskontroller som utförts av kommissionens personal) är effektiva. Dessutom kan potentiella oegentligheter fortfarande rättas till i efterhand genom revisioner och betalningskrav i efterskott. Det är dock inte realistiskt att tro att kontroller kan minska risken för finansiella fel till noll.

Exempel 5.2

Fel i en slutbetalning som inte upptäcktes vid kommissionens kontroller

I det exempel som ges hade EuropeAids planerade kontroller ännu inte slutförts. Avtalet i fråga hade redan öronmärkts för en ytterligare efterhandsrevision (utöver revisorernas obligatoriska utgiftsverifikation) i revisionsplanen 2010 baserat på delegationens egen riskbedömning (2009). Denna revision (som visade att 0,28 miljoner euro av utgifterna var icke stödberättigande) hade ännu inte slutförts vid tidpunkten för revisionsrättens besök (vid vilket det visades att 0,16 miljoner euro inte var stödberättigande). Ett återkravsförfarande har redan inletts av delegationen baserat på såväl dess egen revision som på revisionsrättens besök. Detta exempel visar både EU-kontrollernas betydande täckning (med tanke på att detta projekt på 0,7 miljoner euro tog emot tre uppsättningar revisorer under 2009/10) och effektiviteten hos EuropeAids obligatoriska revisionsmetodik inklusive den årliga riskbedömningen.

SYSTEMENS ÄNDAMÅLSENLIGHET

5.17 I **bilaga 5.2** sammanfattas resultatet av systemgranskningen vid EuropeAid och GD Utvidgning. Revisionsrätten konstaterade att systemen vid båda generaldirektoraten var delvis ändamålsenliga när det gällde att garantera att transaktionerna var korrekta. Närmare uppgifter om resultatet av bedömningen av EuropeAids system finns i revisionsrättens årsrapport om åttonde, nionde och tionde Europeiska utvecklingsfonden (rapporten om EUF).

5.17 Kommissionen välkomnar slutsatsen i revisionsrättens årsrapport om åttonde, nionde och tionde Europeiska utvecklingsfonden (rapporten om EUF), att EuropeAids kontrollmiljö var effektiv (punkt 30).

⁽⁹⁾ En av de upphandlingar där det förekom fel genomfördes av den före detta Europeiska byrån för återuppbyggnad.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

*Generaldirektoratet för utvidgning***Förhandskontroller**

5.18 Generaldirektoratet tog positiva initiativ under 2010 för att förbättra internkontrollförfarandena. Det gick dock ännu inte att bekräfta en reell förbättring av internkontrollförfarandena, som bedöms vara delvis ändamålsenliga.

5.19 År 2009 tog GD Utvidgning fram en omfattande "internkontrollstrategi", och 2010 utarbetade det nya ⁽¹⁰⁾ och omarbetade ⁽¹¹⁾ förfaranden.

5.20 Kommissionens vägledning om tillämpningen av attesteringskriterierna som leder till att förvaltningen delegeras till nationella myndigheter är inte tillräckligt detaljerad (t.ex. de riktmärken som ska uppfyllas innan man avskaffar förhandskontroller eller villkor enligt vilka delegering av förvaltningsbefogenheter kan dras in).

5.21 Granskningen av betalningar vid huvudkontoret och delegationerna fortsätter att visa på brister i verifieringskedjan i de kontroller som kommissionen genomför för att godkänna de underliggande utgifterna (se exempel 5.1 – Serbien).

5.22 I sju ⁽¹²⁾ av de 17 transaktioner som granskades inom ramen för upphandlingsförfarandet konstaterades fel i anbudsstadiet (t.ex. olämplig definition eller tillämpning av urvalskriterier och fel typ av upphandling) eller i senare ändringar av kontrakt (t.ex. oriktiga förhandlade förfaranden efter tidsfristen för genomförandet).

5.18 Kommissionen godtog de synpunkter revisionsrätten lämnade i sin årsrapport 2009 och antog snabbt en uppsättning åtgärder och anvisningar. Dessa åtgärder började tillämpas 2010 och beräknas få sin fulla effekt 2011.

5.20 Kriterierna för att delegera förvaltningsbefogenheter till nationella myndigheter (och omvänt att upphäva delegeringen) beskrivs i förordning (EG) nr 718/2007 om tillämpning av IPA-förordningen.

Ytterligare villkor (eller riktmärken) för detta kan överenskommas med mottagarlandet och dessa kan inkluderas i de finansieringsöverenskommelser som undertecknas under en decentraliserad förvaltning.

5.21 Idoga ansträngningar fortsätter göras för att undanröja eventuella brister som i kontrollen av betalningstransaktioner som revisionsrätten har påpekat.

⁽¹⁰⁾ Årliga tillförlitlighetsstrategier som fastställs och utformas av de vidaredelegerade utanordnarna (direktörer vid huvudkontor och delegationschefer) och en strategi för efterhandskontroller av centralt förvaltrade kontrakt.

⁽¹¹⁾ Riktlinjer för attestering som leder till att förvaltningen delegeras till decentraliserade myndigheter, checklistor för "korrekt attestering" av betalningar och slutredovisningar samt metod för avslutande av räkenskaper.

⁽¹²⁾ En av de upphandlingar där det förekom fel genomfördes av den före detta Europeiska byrån för återuppbyggnad.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Uppföljning och övervakning

5.23 Den uppföljning och övervakning som GD Utvidgning gör bedöms vara ändamålsenlig.

5.24 År 2010 fortsatte GD Utvidgning att utveckla ett nytt förvaltningsinformationssystem. Revisionsrätten konstaterade att kvaliteten på de uppgifter som fördes in i informations-systemen (Cris och i-Perseus) ⁽¹³⁾, som ska användas av det nya förvaltningsinformationssystemet, inte är tillräckligt säkerställd. Detta bekräftades av de inkodningsfel som upptäcktes under revisionsrättens transaktionsgranskning.

5.25 GD Utvidgning har utfärdat riktlinjer för delegationernas besök på plats hos projekt. Det har dock inte kompletterats dessa med ett verktyg som gör det lättare att sammanställa resultatet av besöken när det gäller frågor om laglighet och korrekthet.

5.26 Vid decentraliserad förvaltning granskar GD Utvidgning de nationella systemens ändamålsenlighet och övervakar att alla krav för att behålla attesteringen är uppfyllda. Vid huvudkontorets systemgranskningar granskas endast utformningen på de nationella systemen, bland annat internkontrollsystemen, medan delegationen på plats ansvarar för att se till att systemet fungerar. Detta arbete kan bli bättre genom systematiska kontroller på plats av delegationerna.

Externa revisioner och förfarande för avslutande av räkenskaper

5.27 De externa revisionerna och förfarandena för avslutande av räkenskaper bedöms vara ändamålsenliga.

5.28 När det gäller centraliserad förvaltning följde GD Utvidgning revisionsrättens rekommendationer och utarbetade en särskild strategi för att efterhandsrevisioner skulle införas i centralt förvaltade kontrakt. Endast en revisionsrapport fanns tillgänglig vid utgången av 2010. Revisionsrätten konstaterade att vägledningen för och uppföljningen av utarbetandet av de årliga revisionsplanerna på delegationsnivå inte var tillräckligt detaljerad (t.ex. fastställde inte GD Utvidgning hur stor del av utgifterna som delegationerna minst måste granska och delegationerna är inte skyldiga att informera huvudkontoret om uppföljningsåtgärderna i revisionsrapporterna).

Intern revision

5.29 Internrevisionsfunktionen bedömdes vara ändamålsenlig. De revisionsrapporter som utarbetades under 2010 konstaterades vara relevanta och underbyggda och hjälpte därmed generaldirektören att identifiera de främsta riskområdena i internkontrollsystemet vid GD Utvidgning.

5.24 GD Utvidgning kontrollerar data i Cris genom a) de finansiella flödena ("8 eyes review"), baserat på förfarandehandböcker, checklistor och regelbunden utbildning av personalen, b) automatiska datakontroller inbäddade i Cris och c) kvalitetskontroller av redovisningsuppgifter utförda av kontaktpersonen för redovisningsfrågor vid GD Utvidgning.

5.25 GD Utvidgning har utfärdat detaljerade anvisningar för övervakningsbesöken, vilket bara är ett av de medel som används för att få en rimlig garanti för att de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta. Övervakningsbesökens utfall dokumenteras systematiskt i form av reserapporter som bifogas relevant projektfil.

5.26 Delegationer i mottagarländer som tillämpar decentraliserad förvaltning (under 2010 Kroatien och Turkiet) genomför systematiska kontroller på plats som en del av den årliga tillförlitlighetsstrategin för alla delegationer och granskar systematiskt de nationella systemens funktion vid regelbundna möten med relevanta nationella myndigheter. GD Utvidgning mottar årliga revisionsförklaringar som åtföljs av en detaljerad rapport om brister från den nationella ut-anordnaren. I tillämpliga fall överenskommer detaljerade handlingsplaner med mottagarlandet för att åtgärda svagheter eller brister i de nationella systemen.

5.28 Resterande frågor som tagits upp av revisionsrätten inom ramen för de årliga revisionsplanerna beaktades och åtgärdades.

⁽¹³⁾ 17 av 35 (49 %) av de granskade transaktionerna innehöll inkodningsfel i Cris. De vanligaste felen gäller ofullständig eller felaktig inkodning av datumen för genomförandet och fel klassificering av betalningstyper.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

GENERALDIREKTORATET FÖR HUMANITÄRT BISTÅND

5.30 Revisionsrätten gjorde ingen särskild bedömning av systemen för övervakning och kontroll vid GD Humanitärt bistånd under 2010. Vid substansgranskningen upptäcktes dock vissa utmärkande egenskaper i systemen som hänger samman med GD Humanitärt bistånds ansvar som ger en betydande grad av flexibilitet när man ska avgöra vad som kan godtas som stödberättigande utgifter, såsom beskrivs i exempel 5.3. Därför innehåller sällan de granskade betalningarna icke stödberättigande utgifter.

Exempel 5.3

Utökade kriterier för stödberättigande

I de allmänna villkoren för bidragsöverenskommelser enligt Fafa och ramavtal för partnerskap godtas som stödberättigande vissa utgifter som har uppkommit utanför insatsens särskilda genomförandeperiod. Anläggningstillgångar (t.ex. bilar) som finansierats inom ett projekt är stödberättigande även om de kanske främst används i ett senare EU-projekt. Avskrivningen av tillgångar kan också berättiga till stöd, vilket betyder att det krävs kontroller för att minska risken för att anläggningstillgångarna i sig har finansierats från någon annan finansieringskälla. Därför kan det bli svårt att ta reda på de faktiska totala kostnaderna för en särskild åtgärd.

Flexibel tolkning av stödberättigande när det gäller medfinansierade insatser

När det gäller insatser med bidrag från flera givare som genomförs av FN-organisationer tillämpar kommissionen en "hypotetisk strategi". Med denna strategi betalar kommissionen ut hela bidraget – i regel ett fast belopp – så länge det finns tillräckligt med stödberättigande utgifter som kan täcka det, och åtgärdens övergripande mål har uppnåtts. Om en annan givare har samma villkor för stödberättigande som kommissionen kan det finnas en risk för att samma utgifter redovisas två gånger (risken för dubbelt stödberättigande) för kommissionen och den andra givaren.

KOMMISSIONENS SVAR

5.30 GD Humanitärt bistånd arbetar inom ramen för befintlig gällande lagstiftning och följer denna fullt ut.

Humanitär verksamhet är resultatbaserad, vilket innebär att GD Humanitärt bistånd genomför analyser i fält för att kontrollera om förväntade resultat har uppnåtts. Detta är av största vikt inom ramen för det humanitära biståndet, där ett av kommissionens viktigaste mandat är att rädda liv. Därför erkänns det både i budgetförordningen och vid praktisk tillämpning att ett visst mått av flexibilitet är nödvändigt.

Den bedömning av ändamålsenligheten av övervaknings- och kontrollsystemen vid GD Humanitärt bistånd som revisionsrätten gjorde i sin årsrapport 2009 och som fortsatte 2010 visade ett de kontrollerande organen endast kunde upptäcka en mycket låg nivå av fel. Detta gällde både revisionsrätten och kommissionens revisorer.

Exempel 5.3

Utökade kriterier för stödberättigande

Stödberättigande utgifter som uppkommit utanför den stödberättigande perioden gäller huvudsakligen uppbyggnad av lager av livsmedel eller humanitär utrustning, vilket kommissionen anser vara en acceptabel rutin för att humanitär hjälp ska kunna inledas och distribueras snabbt.

När det gäller inköp i en sen fas av ett projekt hänger detta samman med humanitära insatsernas karaktär och korta varaktighet. I varje enskilt fall när ett inköp förekommer nära slutet av ett projekt granskas dock fakta från fall till fall, bland annat donationens/överföringens dimension i slutet av det pågående projektet, för att bedöma om inköpet är nödvändigt och rimligt.

Flexibel tolkning av stödberättigande när det gäller medfinansierade insatser

Den hypotetiska strategin har utvecklats för att garantera såväl att de rättsliga krav som gäller för EU-finansiering av externa åtgärder uppfylls som skyldigheten att utnyttja EU-finansieringen på det mest effektiva sättet, i enlighet med principen för en sund ekonomisk förvaltning.

Kommissionen motverkar den risk som nämns genom sin samordnande roll inom det humanitära området, sina experter närvaro i fält och den granskning av den ekonomiska sammanfattningen av den globala insatsen som tillhandahålls av FN-organisationen.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

TILLFÖRLITLIGHETEN I KOMMISSIONENS SKRIFTLIGA UTTALANDEN

5.31 I **bilaga 5.3** sammanfattas resultatet av granskningen av kommissionens skriftliga uttalanden. Viktiga iakttagelser beskrivs utförligare nedan.

5.32 Trots de ansträngningar som EuropeAid och GD Utvidgning gjorde när de utarbetade de årliga verksamhetsrapporterna och trots vissa förbättringar finns det fortfarande frågor som måste åtgärdas av kommissionen.

5.33 När det gäller GD Utvidgning är den beräkning av den kvarstående felprocenten som finns i den årliga verksamhetsrapporten begränsad till decentraliserad förvaltning, vilket endast motsvarar 30 % av de betalningar som gjordes 2010.

5.34 Resultatet av granskningen av det skriftliga uttalandet från EuropeAids generaldirektör finns i rapporten om EUF. Revisionsrätten anser att generaldirektörens förklaring och årliga verksamhetsrapport ger en delvis rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen när det gäller korrektheten i EUF och Europeiska unionens allmänna budget.

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER**Slutsatser**

5.35 På grundval av sitt revisionsarbete drar revisionsrätten slutsatsen att betalningarna inom verksamhetsområdet bistånd till tredjeland, utvecklingssamarbete och utvidgning under det budgetår som slutade den 31 december 2010 inte innehöll några väsentliga fel. De mellanliggande betalningarna och slutbetalningarna innehöll dock väsentliga fel ⁽¹⁴⁾.

5.36 På grundval av sitt revisionsarbete drar revisionsrätten slutsatsen att systemen för övervakning och kontroll inom verksamhetsområdet bistånd till tredjeland, utvecklingssamarbete och utvidgning var delvis ändamålsenliga när det gällde att garantera att betalningarna var korrekta.

5.33 Att GD Utvidgning endast beräknade den kvarstående felprocenten för decentraliserad förvaltning i den årliga verksamhetsrapporten 2010 innebär inte att det skriftliga uttalandet behöver ifrågasättas. Såsom förklaras i den årliga verksamhetsrapporten innebär det decentraliserade förvaltningssättet (som 2010 stod för ca 30 procent av genomförda betalningar) den högsta risknivån. Samma indikator kommer att utvecklas för central förvaltning när de nyligen införda efterhandskontrollerna för det förvaltningssättet har gett en statistiskt signifikant bas.

5.34 Kommissionen anser att de kvalitativa och kvantitativa indikatorer som anges i de fyra byggstenarna för tillförlitlighet i EuropeAids årliga verksamhetsrapport verkligen ger den nödvändiga dokumentationen till stöd för generaldirektörens förklaring om rimlig säkerhet.

5.35 Kommissionen noterar att betalningarna 2010 inom verksamhetsområdet Bistånd till tredjeland, utveckling och utvidgning inte innehöll några väsentliga fel. Kommissionen fortsätter förbättra funktionen hos sin arkitektur för flerårig kontroll för att minska felen i mellanliggande betalningar och slutbetalningar.

5.36 Kommissionen har utformat sina kontroller så att de ska täcka hela livscykeln för de fleråriga projekten och anser att dessa övervaknings- och kontrollsystem är ändamålsenliga och har förbättrats väsentligt från år till år. Revisionsrättens rekommendationer från tidigare år har tagits ad notam. Många av förbättringarna har erkänts av revisionsrätten, vilket har lett till att viktiga element i huvudkontrollsystemet har bedömts vara "ändamålsenliga". Trots de utmaningar som en högriskmiljö som bistånd till tredjeland innebär visades inga väsentliga fel i EUF-portföljen för 2009 eller i den budgetfinansierade portföljen för 2010.

⁽¹⁴⁾ Se punkterna 5.13–5.16.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Rekommendationer

5.37 **Bilaga 5.4** visar resultatet av revisionsrättens uppföljning av hur kommissionen har genomfört rekommendationer i den tidigare årsrapporten (2009). Rekommendationerna till EuropeAid finns i rapporten om EUF. Till följd av denna uppföljning och av granskningsresultatet och slutsatserna för 2010 rekommenderar revisionsrätten att

- a) GD Utvidgning mer i detalj fastställer kriterierna för avskaffandet av förhandskontroller och indragningen av "delegering av förvaltningen" till decentraliserade länder och granskar resultatet i de system som används av nationella myndigheter (se punkterna 5.20 och 5.26),
- b) GD Utvidgning fortsätter att förbättra kvaliteten på de uppgifter som förs in i förvaltningsinformationssystemet (se punkt 5.24),
- c) GD Utvidgning tar fram ett verktyg som gör det lättare att sammanställa resultatet av besöken när det gäller frågor om laglighet och korrekthet (se punkt 5.25),
- d) GD Utvidgning ökar antalet efterhandskontroller av transaktioner vid central förvaltning (se punkt 5.29),
- e) kommissionen fastställer en enhetlig metod för den beräkning av den kvarstående felprocenten som direktoratet för yttre förbindelser gör och utifrån vilken generaldirektörerna lämnar det skriftliga uttalandet (se punkterna 5.33 och 5.34).

5.37

— Kommissionen kommer att undersöka vilket som är det mest lämpliga sättet att förfina kriterierna.

GD Utvidgning och delegationerna under dess kontroll prövar redan de nationella systemens prestanda.

— GD Utvidgning vidtar lämpliga åtgärder för att i nära samarbete med systemägaren fortsätta förbättra datakvaliteten.

— Kommissionen kommer att undersöka vilket som är det mest lämpliga sättet konsolidera resultaten av besöket.

— Återstående punkter som påpekats av revisionsrätten i samband med de årliga revisionsplanerna har beaktats och kommer att åtgärdas vidare, bland annat genom en ökning av efterhandsgranskningarna av transaktionerna för central förvaltning.

— EuropeAid började utarbeta en metodik för kvarstående felprocent 2010. Resultatet av detta nya initiativ kommer att delas med övriga generaldirektorat för yttre förbindelser för att lägga grunden för en möjlig bredare strategi (se även svaret på punkt 1.22, punkt 55 och punkt 62 a i EUF-rapporten).

UPPFÖLJNING AV SÄRSKILD RAPPORT NR 9/2008 OM EU-STÖDETS ÄNDAMÅLSENLIGHET PÅ OMRÅDET FÖR FRIHET, SÄKERHET OCH RÄTTVISA I VITRYSSLAND, MOLDAVIEN OCH UKRAINA**Inledning**

5.38 År 2008 offentliggjorde Europeiska revisionsrätten särskild rapport nr 9/2008 om EU-stödets ändamålsenlighet på området för frihet, säkerhet och rättvisa i Vitryssland, Moldavien och Ukraina.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

5.39 Revisionen gällde det stöd som de tre länderna får för att förbättra sin kapacitet på områdena för gränskontroll, hantering av migration/asyl, bekämpning av organiserad brottslighet samt domarkårens oberoende och gott styre. Den största delen av stödet levererades via internationella organisationer (FN-organ, Internationella organisationen för migration, Europarådet m.fl.). Fram till 2007 finansierade Tacisprogrammet merparten av stödet och efter det har den främsta finansieringskällan varit europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet (ENPI).

5.40 Revisionsrättens rekommendationer i särskild rapport nr 9/2008 handlade om konkreta brister i de specifika projekt som granskades och även allmänna frågor som gällde planeringen och genomförandet av stödet för utvecklingssamarbete till dessa länder. Samtliga rekommendationer godtogs fullt ut av rådet ⁽¹⁵⁾ och parlamentet ⁽¹⁶⁾.

5.41 I oktober 2009 författade kommissionen ett arbetsdokument om uppföljningen av Europaparlamentets beslut om ansvarsfrihet 2007 ⁽¹⁷⁾ där den hänvisade till rekommendationerna i särskild rapport nr 9/2008.

Uppföljning av rekommendationer

5.42 Kommissionen lämnade bevis på att EU-delegationerna i Chisinau och Kiev stödde samarbetet mellan Europeiska unionens gränsövervakningsuppdrag till Moldavien och Ukraina (Eubam) och Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex) på politisk och operativ nivå.

5.42 *Kommissionen vill betona det goda samarbetet mellan Frontex, EU-delegationen i Kiev och Eubam.*

⁽¹⁵⁾ Europeiska unionens råd: Utkast till rådets slutsatser 6932/09 av den 26 februari 2009.

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentet: Europaparlamentets resolution av den 23 april 2009 med de iakttagelser som utgör en del av beslutet om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2007, avsnitt III – kommissionen och genomförandeorganen (P6_TA(2009)0289).

⁽¹⁷⁾ Europeiska kommissionen: Kommissionens arbetsdokument som åtföljde kommissionens rapport till Europaparlamentet om uppföljningen av 2007 års beslut om ansvarsfrihet (SEK(2009) 1427 slutlig av den 16 oktober 2009).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

5.43 Kommissionen har gått med på att se till att den mottagande regeringen åtar sig att åtminstone betala löpande kostnader och därmed garantera hållbarhet innan ytterligare medel frigörs till förläggningar för illegala invandrare och asylsökande. Det finns dock, vilket påpekas i en ny resultatorienterad övervakningsrapport, vissa farhågor om att partnerländernas medfinansiering inte ska räcka till. En utvärderingsrapport som gjorts på uppdrag av den gemensamma utvärderingsenheten visade också att de resurser som Ukrainas regering fördelar till driften och underhållet av invandrarförläggningar och tillfälliga förläggningar inte har varit tillräckliga. Civilsamhällets organisationer har kritiserat kränkningar mot flyktingars och asylsökandes rättigheter. Som ett svar på detta bad kommissionen mottagarlandet att skriftligen bekräfta att det skulle täcka de löpande kostnaderna för den finansierade infrastrukturen innan ytterligare medel frigjordes till detta politikområde.

5.44 Det finns ingen heltäckande utvärdering av hur långt de tre länderna har kommit när det gäller att rikta in projektverksamheten på frågan om effektiv lagföring och systematiskt informationsutbyte mellan brottsbekämpande organ.

5.45 Kommissionen har lagt fram bevis på civilsamhällets delaktighet i utvecklingen av en politik för bekämpning av korruption i Ukraina. Men den har inte bedömt hur effektiva, ändamålsenliga och hållbara dessa projekt är. De enskilda projekt som genomförs av det civila samhällets organisationer ingick inte i ROM-urvalet (resultatorienterad övervakning).

5.46 EU-delegationerna i Ukraina och Moldavien har organiserat och stärkt den personal som hanterar dessa insatser. Delegationen i Vitryssland har delvis tagit över ansvaret för programförvaltningen från delegationen i Kiev. Revisionen och utvärderingen av stödinsatserna hanterades dock inte på ett ändamålsenligt sätt av delegationerna.

5.47 Sedan 2007 har det sektorspecifika budgetstödet och programstödet ökat medan antalet projekt för tekniskt stöd har blivit färre. Sektorspecifikt budgetstöd kräver att förvaltningen av de offentliga finanserna ligger på en viss nivå. Om förvaltningen av de offentliga finanserna är bristfällig, såsom konstaterades i bedömningen av offentliga utgifter och ekonomisk ansvarighet, och det råder politisk instabilitet i en tid av ekonomisk kris, finns det stora risker för att stödinsatserna inte genomförs på ett ändamålsenligt och effektivt sätt⁽¹⁸⁾. Inga givare har hittills beslutat att bevilja budgetstöd till dessa länder även om vissa utvecklingspartner ger budgetstöd via lån.

KOMMISSIONENS SVAR

5.43 Innan anbudsförfarandet inleddes överlämnade EU-delegationen i Kiev en kostnadsberäkning för de löpande kostnaderna för den infrastruktur som ska byggas med EU-finansiering (vatten, el, gas osv.) till mottagarna inom programmet för återtagandestöd, dvs. Ukrainas inrikesministerium och den ukrainska gränsvaktstjänsten. Först efter att båda mottagarna skriftligen hade bekräftat att de kommer att kunna stå för driftskostnaderna för byggnaderna och även betala för de tjänster och den utbildade personal som behövs för att förvalta lokalerna inledde EU-delegationen ett anbudsförfarande i december 2010.

5.44 Det finns ingen heltäckande utvärdering, men kommissionen övervakar kontinuerligt framstegen inom detta område, och 6 miljoner euro planeras för kompletterande åtgärder 2010 för budgetstödet "Support to the Border Management Sector Policy", vilket inbegriper informationsdelning mellan enskilda enheter inom brottsbekämpande organ.

5.45 Syftet med kommissionens resultatorienterade övervakning – som bedömer projekt enligt fem kriterier: relevans, effektivitet, ändamålsenlighet, genomslag och hållbarhet – är att stödja och förbättra utvalda projekts kvalitet, inte att mäta projektkvaliteten baserat på ett stickprov. Den resultatorienterade övervakningen i regionen har dock setts över grundligt efter revisionsrättens revision.

5.47 Kommissionen håller med om att det har skett en kraftig förskjutning mot sektorspecifikt budgetstöd i ENPI. Budgetstödet innebär vissa inneboende risker men har fördelen att ge en översikt över hela sektorn och att frigöra medel endast om konkreta resultat och framsteg föreligger inom sektorn. Ytterligare en fördel är att regeringen engageras i en kontinuerlig sektorspolitisk dialog och att stödet måste kompletteras med tekniskt stöd vid behov.

⁽¹⁸⁾ Se särskild rapport nr 11/2010 om kommissionens förvaltning av allmänt budgetstöd i AVS-länder och länder i Latinamerika och Asien.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

5.48 Kommissionen utövar en strängare kontroll över internationella organisationer som den har anlitat för genomförandet av åtgärder. Den har infört en systematisk bedömning av hur dessa uppfyller de internationella standarderna för redovisning, revision, upphandling och internkontrollsystem. När det gäller enskilda projekt anges i regel i ramavtalen med internationella organisationer att kontrollbesök ska göras. De aktuella riktlinjerna om övervakningsbesök på plats tillämpas dock inte på ett ändamålsenligt sätt och revisionsplanen genomfördes inte fullt ut. Det finns också fortfarande många oavslutade projekt som omfattar en mängd olika områden trots de tre delegationernas ansträngningar för att avsluta dem.

5.49 När det gäller givarsamordningen finns det bevis på att EU-delegationerna arbetar tillsammans med EU:s medlemsstater och andra givare. Administrativa reformer och det faktum att personal och samtalspartner i mottagarländerna ofta byts ut gör dock givarsamordningen betydligt mindre effektiv, särskilt i Ukraina.

5.50 Kommissionen har analyserat den politiska, ekonomiska och sociala situationen i mottagarländerna och bättre speglar parternas prioriteringar i EU:s strategiska dokument. Den politiska instabiliteten och oplanerade ändringar av den institutionella ramen, personalen och förfaranden påverkar dock effektiviteten i de planerade stödinsatserna negativt. Kommissionen definierar målen för enskilda program bättre, men för att underlätta övervakningen och ge värdefull feedback behöver den lägga ned mer arbete på att fastställa tydliga och mätbara mål och indikatorer och milstolpar för genomförandet.

5.51 Lärdomar som dragits beaktas i kommissionens planeringsdokument (bland annat landstrategidokument, nationella vägledande program och årliga handlingsplaner). Delegationer som arbetar med liknande stödinsatser utbyter dock inte systematiskt erfarenheter med varandra. Den utvärderingsrapport för perioden 2002–2008 i Ukraina som gjordes på uppdrag av den gemensamma utvärderingsenheten lämnades in först i december 2010 efter det att det nationella vägledande programmet för 2011–2013 hade godkänts.

KOMMISSIONENS SVAR

5.48 Det är inte obligatoriskt med riktlinjer för övervakningsbesök på plats. Revisionsmetodiken (inklusive planering av kontrollbesök till internationella organisationer) är dock en obligatorisk instruktion, och uppföljningen av revisionsplanen följs noga av delegationerna och huvudkontoret.

5.50 EuropeAid planerar att införa fleråriga övervaknings- och utvärderingsplaner och stärka vägledning och återrapportering av övervakningen – främst inom ramen för omarbetningen 2011 av förvaltningsrapporterna om externt bistånd (lämnas två gånger per år av delegationerna) och de nya riktlinjerna för förvaltning av program- och projektfaser (PPCM).

5.51 Slutsatser och rekommendationer från utvärderingar inom landet används dagligen. För att underlätta utbyte av bästa praxis och lärdomar som dragits håller en databas för projektutvärderingar och resultatorienterad övervakning på att utvecklas som en del av PPCM-plattformen. Databasen kommer att fungera som stöd för planering, förvaltning, rådgivning och analys i samband med extern projektövervakning, externa projektutvärderingar och resultaten av dessa.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Slutsatser

5.52 Kommissionen godtog revisionsrättens rekommendationer och lämnade bevis på att den hade gjort framsteg när det gällde att genomföra dem. EU-delegationen i Vitryssland öppnade 2008, och EU-delegationerna i Moldavien och Ukraina omorganiserades så att de fick tillgång till de expertkunskaper som krävs för att kunna föra en effektiv politisk dialog, främja civilsamhällets delaktighet i formuleringen av politiken och göra stödinsatserna hållbarare. EU-delegationerna främjade samarbetet mellan medlemsstater, EU-byråer och andra givare i en synnerligen instabil politisk och administrativ miljö.

5.53 Kommissionen har dock inte genomfört alla rekommendationer från revisionsrätten. Det finns ingen handlingsplan för övervakning och samordning av de tre delegationernas ansträngningar för att genomföra rekommendationerna och främja ett systematiskt utbyte av erfarenheter. En fullständig utvärdering av hur långt man har kommit för att rikta in projekten på effektiv lagföring och mer systematiskt informationsutbyte mellan brottsbekämpande organ har ännu inte avslutats. Det finns stort utrymme att i planeringsdokumenten införliva tillförlitliga resultatindikatorer och strategiska mål som skulle möjliggöra en effektiv konsekvensbedömning av stödinsatserna. Den avgörande övergången till sektorspecifikt budgetstöd som dominerande biståndsmetod medför också avsevärda risker med tanke på den nuvarande ogynnsamma ekonomiska och administrativa situationen. Inga andra givare har hittills beslutat att bevilja budgetstöd till dessa länder även om vissa utvecklingspartner ger budgetstöd via lån.

UPPFÖLJNING AV SÄRSKILD RAPPORT NR 10/2008 OM EG:s UTVECKLINGSBISTÅND TILL HÄLSO- OCH SJUKVÅRD I AFRIKA SÖDER OM SAHARA**Inledning**

5.54 År 2009 offentliggjorde revisionsrätten särskild rapport nr 10/2008 om EG:s utvecklingsbistånd till hälso- och sjukvård i Afrika söder om Sahara. Vid revisionen undersökte revisionsrätten huruvida de ekonomiska resurser och personalresurser som faktiskt hade tilldelats hälso- och sjukvårdssektorn speglade EG:s starka politiska åtaganden på detta område. Vid revisionen bedömdes också hur ändamålsenligt kommissionen hade använt olika instrument för att bistå hälso- och sjukvårdssektorn, särskilt allmänt och sektorspecifikt budgetstöd, projekt och globala fonden för bekämpning av aids, tuberkulos och malaria (globala fonden).

5.52 Kommissionen välkomnar revisionsrättens erkännande av att betydande framsteg har gjorts.

5.53 EU-delegationerna i Ukraina och Vitryssland inför ett riskregister som möjliggör en bedömning av risknivån för projektgenomförande, i enlighet med revisionsrättens rekommendationer.

Med detta instrument kan de huvudsakliga riskfaktorer som sannolikt påverkar projektens framgång hållas under kontinuerlig uppsikt.

Mer utbyte av erfarenheter planeras genom regionala seminarier, inklusive om förbättring av metoder för intern övervakning.

Se även svaren på punkterna 5.43, 5.44, 5.45, 5.47, 5.48, 5.50 och 5.51.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

5.55 I särskild rapport nr 10/2008 lämnade revisionsrätten ett antal rekommendationer till kommissionen. En del av dem gällde tilldelningen och prioriteringen av resurser. I det avseendet rekommenderade revisionsrätten kommissionen att se över balansen i sin finansiering och överväga att öka sitt bistånd till hälso- och sjukvårdssektorn för att uppfylla EG:s politiska åtaganden. Dessutom bör kommissionen se till att den har tillräckliga expertkunskaper på hälsoområdet för att kunna genomföra sin politik för hälso- och sjukvårdssektorn.

5.56 Andra rekommendationer i rapporten handlade om att förbättra förvaltningen av och ändamålsenligheten i stödinstrumenten. Bland annat rekommenderade revisionsrätten kommissionen att i större utsträckning använda sektorspecifikt budgetstöd och stärka den sektorspecifika dimensionen i det allmänna budgetstödet. Revisionsrätten ansåg att kommissionen också borde ha ett närmare samarbete med globala fonden för att ge stöd till och övervaka insatserna på landnivå. Revisionsrätten ansåg också att kommissionen borde använda projektinstrumentet mer och även vägledningen om hur man bäst använder de olika instrument som finns så att de kompletterar varandra. Slutligen fick kommissionen rådet att mer specifikt beakta situationen i landet när den väljer instrument och i större utsträckning anpassa sina insatser till sektorsövergripande metoder.

5.57 Rekommendationerna i rapporten välkomnades av Europeiska unionens råd⁽¹⁹⁾ och Europaparlamentet⁽²⁰⁾ och godtog i huvudsak av kommissionen.

Uppföljning av rekommendationerna

Rekommendationer om tilldelningen och prioriteringen av resurser

5.58 Som ett led i halvtidsöversynen av tionde EUF har kommissionen vidtagit åtgärder för att öka finansieringen till hälso- och sjukvårdssektorn genom ett initiativ om millenniemålen som har ett anslag på sammanlagt en miljard euro och som startade i september 2010. Inom detta initiativ är man medveten om att många länder söder om Sahara har halkat långt efter i sina ansträngningar för att uppnå två av de tre millenniemålen på hälsoområdet, nämligen millenniemål 4: minska barnadödligheten och millenniemål 5: förbättra modrhälsan, och även två andra centrala millenniemål⁽²¹⁾. Det är dock fortfarande oklart hur stor del av finansieringen från initiativet om millenniemålen som verkligen ska fördelas till hälso- och sjukvårdssektorn.

5.56 Kommissionen godtog alla revisionsrättens rekommendationer när det gäller denna särskilda rapport om hälsan i Afrika söder om Sahara.

5.58 Med tanke på den stora andelen hälsorelaterade förslag inom ramen för initiativet om millenniemålen (tidsfrist juni 2011), inom vilket 20 av 43 länder som lämnade kortfattade projektbeskrivningar fokuserade på hälsofrågor (dvs. 47 %), är det sannolikt att hälsa kommer att ha en dominerande roll vid den allmänna fördelningen av tillgängliga medel.

⁽¹⁹⁾ Rådets slutsatser av den 23 april 2009 om särskild rapport nr 10/2008 om EG:s utvecklingsbistånd till hälso- och sjukvård i Afrika söder om Sahara samt kommissionens svar.

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets resolution av den 12 mars 2009 om en strategi för EG:s utvecklingsbistånd till hälso- och sjukvård i Afrika söder om Sahara. (P6_TA-PROV(2009) 138).

⁽²¹⁾ Millenniemål 1c) – halvera andelen människor som lider av hunger och millenniemål 7c) – halvera andelen människor som saknar hållbar tillgång till säkert dricksvatten och grundläggande sanitära faciliteter.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

5.59 År 2010 offentliggjorde kommissionen tillsammans med medlemsstaterna ett meddelande om EU:s roll i det globala hälsoarbetet ⁽²²⁾ där man betonade bistånd till hälso- och sjukvårdssystem som EU-politikens centrala fokus. Det krävs dock att man utarbetar ett handlingsprogram för att genomföra politiken och ser till att det finns tillräcklig finansiering.

5.60 Kommissionen har fortsatt att ge stora årliga bidrag (2008–2010: 300 miljoner euro) till globala fonden till bekämpningen av de tre särskilda sjukdomar som ingår i fondens uppdrag. Globala fonden har strävat efter att prioritera bistånd till hälso- och sjukvårdssystemen i större utsträckning och kommissionen har uppmuntrat globala fonden att arbeta mer i denna riktning. Generellt sett uppskattar man att cirka 15 % av medlen har använts till att stärka hälso- och sjukvårdssystemen och denna procentandel väntas stiga. Man bör dock vara medveten om att med tanke på globala fondens uppdrag och organisation finns det gränser för i hur stor infattning den direkt kan bidra till att stärka hälso- och sjukvårdssystemen.

5.61 Kommissionen har stärkt den personal som arbetar med hälsa och sjukvård vid huvudkontoret och rekryterat fler nationella experter från medlemsstaterna. Viktiga frågor kvarstår dock i fråga om vilka expertkunskaper på hälso- och sjukvårdsområdet som finns tillgängliga på delegationerna. En enkät från kommissionen 2009 i ämnet visade att i länder där hälsa och sjukvård var en målsektor för EUF hade stöddelegationerna i regel vissa expertkunskaper på hälso- och sjukvårdsområdet internt, medan detta inte var fallet i andra länder, inte heller i dem där kommissionen också gjorde betydande insatser inom hälso- och sjukvårdssektorn. Till exempel hade kommissionen i allmänhet inte skickat hälsoexperter till stöd för de nya programmen för budgetstöd "millenniemålvat" som den hade startat 2007 ⁽²³⁾. Hittills har kommissionen endast gjort begränsade framsteg när det gäller att följa denna rekommendation att i större utsträckning använda medlemsstaternas expertkunskaper på hälsoområdet till stöd för delegationerna trots det utökade samarbetet med Världshälsoorganisationen (WHO) på landnivå. Möjligheten att inrätta tjänster för regionala hälsorådgivare vid ett antal delegationer diskuteras fortfarande. Kommissionens i regel begränsade kapacitet vid delegationerna är problematisk vid en tidpunkt då man inom initiativet om millenniemålen har uttryckt att det finns ett behov av att intensifiera den politiska dialogen om hälsa så att hindren för att uppnå millenniemålen 4 och 5 lättare kan identifieras och övervinnas.

KOMMISSIONENS SVAR

5.59 Det meddelande om EU:s roll i det globala hälsoarbetet som utfärdades 2010 syftar till att främja en bättre samordning, komplementaritet och ändamålsenlighet för de åtgärder som stöds av kommissionen och medlemsstaterna inom hälsoområdet i utvecklingsländer. En avdelningsövergripande grupp inom kommissionen ansvarar för att meddelandets syfte uppnås och för övervakningen av resultaten. En handlingsplan för global hälsa utarbetades 2011.

5.61 Kvalificerad personal på fältet krävs för att hålla igång den regelbundna politiska dialog som är grunden för det allmänna budgetstödsinstrumentet, men varje delegation kan inte kontinuerligt ha personal med all nödvändig sakkunskap.

Hälsoexperter tillhandahålls av huvudkontoret till delegationerna av enheten för utbildning, hälsa, forskning och kultur. Dessa experter kan ge operativ vägledning och utarbeta strategier för genomförande, inklusive utbildning, samt ge stöd vid användning av kvalitetssystem och verktyg för programdesign och implementering för denna sektor. Tematiska nätverk utvecklas som gör att delegationerna kan utnyttja tematiska och geografiska direktorat vid huvudkontoret så att befintlig sakkunskap kan spridas.

När det gäller regionala kontaktpunkter för hälsa, liksom för andra verksamhetssektorer, pågår en analys av behov, fördelar och nackdelar med denna strategi. Vid övervägandet kommer resultaten av delegationernas pågående bedömning av arbetsbelastningen att användas, och hänsyn kommer att tas till gällande budgetbegränsningar och kommissionens HR-policy med "nolltillväxt".

⁽²²⁾ KOM(2010) 128 slutlig, Bryssel 31.3.2010.

⁽²³⁾ Kommissionen anslog ungefär 1 500 miljoner euro till "millenniemålvat" i åtta länder. Programmen ger allmänt budgetstöd under en förlängd period på sex år och ska vara starkt inriktade på millenniemålen.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Rekommendationer om förvaltningen av instrumenten och deras ändamålsenlighet

5.62 Kommissionen har två sektorspecifika program för budgetstöd som finansieras via EUF i Afrika söder om Sahara men undersöker för närvarande möjligheten att genomföra en del av finansieringen av initiativet om millenniemålen för hälso- och sjukvårdssektorn via sektorspecifikt budgetstöd. Kommissionen håller på att se över sin strategi när det gäller allmänt budgetstöd, bland annat instrumentets roll inom hälso- och sjukvårdssektorn, och har offentliggjort en grönbok i frågan ⁽²⁴⁾.

5.63 Kommissionen utfärdade riktlinjer till delegationerna 2009 om arbetet med globala fonden. Syftet med riktlinjerna var att kommissionens stöd till globala fonden skulle bli mer ändamålsenligt genom ett ökat deltagande från delegationernas sida i globala fondens åtgärder och genom förbättringar av delegationernas rapportering till kommissionens huvudkontor.

5.64 Många av de nya insatserna inom hälso- och sjukvårdssektorn genomförs fortfarande via projekt. Kommissionen måste dock fortfarande utarbeta riktlinjer om hur man bäst använder projekt för att stödja andra stödinstrument. Kommissionen har utfärdat flera praktiska vägledande anvisningar i ämnen inom hälso- och sjukvårdssektorn (se till exempel punkt 5.63) men har ännu inte tagit fram heltäckande riktlinjer för utvecklingsbiståndet inom hälso- och sjukvårdssektorn.

5.65 Ett viktigt verktyg som tagits fram av det internationella samfundet, bland annat med bidrag från kommissionen, är den gemensamma bedömningen av nationella strategier. Syftet är att tillhandahålla en gemensam grund för bedömningen av nationella hälsostrategier och på så sätt göra det möjligt att använda sektorsövergripande metoder i större utsträckning och anpassa givarstödet till nationella system.

Slutsatser

5.66 På ett övergripande plan har kommissionen gjort en del goda framsteg när det gäller att genomföra revisionsrättens rekommendationer. För närvarande gör den betydande nya resurser tillgängliga som ska användas till uppfyllelsen av millenniemålen för hälsa via initiativet om millenniemålen i samband med halvtidsöversynen av tionde EUF. Den har spelat en central roll i utarbetandet av en ny politik för EU:s roll i det globala hälsoarbetet där man betonar hur viktigt stödet till hälso- och sjukvårdssystemen är. Kommissionen har fortsatt att ge betydande finansiering till globala fonden men har samtidigt uppmuntrat globala fondens ansträngningar att ägna hälso- och sjukvårdssystemen större uppmärksamhet. Kommissionen har också vidtagit åtgärder för att göra stödet till globala fonden mer ändamålsenligt.

5.62 Kommissionen måste respektera mottagarländers ägarskap när det gäller valet av "målsektorer" för programplaneringen (7 EUF-länder i Afrika söder om Sahara har i nuläget en målsektor för hälsa). Dessutom finns det tydliga kriterier för stödberättigande när det gäller budgetstöd. Därför används budgetstöd inom hälsosektorn nu i största möjliga antal länder. Dessutom har tre förslag på budgetstöd inom hälsosektorn mottagits inom ramen för initiativet om millenniemålen (från länder där hälsosektorn inte är någon målsektor).

5.64 EuropeAid utvecklar för närvarande en uppsättning PPCM-riktlinjer som inkluderar fokus på mer sammanhangsstyrd analys. Mot den bakgrunden har kommissionen och medlemsstaterna också börjat utarbeta en harmoniserad och heltäckande uppsättning riktlinjer som stöd för hälso- och sjukvårdssektorns utveckling i EU inom ramen för uppföljningen av rådets slutsatser om global hälsa från maj 2010.

5.66 Kommissionen välkomnar revisionsrättens erkännande av de betydande framstegen när det gäller hälsorelaterade initiativ som syftar till att uppfylla millenniemålen.

⁽²⁴⁾ Grönbok: EU:s budgetstöd till tredjeländ i framtiden. KOM(2010) 586 slutlig. Bryssel 19.10.2010.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

5.67 Det finns dock fortfarande ett antal centrala områden som måste uppmärksammas mer. Kommissionen måste göra EU:s nya politik för global hälsa operativ och utarbeta ett handlingsprogram som kan användas när framtida EUF-medel ska programplaneras. Kommissionen har inte heller ännu tillgång till tillräckliga expertkunskaper på hälsoområdet på delegationsnivå som kan tillgodose behovet av ett större fokus och en fördjupad dialog om millenniemålen för hälsa, där Afrika söder om Sahara fortfarande släpar efter nu när år 2015 närmar sig. Kommissionen bör fortsätta att främja användning av sektorspecifikt budgetstöd inom hälso- och sjukvårdssektorn och närmare fastställa vilken roll programmen för allmänt budgetstöd ska ha när det gäller bistånd till hälso- och sjukvårdssektorn. På samma sätt måste också insatser göras när det gäller riktlinjerna i fråga om valet av och enhetligheten i de olika stödinstrumenten inom hälso- och sjukvårdssektorn.

KOMMISSIONENS SVAR

5.67 Kommissionen har skyldighet att respektera både kriterierna för budgetstöd och den överenskomna programplaneringen för målsektorerna (inklusive principerna om biståndseffektivitet och om arbetsfördelning mellan givare).

Kommissionen har

- fastställt en handlingsplan för 2011 för genomförande av EU:s politik för global hälsa,
- gjort ett eget åtagande på medellång sikt att kartlägga HR-sakkunskapen vid delegationerna,
- engagerat sig i en omfattande översyn av riktlinjerna för budgetstöd,
- inlett arbetet med att utveckla EuropeAids nya PPCM-riktlinjer som kommer att ha fokus bland annat på vägledning av operativ personal när det gäller optimala val av stödmekanismer,
- tillsammans med medlemsstaterna börjat utarbeta en harmoniserad och heltäckande uppsättning riktlinjer för stöd till hälso- och sjukvårdssektorns utveckling i EU inom ramen för uppföljningen av rådets slutsatser om global hälsa från maj 2010.

RESULTAT AV TRANSAKTIONSGRANSKNINGEN AVSEENDE BISTÅND TILL TREDJELAND, UTVECKLINGSSAMARBETE OCH UTVIDGNING

	2010						2009	2008	2007
	EuropeAid	Yttre förbindelser	Utvidgning	Humanitärt bistånd	Utveckling	Totalt			
URVALETS STORLEK OCH SAMMANSÄTTNING									
Totalt antal transaktioner (varav)	92	14	35	22	2	165	180	180	145
förskott	43	12	8	12	0	75	83	71	46
mellanliggande bet./slutbet.	49	2	27	10	2	90	97	109	99
RESULTAT AV GRANSKNINGEN ⁽¹⁾ ⁽²⁾									
Andel av granskade transaktioner som									
var korrekta	79 % (73)	100 % (14)	74 % (26)	64 % (14)	0 % —	77 % (127)	87 %	73 %	74 %
innehöll ett eller flera fel	21 % (19)	0 % —	26 % (9)	36 % (8)	100 % (2)	23 % (38)	13 %	27 %	26 %
Analys av de transaktioner som innehöll fel									
Analys per utgiftstyp									
Förskott	16 % (3)	0 % —	11 % (1)	0 % —	0 % —	11 % (4)	17 %	19 %	19 %
Mellanliggande bet./slutbet.	84 % (16)	0 % —	89 % (8)	100 % (8)	100 % (2)	89 % (34)	83 %	81 %	81 %
Analys per feltyp									
Icke kvantifierbara fel:	53 % (10)	0 % —	78 % (7)	38 % (3)	0 % —	53 % (20)	74 %	60 %	73 %
Kvantifierbara fel avseende	47 % (9)	0 % —	22 % (2)	62 % (5)	100 % (2)	47 % (18)	26 %	40 %	27 %
stödberättigande	67 % (6)	0 % —	100 % (2)	100 % (5)	0 % —	72 % (13)	100 %	79 %	100 %
inträffande	22 % (2)	0 % —	0 % —	0 % —	50 % (1)	17 % (3)	(0)	21 %	(0)
riktighet	11 % (1)	0 % —	0 % —	0 % —	50 % (1)	11 % (2)	(0)	(0)	(0)
BERÄKNAD INVERKAN AV DE KVANTIFIERBARA FELEN									
Mest sannolik felprocent						1,7 %			
Lägsta sannolika felprocent						0,1 %			
Högsta sannolika felprocent						3,3 %			

⁽¹⁾ För att få en bättre inblick i områden med olika riskprofiler inom verksamhetsområdet delade revisionsrätten in urvalet i segment.⁽²⁾ Siffrorna inom parentes visar det faktiska antalet transaktioner.

BILAGA 5.2

RESULTAT AV SYSTEMGRANSKNINGEN AVSEENDE BISTÅND TILL TREDJELAND, UTVECKLINGSSAMARBETE OCH
UTVIDGNING

Bedömning av utvalda system för övervakning och kontroll vid EuropeAid

	Kontrollmiljö	Förhandskontroller	Uppföljning och övervakning	Externa revisioner och förfaranden för avslutande	Internrevision	Samlad bedömning
Centrala system	Ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt
Delegation	Ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	e.t.	

Bedömning av utvalda system för övervakning och kontroll vid GD Utvidgning

Förhandskontroller	Uppföljning och övervakning	Externa revisioner och förfaranden för avslutande	Internrevision	Samlad bedömning
Delvis ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt

Samlad bedömning av systemen för övervakning och kontroll

Samlad bedömning	2010	2009	2008	2007
	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt

BILAGA 5.3

RESULTAT AV GRANSKNINGEN AV KOMMISSIONENS SKRIFTLIGA UTTALANDEN AVSEENDE BISTÅND TILL
TREDJELAND, UTVECKLINGSSAMARBETE OCH UTVIDGNING

Granskat generaldirek- torat	Typ av förklaring från generaldirektören (*)	Reservation	Revisionsrättens iakttagelser	Samlad bedömning av tillförlitligheten	
				2010	2009
Utvidgning	utan reservation	e.t.	Beräkningen av den kvarstående felprocenten är begränsad till den decentraliserade förvaltningsmetoden som endast utgör 30 % av de betalningar som gjordes 2010 av GD Utvidgning. Revisionsrättens revision visade att det kvarstår frågor som måste åtgärdas.	B	A
EuropeAid	utan reservation	e.t.	EuropeAid har inrättat en heltäckande kontrollstrategi och fortsatt göra betydande förbättringar av utformningen och genomförandet av sina övervaknings- och kontrollsysteem. Vid revisionen konstaterade dock revisionsrätten att det kvarstår brister i vissa kontroller och att betalningarna innehåller väsentliga fel.	B	B

(*) Generaldirektören har enligt sin revisionsförklaring uppnått rimlig säkerhet om att de kontrollförfaranden som införts ger nödvändiga garantier för att transaktionerna är korrekta.

A: Generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten ger en rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen när det gäller korrekthet.

B: Generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten ger en delvis rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen när det gäller korrekthet.

C: Generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten ger inte en rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen när det gäller korrekthet.

UPPFÖLJNING AV TIDIGARE REKOMMENDATIONER AVSEENDE BISTÅND TILL TREDJELAND, UTVECKLINGSSAMARBETE OCH UTVIDGNING

År	Revisionsrätten rekommendation	Vidtagna åtgärder	Kommissionens svar	Revisionsrättens analys
2009	GD Yttre förbindelser bör konsolidera sin metod för efterhandskontroll och omgående följa internrevisorns rekommendationer i detta avseende.	På grundval av en handlingsplan har GD Yttre förbindelser förbättrat sin metod för efterhandskontroll. En del av de planerade dämpande åtgärderna kan dock inte genomföras förrän under 2011 inom ramen för förvaltningen av den nya avdelningen för utrikespolitiska instrument (FPI).		
	GD Yttre förbindelser bör avsätta tillräckliga resurser för analys och avslutande av gamla kontrakt inom mekanismen för akuta ingripanden och Gusp vars tidsfrister för genomförande redan har löpt ut.	Ett stort antal gamla kontrakt inom mekanismen för akuta ingripanden avslutades. När det gällde Gusp fanns det fortfarande en stor eftersläpning trots att problemet hade åtgärdats (25 av 133 projekt som pågick i början av 2010 avslutades).	Noggrann uppföljning av avslutningen av gamla projekt är en del av den handlingsplan som fastställdes efter IAS/IACS-revisionen av Gusp. Situationen för alla gamla och avslutade avtal granskas regelbundet och lämplig åtgärd vidtas för att avsluta projekt som är slutförda. Antalet Gusp-projekt har ökat stadigt samtidigt som Gusp-budgeten har ökat betydligt under de senaste åren (t.ex. ingicks 51 nya kontrakt 2010), och detta kan ge ett felaktigt intryck av att situationen inte förbättras.	Revisionsrätten noterar kommissionens svar
	GD Utvidgning bör ge mer specifika riktlinjer när det gäller förfarandet för "överföring av förvaltningsbefogenheter" i syfte att bättre tydliggöra de roller som kommissionens olika aktörer har i processen.	GD Utvidgning tog fram nya riktlinjer i slutet av 2010. De nya riktlinjerna kommer inte att bli tillämpliga förrän 2011 och revisionsrätten anser att de inte är tillräckligt detaljerade.	De initiativ som har tagits efter rekommendationerna från juli involverade mycket intensiv samordning och ömsesidigt samråd och resulterade i en uppsättning instruktioner som kunde offentliggöras före tidsfristens utgång 2010.	Revisionsrätten noterar kommissionens svar
	GD Utvidgning bör se över sina checklistor för internkontrollen så att alla utförda kontroller dokumenteras.	Nya checklistor för internkontrollen togs fram på huvudkontoret vid generaldirektoratet för utvidgning, men det måste fortfarande se till att de används fullt ut vid EU-delegationerna i utvidgningsländerna.	Nödvändiga ansträngningar har gjorts för att se till att dessa används fullt ut vid delegationerna.	
	GD Utvidgning bör vidta åtgärder för att förbättra kvaliteten på de uppgifter som förs in i förvaltningsinformationssystemen (till exempel regelbunden analys och kontroll av uppgifternas kvalitet).	Vid granskningen av system och transaktioner kunde revisionsrätten inte se några relevanta förbättringar av uppgifternas kvalitet. GD Utvidgning bör ta fram en handlingsplan så att de kan genomföra denna rekommendation ordentligt.	Personal på huvudkontoret och delegationerna har motiverats att se till att data kodas in korrekt, men i allmänhet låg de observerade problemen utanför GD Utvidgnings egna informationssystem, vilket betyder att lösningar måste sökas på kommissionsnivå.	Revisionsrätten noterar kommissionens svar
	GD Utvidgning bör utarbeta och införa mekanismer för att underlätta analysen och uppföljningen av resultaten av genomförda övervakningsuppdrag.	Denna rekommendation har ännu inte åtgärdats av GD Utvidgning. Under 2010 bekräftades denna brist vid alla EU-delegationer som besöktes i utvidgningsländerna.	Arbetet med rekommendationen inleddes 2010, men dess karaktär gör att inga konkreta resultat kan uppnås direkt.	Revisionsrätten noterar kommissionens svar

År	Revisionsrätten rekommendation	Vidtagna åtgärder	Kommissionens svar	Revisionsrättens analys
2009	GD Utvidgning bör fortsätta att avsätta tillräckliga resurser till analys av de utestående slutredovisningar som lämnats in för Phare och övergångsmekanismen i de nya medlemsstaterna.	Revisionsrätten välkomnar de ansträngningar som GD Utvidgning har gjort, men antalet försenade slutdeklARATIONER har minskat endast delvis.	Som en följd av prioriteringen av de tolv nya medlemsstaternas slutredovisningar har förseningarna åter minskat rejält 2010, vilket mer än kompenserar för den något långsammare takt som observerades 2009.	Revisionsrätten noterar kommissionens svar
	GD Humanitärt bistånd bör bättre dokumentera bedömningar av förslag till åtgärder för humanitärt bistånd (till exempel införa standardiserade utvärderingsrapporter).	GD Humanitärt bistånd började utveckla ett standardförfarande för att motivera bedömningarna av förslag. Man planerar dock att införa ett nytt förfarande först 2011, och en standardiserad utvärderingsrapport är ett av de alternativ som diskuteras.	En arbetsgrupp för bedömning av förslag om humanitärt stöd inrättades i början av februari 2011. Gruppens mål är bland annat att harmonisera och rationalisera dokumentationen av bedömningsprocessen genom att ge en bättre översikt av hela processen med hjälp av en processtavla och genom att gemensamma bedömningskriterier fastställs. Detta kommer att genomföras under 2011.	
	GD Humanitärt bistånd bör utforma och införa en mekanism för att samla in och analysera uppgifter om parternas utnyttjande av centrumen för upphandling av humanitärt bistånd.	GD Humanitärt bistånd ansåg att revisionsrättens rekommendation var värdefull men såg den inte som en prioriterad fråga. Centrumen för upphandling av humanitärt bistånd informerades om att de måste lämna detaljerade uppgifter om i vilken utsträckning deras avdelningar anlitas av GD Humanitärt bistånds partner. Ett nytt förfarande ska utvecklas i framtiden.		

KAPITEL 6

Forskning och annan inre politik

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	<i>Punkt</i>
Inledning	6.1–6.11
Särskilda kännetecken för verksamhetsområdet	6.2–6.10
Ramprogram för forskning	6.3–6.7
Programmet för livslångt lärande (LLP)	6.8–6.10
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	6.11
Transaktionernas korrekthet	6.12–6.13
Systemens ändamålsenlighet	6.14–6.45
Ramprogram för forskning	6.15–6.36
Skrivbordsgranskningar på förhand	6.15–6.18
Revisionsintyg för ersättningsanspråk	6.19–6.22
Förhandsattestering av stödmottagarnas metoder för kostnadsberäkning inom sjunde ramprogrammet	6.23–6.28
Kommissionens strategi för efterhandsrevision	6.29–6.34
System som gäller återvinning och finansiella korrigeringar	6.35–6.36
Annan inre politik	6.37–6.45
System för programmet för livslångt lärande – Erasmus	6.37–6.45
Tillförlitligheten i kommissionens skriftliga uttalanden	6.46–6.47
Slutsatser och rekommendationer	6.48–6.51
Slutsatser	6.48–6.49
Rekommendationer	6.50–6.51
Resultat från revisionen av garantifonden för externa åtgärder	6.52–6.55

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

INLEDNING

6.1 I detta kapitel redovisas revisionsrättens särskilda bedömning av verksamhetsområdet forskning och annan inre politik som innefattar politikområdena 01 – Ekonomi och finans, 02 – Näringsliv, 03 – Konkurrens, 08 – Forskning, 09 – Informationssamhället och medier, 10 – Direkt forskning, 12 – Den inre marknaden, 15 – Utbildning och kultur, 16 – Kommunikation, 18 – Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa och 20 – Handel. Denna följs av resultaten av revisionsrättens återkommande revisioner av garantifonden för åtgärder avseende tredje land ⁽¹⁾. Nyckelinformation om vilka verksamheter som har granskats och om hur stora utgifterna har varit under 2010 finns i **tabell 6.1**.

Tabell 6.1 – Forskning och annan inre politik – nyckelinformation 2010

(miljoner euro)

Avdelning i budgeten	Politikområde	Beskrivning	Betalningar	Budgetförvaltningsmetod
8	Forskning	Administrativa utgifter	308	Direkt central
		Sjunde ramprogrammet	2 981	Direkt central
		Sjunde ramprogrammet Euratom	318	Indirekt central
		Slutförande av tidigare ramprogram	848	Direkt central
		Kol- och stålforskningsfondens forskningsprogram	51	Direkt central
			4 506	
9	Informations-samhället och medier	Administrativa utgifter	137	Direkt central
		Sjunde ramprogrammet	1 226	Direkt central
		Slutförande av tidigare ramprogram	160	Direkt central
		Medier	111	Direkt central
		Ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation med flera	152	Direkt central
			1 786	
15	Utbildning och kultur	Administrativa utgifter	122	Direkt central
		Livslångt lärande och flerspråkighet	1 223	Indirekt central
		Utveckla kultursamarbetet i Europa	47	Indirekt central
		Uppmuntra och främja ungdoms- och idrottssamarbete	145	Indirekt central
		Främja europeiskt medborgarskap	35	Indirekt central
			1 572	

⁽¹⁾ I skälen till rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 av den 25 maj 2009 om upprättande av en garantifond för åtgärder avseende tredje land (EUT L 145, 10.6.2009, s. 10) anges att garantifondens finansiella förvaltning bör granskas av revisionsrätten i enlighet med det förfarande som avtalats mellan revisionsrätten, kommissionen och Europeiska investeringsbanken.

(miljoner euro)

Avdelning i budgeten	Politikområde	Beskrivning	Betalningar	Budgetförvaltningsmetod
18	Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa	Administrativa utgifter	63	Direkt central
		Solidaritet – Yttre gränser, viseringspolitik och fri rörlighet för personer	276	Delad/Direkt central
		Migration – Allmän invandrings- och asylpolitik	156	Delad/Direkt central
		Medborgarskap och grundläggande rättigheter	51	Direkt central
		Säkerhet och skydd av friheter	123	Direkt central
		Rättvisa – Straffrättsliga och civilrättsliga frågor	54	Direkt central
		Information och förebyggande av narkotikamissbruk	18	Direkt central
		Strategi och samordning	4	Direkt central
		745		
2	Näringsliv	Administrativa utgifter	112	Direkt central
		Konkurrenskraft, industripolitik, innovation och företagssamhet	75	Direkt central/Indirekt central via Genomförandeorganet för konkurrenskraft och innovation
		Den inre marknaden för varor och tjänster	114	Direkt central
		Sjunde ramprogrammet Samarbete – Rymdteknik och säkerhet	357	Direkt central
		658		
10	Direkt forskning	Personalutgifter, löpande utgifter och investeringar	345	Direkt central
		Sjunde ramprogrammet	44	Direkt central
		Kärnkraftsbörden från tidigare verksamheter	22	Direkt central
		Slutförande av tidigare ramprogram och annan verksamhet	27	Direkt central
		438		
1	Ekonomi och finans	Administrativa utgifter	66	Direkt central
		Ekonomiska och monetära unionen	12	Direkt central
		Internationella ekonomiska och finansiella frågor	101	Direkt central
		Finansiella transaktioner och instrument	110	Direkt central/gemensam förvaltning med EIF/indirekt central via EIF
		289		
16	Kommunikation	Administrativa utgifter	114	Direkt central
		Kommunikation och medier	34	Direkt central
		Lokalanpassad kommunikation	35	Direkt central
		Analys- och kommunikationshjälpmedel	23	Direkt central
		206		

(miljoner euro)

Avdelning i budgeten	Politikområde	Beskrivning	Betalningar	Budgetförvaltningsmetod
3	Konkurrens	Administrativa utgifter	92	Direkt central
		Konkurrensbegränsande avtal och missbruk av dominerande ställning samt avreglering	0	Direkt central
			92	
20	Handel	Administrativa utgifter	68	Direkt central
		Handelspolitik	9	Direkt central/gemensam förvaltning med internationella organisationer
			77	
12	Den inre marknaden	Administrativa utgifter	60	Direkt central
		Politisk strategi och samordning för generaldirektoratet för inre marknaden	11	Direkt central
			71	

Totala administrativa utgifter	1 487
Ramprogram	5 643
Livslångt lärande och flerspråkighet	1 223
Andra driftsutgifter	2 087
Totala driftsutgifter (varav)	8 953
— förskott ⁽¹⁾	6 404
— mellanliggande betalningar/slutbetalningar ⁽²⁾	2 549
Totala betalningar för året	10 440

Totala åtaganden för året	12 169
----------------------------------	---------------

⁽¹⁾ Förskotten inom sjunde ramprogrammet (2007–2013) och programmet för livslångt lärande uppgick till 3 166 miljoner euro respektive 1 139 miljoner euro.

⁽²⁾ De mellanliggande betalningarna/slutbetalningarna inom sjunde ramprogrammet (2007–2013) och programmet för livslångt lärande uppgick till 1 442 miljoner euro respektive 83 miljoner euro.

Källa: Europeiska unionens årsredovisning för 2010.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Särskilda kännetecken för verksamhetsområdet

6.2 De viktigaste programmen inom detta verksamhetsområde är ramprogrammen för forskning och teknisk utveckling, som står för 63 % av de totala driftsutgifterna (eller 5 643 miljoner euro) och programmet för livslångt lärande, som står för 14 % (eller 1 223 miljoner euro).

Ramprogram för forskning

6.3 Forskningspolitiken har som mål att främja forskningsinvesteringar och övergången till en kunskapsbaserad ekonomi. Den syftar också till att stärka den vetenskapliga och tekniska grunden för det europeiska området för forskningsverksamhet ⁽²⁾, öka forskningskompetensen i EU och maximera fördelarna med det internationella samarbetet. Merparten av de betalningar som gäller forskningspolitiken görs inom de sjätte och sjunde ⁽³⁾ fleråriga ramprogrammen som har flera olika finansieringssystem och stöder olika temaområden och typer av projekt.

6.4 Ramprogrammen genomförs för det mesta av kommissionen genom direkt centraliserad förvaltning. I allt större utsträckning verkställs forskningsutgifterna genom indirekt centraliserad förvaltning via genomförandeorgan och gemensamma företag ⁽⁴⁾.

6.5 Den verksamhet som stöds genom ramprogrammen genomförs av ett stort antal offentliga och privata organ i olika medlemsstater eller tredjeländer som är associerade till ramprogrammen. Stödmottagarna kan vara forskningscentrum, universitet, enskilda individer, kommersiella företag eller offentliga förvaltningar. De arbetar vanligtvis som ett konsortium av partner på grundval av en bidragsöverenskommelse med kommissionen. När det gäller sjunde ramprogrammet har varje projekt i genomsnitt sex partner, men beroende på finansieringssystem kan antalet vara så stort som 64.

⁽²⁾ Det europeiska området för forskning består av all FoU-verksamhet, alla FoU-program och all FoU-politik i Europa med ett transnationellt perspektiv. Tillsammans gör de att forskare, forskningsinstitutioner och företag i allt högre grad kan röra sig, konkurrera och samarbeta över gränserna.

⁽³⁾ Sjunde ramprogrammet samlar alla forskningsrelaterade EU-initiativ under ett tak och spelar en avgörande roll i uppnåendet av tillväxt-, konkurrenskrafts- och sysselsättningsmålen. Det är också en hörnsten i det europeiska området för forskningsverksamhet.

⁽⁴⁾ Följande gemensamma företag i Europeiska unionen medverkar i förvaltningen av ramprogram för forskning: i) det europeiska gemensamma företaget för lter och utveckling av fusionsenergi, ii) det gemensamma företaget Clean Sky, iii) det gemensamma företaget Artemis, iv) det gemensamma företaget för genomförande av det gemensamma teknikinitiativet för innovativa läkemedel, v) det gemensamma företaget Eniac och vi) det gemensamma företaget för bränsleceller och vätgas. De genomförandeorgan i Europeiska unionen som deltar i förvaltningen av ramprogram för forskning är följande: i) Genomförandeorganet för konkurrenskraft och innovation, ii) Genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur, iii) Genomförandeorganet för forskning och iv) Genomförandeorganet för europeiska forskningsrådet.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.6 Potentiella stödmottagare deltar i inbjudningar att lämna projektförslag, och godkända projekt väljs ut för medfinansiering. När bidragsöverenskommelsen (eller kommissionsbeslutet) har undertecknats görs betalningar i form av förskott som följs av mellanliggande betalningar och slutbetalningar som ska ersätta de kostnader som stödmottagarna har redovisat i ersättningsanspråk.

6.7 Den största risken avseende korrekthet är att stödmottagarna tar med icke stödberättigande kostnader i sina ersättningsanspråk, vilket eventuellt inte upptäcks och korrigeras av kommissionens system för övervakning och kontroll innan kostnaderna ersätts. Risken ökar genom de komplexa reglerna för att beräkna stödberättigande kostnader och kravet att stödmottagarna ska fördela personalkostnader och indirekta kostnader på projekten, samtidigt som avdrag ska göras för olika poster som inte anses berättiga till EU-medfinansiering, till exempel moms.

Programmet för livslångt lärande (LLP)

6.8 Programmet för livslångt lärande syftar till att göra det möjligt för människor att under hela livet delta i utbildning och även till att utveckla utbildningssektorn runtom i Europa. Programmet för livslångt lärande består av fyra delprogram: Erasmus för högre utbildning, Leonardo da Vinci för yrkesutbildning, Grundtvig för vuxenutbildning och Comenius för skolor. Tre fjärdedelar av budgeten för programmet för livslångt lärande genomförs via indirekt centraliserad förvaltning av 40 nationella programkontor i de deltagande länderna, vilka utses och övervakas av nationella myndigheter, i regel utbildningsministeriet. De nationella programkontoren⁽⁵⁾ har till uppgift att förvalta de många men relativt små belopp som betalas ut som bidrag.

6.9 Finansieringen på detta område utgörs till största delen av förskott till nationella programkontor och bidrag till deras driftskostnader som betalas ut varje kvartal. De första förskotten betalas ut när ett kontrakt har undertecknats och ett arbetsprogram har godkänts. När det gäller förskott nummer två och tre verkställer kommissionen betalningen på grundval av en förklaring från det nationella programkontoret om att minst 70 % av redan utbetalda förskott har betalats vidare. Förskotten ackumuleras vanligtvis till 100 % av det maximala belopp som har beviljats.

KOMMISSIONENS SVAR

6.7 Kommissionen delar revisionsrättens uppfattning att de komplexa reglerna är en viktig anledning till att det uppstår fel vid bedömningen av ersättningsanspråkens stödberättigande. I detta avseende antog kommissionen ett beslut den 24 januari 2011 med tre åtgärder för att förenkla genomförandet av ramprogrammet. Genom detta beslut får stödmottagarna möjlighet att tillämpa sina vanliga redovisningsmetoder när de begär ersättning för genomsnittliga personalkostnader – ett av de oftast återkommande felen som rapporterats av revisionsrätten – och att använda schablonutbetalningar för att ersätta ägare eller företagsledare för små och medelstora företag. Dessa möjligheter förväntas leda till en lägre felprocent.

Dessutom nämns i kommissionens strategi mot bedrägerier (KOM/2011/376/2 slutlig) riskerna i samband med stödmottagares ersättningsanspråk och det föreslås flera åtgärder för att spåra/åtgärda bedrägerier (däribland fortbildning).

⁽⁵⁾ De nationella programkontoren är strukturer som har inrättats på nationell nivå för förvaltningen av genomförandet av programmet för livslångt lärande på medlemsstatsnivå. De har status som juridisk person och regleras av lagstiftningen i den berörda medlemsstaten. De ansvarar för förvaltningen av de decentraliserade delarna av programmet, närmare bestämt för utvärderingen, urvalet och förvaltningen av projekt.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.10 De nationella programkontoren ingår bidragsöverenskommelser med de deltagande organisationerna ⁽⁶⁾ och betalar å sin sida förskott till dem (mellan 80 % och 100 % beroende på programtyp). De största riskerna avseende laglighet och korrekthet är att de enskilda utbetalningar av bidrag som görs till lärare och studenter är felaktiga eller att de kostnader som stödmottagare redovisar är för höga eller inte styrkta. Sådana fel riskerar att inte upptäckas.

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

6.11 Revisionsrättens övergripande revisionsmetod beskrivs i **del 2 i bilaga 1.1**. När det gäller revisionen av verksamhetsområdet forskning och annan inre politik bör särskilt följande noteras:

- Revisionsrätten granskade ett urval av 150 betalningar, bestående av 61 mellanliggande betalningar eller slutbetalningar inom sjätte och sjunde ramprogrammen, 10 förskott till nationella programkontor inom programmet för livslångt lärande, 36 förskott inom sjätte och sjunde ramprogrammen och 43 betalningar som gällde alla övriga åtgärder inom detta verksamhetsområde ⁽⁷⁾.
- När det gäller ramprogrammen för forskning bedömde revisionsrätten kommissionens system för övervakning och kontroll, som också grundades på de 97 betalningarna ⁽⁸⁾ i urvalet avseende ramprogrammen för forskning, enligt följande:
 - Skrivbordsgranskningar på förhand.
 - Revisionsintyg från oberoende revisorer för ersättningsanspråk avseende projekt.
 - Förhandsattestering av stödmottagarnas metoder för kostnadsberäkning.
 - Redovisningsrevisioner i efterhand av projekt.
 - Genomförande av återvinningar och finansiella korrigeringar.

⁽⁶⁾ Deltagande organisationer är vanligtvis universitet, skolor eller högskolor som gör betalningar till stödmottagare som är studenter eller lärare.

⁽⁷⁾ De 43 betalningarna består av 31 förskott, 8 mellanliggande betalningar och slutbetalningar, 3 engångsbetalningar och 1 justeringsbetalning.

⁽⁸⁾ 61 mellanliggande betalningar eller slutbetalningar och 36 förskott inom sjätte och sjunde ramprogrammen.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

- När det gäller annan inre politik bedömde revisionsrätten systemen för övervakning och kontroll inom Erasmusprogrammet i tio medlemsstater, bland annat följande:
 - De primära kontroller som utförs av de nationella programkontoren.
 - De sekundära kontroller som de nationella myndigheterna gör för att få garantier och en grund för den årliga efterhandsförsäkran.
 - Rutinerna vid tre högre utbildningsanstalter i var och en av medlemsstaterna, där bedömningen också gjordes utifrån ett urval på tio betalningar till studenter och/eller undervisningspersonal vid varje högre utbildningsanstalt.
 - De efterhandsrevisioner som utförts av privata revisorer för kommissionens räkning.
 - Kommissionens övervakningssystem för uppföljning av reservationer.
- Revisionen av garantifonden var inriktad på hur efterlevnaden av överenskommelsen mellan kommissionen och EIB om förvaltningen av fondens tillgångar följs samt på kommissionens övervakningsrutiner. Det arbete som utförts av revisorer från ett privat företag granskades också.
- Granskningen av kommissionens skriftliga uttalanden innefattade generaldirektörernas årliga verksamhetsrapporter för generaldirektoratet för forskning och innovation, generaldirektoratet för informationssamhället och medier, generaldirektoratet för näringsliv, generaldirektoratet för utbildning och kultur och två genomförandeorgan, nämligen Genomförandeorganet för Europeiska forskningsrådet och Genomförandeorganet för forskning.

TRANSAKTIONERNAS KORREKTHET

6.12 I **bilaga 6.1** sammanfattas resultatet av transaktionsgranskningen. Vid granskningen av transaktionerna i urvalet konstaterade revisionsrätten att 39 % av transaktionerna innehöll fel. Revisionsrätten uppskattar den mest sannolika felprocenten till 1,4 % ⁽⁹⁾. Revisionsrätten konstaterade dock en väsentlig felnivå och felfrekvens i mellanliggande betalningar och slutbetalningar inom sjätte och sjunde ramprogrammen.

⁽⁹⁾ Revisionsrätten beräknar det uppskattade felet utifrån ett representativt statistiskt urval. Den angivna siffran är den bästa uppskattningen (den mest sannolika felprocenten). Det betyder att revisionsrätten bedömer att felprocenten i populationen med 95 procents säkerhet ligger mellan 0,6 % och 2,1 % (den lägsta respektive den högsta felfrekvensen).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.13 Totalt sett konstaterade revisionsrätten att 58 av de 150 transaktionerna i urvalet innehöll fel. Merparten av de mellanliggande betalningar och slutbetalningar som innehöll fel (48 av 51) gällde sjätte och sjunde ramprogrammen. I 37 fall gällde felen ersättning av icke stödberättigande eller felaktigt redovisade kostnader inom projekt som finansierades genom ramprogrammen för forskning. Detta resultat stämmer överens med de reservationer som generaldirektörerna vid GD Forskning och innovation och GD Näringsliv gjorde om väsentliga fel i bidrag från sjätte ramprogrammet (se **bilaga 6.3**). Liksom de tre senaste åren är den viktigaste källan till fel fortfarande felaktig beräkning av personalkostnader och indirekta kostnader. Andra typer av fel var bland annat icke stödberättigande indirekta skatter, felaktig tillämpning av metoden för avskrivning av anläggningstillgångar och ⁽¹⁰⁾ för lågt eller inte alls redovisad ränta på den förhandsfinansiering som varit insatt på bankkonton. Exempel 6.1 illustrerar den typ av resultat som anges ovan. Sex transaktioner som gällde annan inre politik än forskning innehöll fel, bland annat ersättning av icke stödberättigande kostnader och fel i tidrapporteringen.

Exempel 6.1

Icke stödberättigande kostnader och felaktigt beräknade kostnader

En stödmottagare som förvaltade ett projekt inom ramen för sjätte ramprogrammet begärde ersättning för indirekta kostnader med hjälp av en schablonberäkning som grundades på direkta personalkostnader. Efter en efterhandsrevision 2007 ändrade stödmottagaren sin metod för fördelning av indirekta kostnader utan att helt och hållet och korrekt följa efterhandsrevisorernas rekommendationer. De fel och konsekvenser som konstaterades under revisionsrättens revision resulterade i ersättningsanspråk som var 731 652 euro för höga.

Stödmottagaren begärde även ersättning för icke stödberättigande kostnader för uppehålle och icke stödberättigande indirekta skatter samt debiterade projektet för kostnader för datorutrustning utan att tillämpa sin sedvanliga redovisningsprincip för avskrivningar. Detta resulterade i ersättningsanspråk som var 10 079 euro för höga.

Det totala felet, efter avdrag för lågt redovisade personalkostnader, uppgick till 13 % av de redovisade kostnaderna.

KOMMISSIONENS SVAR

6.13 Kommissionen delar revisionsrättens uppfattning att den oftast återkommande anledning till fel i stödmottagarnas ersättningsanspråk för mellanliggande betalningar och slutbetalningar fortfarande är felaktig beräkning av personalkostnader och indirekta kostnader. Kommissionen har i detta sammanhang vidtagit åtgärder för att avhjälpa denna risk (se punkt 6.7).

Exempel 6.1

Icke stödberättigande kostnader och felaktigt beräknade kostnader

Kommissionen tillämpar det sedvanliga kontradiktoriska förfarandet med stödmottagaren.

Stödmottagaren har informerat kommissionen att vederbörande inte instämmer i några av revisionsrättens slutsatser, framför allt när det gäller beräkningen av omkostnader. Kommissionen har begärt ytterligare upplysningar från stödmottagaren för att kunna besluta om den behöver göra finansiella justeringar och i så fall med hur stort belopp.

SYSTEMENS ÄNDAMÅLSENLIGHET

6.14 I **bilaga 6.2** sammanfattas resultatet av systemgranskningen. Revisionsrätten konstaterade att systemen var delvis ändamålsenliga när det gällde att garantera att transaktionerna var korrekta.

⁽¹⁰⁾ Generellt sett stämmer resultaten i fråga om transaktionernas korrekthet överens med kommissionens egna representativa revisioner (se punkt 6.32).

Ramprogram för forskning

Skrivbordsgranskningar på förhand

6.15 Syftet med skrivbordsgranskningar på förhand är att kontrollera att betalningarna är korrekta och att se till att kontraktsvillkor uppfylls innan betalning sker. I linje med kommissionens ansträngningar att så långt möjligt förenkla sina förfaranden för förhandskontroll i syfte att underlätta hanteringen av betalningar begränsas skrivbordsgranskningarna på förhand ofta till att kontrollera att formella administrativa krav uppfylls och att beloppen i stödmottagarnas ersättningsanspråk har beräknats korrekt.

6.16 Vid granskningen av urvalet av 97 betalningar inom ramprogrammet för forskning konstaterades vissa brister i skrivbordsgranskningarna på förhand i 47 fall som dock inte anses vara väsentliga ⁽¹¹⁾.

6.17 Revisionsrätten konstaterade också att trots att utförliga skrivbordskontroller på förhand ⁽¹²⁾ gjordes vid tveksamhet om huruvida de redovisade kostnaderna var stödberättigande, begränsades merparten av dem till verifiering av uträkningar i ersättningsanspråket till och med när det fanns bevis för att de redovisade kostnaderna inte uppfyllde stödvillkoren (se exempel 6.2).

Exempel 6.2

Bristfällig förhandskontroll

Stödmottagaren i ett projekt inom sjätte ramprogrammet beräknade de personalkostnader som påfördes projektet utifrån budgeterade genomsnittliga timersättningar för tre personalkategorier: chefsingenjörer, civilingenjörer och tekniker.

När personalkostnaderna räknades ut utifrån den faktiska timersättningen visade det sig att den avvek betydligt från den timersättning som stödmottagaren hade utgått från, vilket resulterade i att 65 185 euro för mycket begärdes i ersättning när det gällde redovisade personalkostnader på totalt 508 452 euro.

Trots att det tydligt framgick av dokumentationen att stödmottagaren använde genomsnittliga timersättningar, ifrågasatte inte kommissionen det redovisade beloppet.

6.15 De kontroller som kan göras på förhand är med nödvändighet begränsade. Det är av den anledningen som det finns ett program för efterhandsrevision. Hela kontrollsystemet måste ses i sin helhet.

⁽¹¹⁾ Typ av brister som konstaterades: i) Projektets startdatum godkändes utan en skriftlig begäran från stödmottagaren innan bidragsöverenskommelsen hade undertecknats. ii) De sökande som fått avslag på sin stödansökan informerades sent om kommissionens finansieringsbeslut. iii) Räntan på förhandsfinansieringen kontrollerades inte.

⁽¹²⁾ Dessa utförliga skrivbordsgranskningar på förhand innebär bland annat att man begär och granskar styrkande handlingar.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.18 Vad beträffar betalningsförseningar kunde revisionsrätten konstatera en generell förbättring jämfört med förra året. Inom vissa av ramprogrammets särskilda program, till exempel Människor, ligger dock den genomsnittliga tid som behövs för att göra mellanliggande betalningar och slutbetalningar fortfarande över kommissionens mål. I revisionsrättens urval av mellanliggande betalningar och slutbetalningar inom sjätte och sjunde ramprogrammen gjordes 9 av 61 betalningar sent. Revisionsrätten konstaterade också fall där betalningar sköts upp på ett onormalt sätt⁽¹³⁾. Till exempel sköts en betalning som hänförde sig till rapporteringsperioden 2005–2006 upp 1 280 dagar främst på grund av ett problem som hade att göra med ställningen för en av stödmottagarna enligt kontraktet. Betalningen gjordes till sist i oktober 2010.

Revisionsintyg för ersättningsanspråk

6.19 I bidragsöverenskommelserna fastställs att stödmottagarnas ersättningsanspråk ska åtföljas av ett revisionsintyg utfärdat av en oberoende revisor. Revisorn ska intyga att de redovisade kostnaderna är riktiga, att de har inträffat och att de är stödberättigande samt bekräfta att beloppen för räntan på förhandsfinansieringen och för eventuellt andra intäkter från projektet är korrekta. Dessa revisionsintyg är en nyckelkontroll inom såväl sjätte som sjunde ramprogrammet.

6.20 När det gäller sjätte ramprogrammet var det i princip obligatoriskt att lämna in ett revisionsintyg i slutet av varje rapporteringsperiod, medan stödmottagarna inom sjunde ramprogrammet endast behöver lämna in revisionsintyg när EU:s finansiering uppgår till minst 375 000 euro⁽¹⁴⁾. För sjunde ramprogrammet i dess helhet uppskattar kommissionen att över 80 % av alla stöd kommer att ligga under denna tröskel. Denna ändring minskar visserligen den administrativa bördan för stödmottagarna men den ökar också risken för att fel inte upptäcks i tid när det gäller bidrag under tröskeln.

6.21 När det gäller de 33 ersättningsanspråk som granskades på stödmottagarnivå för vilka ett intyg hade utfärdats jämförde revisionsrätten resultaten från sin egen granskning med intygen. I 27 fall där den auktoriserade revisorn hade gjort ett uttalande utan reservation upptäckte revisionsrätten fel. I 14 av fallen hade felen en väsentlig ekonomisk inverkan (över 2 %) och/eller gällde en metod för kostnadsberäkning som inte följde gällande regler. I fall med en väsentlig ekonomisk inverkan kommunicerar inte kommissionens generaldirektorat (med undantag av GD Näringsliv) formellt med de externa revisorerna genom att ge feedback och begära förklaringar när det är uppenbart att det utfärdade intyget inte är tillförlitligt.

KOMMISSIONENS SVAR

6.18 Kommissionen välkomnar den positiva bedömningen av de framsteg som har gjorts när det gäller betalningar. Denna fråga övervakas fortlöpande av kommissionens avdelningar, särskilt efter kommissionens meddelande från april 2009 i vilket mål med kortare tidsfrister än tidsfristerna i budgetförordningen fastställs.

Betalningarna behandlas inte förrän stödmottagarnas ersättningsanspråk är fullständiga så att kommissionen kan bedöma om de följer reglerna. Om så inte är fallet är kommissionen skyldig att skjuta upp betalningarna.

Uppskjutandet av betalningarna upphör alltid när stödmottagaren lämnar in den dokumentation som saknas eller de upplysningar som kommissionen särskilt bitt om.

Det fall som revisionsrätten rapporterat är extremt och avspeglar inte kommissionens normala arbetssätt.

6.20 Inom ramen för sjunde ramprogrammet beslutade den lagstiftande myndigheten att minska stödmottagarnas administrativa börda när det gäller skyldigheten att lämna in revisionsintyg i syfte att göra ramprogrammet attraktivare.

Dessutom bör denna aspekt betraktas mot bakgrund av den övergripande revisionsstrategin för sjunde ramprogrammet.

6.21 En formell feedbackprocess har införts för att uppmuntra de granskade stödmottagarna att göra de revisorer som utfärdar intygen uppmärksamma på resultaten av kommissionens revisioner och att hänvisa dem till de offentligt tillgängliga kraven för stödberättigande och tolkningar av dessa.

⁽¹³⁾ Kommissionen kan skjuta upp en betalning genom att skriftligen informera stödmottagaren att rapporten eller fakturan/betalningsansökan inte kan godkännas och ange skälet till detta (till exempel förklara att de styrkande handlingarna är ofullständiga).

⁽¹⁴⁾ Ackumulerat belopp för alla tidigare betalningar till en stödmottagare inom ett visst projekt för vilket ett intyg ännu inte har lämnats in.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.22 I överensstämmelse med förra årets iakttagelser är denna kontroll fortfarande endast delvis ändamålsenlig.

Förhandsattestering av stödmottagarnas metoder för kostnadsberäkning inom sjunde ramprogrammet

6.23 I de allmänna villkoren i bidragsöverenskommelsen inom sjunde ramprogrammet introducerades två typer av förhandsintyg för metoder för kostnadsberäkning: intyget om genomsnittliga personalkostnader (CoMAv)⁽¹⁵⁾ och intyget om metod för personalkostnader och indirekta kostnader (CoM)⁽¹⁶⁾.

6.24 Intygen syftar till följande: i) se till att stödmottagarna använder korrekta metoder när de räknar ut personalkostnader och indirekta kostnader, ii) försäkra stödmottagarna om att den metod de använder uppfyller kraven i bidragsöverenskommelsen inom sjunde ramprogrammet och iii) minska den administrativa bördan för stödmottagarna genom att avskaffa skyldigheten att lämna intyg för ansökningar om mellanliggande betalningar.

6.25 Vid utgången av december 2010 hade endast 16 stödmottagare i en uppskattad population på 500 stödmottagare fått sitt CoM godkänt, och endast 36 stödmottagare i en uppskattad population på 4 000 hade fått sitt CoMAv godkänt. Den låga andelen godkända intyg är en besvikelse och undergräver kommissionens ansträngningar för att förenkla förfaranden.

⁽¹⁵⁾ Valfritt för stödmottagare som avser att redovisa genomsnittliga personalkostnader i sina ersättningsanspråk. Den 24 januari 2011 antog kommissionen nya kriterier för användningen av genomsnittliga personalkostnader. Stödmottagarna behöver inte längre lämna in ett intyg över genomsnittliga personalkostnader för godkännande som ett förhandsvillkor för att personalkostnaderna ska vara stödberättigande. Intyget över genomsnittliga personalkostnader finns dock kvar som alternativ och erbjuder stödmottagarna möjligheten att uppnå säkerhet på förhand om huruvida de metoder som har införts är förenliga med reglerna för sjunde ramprogrammet.

⁽¹⁶⁾ Valfritt för ett begränsat antal mottagare av flera bidrag som uppfyller vissa stödkriterier.

KOMMISSIONENS SVAR

6.22 Även om revisionsintygen inom ramen för sjätte ramprogrammet inte gav den säkerhet som man ursprungligen hade väntat bidrog denna förhandskontroll väsentligt till att minska felprocenten i sjätte ramprogrammet jämfört med femte ramprogrammet.

När det gäller sjunde ramprogrammet bör tillvägagångssättet, som bygger på "överenskomna förfaranden" leda till färre fel i tolkningen av reglerna för stödberättigande.

Kommissionen har utarbetat en strategi som ska säkerställa att de revisorer som utfärdar intygen till fullo är insatta i kraven och bestämmelserna i fråga om bidrag. I detta ingår framför allt utförliga anvisningar vid sidan av den rättsliga grunden och genomförandedokumentationen.

6.25 Kommissionen har medgett att godkännandekriterierna för attestering av metoder för kostnadsberäkning är alltför stränga för merparten av stödmottagarna⁽¹⁾.

Kommissionen har infört betydande förenklingar för att underlätta användningen av genomsnittliga personalkostnader inom den övergripande befintliga rättsliga ramen.

De nedslående erfarenheterna med förhandsattestering av metoderna för kostnadsberäkning kommer dock att beaktas när reglerna för den kommande finansieringsperioden utarbetas.

⁽¹⁾ KOM(2010) 187 av den 29 april 2010 – Om förenklat genomförande av ramprogrammen för forskning.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

6.26 Revisionsrättens arbete inbegrep en granskning av attesteringsprocessen vid kommissionen. Inga undantag noterades. Kommissionens kontroller tillämpades planenligt.

6.27 Ansökningarna om intyg om metod inbegriper en rapport om faktiska iakttagelser som utfärdas av en oberoende revisor på grundval av "överenskomna förfaranden" som verifierar att den information som lämnats av stödmottagarna är riktig. Den oberoende revisorns rapport om faktiska iakttagelser ska ge kommissionen garantier om att stödmottagaren uppfyller kriterierna för att få intyget. När det gäller de två stödmottagare som besöktes på plats konstaterade revisionsrätten undantag som innebär att man kan fråga sig vilken tillförlitlighet som kommissionen kan tillmäta sådana rapporter ⁽¹⁷⁾.

6.28 Den mycket låga andelen godkända intyg och det faktum att brister konstaterades i rapporterna från den oberoende revisorn visar att detta förfarande i princip är bra men att dess ändamålsenlighet har varit begränsad.

Kommissionens strategi för efterhandsrevision

6.29 Den viktigaste delen i kommissionens kontrollsystem för att se till att de redovisade kostnaderna uppfyller stödverkans koren är programmet för redovisningsrevisioner i efterhand hos stödmottagare.

6.30 Strategin för efterhandsrevision inom sjunde ramprogrammet (2009–2016) omfattar i huvudsak följande: i) revisioner som väljs ut slumpmässigt och som syftar till att fastställa en felprocent som är representativ för hela populationen och ii) "korrigerande revisioner" som är inriktade på riskområden ⁽¹⁸⁾. Andelen utgifter som omfattades av efterhandsrevisioner och värdet av de identifierade icke stödberättigande kostnaderna ökade betydligt mellan 2009 och 2010 (se **tabell 6.2**). Sammantaget bedömdes den strategi för efterhandsrevision som hade införts av kommissionen vara ändamålsenlig, även om vissa ytterligare förbättringar är önskvärda när det gäller den kvarstående felprocenten och beroendet av det arbete som externa revisorer utför.

6.27 När det gäller det fall som revisionsrätten nämner följer kommissionen upp ärendet med stödmottagaren och kommer att vidta lämpliga åtgärder. När det gäller det andra fallet fick kommissionen innan intyget godkändes ytterligare upplysningar som gav större säkerhet än bara tillit till pro forma redovisning. Den fråga som revisionsrätten tar upp är därför av formell natur och påverkar inte tillförlitligheten för godkännandet av kostnadsberäkningsmetoder.

⁽¹⁷⁾ Revisionsrätten konstaterade att personalkostnaderna och de indirekta kostnaderna i det ena fallet omfattade icke stödberättigande kostnader enligt de kriterier som tillämpas inom sjunde ramprogrammet eller så hade de genomsnittliga personalkostnaderna i praktiken inte beräknats i enlighet med de metoder som stödmottagaren hade presenterat. I det andra fallet intygade den externa revisorn att revisionsåtgärderna vidtogs i anslutning till ett särskilt bidrag, trots att revisionsarbetet i praktiken grundades på ett annat urval.

⁽¹⁸⁾ Till exempel har GD Informationssamhället och medier när det gäller korrigerande granskningar utvecklat detaljerade riskbaserade granskningsmetoder som grundar sig på intelligent datainsamling, riskbedömning och riskspecifika revisionsåtgärder. År 2010 uppgick den genomsnittliga felprocenten i GD Informationssamhället och mediers riskbaserade granskningar till 30 %.

Tabell 6.2 – Genomförande av kommissionens strategi för efterhandsrevision

	2010		2009	
	FP 6	FP 7	FP 6	FP 7
Antal revisioner	2 323	349	1 906	16
Värdet av granskade redovisade kostnader (miljoner euro)	2 183	111	1 807	2
Värdet av identifierade icke stödberättigande kostnader (miljoner euro)	91	5	69	—
Kommissionsmedel som ska återvinnas (miljoner euro)	45	4	33	—

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Kvarstående felprocent

6.31 Eftersom generaldirektörerna avger en revisionsförklaring om separata delar av budgeten för sjunde ramprogrammet, gör varje kommissionsavdelning sitt eget urval och rapporterar följaktligen en representativ felprocent. Den representativa felprocenten för varje generaldirektorat bildar grunden för beräkningen av den kvarstående felprocenten ⁽¹⁹⁾ som är en viktig komponent i den årliga revisionsförklaringen.

6.32 Beräkningen av den kvarstående felprocenten bygger på antagandet att alla de fel som upptäcks, även de systematiska felen, kommer att korrigeras. Kommissionen ser inte systematiskt till att de ersättningsanspråk som lämnas in på nytt korrigeras, vilket innebär att tillförlitligheten när det gäller den kvarstående felprocenten är begränsad (se exempel 6.1).

KOMMISSIONENS SVAR

6.31 Kommissionen har till stöd för generaldirektörens revisionsförklaring fastställt en formel för beräkningen av den representativa och den kvarstående felprocenten, som tillämpas enhetligt av kommissionens avdelningar och av genomförandeorganen.

Det är inte de enda faktorer som ligger till grund för revisionsförklaringen, även om de är några av de viktigaste.

6.32 Kommissionens beräkning av den kvarstående felprocenten är tillförlitlig. Den bygger på flera sifferuppgifter som härrör från befintliga kontrollsystem – huvudsakligen revisionsstrategin – och resultaten av extrapolation.

När det gäller kontrollen av ersättningsanspråk som lämnas in på nytt har kommissionen inrättat ett system som omfattar kontroll av rimlighet och fullständighet, och vid behov uppföljningsrevisioner för att säkerställa att alla systematiska fel verkligen åtgärdats av stödmottagarna. Sedan extrapolationsförfaranden på grundval av schablonmässiga procentsatser blev tillgängliga (12/2009) och flitigt använda av uppdragstagare har behovet av uppföljningsrevisioner i detta sammanhang begränsats betydligt.

I ett flerårigt perspektiv säkerställer det nuvarande systemet att den kvarstående felprocenten är tillförlitlig.

Ett exempel på att systemet fungerar är att GD Forskning och innovation återvunnit 14,51 miljoner euro fram till den 31 mars 2011.

Beroende av det arbete som externa revisorer utför

6.33 Revisionerna utförs av kommissionens revisorer eller av externa revisionsföretag under överinseende av kommissionen. Vid utgången av 2010 hade 73 % (921 av 1 267) av GD Forskning och innovation och 76 % (431 av 568) av GD Informationssamhället och mediers avslutade revisioner inom sjätte och sjunde ramprogrammen utförts av externa revisorer.

⁽¹⁹⁾ Det vill säga den felnivå som inte upptäcks och som därför inte korrigeras.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.34 Att förlita sig på det arbete som andra revisorer utför är god revisionssed. Internationellt accepterade revisionsstandarder har tagits fram för att säkerställa samsyn på de allmänna principer som ska tillämpas. Kommissionen har infört ett antal förfaranden som ska garantera att man kan förlita sig på resultaten av dessa externa revisioner. En av de största riskerna är när det revisionsarbete som utförs av de externa revisorerna inte är tillräckligt eller tillfredsställande, vilket får till följd att fel i ersättningsanspråken inte upptäcks. För att denna risk ska minimeras ska man enligt standarderna utföra periodiska kvalitetsgranskningar av arbetsmetoder och revisionsåtgärder för att försäkra sig om att man helt kan förlita sig på granskningsrapporterna och granskningsresultaten. Kommissionens förfaranden täcker inte denna aspekt.

System som gäller återvinning och finansiella korrigeringar

6.35 Som ett resultat av de stora ansträngningar som kommissionen har gjort när det gäller efterhandsrevision hade det belopp som ska återkrävas ökat betydligt vid utgången av 2010 jämfört med 2009 (se **tabell 6.2**). Revisionsrätten granskade kommissionens uppföljningsåtgärder i de fall inom ramen för DAS 2008 och 2009 där ett kvantifierbart fel hade konstaterats och i fråga om kommissionens efterhandsrevisioner och konstaterade att kommissionens förfaranden var tillfredsställande och garanterade att icke stödberättigande kostnader återkrävdes.

6.36 Vad beträffar kontraktsspecifika påföljder, där stödmottagaren konstaterades ha gett en missvisande bild av sina kostnader, kan kommissionen besluta att säga upp kontraktet i förtid och/eller tillämpa avtalsviten. Revisionsrätten konstaterade att kommissionen hade använt dessa korrigerande åtgärder i större utsträckning, och under 2010 ökade beloppen för avtalsviten betydligt (från 223 000 euro vid utgången av 2009 till 1 536 000 euro vid utgången av 2010).

Annan inre politik*System för programmet för livslångt lärande – Erasmus*

6.37 Ansvarsområdena inom kontrollmiljön för programmet för livslångt lärande är följande:

- Primära kontroller som sköts av det nationella programkontoret, bland annat analys av slutrapporter, skrivbordskontroller av verifierande underlag för kostnader i ersättningsanspråken, kontroller på plats, efterhandsrevisioner och systemgranskningar av återkommande stödmottagare, såsom universitet. De nationella programkontoren måste skicka en årlig rapport till kommissionen och den nationella myndigheten med uppgifter om de primära kontroller som har utförts.

KOMMISSIONENS SVAR

6.34 Revisioner som läggs ut externt planeras och kontrolleras helt och hållet av kommissionen.

De externa revisorerna väljs ut efter noggrann kontroll av att de använder en gemensam alleuropeisk revisionsmetod. Kommissionen tillhandahåller en revisionshandbok och anvisningar så att deras revisionsmetoder blir enhetliga och för att undvika kvalitetsproblem.

Kommissionens revisionspersonal följer med de externa revisionsföretagen på flera revisionsuppdrag. På så sätt säkerställs samarbete i fråga om planering, genomförandet av revisionerna och rapporteringen, och det ger möjlighet till övervakning av de berörda externa företagens arbetsmetoder och revisionsförfaranden.

Därför anser kommissionen inte att en direkt tillämpning av revisionsstandarderna på andra revisorers arbete är lämpligt i detta fall.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

- Sekundära kontroller som genomförs av den nationella myndigheten och som ska ge garantier och stöd för en årlig efterhandsförsäkran att systemen och de primära kontrollerna är ändamålsenliga ⁽²⁰⁾.
- Kontroller som genomförs av kommissionen, främst bedömning av årliga efterhandsförsäkningar och systemövervakningsbesök samt redovisningsrevisioner och revisioner av övervakningen.

6.38 Revisionsrätten utförde en systemgranskning av tio av de nationella programkontoren och av de nationella myndigheter som utövar tillsyn över dem och som även ansvarar för Erasmusprogrammet. Erasmusprogrammet finansierar samarbete mellan högre utbildningsanstalter runtom i Europa, särskilt stöd till studenter som tillbringar en studieperiod på tre till tolv månader i ett annat deltagande land. Studenterna får i regel ett bidrag på mellan 250 och 500 euro per månad beroende på land. Programmet stöder även lärare och företagsanställda som vill undervisa utomlands korta perioder och hjälper universitetspersonal med utbildning. Erasmus stöder också korta intensivprogram för studier som för samman studenter och undervisningspersonal vid högre utbildningsanstalter från minst tre deltagande länder. Sammantaget ansåg revisionsrätten att de granskade systemen var delvis ändamålsenliga när det gällde att garantera transaktionernas korrekthet.

Primära kontroller

6.39 Revisionsrätten konstaterade att de krav som kommissionen har fastställt i sin handledning för nationella programkontor uppfylldes i hög grad. I åtta fall genomfördes dock inte de primära kontrollerna fullt ut. I vissa fall fanns det inga bevis för att skrivbordskontroller hade utförts eller så hade för få enskilda akter för deltagare i mobilitetsprogrammet kontrollerats. Vad beträffar andra centrala kontrollkrav för programmet för livslångt lärande konstaterades bland annat brister som att det inte fanns något register över undantag, eller att register över undantag inte följdes upp, att policyn för likviditetsförvaltning inte garanterade att medel placerades på räntebärande konton och att årliga rapporter lämnades in sent till kommissionen.

KOMMISSIONENS SVAR

6.39 Kommissionen noterar med tillfredsställelse att revisionsrätten konstaterat att handledningen för nationella programkontor i hög grad efterlevs, vilket bekräftar kommissionens bedömning.

Kommissionen instämmer i att de primära kontrollerna fortfarande är ett område som bör uppmärksammas, vilket bekräftas av den årliga verksamhetsrapporten från 2010. Kommissionen kommer fortsatt att betona vikten av att de fastställda nivåerna uppnås och att processen dokumenteras.

⁽²⁰⁾ I artikel 8.3 i kommissionens beslut K(2007) 1807 fastställs att "den nationella myndigheten [skall] inrätta ett system med sekundära kontroller som är avsedda att ge rimliga garantier för att systemen och de primära kontrollerna är effektiva. Den nationella myndigheten får anförtro utförandet av sekundära kontroller till ett externt revisionsorgan".

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.40 Revisionsrätten konstaterade att de högre utbildningsanstalternas system för att välja ut studenter för deltagande i Erasmusprogrammet fungerade delvis i 22 av 27 fall. De största problemen var bristande öppenhet i urvalsförfarandet, urvalskriterier som inte offentliggjordes och otillräcklig dokumentation av utvärderingsprocessen. Vid 15 av de 30 besökta högre utbildningsanstalterna gjordes felaktiga betalningar, till exempel gjordes betalningar till enskilda studenter för längre perioder än vad som uppgavs i bidragsöverenskommelsen och ersattes icke stödberättigande kostnader.

Sekundära kontroller

6.41 Vid sju av de tio nationella myndigheterna utfördes de sekundära kontrollerna på ett tillfredsställande sätt, där antingen ett externt revisionsorgan eller personal vid den nationella myndigheten noga kontrollerade att de system och primära kontroller som införts av det nationella programkontoret följde kommissionens riktlinjer. Vid de övriga nationella myndigheterna dokumenterades kontroller inte tillräckligt eller så fanns det inga bevis för att de iakttagelser som hade gjorts av den nationella myndigheten eller kommissionen följdes upp.

6.42 Sju av de tio årliga efterhandsförsäkringarna för 2009 skickades till kommissionen efter den fastställda tidsfristen som var den 30 april 2010.

Kontroller som kommissionen utfört

6.43 Revisionsrätten granskade kommissionens kontroller av Erasmusprogrammet som utgör en del av dess bedömningsprocess när det gäller efterhandsförsäkringarna för 2009. Revisionsrätten granskade detta system senast i årsrapporten för 2008 ⁽²¹⁾. Då ansåg revisionsrätten att kommissionens förfaranden gav begränsad säkerhet om kvaliteten på förvaltningen av utgifterna och att kommissionen endast i vissa fall kontrollerade att de primära och sekundära kontrollerna faktiskt hade utförts och hur deras kvalitet var.

6.44 Revisionsrätten anser att kommissionens förfaranden har förbättrats sedan dess. År 2010 grundades kommissionens bedömning på en skrivbordsgranskning av system, besök i åtta medlemsstater och redovisningsrevisioner i efterhand på plats av 15 överenskommelser med nationella programkontor. De systemgranskningar som utfördes av kommissionen omfattade bland annat kontroll av såväl de primära som de sekundära kontrollernas faktiska förekomst och kvalitet.

KOMMISSIONENS SVAR

6.40 När det gäller förfarandet för att välja ut studenter vid högre utbildningsanstalter betonar kommissionen att de formella kraven, mot bakgrund av att åtgärden berör ett stort antal människor, måste stå i proportion till detta och ta vederbörlig hänsyn till efterfrågan. Med hänsyn till att kommissionen inte fått några klagomål från studenter om urvalsförfarandet vid deras utbildningsanstalter anser kommissionen att systemet i stort fungerar bra.

När det gäller längden på studievistelser eller praktik understryker kommissionen att den redan har förtydligat beräkningsmetoden i 2011 års handledning för nationella programkontor, till följd av revisionsrättens kommentarer i revisionsförklaringen (DAS) 2009.

6.41 Kommissionen anordnar olika aktiviteter (seminarier, uppdatering av riktlinjer osv.) varje år för att öka de nationella myndigheternas förståelse för den sekundära kontrollprocessen. DAS-revisionen från 2010 visar en förbättring i förhållande till DAS-revisionen 2008. Kommissionen kommer att fortsätta sina stödaktiviteter.

⁽²¹⁾ Punkt 9.22–9.24 i kapitel 9.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

6.45 Varje år upprättar kommissionen en lista över reservationer som de nationella myndigheterna och de nationella programkontoren ska åtgärda. Antalet observationer som ännu inte har åtgärdats är fortfarande högt totalt sett – år 2010 gällde 28 de nationella myndigheterna (jämfört med 29 år 2009) och 114 de nationella programkontoren (jämfört med 146 år 2009) – men reservationerna är inte lika allvarliga som tidigare ⁽²²⁾.

TILLFÖRLITLIGHETEN I KOMMISSIONENS SKRIFTLIGA UTTALANDEN

6.46 I **bilaga 6.3** sammanfattas resultatet av granskningen av kommissionens skriftliga uttalanden. Viktiga iakttagelser beskrivs utförligare nedan.

6.47 När det gäller GD Informationssamhället och medier konstaterade revisionsrätten att reservationen om riktigheten i ersättningsanspråken inom sjätte ramprogrammet hävdades trots att den ackumulerade upptäckta felprocenten och den kvarstående felprocenten för ersättningsanspråk inom sjätte ramprogrammet uppgick till 3,94 % respektive 2,2 %. Revisionsrätten anser att en reservation borde ha bibehållits eftersom det inte finns några säkra bevis för att alla upptäckta fel har korrigerats (se punkt 6.32).

KOMMISSIONENS SVAR

6.45 Både när det gäller antalet reservationer som ska åtgärdas av de nationella myndigheterna och de nationella programkontoren, och hur allvarliga dessa är, noterar kommissionen med tillfredsställelse att båda förbättrades betydligt mellan 2009 och 2010, särskilt när det gäller de nationella programkontoren.

6.47 I linje med kommissionens nuvarande ramar för ansvarsskyldighet är det den delegerade utanordnaren som fattar det slutgiltiga beslutet om en reservation ska göras. Det är följaktligen ett yttrande om förvaltningen, som grundar sig på den delegerade utanordnarens riskbedömning, mot bakgrund av information om den sannolika framtida utvecklingen som finns tillgänglig vid beslutsfattandet.

I sin årliga verksamhetsrapport redovisade generaldirektören för GD Infso öppet och detaljerat för kommissionen skälen till varför reservationen om riktigheten i ersättningsanspråken inom sjätte ramprogrammet (som var 2,2 % vid utgången av 2010) hävdades. Detta beslut byggde på en grundlig analys av alla ytterligare element som då var tillgängliga och på en simulering av den väntade utvecklingen av den kvarstående felprocenten, med hänsyn tagen till de resterande pågående revisionerna inom ramen för sjätte ramprogrammet och de pågående extrapolationerna. Den 30 juni 2011 bekräftades genom en uppdatering av simuleringen på grundval av de senaste tillgängliga uppgifterna att den kvarstående felprocenten som väntat hade minskat till 2,1 %. Denna felprocent bör sjunka till under 2 % vid årets slut i enlighet med tidigare beräkningar. Dessutom, om man tar hänsyn till de faktiska ekonomiska konsekvenserna av revisionsresultaten (fel som kräver ekonomisk uppföljning) uppgår den kvarstående felprocenten till 1,6 %, och understiger därmed med god marginal väsentlighetsgränshöjden på 2 %. Som redan framförts i kommissionens svar på punkt 6.32 är kommissionens beräkning av den kvarstående felprocenten tillförlitlig. Tillförlitligheten i de data som ligger till grund för beräkningen har kontrollerats genom ett betydande antal uppföljningsrevisioner. Med beaktande av ovanstående var det därför inte nödvändigt för GD Infso att bibehålla en reservation om utgifter inom sjätte ramprogrammet.

⁽²²⁾ När det gäller de nationella myndigheterna har 13 reservationer klassificerats som mycket betydande och 14 som betydande, vilket kan jämföras med 2009 då 3 ansågs vara allvarliga, 15 mycket betydande och 3 betydande. När det gäller de nationella programkontoren klassificerades 1 reservation som allvarlig, 44 som mycket betydande och 66 som betydande 2010 jämfört med 75 mycket betydande och 35 betydande reservationer 2009.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

Slutsatser

6.48 På grundval av sitt revisionsarbete drar revisionsrätten slutsatsen att betalningarna under det budgetår som slutade den 31 december 2010 inom verksamhetsområdet forskning och annan inre politik inte innehöll några väsentliga fel⁽²³⁾. De mellanliggande betalningarna och slutbetalningarna inom ramprogrammen innehöll dock väsentliga fel.

6.49 På grundval av sitt revisionsarbete drar revisionsrätten slutsatsen att systemen för övervakning och kontroll inom verksamhetsområdet forskning och annan inre politik var delvis ändamålsenliga när det gällde att garantera att betalningarna var korrekta.

Rekommendationer

6.50 **Bilaga 6.4** visar resultatet av revisionsrättens uppföljning av hur rekommendationer i tidigare årsrapporter (2008–2009) har genomförts.

6.51 Till följd av denna uppföljning och av granskningsresultatet och slutsatserna för 2010 rekommenderar revisionsrätten kommissionen följande:

- När det gäller ramprogrammen för forskning: i) utnyttja erfarenheterna från GD Informationssamhället och mediernas goda praxis i fråga om metoden för riskbaserad efterhandsrevision för att ytterligare förbättra kommissionens förhandskontroller och identifiera betalningar med en relativt hög riskprofil och ii) i syfte att ytterligare öka revisionsintygens tillförlitlighet intensifiera sina åtgärder för att öka de oberoende revisorernas kunskap om reglerna för vilka utgifter som är stödberättigande, särskilt genom att aktivt informera revisorerna om exempel på icke stödberättigande kostnader inte har identifierats.
- När det gäller programmet för livslångt lärande: fortsätta att betona genomförandet av primära kontroller. Framför allt bör man se till att de nationella programkontoren minst kontrollerar det minimiantal aktier som kommissionen kräver och att alla kontroller dokumenteras ordentligt.

6.48 Kommissionen noterar att betalningarna under 2010 inom politikområdet forskning och annan inre politik inte innehöll några väsentliga fel.

Kommissionen fortsätter sitt arbete för att förbättra den fleråriga kontrollstrukturens funktion i syfte att minska felen i samband med mellanliggande betalningar och slutbetalningar.

6.51

- Kommissionen instämmer i rekommendationerna och arbetar på en rad tänkbara förbättringar av sina förfaranden, både inom sjunde ramprogrammet och det framtida gemensamma strategiska ramverket för EU:s finansiering av forskning och innovation.
- Kommissionen instämmer i att de primära kontrollerna fortfarande är ett område som bör uppmärksammas, vilket bekräftas av den årliga verksamhetsrapporten från 2010. Kommissionen kommer fortsatt att för de nationella programkontoren betona vikten av att de fastställda nivåerna uppnås och att processen dokumenteras, och kommer fortsatt att påminna de nationella myndigheterna om deras övervakningsansvar på detta område.

⁽²³⁾ Se punkterna 6.12 och 6.13.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

RESULTAT FRÅN REVISIONEN AV GARANTIFONDEN FÖR EXTERNA ÅTGÄRDER

6.52 Syftet med garantifonden för externa åtgärder ⁽²⁴⁾ (fonden) är att ersätta gemenskapens borgenärer ⁽²⁵⁾ om låntagaren inte fullgör sina skyldigheter och att undvika direkta krav på gemenskapsbudgeten. Den administrativa förvaltningen av fonden sköts av generaldirektoratet för ekonomi och finans medan Europeiska investeringsbanken (EIB) ansvarar för förvaltningen av likvida medel.

6.53 Den 31 december 2010 uppgick fondens totala tillgångar till 1 347 miljoner euro vilket ska jämföras med 1 240 miljoner euro den 31 december 2009. Under det år som granskades gjordes inga anspråk på garantier till fonden.

6.54 EIB och kommissionen använder ett referensindex för att kontrollera fondens årliga resultat. Avkastningen på fondens portfölj under 2010 var 1,06 % vilket ska jämföras med ett referensindex på 1,19 %.

6.55 Garantifondens investeringsportfölj förvaltas av EIB för Europeiska unionens räkning ⁽²⁶⁾. För att undvika en tvångsförsäljning i juni 2010 av värdepapper från medlemsstater som fått sänkt kreditbetyg har kommissionen i efterhand infört en ny bestämmelse som tillåter fonden att ha den typen av investeringar i sin portfölj.

6.54 Under den nu rådande situationen på marknaden med hög volatilitet kan kortsiktiga avvikelser från referensindexet förekomma. Portföljen har dock gett positiv överavkastning under årets första tio månader, medan de svagt negativa siffrorna (i förhållande till referensindex) som rapporterades vid utgången av 2010 till följd av sämre resultat under november och december, redan hade kompensats i januari 2011.

6.55 Detta beslut formaliserades i tilläggsavtal nr 4 som undertecknades den 9 november 2010, så snart de institutionella förfaranden som krävdes för undertecknandet hade slutförts.

⁽²⁴⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2728/94 av den 31 oktober 1994 om upprättande av en garantifond för åtgärder avseende tredje land (EGT L 293, 12.11.1994, s. 1), senast ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 89/2007 (EUT L 22, 31.1.2007, s. 1).

⁽²⁵⁾ I första hand EIB men även extern utlåning från Euratom och lån till tredjeländer i form av makroekonomiskt stöd från EU.

⁽²⁶⁾ Artikel 6 i förordning (EG, Euratom) nr 2728/94, och EIB får en årlig förvaltningsavgift för dessa tjänster.

BILAGA 6.1

RESULTAT AV TRANSAKTIONSGRANSKNINGEN AVSEENDE FORSKNING OCH ANNAN INRE POLITIK ⁽¹⁾

2010					2009	2008	2007
Sjätte ramprogrammet	Sjunde ramprogrammet	Programmet för livslångt lärande	Övrigt	Totalt			

URVALETS STORLEK OCH SAMMANSÄTTNING

Totalt antal transaktioner (varav)	28	69	12	41	150	351	361	348
förskott	4	32	12	29	77	125	237	159
mellanliggande betalningar/ slutbetalningar	24	37	0	12	73	226	124	189

RESULTAT AV GRANSKNINGEN ⁽²⁾ ⁽³⁾

Andel av de granskade transaktionerna som

inte innehöll några fel	29 % (8)	54 % (37)	100 % (12)	85 % (35)	61 % (92)	72 %	86 %	68 %
innehöll ett eller flera fel	71 % (20)	46 % (32)	0 % (0)	15 % (6)	39 % (58)	28 %	14 %	32 %

Analys av de transaktioner som innehåller fel

Analys per utgiftstyp

Förskott	5 % (1)	9 % (3)	0 % (0)	50 % (3)	12 % (7)	9 %	19 %	17 %
Mellanliggande betalningar/slutbetalningar	95 % (19)	91 % (29)	0 % (0)	50 % (3)	88 % (51)	91 %	81 %	83 %

Analys per feltyp

Icke kvantifierbara fel:	15 % (3)	37 % (12)	0 % (0)	67 % (4)	33 % (19)	35 %	34 %	41 %
Kvantifierbara fel:	85 % (17)	63 % (20)	0 % (0)	33 % (2)	67 % (39)	65 %	66 %	59 %
Stödberättigande	100 % (17)	95 % (19)	0 % (0)	100 % (2)	97 % (38)	55 %	65 %	80 %
Inträffande	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	6 %	3 %	2 %
Riktighet	0 % (0)	5 % (1)	0 % (0)	0 % (0)	3 % (1)	39 %	32 %	18 %

BERÄKNAD INVERKAN AV DE KVANTIFIERBARA FELEN

Mest sannolik felprocent:

1,4 %

Lägsta sannolika felprocent

0,6 %

Högsta sannolika felprocent

2,1 %

⁽¹⁾ För 2010 består det nya verksamhetsområdet forskning och annan inre politik av verksamhetsområden/politikområden som i årsrapporten för 2009 ingick i andra särskilda bedömningar. För närmare uppgifter, se punkt 1.12 i kapitel 1.⁽²⁾ För att få en bättre inblick i områden med olika riskprofiler inom verksamhetsområdet delade revisionsrätten in urvalet i segment.⁽³⁾ Siffrorna inom parentes visar det faktiska antalet transaktioner.

BILAGA 6.2

RESULTAT AV SYSTEMGRANSKNINGEN AVSEENDE FORSKNING OCH ANNAN INRE POLITIK

Bedömning av utvalda system för övervakning och kontroll

System	Skrivbordsgranskningar på förhand	Revisionsintyg	Förhandsattestering	Redovisningsrevisioner i efterhand	Genomförande av återvinningar och finansiella korrigeringar	Samlad bedömning
Ramprogram för forskning	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt

System	Sekundära kontroller	Primära kontroller	Kommissionens kontroller	Kommissionens övervakningssystem	Samlad bedömning
Programmet för livslångt lärande	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt

Särskild bedömning av programmet för livslångt lärande per medlemsstat och kontroll

Berörd medlemsstat	DAS 2010			DAS 2008
	Sekundära kontroller	Primära kontroller	Samlad bedömning	Samlad bedömning
Belgien (EPOS ⁽¹⁾)	Ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt
Polen (FRSE ⁽²⁾)	Delvis ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt
Tyskland (DAAD ⁽³⁾)	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt
Spanien (OAPPE ⁽⁴⁾)	Ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt
Förenade kungariket (British Council)	Ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	e.t.
Frankrike (2e2f ⁽⁵⁾)	Delvis ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	e.t.
Nederländerna (Nuffic ⁽⁶⁾)	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	e.t.
Grekland (IKY ⁽⁷⁾)	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	e.t.
Österrike (OEAD ⁽⁸⁾)	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	e.t.
Sverige (Internationella programkontoret)	Ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	e.t.

Samlad bedömning	2010	2009	2008	2007
	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt	Delvis ändamålsenligt

⁽¹⁾ Europese Programma's voor Onderwijs, Opleiding en Samenwerking - Agentschap.

⁽²⁾ Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji.

⁽³⁾ Nationale Agentur für EU Hochschulzusammenarbeit Deutscher Akademischer Austauschdienst e. V.

⁽⁴⁾ Organismo Autónomo Programas Educativos Europeos.

⁽⁵⁾ Agence Europe Education Formation France.

⁽⁶⁾ Nederlands Nationaal Agentschap voor het Leven Lang Leren programma.

⁽⁷⁾ Greek State Scholarship's Foundation I.K.Y.

⁽⁸⁾ Österreichische Austauschdienst - GmbH.

BILAGA 6.3

RESULTAT AV GRANSKNINGEN AV KOMMISSIONENS SKRIFTLIGA UTTALANDEN AVSEENDE FORSKNING OCH ANNAN INRE POLITIK

Granskat generaldirektorat	Typ av förklaring från generaldirektören (*)	Reservation	Revisionsrättens iakttagelser	Samlad bedömning av tillförlitligheten	
				2010	2009
GD Forskning och innovation	med reservation	Reservation om den kvarstående felprocenten beträffande riktigheten i ersättningsanspråk inom sjätte ramprogrammet.	Trots att den ackumulerade upptäckta felprocenten och den kvarstående felprocenten för ersättningsanspråk inom sjätte ramprogrammet uppgick till 3,94 respektive 2,2 % 2010, hävdades reservationen om riktigheten i ersättningsanspråken inom sjätte ramprogrammet.	A	A
GD Informations-samhället och medier	utan reservation	—		B	A
GD Näringsliv	med reservation	i) Reservation om den kvarstående felprocenten beträffande riktigheten i ersättningsanspråk inom sjätte ramprogrammet. ii) Reservation om tillförlitligheten i Europeiska rymdorganisationens finansiella rapportering.		A	A
GD Utbildning och kultur	med reservation	För hög felprocent i direkt central förvaltning beroende på avsaknad av verifierande underlag för ersättningsanspråk, främst beträffande projekt från den tidigare generationen av program (fortsättning på reservation 2009).		A	A
Genomförandeorganet för Europeiska forskningsrådet	utan reservation	—		A	e.f.
Genomförandeorganet för forskning	utan reservation	—		A	

(*) Generaldirektören har enligt sin revisionsförklaring uppnått rimlig säkerhet om att de kontrollförfaranden som införts ger nödvändiga garantier för att transaktionerna är korrekta.

A: Generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten ger en rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen när det gäller korrekthet.

B: Generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten ger en delvis rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen när det gäller korrekthet.

C: Generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten ger inte en rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen när det gäller korrekthet.

UPPFÖLJNING AV TIDIGARE REKOMMENDATIONER AVSEENDE FORSKNING OCH ANNAN INRE POLITIK

År	Revisionsrättens rekommendation	Vidtagna åtgärder	Kommissionens svar	Revisionsrättens analys
2009	Kommissionen bör öka de attesterande revisorernas kunskap om utgifternas stödberättigande för att förbättra tillförlitligheten i revisionsintygen (punkt 8.32).	Stödkriteriernas komplexitet inverkar på det arbete som utförs av de externa revisorer som får i uppdrag av stödmottagarna att utfärda revisionsintyg. När det gäller sjunde ramprogrammet anser kommissionen att införandet av "överenskomna förfaranden" kommer att öka de attesterande revisorernas kunskap om utgifternas stödberättigande och därmed också förbättra revisionsintygens tillförlitlighet. Detta återstår att se. Förutom när det gäller GD Näringsliv kommunicerar inte kommissionen formellt med de externa revisorerna genom att ge feedback när det som ett resultat av revisionsrättens eller dess egna revisioner har konstaterats att det utfärdade intyget inte är tillförlitligt. Detta är ett ändamålsenligt sätt att öka de attesterande revisorernas kunskap om de problem med utgifternas stödberättigande som revisorerna eventuellt har förbisett.	Kommissionen övervakar revisionsintygens tillförlitlighet. I detta skede är det dock fortfarande för tidigt för att dra några slutsatser huruvida det har skett en betydande minskning av fel. Kommissionen antog nyligen ett beslut i syfte att förenkla godkännandet av metoder för beräkning av de genomsnittliga kostnaderna vid begäran om ersättning för personalkostnader. Detta beslut väntas leda till betydande förenklingar och underlätta förvaltningen av forskningsprogrammen. En formell feedbackprocess har införts för att uppmuntra de granskade stödmottagarna att göra de revisorer som utfärdar intygen uppmärksamma på resultaten av kommissionens revisioner och även hänvisa dem till relevant information där kraven för stödberättigande och tolkningar av dessa är offentligt tillgängliga.	Revisionsrätten noterar kommissionens svar.
	Revisionsrätten rekommenderar att kommissionen fortsätter att förbättra kontrollen av avslutanden för att garantera att fel upptäcks och korrigeras och förhindra att tidigare identifierade fel återkommer (punkt 7.20).	Kommissionen har gjort ansträngningar på området, särskilt genom införandet av programmet för livslångt lärande för perioden 2007–2013. De fel som revisionsrätten upptäckte för 2009 gällde Sokrates II-programmet som föregick programmet för livslångt lärande. Kommissionen har följt upp alla kvantifierbara fel och återvunnit icke stödberättigande belopp.	Kommissionen välkomnar de framsteg som revisionsrätten noterat.	
2008	Kommissionen bör se till att kontrollerna tillämpas strikt, särskilt genom att besluta om påföljder när det är lämpligt samt göra återvinningar eller korrigeringar i de fall där redovisade kostnader har lett till felaktiga ersättningar (punkt 7.42).	Kommissionen har gjort stora ansträngningar på detta område, bland annat genom att utföra mer efterhandsgranskning, som är den viktigaste faktorn i kontrollstrategin, och genom att utfärda återkrav eller kvitta för stora belopp som man har konstaterat har betalats till stödmottagarna mot framtida utbetalningar. Under 2010 noterade revisionsrätten en betydande ökning av de belopp för avtalsviten som ska betalas till kommissionen till följd av att stödmottagare har redovisat för höga kostnader.	Kommissionen fortsätter sina insatser för att genomföra revisionsresultaten genom att återkräva för höga ersättningsbelopp, utdöma avtalsviten och dessutom genom att fortlöpande övervaka framstegen på detta område. Vidare kräver kommissionen, i enlighet med revisionsrättens rekommendation, konsekvent avtalsviten i samtliga fall där för höga ersättningsanspråk har lett till oberättigade ekonomiska bidrag.	

År	Revisionsrättens rekommendation	Vidtagna åtgärder	Kommissionens svar	Revisionsrättens analys
2008	Kommissionen bör närmare övervaka det årliga förfarandet för efterhandsförsäkran, med direkta verifieringar av att de beskrivna kontrollerna är tillfredsställande och tillämpas fullt ut (punkt 9.34).	Generellt sett har kommissionen gjort ansträngningar på detta område. Antalet systemgranskningsbesök och övervakningsbesök har visserligen minskat något, men det har skett en betydande ökning av antalet redovisningsrevisioner. År 2010 gjorde GD Utbildning och kultur systemgranskningsbesök i 8 länder (11 länder 2009) och redovisningsrevisioner i efterhand på plats av 15 överenskommelser med de nationella programkontoren (5 redovisningsrevisioner 2009). Det genomförde även 47 övervakningsbesök 2010 (58 år 2009).	Kommissionen välkomnar de framsteg som revisionsrätten noterat.	Revisionsrätten noterar kommissionens svar.

KAPITEL 7

Administrativa och andra utgifter

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	<i>Punkt</i>
Inledning	7.1–7.8
Särskilda kännetecken för verksamhetsområdet	7.4–7.5
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	7.6–7.8
Transaktionernas korrekthet	7.9
Systemens ändamålsenlighet	7.10
Tillförlitligheten i kommissionens skriftliga uttalanden	7.11
Iakttagelser om specifika institutioner och organ	7.12–7.32
Parlamentet	7.13–7.18
Europeiska rådet och rådet	7.19–7.20
Kommissionen	7.21–7.22
Domstolen	7.23
Revisionsrätten	7.24
Europeiska ekonomiska och sociala kommittén	7.25–7.27
Regionkommittén	7.28–7.30
Europeiska ombudsmannen	7.31
Europeiska datatillsynsmannen	7.32
Slutsatser och rekommendationer	7.33–7.36
Slutsatser	7.33–7.34
Rekommendationer	7.35–7.36

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

INLEDNING

7.1 I detta kapitel redovisas revisionsrättens särskilda bedömning av verksamhetsområdet administrativa och andra utgifter för institutionerna och organen inom Europeiska unionen. Nyckelinformation om de institutioner och organ som har granskats och om hur stora utgifterna har varit under 2010 finns i **tabell 7.1**.

Tabell 7.1 – Administrativa och andra utgifter för institutionerna och organen – Nyckelinformation

(miljoner euro)

Avdelning i budgeten	Politikområde	Beskrivning	Betalningar	Budgetförvaltnings-metod
Avsnitten I, II och IV-IX. När det gäller avsnitt III: kapitel 1 i alla avdelningar och avdelningarna 14, 24-27 och 29	Administrativa och övriga utgifter	Europaparlamentet	1 509	Direkt central
		Europeiska rådet och rådet	620	Direkt central
		Kommissionen	6 407	Direkt central
		Domstolen	323	Direkt central
		Revisionsrätten	182	Direkt central
		Europeiska ekonomiska och sociala kommittén	121	Direkt central
		Regionkommittén	89	Direkt central
		Europeiska ombudsmannen	8	Direkt central
		Europeiska datatillsynsmannen	5	Direkt central
Totala administrativa utgifter			9 264	
Totala driftsutgifter				
Totala betalningar för året			9 264	
Totala åtaganden för året			9 428	

Källa: Europeiska unionens årsredovisning för 2010.

7.2 Kapitlet omfattar även utgifter som i den allmänna budgeten betecknas som driftsutgifter, trots att de i de flesta fall ska användas till kommissionens administration och inte till att nå politiska resultat. Utgifterna omfattar följande avdelningar i den allmänna budgeten: avdelning 14 (Beskattning och tullunion), avdelning 24 (Bedrägeribekämpning), avdelning 25 (Kommissionens politiska samordning och juridiska rådgivning), avdelning 26 (Kommissionens administration), avdelning 27 (Budget) och avdelning 29 (Statistik).

7.3 Revisionsrätten redovisar sin bedömning om EU:s byråer och genomförandeorgan samt Europaskolorna ⁽¹⁾ separat. Revisionsrättens mandat omfattar inte redovisningsrevisionen av Europeiska centralbanken.

⁽¹⁾ Revisionsrättens särskilda årsrapport om Europaskolorna lämnas in till Europaskolornas styrelse och en kopia översänds till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Särskilda kännetecken för verksamhetsområdet

7.4 Administrativa och andra utgifter omfattar huvudsakligen utgifter för personal (löner, tillägg och pensioner) som utgör 63 % av de totala administrativa och andra utgifterna, samt utgifter för byggnader, utrustning, energi, kommunikation och IT.

7.5 De största riskerna inom verksamhetsområdet administrativa och andra utgifter är att bestämmelserna för upphandling, genomförande av kontrakt, rekryteringsförfaranden och beräkning av löner och tillägg inte följs.

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

7.6 Revisionsrättens övergripande revisionsmetod beskrivs i **del 2** av **bilaga 1.1**. När det gäller revisionen av verksamhetsområdet administrativa och andra utgifter bör särskilt följande noteras:

- Revisionsrätten granskade ett urval av 58 transaktioner, bestående av 4 förskott och 54 slutbetalningar.
- Revisionsrätten bedömde om de system för övervakning och kontroll⁽²⁾ som varje institution och organ använder uppfyller kraven i budgetförordningen.
- Granskningen av kommissionens skriftliga uttalanden innefattade de årliga verksamhetsrapporterna från fyra av de generaldirektorat och kontor vid kommissionen som i första hand ansvarar för de administrativa utgifterna.

7.7 Revisionsrätten granskade även följande utvalda teman vid alla institutioner och organ:

- a) Beräkning och betalning av grundlöner, tillägg, pensioner och resekostnader.
- b) Förfaranden för rekrytering av fast och tillfällig personal och kontraktsanställda.
- c) Upphandlingskontrakt.

7.8 Revisionsrätten granskas av en extern revisionsfirma⁽³⁾ som har utfärdat en revisionsrapport om årsredovisningen för det budgetår som började den 1 januari 2010 och slutade den 31 december 2010 och en bestyrkanderapport om korrektheten i användningen av revisionsrättens resurser och befintliga kontrollförfaranden för det budgetår som började den 1 januari 2010 och slutade den 31 december 2010 (se punkt 7.24).

⁽²⁾ Förhands- och efterhandskontroller, internrevisionsfunktionen, rapportering av avvikelser och normer för internkontroll.

⁽³⁾ PricewaterhouseCoopers, Société à responsabilité limitée, Réviseur d'Entreprises.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

TRANSAKTIONERNAS KORREKTHET

7.9 I **bilaga 7.1** sammanfattas resultatet av transaktionsgranskningen. Vid granskningen av transaktionerna i urvalet konstaterade revisionsrätten att 7 % av de 58 granskade betalningarna innehöll fel. Revisionsrätten uppskattar den mest sannolika felprocenten till 0,4 %.

SYSTEMENS ÄNDAMÅLSENLIGHET

7.10 I **bilaga 7.2** sammanfattas resultatet av systemgranskningen. Revisionsrätten konstaterade att systemen ⁽⁴⁾ var ändamålsenliga när det gällde att garantera att transaktionerna överensstämde med bestämmelserna i budgetförordningen (se punkt 7.6).

TILLFÖRLITLIGHETEN I KOMMISSIONENS SKRIFTLIGA UTTALANDEN

7.11 I **bilaga 7.3** sammanfattas resultatet av granskningen av kommissionens skriftliga uttalanden.

IAKTTAGELSER OM SPECIFIKA INSTITUTIONER OCH ORGAN

7.12 De särskilda iakttagelser som följer redovisas per EU-institution eller EU-organ och påverkar inte bedömningen i punkterna 7.9 och 7.10. De är visserligen inte väsentliga för de administrativa utgifterna som helhet, men de är betydande när det gäller varje berörd institution.

Parlamentet

Förvaltning av bidragssystemet för besöksgrupper

7.13 I reglerna för mottagande av besöksgrupper, som antogs den 16 december 2002, fastställs det att besöksgrupper kan beviljas bidrag för ersättning av resekostnader. Beloppet beräknas utifrån antalet besökare och gruppens genomsnittliga resväg tur och retur och värderas till standardkostnaden för en enskild resa med egen bil. Det får inte överstiga den faktiska resekostnaden. De befintliga förfarandena innehåller inget krav på att grupperna ska tillhandahålla bevis för de faktiska resekostnaderna, vilket leder till en risk för att för mycket bidrag betalas ut, eftersom de flesta av grupperna använder kollektiva transportmedel och inte sina egna bilar.

PARLAMENTETS SVAR

7.13 Att kontrollera de verkliga resekostnaderna skulle vara besvärligt, tidsödande och innebära att det skulle behövas väsentligt fler anställda inom den berörda enheten, vilket parlamentet anser inte står i proportion till risken att för mycket pengar betalas ut. Dessutom måste ledarna för besöksgrupperna underteckna följande förklaring innan de får ut sitt bidrag: Bidraget från Europaparlamentet är inte högre än resans verkliga kostnader minus eventuella andra erhållna bidrag. Jag förbinder mig att redovisa sådana eventuella bidrag.

Parlamentet kommer att undersöka vilken form av kontroller som kan vara lämpliga och som kan ge en rimlig säkerhet och inte innebära en orimlig administrativ börda. Parlamentet kommer också att undersöka huruvida man ska införa ett krav på att besöksgruppernas ledare under en bestämd tidsperiod ska bevara stödande handlingar avseende resans kostnader.

⁽⁴⁾ Systemen vid de institutioner och organ som nämns i punkt 7.1 behandlas som helhet.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

7.14 Dessutom är det möjligt att betala ut ersättningarna kontant till gruppledaren i stället för att göra en banköverföring, och därmed begränsas möjligheterna att tillämpa förfaranden för internkontroll på dessa transaktioner. Betalningar som uppgick till sammanlagt 55 236 euro gjordes kontant i fyra fall av ett urval på sex granskade fall, och de betalningar som gjordes kontant utgjorde 78 % av de sammanlagda betalningarna till besöksgrupper 2010.

Rekrytering av kontraktsanställda

7.15 Vid en undersökning av förfarandena för rekrytering av kontraktsanställda konstaterade revisorerna att det i fyra av fem granskade fall inte fanns något underlag i akten som styrkte genomgången av ansökningarna, utförandet av intervjuerna eller beslutet om urvalet av de anställda. Bästa praxis, med tanke på internkontrollen, är att se till att det finns ett komplett underlag.

Upphandling

7.16 I fem av de 20 upphandlingsförfaranden som granskades konstaterade revisionsrätten fel och inkonsekvenser i definitionen och tillämpningen av tilldelningskriterierna och i analysen av upphandlingsdokumentationen. I dessa fall fanns det också brister när det gällde följande: utarbetandets av kontraktsvillkoren, utanordnarnas och utvärderingskommittéernas fullgörande av sina respektive roller och det formella meddelandet till anbudsgivarna om resultatet av förfarandet. Samma brister noterades i mindre omfattning i ytterligare nio fall.

Hur de politiska grupperna är organiserade och fungerar

7.17 Enligt artiklarna 2.1.1 och 2.5.3 i parlamentets interna bestämmelser för genomförandet av den budget som förvaltas av politiska grupper, som antogs av presidiet den 30 juni 2003, ska det de år då det hålls val till Europaparlamentet (vilket var fallet 2009) finnas två avgränsade budgetperioder och räkenskapsperioder. I artikel 2.1.6 i dessa interna bestämmelser fastställs att anslag som inte utnyttjas och som överskrider 50 % av de årliga anslag som erhållits från parlamentets budget för varje period ska betalas tillbaka till parlamentet. Denna regel har inte tillämpats och 2 355 955 euro borde ha dragits av från de anslag som parlamentet betalade ut till de politiska grupperna 2010.

PARLAMENTETS SVAR

7.14 I sin resolution av den 10 maj 2011 som åtföljde beslutet om ansvarsfrihet önskade parlamentet att "en studie bör genomföras ... för att undersöka huruvida ersättningssystemet för återbetalning av de resekostnader en officiell besöksgrupp haft, är adekvat". Denna studie kommer att göra det möjligt att utvärdera ett nytt system där resekostnaderna skulle delas upp i resekostnader som beror av resans längd och kostnader för uppehälle baserat på antalet besökare och med ett kostnadstak per besökare/natt. Ett systematiskt utnyttjande av banköverföringar, för de delar av bidraget som hänförs sig till resekostnaderna, kommer också att utvärderas.

PARLAMENTETS SVAR

7.15 När det gäller anställning av kontraktsanställd personal kräver de interna bestämmelserna varken att protokoll över intervjuerna upprättas eller att skälen till det beslutade valet redovisas formellt, eftersom de valda personerna redan har genomgått ett urvalsförfarande för databasen Epso Cast. Följaktligen finns det ingen formell dokumentation som redovisar sådana förfaranden.

PARLAMENTETS SVAR

7.16 De enskilda analyserna av de nämnda fallen har visat att ingen av de potentiella riskerna har förverkligats, och att de tillämpliga bestämmelsernas komplexitet kan leda till skilda tolkningar, särskilt i samband med efterhandsutvärderingar av upphandlingsförfaranden på vilka revisionsrätten baserar sina slutsatser.

Dessutom har olika åtgärder vidtagits för att förbättra upphandlingsförfarandenas organisation. Förutom inrättandet av direktorat för resursförvaltning, har åtgärder som upphandlingsforumet har föreslagit för förbättring av upphandlingsförfarandena fått stöd, och upphandlingsforumet kommer att anordna särskilda utbildningar för personer som utarbetar anbudsinfördringar och deltar i urvalskommittéer.

PARLAMENTETS SVAR

7.17 Uppdelningen i två perioder under de år då val äger rum, vilket fastslås i artikel 2.1.1 i bestämmelserna för budgetpost 4 0 0, är ett specialfall som tar hänsyn till de politiska gruppernas särskilda behov under sådana år.

Detta specialfall har införts i bestämmelserna för budgetpost 4 0 0 för att ta hänsyn till eventuella upplösningar av grupper efter valet, vilket leder till att räkenskaperna avslutas vid halvårsskiftet. För de grupper som fortsätter efter valet revideras fördelningen av anslagen enligt antalet gruppmedlemmar efter valet. I bestämmelserna insisteras på att anslagen ska vara årsbaserade, då där föreskrivs att "anslag som inte utnyttjas under budgetåret får enbart föras över till följande budgetår med ett belopp uppgående till högst 50 procent av de årliga anslag som erhållits från Europaparlamentets budget".

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Utförande av förhandskontrollen

7.18 Enligt artikel 47 i genomförandebestämmelserna för förordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ska varje rättsakt som utgör led i budgetgenomförandet underkastas en förhandskontroll. När det gäller betalningar till besöksgrupper (se punkt 7.13 och 7.14), upphandlingsförfaranden (se punkt 7.16) och betalningar som omfattas av parlamentets interna bestämmelser för genomförandet av den budget som förvaltas av politiska grupper (se punkt 7.17), innehåller programmet för utförande av förhandskontroller inga kontroller som har utformats efter de granskade transaktionernas egenskaper och risker. När det gäller rekryteringsförfaranden (se punkt 7.15) tillämpas särskilda kontroller, men de omfattar inte urvalsfasen. Förhandskontrollens ändamålsenlighet är därför begränsad.

Europeiska rådet och rådet

Finansiering av byggnadsprojektet "Résidence Palace"

7.19 Enligt överenskommelsen om uppförandet av byggnaden Résidence Palace i Bryssel, vilken ingicks med den belgiska staten 2008 och anger att arbetet med byggnaden ska vara klart 2013 till en total beräknad kostnad på 310 miljoner euro (enligt en uppskattning av priserna 2013), kan man göra förskottsbetalningar. Under perioden 2008–2010 gjorde rådet förskottsbetalningar på sammanlagt 235 miljoner euro, varav 30 miljoner euro ingick i budgetposten för fastighetsförvärv i rådets ursprungliga budget. De övriga medlen på 205 miljoner euro (det vill säga 87 % av de sammanlagda medel som betalades ut i förskott) kom från budgetöverföringar som gjordes vid utgången av varje år från 2007 till 2010 (mestadels från budgetposter för kostnader för tolkning och delegationernas resekostnader).

7.20 Det konstanta underutnyttjandet av dessa budgetposter under hela perioden 2008–2010 och storleken på de belopp som överfördes i relation till de sammanlagda förskottsbetalningar som gjordes strider mot principen om riktighet i budgeten. Dessutom överensstämde inte det belopp på 235 miljoner euro av överenskommelsens totala värde på 310 miljoner euro som betalades ut under de tre första åren med de betalningar som gjordes för byggnadsarbetets fortskridande.

På grund av denna kontinuitet är det, för grupper som fortsätter att existera efter valet, i bestämmelsernas anda och ständiga praxis att betrakta summan av de två halva åren som ett enda budgetår och att tillämpa bestämmelserna för överföringar mellan år mot denna bakgrund. För att få bort tvetydigheterna vad gäller tolkningen, vilka revisionsrätten har noterat, kommer ett adekvat förtydligande av bestämmelserna att föreslås vid lämplig tidpunkt inför nästa valår.

PARLAMENTETS SVAR

7.18 Förhandskontrollen kommer att anpassas så att den erbjuder systematisk kontroll av de särskilda bestämmelserna för de verksamheter som revisionsrätten nämner, och kommer att innehålla kontroller som utformats efter de granskade transaktionernas och förfarandenas egenskaper och risker.

Givet de särskilda bestämmelserna för finansiering av de politiska grupperna är detaljerade kontroller meningsfulla först efter att budgetåret har avslutats, dvs. under påföljande år, baserat på deras årsredovisningar. Därför gjordes en efterhandskontroll 2009 (budgetåret 2008) och en ytterligare efterhandskontroll ingår i administrationens arbetsplan för 2011 (budgetåret 2010).

RÅDETS SVAR

7.19 De anslag som gjorts tillgängliga genom budgetöverföringar har lagts fram för budgetmyndigheten i enlighet med förfarandena i artiklarna 22 och 24 i budgetförordningen.

RÅDETS SVAR

7.20 Rådets generalsekretariat instämmer i revisionsrättens analys att beloppen under budgetposterna för tolkning och delegationernas resekostnader bör anpassas till den faktiska förbrukningen. Beloppen för dessa kategorier har minskats avsevärt i budgetförslaget för 2012. Dessutom har beloppet i budgeten för 2012 för förskottsbetalningar för Residence Palace-byggnaden minskats.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Kommissionen**Upphandling**

7.21 De urvalskriterier som tillämpades vid en inbjudan till intresseanmälan för säkerhetstjänster som anordnades av generaldirektoratet för yttre förbindelser 2008 och som gäller fram till april 2011 är inte så exakta att ett objektivet och lämpligt urval av företagen kunde garanteras. Det har till exempel inte fastställts någon lägsta gräns för den årliga omsättning eller den storlek på arbetsstyrkan som ett företag måste ha för att föras upp på listan för inbjudan till intresseanmälan. Dessutom speglar inbjudan till intresseanmälan inte den mångfald av säkerhetsvillkor som råder i de olika delar av världen som den omfattar (Nord- och Sydamerika, större delen av Afrika, Asien, Central- och Östeuropa samt Oceanien).

7.22 När det gällde tre upphandlingsförfaranden som anordnades av delegationer tillhörande generaldirektoratet för yttre förbindelser konstaterade revisorerna inkonsekvenser och feltolkningar av reglerna om behovet av en separat rapport från den kommitté som öppnar anbudet, användningen av tilldelningskriterier och utvärderingskommitténs skyldighet att utarbeta en formell utvärderingsrapport.

Domstolen

7.23 Revisionsrätten har inga iakttagelser om domstolen.

Revisionsrätten

7.24 I den externa revisorns rapport⁽⁵⁾ uppges att revisorn anser att "årsredovisningen ger en sann och rättvisande bild av Europeiska revisionsrättens finansiella ställning per den 31 december 2010 [...] och kassaflöden under det år som slutade vid samma datum, i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002, kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 med genomförandebestämmelser för denna förordning och Europeiska unionens redovisningsregler". Rapporten kommer att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

KOMMISSIONENS SVAR

7.21–7.22 Europeiska utrikestjänsten ansvarar för den ekonomiska förvaltningen av delegationernas administrativa utgifter. I enlighet med artikel 1.2 i budgetförordningen behandlas utrikestjänsten vid tillämpningen av den förordningen som en institution. Utrikes-tjänsten ska vidare enligt artikel 147a fullt ut omfattas av de förfaranden som gäller ansvarsfrihet.

⁽⁵⁾ Se revisionsrapporten om årsredovisningen som det hänvisas till i punkt 7.8.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Europeiska ekonomiska och sociala kommittén**Ersättning av resekostnader till kommitténs ledamöter**

7.25 Enligt reglerna om ersättning av resekostnader kan kommitténs ledamöter välja mellan alternativ A, en ersättning som baseras på de faktiska resekostnaderna mot uppvisande av verifierande underlag, och alternativ B (60 % av tjänsteresorna mellan januari och november 2010), en utbetalning av en schablonersättning baserad på avståndet i kilometer. För ersättning enligt alternativ B måste sammanträdet hållas i Bryssel, och ersättningen får inte överstiga det standardpris på en tåg- eller flygbiljett i första klass som fastställs enligt alternativ A.

7.26 Utbetalningen av en schablonersättning enligt alternativ B är i allmänhet högre än det faktiska priset för den tåg- eller flygbiljett i andra klass som mottagarna oftast använder. Ersättning enligt alternativ B kan därmed ge upphov till utbetalningar som är högre än de faktiska resekostnaderna. Även om förfarandet är lagligt och korrekt är det inte i linje med förfarandena vid de övriga europeiska institutionerna och organen, där resekostnader ersätts på grundval av de faktiska kostnaderna.

Upphandling

7.27 Vid ett selektivt förfarande av de sju förfaranden som granskades behandlades inte de anbudsgivare som hade lämnat in anbud i två olika poster lika när de lämnade in förtydliganden om sina anbud. Vid två förhandlade förfaranden konstaterades fel och inkonsekvenser när det gällde utarbetandet av specifikationer för upphandlingen och tilldelningskriterier, kontakterna med anbudsgivarna, utvärderingen av anbud och formaliteterna kring förfarandets resultat.

EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉNS SVAR

7.25 Enligt gällande regler och definitioner kan alternativ B tillämpas endast om summan inte överskrider beräknade kostnader i enlighet med alternativ A. Iatas uppgifter om fullpris för business class till de länder som revisionsrätten hänvisar till har alla kontrollerats, och samtliga ligger över schablonersättningen enligt alternativ B, i vissa fall avsevärt över.

EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉNS SVAR

7.26 I linje med tidigare diskussioner inom EESK och med den reform som Europaparlamentet självt genomförde nyligen, bekräftade EESK:s presidium vid sitt sammanträde den 3 maj 2011 att man ska genomföra en reform av de ekonomiska villkoren för EESK:s ledamöter, på basis av följande principer:

- Respekt för varje ledamot, likabehandling av ledamöterna, ekonomisk hållbarhet och förfaranden som är öppna för insyn.
- Ersättning endast för de faktiska utläggerna för färdbiljetter. Researrangemangen måste erbjuda en godtagbar flexibilitet och bekvämlighet till en rimlig kostnad.
- Traktamenten och ersättning för resekostnader ska ligga på samma nivå som för Europaparlamentets ledamöter.
- Arvoden som kompenserar den tid som har tagits i anspråk och täcker de administrativa kostnaderna, beräknade på basis av vad som har överenskommit med Europaparlamentet och rådet, och som ligger på en rimlig nivå.

EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉNS SVAR

7.27 EESK har noterat revisionsrättens iakttagelser. En påminnelse om de viktiga faktorer som måste beaktas i upphandlingsförfarandena har sänts ut till alla delegerade utanordnare. Kommittén kommer också att göra större ansträngningar för att säkerställa att erforderlig sakkunskap i fråga om offentlig upphandling finns i bedömningskommittéerna.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Regionkommittén**Rekrytering av fast anställd personal**

7.28 Enligt meddelandet om ledig tjänst för en tjänsteman var ett kriterium för att få tjänsten att sökande som inte redan var anställda vid Regionkommittén skulle vara tjänstemän eller finnas med på en reservlista från Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal (Epsa) över sökande som har godkänts vid ett uttagningsprov för tjänstemän för en lämplig lönegrad. Den sökande som valdes rekryterades på grundval av en interinstitutionell överföring. Vid tidpunkten för överföringen hade han inte formellt blivit utnämnd till provanställd tjänsteman vid sin ursprungsinstitution och i hans personakt fanns inget bevis på att hans överföring hade formellt stöd på lämplig chefsnivå vid ursprungsinstitutionen.

Upphandling

7.29 Revisorerna konstaterade att i två av fyra förhandlade förfaranden som genomfördes i enlighet med bestämmelserna i artikel 129 i genomförandebestämmelserna, enligt vilka man får använda det förhandlade förfarandet för kontrakt vars värde är lägre än eller är lika med 60 000 euro, gjorde utanordnarna ingen formell uppskattning av kontraktets värde i syfte att motivera att det förhandlade förfarandet används.

7.30 I samma två förhandlade förfaranden hade man inte korrekt tillämpat bestämmelserna om tillämpningen av tilldelningskriterierna, beaktandet av det föreslagna priset, sekretessen kring anbud och kontakterna med anbudsgivarna.

Europeiska ombudsmannen

7.31 Revisionsrätten har inga iakttagelser om Europeiska ombudsmannen.

REGIONKOMMITTÉNS SVAR

7.28 Regionkommittén har förbättrat sitt förfarande för att se till att det före utnämningen av en tjänsteman från en annan institution säkerställs att denne formellt har utnämnts till provanställd tjänsteman i den institutionen och formellt överförs till ReK. När det gäller detta specifika fall har ett formellt utnämnings- och överföringsbeslut inkommit från revisionsrätten och noterats i den berörda personens personakt.

REGIONKOMMITTÉNS SVAR

7.29 De två lågvärdeskontrakt för vilka de förhandlade förfarandena tillämpades omfattar inköp av tjänster för att tillhandahålla tolkning vid politiskt inriktade seminarier utanför Belgien. Även om uppskattningar av kontraktets värde inte formellt inkluderades i dokumentet, gjordes sådana uppskattningar med tanke på erfarenheterna från upphandlingar av jämförbara tjänster inom Europeiska unionen. I syfte att ytterligare förbättra systemet för övervakning och kontroll av uppskattningarna av kontraktets värde när det gäller överensstämmelsen mellan ReK:s olika enheter, kommer kommittén att utforma och införa ett standardformat för dokumentering av beräkningarna.

REGIONKOMMITTÉNS SVAR

7.30 Vad avser ett av tolkningskontrakten hade tjänsten ett fast pris som inte var föremål för granskning. Förberedelserna inför seminariet var föremål för en mängd ändringar och hade en omfattande och komplex språktäckning med tio språk och tio tolkbås. För att kunna säkerställa tillhandahållandet av tjänsten hade Regionkommittén inget annat alternativ än att acceptera en liten ökning av det offererade priset. På grund av de svårigheter som uppstod vid tillämpningen av kriteriet "det ekonomiskt sett mest fördelaktiga anbudet", kommer Regionkommittén att ändra kriteriet i syfte att endast använda kriteriet "lägsta pris" för sådana seminarier. Som ett resultat av revisionsrättens iakttagelse om sekretessen kring anbudet har Regionkommitténs övervaknings- och kontrollsystem för mottagning av anbud förbättrats genom inrättandet av en "funktionsbrevlåda" för en begränsad grupp behöriga.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Europeiska datatillsynsmannen**Anordnande av ett internt uttagningsprov**

7.32 Ett internt uttagningsprov inom fyra olika områden (det juridiska området med erfarenhet inom datatillsyn, det tekniska området med erfarenhet inom datatillsyn, personalområdet och området för sekreterartjänster) anordnades av kontoret för Europeiska datatillsynsmannen 2009. Även om tjänsterna vid kontoret för datatillsynsmannen är så specialiserade att detta kan utgöra ett giltigt skäl till att anordna ett internt uttagningsprov bör detta förfarande inte betraktas som norm. Bäst praxis är att använda sig av Europeiska rekryteringsbyrån (Epsa) som regelbundet anordnar öppna uttagningsprov.

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER**Slutsatser**

7.33 På grundval av sitt revisionsarbete drar revisionsrätten slutsatsen att betalningarna som helhet under det budgetår som slutade den 31 december 2010 inom verksamhetsområdet administrativa och andra utgifter för institutionerna och organen inte innehöll några väsentliga fel (se punkt 7.9).

7.34 På grundval av sitt revisionsarbete drar revisionsrätten slutsatsen att systemen för övervakning och kontroll inom verksamhetsområdet administrativa och andra utgifter var ändamålsenliga när det gällde att garantera att betalningarna var korrekta. Iakttagelserna i punkterna 7.13–7.32 påverkar inte denna slutsats. Revisionsrätten vill dock rikta uppmärksamheten på de fel och brister som upptäcktes vid granskningen av ett urval av upphandlingsförfarandena (se punkterna 7.16, 7.21, 7.22, 7.27, 7.29 och 7.30) och på det konstanta underutnyttjandet av vissa budgetposter som leder till budgetöverskott för finansiering av byggnadsprojekt (se punkterna 7.19–7.20).

Rekommendationer

7.35 De iakttagelser som gjordes som ett resultat av granskningen av personalförvaltningen och upphandlingskontrakten (se punkt 7.12) leder till följande rekommendationer:

- På området för rekrytering bör de berörda institutionerna och organen (se punkterna 7.15 och 7.28) se till att det finns lämplig dokumentation som kan styrka de beslut som fattas i rekryteringsfrågor och att kriterierna i meddelandena om lediga tjänster följs.
- De berörda institutionerna och organen (se punkterna 7.16, 7.21, 7.22, 7.27, 7.29 och 7.30) bör se till att utanordnarna har lämpliga kontroller och bättre vägledning till sitt förfogande så att de kan förbättra utformningen, samordningen och resultaten av upphandlingsförfarandena.

7.36 **Bilaga 7.4** visar resultatet av revisionsrättens uppföljning av hur rekommendationer i årsrapporten för 2009 har genomförts.

KOMMISSIONENS SVAR

7.35 Se kommissionens svar på punkterna 7.21 och 7.22.

KOMMISSIONENS SVAR

7.36 Se kommissionens svar på punkterna 7.21 och 7.22.

BILAGA 7.1

RESULTAT AV TRANSAKTIONSGRANSKNINGEN AVSEENDE ADMINISTRATIVA UTGIFTER

				2010		2009	2008	2007				
Utgifter för institutio- nernas personal		Utgifter för byggnader		Övriga utgifter					Totalt			
URVALETS STORLEK OCH SAMMANSÄTTNING												
Totalt antal transaktioner (varav)		33	7	18	58	57	57	56				
förskort		0	1	3	4	2	0	0				
mellanliggande betalningar/slutbetalningar		33	6	15	54	55	57	56				
RESULTAT AV GRANSKNINGEN ⁽¹⁾ ⁽²⁾												
Andel granskade transaktioner som												
inte innehöll några fel		94 %	(31)	100 %	(7)	89 %	(16)	93 %	(54)	93 %	91 %	95 %
innehöll ett eller flera fel		6 %	(2)	0 %	(0)	11 %	(2)	7 %	(4)	7 %	9 %	5 %
Analys av transaktioner som innehöll fel												
Analys per utgiftstyp												
Förskort		0 %	(0)	0 %	(0)	50 %	(1)	25 %	(1)	e.t.	e.t.	e.t.
Mellanliggande betalningar/Slutbetalningar		100 %	(2)	0 %	(0)	50 %	(1)	75 %	(3)	e.t.	e.t.	e.t.
Analys per feltyp												
Icke kvantifierbara fel:		50 %	(1)	0 %	(0)	100 %	(2)	75 %	(3)	e.t.	e.t.	e.t.
Kvantifierbara fel:		50 %	(1)	0 %	(0)	0 %	(0)	25 %	(1)	e.t.	e.t.	e.t.
Stödberättigande		0 %	(0)	0 %	(0)	0 %	(0)	0 %	(0)	e.t.	e.t.	e.t.
Inträffande		0 %	(0)	0 %	(0)	0 %	(0)	0 %	(0)	e.t.	e.t.	e.t.
Riktighet		100 %	(1)	0 %	(0)	0 %	(0)	100 %	(1)	e.t.	e.t.	e.t.
BERÄKNAD INVERKAN AV DE KVANTIFIERBARA FELEN												
Mest sannolik felprocent								0,4 %				
Lägsta sannolika felprocent								0,0 %				
Högsta sannolika felprocent								1,1 %				

⁽¹⁾ För att få en bättre inblick i områden med olika riskprofiler inom verksamhetsområdet delade revisionsrätten in urvalet i segment.

⁽²⁾ Siffrorna inom parentes visar det faktiska antalet transaktioner.

BILAGA 7.2

RESULTAT AV SYSTEMGRANSKNINGEN AVSEENDE ADMINISTRATIVA UTGIFTER

Samlad bedömning av systemen för övervakning och kontroll

Samlad bedömning	2010	2009	2008	2007
	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt	Ändamålsenligt

BILAGA 7.3

RESULTAT AV GRANSKNINGEN AV KOMMISSIONENS SKRIFTLIGA UTTALANDEN AVSEENDE ADMINISTRATIVA
UTGIFTER

Granskat general- direktorat	Typ av förklaring från generaldirektören (*)	Reservation	Revisionsrättens iakttagelser	Samlad bedömning av tillförlitligheten	
				2010	2009
PMO	utan reservation	e.t.	—	A	A
OIB	utan reservation	e.t.	—	A	A
OIL	utan reservation	e.t.	—	A	A
DIGIT	utan reservation	e.t.	—	A	A

(*) Generaldirektören har enligt sin revisionsförklaring uppnått rimlig säkerhet om att de kontrollförfaranden som införts ger nödvändiga garantier för att transaktionerna är korrekta.

A: Generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten ger en rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen när det gäller korrekthet.

B: Generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten ger en delvis rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen när det gäller korrekthet.

C: Generaldirektörens förklaring och den årliga verksamhetsrapporten ger inte en rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen när det gäller korrekthet.

TABELL MED UPPFÖLJNING AV TIDIGARE REKOMMENDATIONER AVSEENDE ADMINISTRATIVA UTGIFTER

År	Revisionsrättens rekommendation	Vidtagna åtgärder	Institutionens svar	Revisionsrättens analys
2009	Parlamentet <i>Utbetalning av sociala tillägg till anställda</i> De anställda bör med jämna mellanrum ombedjas att lämna in handlingar som styrker deras personliga situation. Dessutom bör parlamentet införa ett system för övervakning och kontroll av dessa handlingar vid lämplig tidpunkt.	Parlamentet införde följande åtgärder för att minska risken: Man inledde en kampanj i syfte att kontrollera att vissa tillägg var riktiga, vilket ledde till att mer än 70 000 euro återbetalades. Man införde ett automatiskt kontrollverktyg (elektronisk hantering, "electronic fiche") som gör det möjligt att årligen kontrollera de anställdas personliga och administrativa uppgifter. Man kontrollerade hur individuella ersättningar bestämdes vid rekryteringsförfaranden eller när anställda byter kategori.	<i>Parlamentet kommer att fortsätta att noga övervaka dessa frågor, särskilt den årliga kontrollens effektivitet.</i>	Revisionsrätten noterar de åtgärder som parlamentet har vidtagit.
	Kommissionen – GD Yttre förbindelser <i>Utbetalning av sociala tillägg och sociala förmåner till anställda</i> De anställda bör med jämna mellanrum ombedjas att lämna in handlingar som styrker deras personliga situation till kommissionens avdelningar. Dessutom bör generaldirektoratet för yttre förbindelser införa ett system för övervakning och kontroll av dessa handlingar vid lämplig tidpunkt.	GD Yttre förbindelser uppgav att inrättandet av Europeiska utrikestjänsten innebär en möjlighet för kommissionen att påminna de anställda om deras skyldighet att uppdatera sina handlingar när det gäller rättigheter. De anställda har informerats om detta. Ytterligare kontroller kommer att utföras och det kommer att upprättas kontakter mellan funktionen för efterhandskontroll och de ansvariga enheterna så att man kan se om de enheter som ansvarar för delegationernas anställda med hjälp av det nyligen införda ACL-programmet kan göra statistiska urval för de kontroller som ska göras.		Revisionsrätten noterar de åtgärder som kommissionen har vidtagit.
	Europeiska datatillsynsmannen <i>Utbetalning av sociala tillägg till anställda</i> De anställda bör med jämna mellanrum ombedjas att visa upp handlingar som styrker deras personliga situation. I detta avseende bör Europeiska datatillsynsmannen förbättra sitt system för övervakning och kontroll av dessa handlingar vid lämplig tidpunkt.	Europeiska datatillsynsmannen har korrigerat de fel som konstaterades i DAS 2009 och hade 2010 och 2011 infört verktyg som ska förbättra förvaltningen av tilläggen (formaliserade kontakter inom datatillsynsmannen och med byrån för löneadministration och individuella ersättningar (PMO) och ett årligt informationsblad).	<i>Blanketten för hushållstillägg utan barn skickas till Byrån för löneadministration och individuella ersättningar för kontroll och uppdatering av uppgifterna. En kopia förvaras i personalakten. Europeiska datatillsynsmannen kommer att fortsätta förbättra handläggningen av dessa tillägg.</i>	Revisionsrätten noterar de åtgärder som Europeiska datatillsynsmannen har vidtagit.

KAPITEL 8

EU-budgeten: att uppnå resultat

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	<i>Punkt</i>
Inledning	8.1–8.2
Kommissionens självbedömning av sina prestationer	8.3–8.29
Inledning	8.3–8.4
Generaldirektoratens rapportering om vad som uppnåtts under året	8.5–8.14
Jordbruk och landsbygdsutveckling	8.5–8.7
Regionalpolitik	8.8–8.10
Forskning och innovation	8.11–8.14
Revisionsrättens iakttagelser om generaldirektoratens rapportering	8.15–8.29
Relevansen i informationen om prestationer	8.15–8.23
Jämförbarheten i informationen om prestationer	8.24–8.25
Tillförlitligheten i informationen om prestationer	8.26–8.29
Revisionsrättens särskilda rapporter om prestationer (effektivitetsrevisioner)	8.30–8.52
Inledning	8.30–8.32
Revisionsrättens iakttagelser om processen för att åstadkomma resultat	8.33–8.48
Strategisk planering	8.33–8.35
Identifiering av behov	8.36–8.38
Koppling mellan mål och åtgärder	8.39–8.40
Relevanta, tillräckliga och proportionerliga verktyg	8.41–8.42
Budget- och tidsram	8.43–8.44
Kontroller och övervakning av prestationer	8.45–8.48
Revisionsrättens iakttagelser om uppnådda resultat och rapportering	8.49–8.52
Uppnående av fastställda mål	8.49–8.50
Rapportering om prestationer	8.51–8.52
Slutsatser och rekommendationer	8.53–8.59

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

INLEDNING

8.1 I detta kapitel presenteras revisionsrättens iakttagelser om kommissionens självbedömning av de prestationer som beskrivs i de årliga verksamhetsrapporterna från kommissionens generaldirektörer ⁽¹⁾ ⁽²⁾ och det viktigaste resultatet av revisionsrättens effektivitetsrevisioner under det senaste budgetåret, vilket presenteras i revisionsrättens särskilda rapporter ⁽³⁾.

8.2 Prestationerna bedöms på grundval av principerna för en sund ekonomisk förvaltning (sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet) ⁽⁴⁾. Mätningen av den är central under hela den tid som den offentliga interventionen/insatsen pågår och omfattar input (de ekonomiska, mänskliga, materiella, organisatoriska eller lagstadgade medel som behövs för att genomföra programmet), output (vad programmet förväntas leda till), resultat (programmets omedelbara inverkan på de direkta mottagarna) och effekter (långsiktiga förändringar i samhället som åtminstone delvis kan tillskrivas EU-insatsen).

KOMMISSIONENS SJÄLVBEDÖMNING AV SINA PRESTATIONER

Inledning

8.3 Kommissionens generaldirektörer fastställer mål för sitt arbete i generaldirektoratets årliga förvaltningsplaner och rapporterar sedan om vad de har uppnått i de årliga verksamhetsrapporterna.

8.1 Kommissionen välkomnar revisionsrättens granskning av informationen om prestationer, särskilt i en tid då ökad uppmärksamhet riktas på behovet att visa att EU:s utgifter är effektiva och verkligen ger ett mervärde.

8.2 Med hänsyn till mängden bidragande faktorer och den kombinerade effekten av integrerade program är det sällan enkelt att mäta effekten av åtgärder inom komplexa politikområden. Övervakning fångar upp det som kan iaktas (och rapporteras, bland annat genom de årliga verksamhetsrapporterna), och utvärdering behövs för att fastställa vilka effekter som beror på den politiska insatsen.

⁽¹⁾ Detta kapitel innehåller bland annat, i punkterna 8.5–8.14, en sammanfattning av generaldirektörernas rapportering i de årliga verksamhetsrapporterna i det urval som revisionsrätten har gjort.

⁽²⁾ I artikel 60.7 i budgetförordningen anges att det av de årliga verksamhetsrapporterna ska framgå vilka resultat som uppnåtts genom åtgärderna i förhållande till de mål som ställts upp, vilka risker som är förenade med åtgärderna, vilka resurser som utnyttjas och effektiviteten och ändamålsenligheten hos systemet för intern kontroll.

⁽³⁾ Revisionsrättens särskilda rapporter täcker både EU-budgeten och Europeiska utvecklingsfonden.

⁽⁴⁾ Artikel 27 i budgetförordningen föreskriver följande:

”1. Budgetanslagen skall användas enligt principen om sund ekonomisk förvaltning, det vill säga i enlighet med principerna om sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet.

2. Principen om sparsamhet kräver att de resurser som institutionen använder för att genomföra sin verksamhet skall göras tillgängliga i rätt tid och vara av den kvantitet och kvalitet som behövs, samt ställas till förfogande till lägsta möjliga kostnad.

Principen om effektivitet avser förhållandet mellan de resurser som används och de resultat som uppnås.

Principen om ändamålsenlighet avser hur väl specifika mål med en åtgärd och förväntade resultat uppnås.”

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

8.4 Revisionsrätten bedömde den information om prestationerna som redovisas i de årliga verksamhetsrapporterna för generaldirektoraten för jordbruk och landsbygdsutveckling (GD Jordbruk och landsbygdsutveckling), regionalpolitik (GD Regionalpolitik) och forskning och innovation (GD Forskning och innovation) ⁽⁵⁾. De ansvarar vart och ett för de två största områdena för utgifter med delad förvaltning och det största området för utgifter som förvaltas direkt av kommissionen. Revisionsrätten inriktade sig särskilt på målen och de tillhörande resultatindikatorerna och bedömde deras relevans ⁽⁶⁾, jämförbarhet ⁽⁷⁾ och tillförlitlighet ⁽⁸⁾.

Generaldirektoratens rapportering om vad som uppnåtts under året

Jordbruk och landsbygdsutveckling

8.5 I sin årliga verksamhetsrapport presenterade GD Jordbruk och landsbygdsutveckling, i en tabell för varje "allmänt mål", siffror om den aktuella situationen när det gällde "effektindikatorerna" i förhållande till de fastställda målvärdena. GD Jordbruk och landsbygdsutveckling redovisade positiva resultat när det gällde en sund ekonomisk förvaltning. Generaldirektoratet hänvisade till medlemsstaternas nya skyldighet att bedöma systemet för identifiering av jordbruksskiften och till medlemsstaternas möjlighet att be de attesterande organen att bekräfta tillförlitligheten i kontrollstatistiken, efter det att dessa har upprepat redan utförda kontroller. I sådana fall skulle kommissionen kunna begränsa eventuella finansiella korrigeringar till den felprocent som framgår av den berörda kontrollstatistiken.

8.6 När det gällde landsbygdsutveckling rapporterade GD Jordbruk och landsbygdsutveckling att man hade gjort framsteg i genomförandet av 94 program och använt ett belopp på 33,9 miljarder euro av en sammanlagd budget på 96,2 miljarder euro, även om takten varierade mellan medlemsstater och åtgärder. Eftersom 2010 var mittpunkten för programperioden nämnde GD Jordbruk och landsbygdsutveckling att den "inventering" som det hade gjort gav input till reflektionerna om landsbygdsutvecklingspolitikens framtid, bland annat 90 utvärderingar efter halva tiden av de landsbygdsutvecklingsprogram som hade lämnats in till kommissionen vid årets slut.

8.7 De "särskilda målen", de tillhörande "resultatindikatorerna" och den viktigaste politiska output som hade levererats för varje verksamhet i den verksamhetsbaserade budgeten redovisades i bilaga 6 till den årliga verksamhetsrapporten.

⁽⁵⁾ Urvalet av tre generaldirektorat utgjorde mer än 70 % av de betalningar som EU gjort under 2010 (GD Jordbruk och landsbygdsutveckling: 55,5 miljarder euro, GD Regionalpolitik 30,6 miljarder euro och GD Forskning och innovation 3,5 miljarder euro).

⁽⁶⁾ Huruvida indikatorerna stämde överens med de politiska målen och förvaltningssättet och var kopplade till ett kvantifierat mål.

⁽⁷⁾ Huruvida de indikatorer som valdes ut på planeringsstadiet senare användes till att rapportera och förklara eventuella ändringar.

⁽⁸⁾ Huruvida generaldirektören kunde styrka att han eller hon hade rimlig säkerhet om de rapporterade uppgifterna.

8.4 Den årliga verksamhetsrapporten är bara ett av flera verktyg för att rapportera om prestationerna. Kommissionen har förstärkt sin utvärderingskapacitet och användbara slutsatser presenteras och förklaras i utvärderingsrapporter (se svaret på punkt 8.23) som utförs av alla berörda aktörer, t.ex. medlemsstaterna när det gäller åtgärder med delad förvaltning, externa utvärderare, osv.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Regionalpolitik

8.8 I sin årliga verksamhetsrapport rapporterade generaldirektören att GD Regionalpolitik hade fullgjort de operativa prioriteringar som faststälts för året i förvaltningsplanen och fortsatte att göra stora framsteg mot sina långsiktiga och fleråriga mål. Mer generellt rapporterade GD Regionalpolitik att sammanhållningspolitiken ⁽⁹⁾ hade visat sig ändamålsenlig och sammanställde bevis om dess mervärde.

8.9 GD Regionalpolitik lämnade ytterligare uppgifter om de kontroller som finns för att garantera sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet. När det gällde genomförandet av operativa program bedömde GD Regionalpolitik att 73 % av de belopp som hade beslutats för 2007–2013 hade verkställts på ett tillfredsställande sätt utifrån fyra kriterier (framsteg i projekturvalsförfarandena, förberedelse och genomförande av större projekt, inrättande av och investeringar i finansieringstekniska instrument och betalningar till stödmottagare). Dessutom lade GD Regionalpolitik fram nya bevis på sammanhållningspolitikens mervärde och citerade efterhandsutvärderingarna av Eruf-programmen 2000–2006, slutsatserna från "experternas utvärderingsnätverk" om programperioden 2007–2013 och den femte sammanhållningsrapporten ⁽¹⁰⁾.

8.10 GD Regionalpolitik presenterade den senaste utvecklingen när det gällde genomförandet av de aktuella programperioderna separat för Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Sammanhållningsfonden, insatser inför anslutningen och Europeiska unionens solidaritetsfond och redovisade tillhörande resultatindikatorer i bilaga 7 till den årliga verksamhetsrapporten.

Forskning och innovation

8.11 I den årliga verksamhetsrapporten påminde generaldirektören om kommissionens och medlemsstaternas mål att arbeta för ett integrerat europeiskt forskningssystem i världsklass. Den situation som beskrevs var att EU:s vetenskapliga och tekniska konkurrenskraft generellt fortfarande var stark och stod för 23,4 % av de totala investeringarna i forskning i världen, 22 % av forskarna, 32,4 % av alla publikationer med stor genomslagskraft och 31,3 % av alla patent. Däremot noterades en tillbakagång i förhållande till investeringarna i forskning i de nya ekonomierna.

8.8 I sin årliga verksamhetsrapport rapporterar generaldirektoratet för regionalpolitik (GD Regionalpolitik) om flera aspekter av prestationerna, dvs. budgetgenomförande, utveckling av politiken, operativa resultat kopplade till insatsernas kvalitet och återhämtningspaketets genomförande, sund ekonomisk förvaltning, osv. De operativa prioriteringar som fastställts i förvaltningsplanen är en av faktorerna för att bedöma prestationerna.

⁽⁹⁾ Sammanhållningspolitiken omfattar regionalpolitik, som förvaltas av GD Regionalpolitik, och Europeiska socialfonden, som förvaltas av generaldirektoratet för sysselsättning, socialpolitik och inkludering.

⁽¹⁰⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/official/reports/cohesion5/index_sv.cfm

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

8.12 När det gäller sjunde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling, som är EU:s huvudinstrument när det gäller att genomföra och ge stöd till EU:s forskningspolitik, rapporterade GD Forskning och innovation att det hade avslutat totalt 38 ⁽¹⁾ inbjudningar att lämna förslag 2010 och ingått åtaganden för mer än 5,2 miljarder euro.

8.13 I delutvärderingen 2010 av sjunde ramprogrammet drog man slutsatsen att programmet hade bidragit till att utveckla det europeiska forskningsområdet och fortsatte att ha avgörande betydelse för det europeiska forskningslandskapet tack vare den geografiska räckvidden i det gränsöverskridande samarbetet och främjandet av högkvalificerad forskning.

8.14 I den årliga verksamhetsrapporten beskrev också generaldirektoratet vad man främst hade uppnått för varje verksamhet och rapporterade om mål och tillhörande indikatorer i bilaga 8.

Revisionsrättens iakttagelser om generaldirektoratens rapportering

Relevansen i informationen om prestationer

En enhetlig uppsättning mål, indikatorer och målvärden som är inriktade på ändamålsenlighet men resultatet behöver analyseras mer ingående

8.15 I förvaltningsplanerna presenterade de granskade generaldirektoraten en uppsättning mål, indikatorer och målvärden som främst var inriktade på ändamålsenlighet. Allmänna mål fastställdes på strategisk politisk nivå. Generaldirektoraten mätte hur målen uppnåddes med hjälp av effektindikatorer och tillhörande målvärden. Särskilda mål som fastställdes på operativ nivå var kopplade till resultatindikatorer och målvärden.

8.15 Kommissionen anser att de årliga verksamhetsrapporter som granskats av revisionsrätten uppfyller kraven i artikel 60.7 i budgetförordningen.

De mål, indikatorer och målvärden som sätts upp i förvaltningsplanen har utformats med inriktning på de politiska insatsernas eller programmens ändamålsenlighet.

⁽¹⁾ Siffran gäller perioden januari till oktober 2010 (se fotnot 4 i den årliga verksamhetsrapporten).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

8.16 I de årliga verksamhetsrapporterna analyserades dock inte skillnaderna mellan målvärdena och de uppnådda resultaten (GD Regionalpolitik och GD Forskning och innovation) eller endast delvis (GD Jordbruk och landsbygdsutveckling). Därför var de uppgifter som lämnades i de årliga verksamhetsrapporterna inte tillräckliga för att man skulle förstå varför ett målvärde inte hade uppnåtts eller varför det hade överträffats med stor marginal.

I den nuvarande förvaltningsplanen planeras inga mål och indikatorer som mäter sparsamhet och effektivitet

8.17 Generaldirektoraten fastställde inga mål och tillhörande indikatorer i förvaltningsplanen för att bedöma sparsamhet (kostnader för input) eller effektivitet (förhållandet mellan input, output och resultat) vare sig för EU-politiken eller för utgifter som står under generaldirektoratets direkta kontroll. Därför gick det inte att i den årliga verksamhetsplanen bedöma om det som hade uppnåtts var ett resultat av en sparsam och effektiv förvaltning av resurserna eller om eventuella framsteg hade konstaterats på detta område.

KOMMISSIONENS SVAR

8.16 Enligt de gällande instruktionerna ska kommissionens avdelningar motivera alla avvikelser mellan uppnådda och planerade resultat.

Även om det för en del fall inte redovisas någon fullständig bedömning av skillnaderna mellan målvärdena och de uppnådda resultaten, så lämnas det ändå årligen in uppgifter om den aktuella situationen. Dessa uppgifter visar på en tydlig trend mot att målen kommer att uppnås.

Kommissionen instämmer i att de faktiska resultatens avvikelse från de planerade målvärdena kan förklaras bättre i kommande årliga verksamhetsrapporter. I framtiden kommer man därför att ägna särskild uppmärksamhet åt att fördjupa analysen av uppnådda resultat jämfört med de uppställda målvärdena.

8.17 Inom ramen för genomförandet av verksamhetsbaserad förvaltning var förvaltningsplanen det verktyg som kommissionen valde för avdelningarnas arbete med att omsätta kommissionens långsiktiga strategi i allmänna och specifika mål.

När det gäller de allmänna målen ska avdelningarna enligt de gällande instruktionerna begränsa antalet mål, anpassa dem särskilt till EU 2020-strategin och fastställa prioriteringar bland dem.

Vad beträffar de specifika målen ska avdelningarna enligt instruktionerna fastställa mål som är anpassade till de allmänna målen och inriktade på EU-insatsernas direkta effekt på målgruppen.

Slutligen är förvaltningsplanen inriktad på åtgärdens ändamålsenlighet (i vilken grad målen har nåtts).

Kommissionens avdelningar rapporterar i sina årliga verksamhetsrapporter om kontrollsystemens ändamålsenlighet, effektivitet och sparsamhet, i linje med artikel 60.7 i budgetförordningen. I del 2 av de årliga verksamhetsrapporterna ligger fokus på det interna kontrollsystemets ändamålsenlighet medan del 3 innehåller nyckelindikatorer för laglighet och regelmässighet, vilket fastställs i form av "input, output, resultat och effekt".

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

På vissa områden var målvärdena inte tillräckligt kvantifierade eller tillräckligt specifika

8.18 Vid GD Jordbruk och landsbygdsutveckling var fyra av tio målvärden för effektindikatorerna, och tre av tio vid GD Forskning och innovation, inte kvantifierade utan utpekade bara en trend. Ofta förklarade man inte på vilken grund målvärdena hade fastställts, bland annat när det gällde fem av tio effektindikatorer vid GD Jordbruk och landsbygdsutveckling och när det gällde fyra av tio effektindikatorer och alla resultatindikatorer när det gällde samarbetet inom de olika forskningsområdena vid GD Forskning och innovation. Vid GD regionalpolitik var merparten av de operativa prioriteringar och den output för 2010 som fastställdes i förvaltningsplanen varken specifika ⁽¹²⁾ eller mätbara även om målvärdena för effekt- och resultatindikatorerna var kvantifierade.

8.19 GD Forskning och innovation använde likartade indikatorer inom sju olika finansierade verksamheter i den verksamhetsbaserade budgeten och sammanställde inte sina resultat. Därför var det svårt att göra en samlad bedömning. I den årliga verksamhetsrapporten från GD Forskning och innovation skilde man inte tydligt på effekterna av de projekt som finansierades via ramprogrammet under generaldirektoratets direkta ansvar och effekterna av dess åtgärder för att samordna medlemsstaternas forskningsinsatser inom ramen för en gemensam och enhetlig forskningspolitik i EU, där kommissionen endast har indirekt inflytande.

Deletapper för fleråriga målvärden hade inte fastställts på vissa områden

8.20 På verksamhetsområdena regionalpolitik, forskning och i mindre utsträckning en del av jordbruk fastlade inte generaldirektoraten några lämpliga deletapper när de fastställde mål och målvärden för fleråriga programperioder.

8.18 Enligt kommissionens gällande instruktioner behöver inte alla indikatorer vara kvantitativa eller förklara målvärdena eftersom förvaltningsplanen främst är ett förvaltningsverktyg. Indikatorer måste vara mätbara för att övervaka de framsteg som görs för att nå de fastställda målen. För detta ändamål är trender lämpliga.

För GD Regionalpolitik är allmänna och specifika mål som är kopplade till verksamhetsbaserad budgetering specifika, mätbara, uppnåbara, realistiska och tidsbundna mål (SMART). Även definitionen av politiska insatser output är tydlig. GD Regionalpolitik har infört så kallade operativa prioriteringar. Dessa prioriteringar syftar till att införa en förvaltningsstil baserad på en strategi för "systemtänkande" som är inriktad på kvalitetshöjning. Inriktningen ligger därför mer på processer och framsteg än på att nå specifika output och målvärden.

8.19 Även om samma indikatorer används för flera verksamheter innebär de gällande instruktionerna att kommissionens avdelningar ska redovisa sina mål och indikatorer enligt verksamhetsbaserad budgetering och inte sammanställa information som gäller alla verksamheter.

Det är mycket svårt att skilja på effekter utifrån typen av insats från generaldirektoratet för forskning och innovation (GD Forskning och innovation) eftersom effekterna avser slutliga förändringar i EU-samhället. Dessa samhällsförändringar är huvudsakligen beroende av insatser från andra aktörer (medlemsstater, regioner, företag osv.).

8.20 Det är inte alltid meningsfullt att sätta upp deletapper för fleråriga program eftersom regelbundna effekter inte kommer att uppnås förrän mot slutet av programperioden. Enligt kommissionens gällande instruktioner är etapper bara nödvändiga för allmänna mål. Genom de årliga rapporterna om input, output och resultat, dvs. övervakningen av programgenomförandets framsteg, är det dock möjligt att regelbundet bedöma de framsteg som görs för att nå målen.

Halvtidsutvärderingen av programmen för landsbygdsutveckling ger dessutom en mer djupgående oberoende kvantitativ och kvalitativ bild av huruvida programmen är på väg att nå sina mål och vilka justeringar som kan behövas.

⁽¹²⁾ Till exempel operativa prioriteringar 2010: "1.1 Vidta åtgärder för att underlätta ett högkvalitativt genomförande av programmen av nationella och regionala organ" eller "1.2 Vidta åtgärder tillsammans med medlemsstater och kandidatländer för att garantera en god absorption och användning av resurserna".

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

8.21 En normal genomförandetakt kan ibland vara relativt långsam inom de fleråriga programmen. Att mindre än 10 % av målvärdet uppnås efter ett antal år kan därför i vissa fall betraktas som normalt medan det i andra fall visar på förseningar. Inom Eruf till exempel hade målvärdet för den extra befolkning som skulle få tillgång till bredband i sex medlemsstater fastställts till 10 miljoner för perioden 2007–2013. Det senast kända resultatet var 550 000 för 2007–2009, vilket motsvarar 5,5 % av det övergripande målvärdet efter tre år av sju. Det fanns ingenting som visade om detta betraktades som tillräckligt för att man skulle uppnå det fleråriga målvärdet. I sådana fall går det inte att kontrollera om generaldirektoraten är på väg att uppnå de fleråriga målvärdena förrän precis i slutet av perioden.

Beskrivningen av politiska insatser innehöll begränsad information om resultat och effekter

8.22 Generaldirektörerna beskrev årets "politiska insatser" tillsammans med resultatindikatorerna i de årliga verksamhetsrapporterna. Texten tenderade att vara mer inriktad på output (vad generaldirektoratet gjorde, en beskrivning av vidtagna åtgärder, deras syfte, levererade produkter) och input (bruttobelopp för de aktuella resurserna) än på bedömningen av utfallet av åtgärderna (resultat på direkta mottagare och/eller programmens effekt).

KOMMISSIONENS SVAR

För indikatorer som mäter slutmålen för forsknings- och innovationspolitiken på EU-nivå och indikatorerna för verksamheten "utveckling av det europeiska forskningsområdet" uppdateras uppgifterna normalt årligen, men med en viss eftersläpning på två eller fler år beroende på indikatorn. Revisionsrättens förslag att lämna tydligare förklaringar till om målen anses vara på väg att uppnås skulle kunna undersökas i framtiden.

Se även svaret på punkt 8.21.

8.21 Det stämmer att genomförandetakten för fleråriga program kan vara relativt långsam. Skälen till detta är två: programmens genomförande är förenat med inledande kapacitetsuppbyggnad och det tar flera år innan de effekter som krävs börjar märkas.

Vad beträffar Europeiska regionala utvecklingsfondens (Eruf) stöd för bredbandstillgång kommer de målvärden för 2007–2013 som angetts för de olika resultatindikatorerna inte att uppnås inom sju år, utan först i slutet av den stödberättigande perioden två år senare. GD Regionalpolitik har i viktiga dokument, som alla nämns i den årliga verksamhetsrapporten, betonat att medlemsstaterna måste skynda på genomförandet av EU 2020-målen när det gäller tillgången till bredband ⁽¹⁾

Se även svaret på punkt 8.20.

8.22 Det hör till den årliga verksamhetsrapportens årliga periodicitet att den delegerade utanordnaren i rapportens förvaltningsdel är inriktad på de input och output som omfattas av utanordnarens förvaltningsområde, inom den fleråriga period som den politiska insatsen och/eller programmet genomförs. De långsiktiga resultaten och effekterna av politiken och programmen går inte att känna till förrän i slutet av programperioden och kan även påverkas av andra faktorer som ligger utanför utanordnarens förvaltningsområde.

Se även svaret på punkt 8.23.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelande "Sammanhållningspolitiken: Strategirapport 2010 om genomförandet av programmen 2007–2013" (KOM(2010) 110 slutlig, s. 14) och kommissionens meddelande "Hur regionalpolitiken kan bidra till smart tillväxt i Europa 2020" (KOM(2010) 553 slutlig, s. 9).

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

8.23 Detta gällde särskilt GD Jordbruk och landsbygdsutveckling som i beskrivningen av sina politiska insatser nästan inte gav någon uppgift om åtgärdernas utfall⁽¹³⁾. Som en jämförelse lämnade GD Regionalpolitik en del mer betydelsefull information om resultat och effekter (kvalitativ bedömning av genomförandet av de operativa programmen) och i mindre utsträckning GD Forskning och innovation (presentation av viktiga resultat av delutvärderingen av sjunde ramprogrammet).

Jämförbarheten i informationen om prestationer

Vid GD Jordbruk och landsbygdsutveckling och GD Forskning och innovation var de mål, indikatorer och målvärden som fastställdes i förvaltningsplanen i regel de som användes för rapportering

8.24 Vid GD Jordbruk och landsbygdsutveckling och GD Forskning och innovation var de mål, indikatorer och målvärden som fastställdes i den årliga förvaltningsplanen i regel de som användes till rapporteringen om prestationer i den årliga verksamhetsrapporten. I ett litet antal fall⁽¹⁴⁾ saknades dock en förklaring av de olika skälen till att indikatorer eller målvärden hade ändrats, till exempel valet av en mer specifik och mätbar indikator, nya politiska prioriteringar eller ny information.

KOMMISSIONENS SVAR

8.23 Omfattande utvärderingar ska helst göras genom särskilda utvärderingsrapporter, som upprättas av alla generaldirektorat och inbegriper mer än en utanordnare. De årliga verksamhetsrapporterna har på grund av sin karaktär av förvaltningsrapport inte ett format som lämpar sig för att inkludera omfattande rapporter om utvärderingsverksamhetens resultat. Åtgärder skulle dock vidtas om någon av dessa utvärderingar skulle peka på att politiska och/eller förvaltningsmässiga aspekter bör omprövas. Det är bara i sådana fall som detta även skulle uppmärksammas via den årliga verksamhetsrapporten (jfr undantagsbaserad rapportering).

I beskrivningen av de politiska insatsernas utfall var generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutveckling (GD Jordbruk och landsbygdsutveckling) inriktat på att rapportera om prioriteringarna. Samtidigt lades en del kvantifierbara uppgifter och relevanta kvalitativa exempel till för att illustrera utfallet enligt verksamhetsbaserad budgetering. Informationen lades dock fram med hänsyn till målgruppen, dvs. allmänheten. Därför gjordes vissa eftergifter för att göra texten mer läsbar och huvuddelen av informationen om prestationer lämnades i bilaga 6 till den årliga verksamhetsrapporten.

8.24 GD Jordbruk och landsbygdsutveckling anser att stabiliteten för indikatorer och målvärden var genomgående god under alla år. Som revisionsrätten betonar är ändringen av indikatorer och målvärden ett undantag som har flera anledningar, såsom valet av en mer specifik och mätbar indikator och/eller uppdaterad information. I framtiden kommer särskild uppmärksamhet att ägnas åt att förtydliga grunden för ändringar av indikatorer och revidering av målvärden.

Alla ändringar av mål, indikatorer och målvärden i GD Forskning och innovations förvaltningsplan och årliga verksamhetsrapport är motiverade. Motiveringen skulle definitivt kunna göras tydligare i kommande årliga verksamhetsrapporter.

⁽¹³⁾ Utom på området för utgifternas laglighet där en felprocent som pendlade runt 2 % nämndes som ett utfall av de system som inrättats.

⁽¹⁴⁾ Av de 11 effektindikatorerna i GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings förvaltningsplan ersattes två av en annan och ett målvärde ändrades i den årliga verksamhetsrapporten. GD Forskning och innovation ändrade två resultatindikatorer och tog bort en annan. Ingen av dessa ändringar förklarades i respektive årlig verksamhetsrapport.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

Vid GD Regionalpolitik gavs ofta inga förklaringar i den årliga verksamhetsrapporten om vilka justeringar som gjorts av indikatorer och målvärden

8.25 De mål som angavs i förvaltningsplanen 2010 var de som användes till rapporteringen om prestationer i den årliga verksamhetsrapporten. När GD Regionalpolitik ville spegla politikutvecklingen och justerade indikatorer och målvärden presenterades dock inga förklaringar till detta i följande 14 justeringar av 16 granskade:

- När det gällde sju effektindikatorer hade ett målvärde ändrats mellan förvaltningsplanen och den årliga verksamhetsrapporten utan någon förklaring till ändringen.
- När det gäller till exempel Erufs resultatindikatorer lades sex ⁽¹⁵⁾ till och en ⁽¹⁶⁾ togs bort utan någon förklaring till varför dessa justeringar gjordes.

KOMMISSIONENS SVAR

8.25 Stabiliteten över tid är i allmänhet god när det gäller GD Regionalpolitikens indikatorer och målvärden. I den årliga verksamhetsrapporten för 2010 har man ansträngt sig för att presentera hur de kända resultaten har utvecklats för att gradvis uppnå de fleråriga målvärdena.

Revideringar av indikatorer och målvärden speglar de framsteg som görs när det gäller att rapportera om och använda uppdaterad tillgänglig information i officiella dokument. De identifieras genom motsvarande fotnoter, med så mycket information som anses vara lämpligt. Den här processen förklarades i den årliga verksamhetsrapporten för 2009 (sid. 21), enligt vilken huvudindikatorerna i allt högre utsträckning skulle användas för att följa upp resultaten av sammanhållningspolitiken.

På grund av den ekonomiska krisen har strategierna och anslagstilldelningen inom några program anpassats för alla prioriteringar, vilket fick konsekvenser för därtill hörande målvärden. Detta förklaras på sidan 7 i den årliga verksamhetsrapporten. GD Regionalpolitik kommer att försöka se till att sådana ändringar anges i den årliga verksamhetsrapporten.

- flera resultatindikatorer för miljöinsatser har lagts till Eruf-verksamheten (minskning av växthusgasutsläpp, skyddsåtgärder mot översvämningar, osv.). Det är en positiv revidering i linje med punkt 8.18.

⁽¹⁵⁾ Minskning av växthusgasutsläpp, ytterligare kapacitet att producera förnybar energi, antal personer som drar fördel av skyddsåtgärder mot översvämningar, antal personer som åtnjuter skydd mot skogsbrand, ytterligare befolkning som har tillgång till bredband och antal projekt som uppfyller två av de gränsoverskridande kriterierna.

⁽¹⁶⁾ Antal ombyggda skolor.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

- Sex målvärden för Eruf ändrades utan förklaring. En ändring var att man lade till ett målvärde på 170 000 medfinansierade projekt till stöd för små och medelstora företag under perioden 2007–2013. När det gällde de fem andra ändrade målvärdena för Eruf-indikatorer⁽¹⁷⁾ omfattades andra medlemsstater än de som angavs i planeringsstadiet. Till exempel fastställdes målvärdet för "ytterligare befolkning som drar nytta av projekt för nya/renoverade vattenreningsverk" till 31,5 miljoner euro i 16 medlemsstater i förvaltningsplanen, vilket blev 12,5 miljoner euro i 13 medlemsstater i den årliga verksamhetsrapporten. Skillnaderna förklarades inte i rapporten.

KOMMISSIONENS SVAR

- förvaltningsplanens siffror avser de siffror som gällde vid förhandlingarna, medan GD Regionalpolitik kunde rapportera om målvärden och faktiska resultat i den årliga verksamhetsrapporten enligt uppgifterna i de årliga genomföranderapporterna för 2009. (Där det är lämpligt har fotnoter lagts till för att lämna kompletterande uppgifter och upprätthålla den ram som nämns i förvaltningsplanen för 2010).

Det nya målvärdet på 170 000 små- och medelstora företag står för en förbättring av rapporteringsprocessen eftersom det först inte var möjligt att fastställa ett målvärde när förvaltningsplanen hade utarbetats.

Eftersom det saknas fullständiga indikatorer på EU-nivå är det godtagbart att lägga fram indikatorer endast för några medlemsstater enligt kommissionens instruktioner och den här situationen har tidigare godkänts av budgetmyndigheten.

I förvaltningsplanen presenterades målvärden och senast kända resultat ibland för två olika grupper av medlemsstater. För att öka jämförbarheten för de senast kända resultaten och målvärdena har GD Regionalpolitik justerat siffrorna genom att använda samma grupp av medlemsstater.

*Tillförlitligheten i informationen om prestationer***17 av 31 indikatorer kunde spåras till en tillförlitlig informationskälla**

8.26 Revisionsrätten granskade 31 indikatorer som hade valts ut från de tre generaldirektoraten⁽¹⁸⁾. När det gällde 17 av dessa kunde informationen om uppnådda resultat spåras till en tillförlitlig källa. I regel handlade det om uppgifter från externa och erkända statistikleverantörer eller internt förvaltade databaser, bland annat redovisningsinformation.

8.26–8.27 Fotnot 19. Den indikator som nämns av revisionsrätten avser "Antal forskningsinfrastrukturer av världsklass som inrättats gemensamt på EU-nivå" och kommer att ändras i enlighet med det.

⁽¹⁷⁾ Antal skapade företag, vinst i fråga om tillgänglighet (km ombyggda spår och vägar), den ytterligare befolkning som drar nytta av projekt för nya/renoverade vattenreningsverk, skapade forskningstjänster och antal studenter som drar nytta av förbättrad utbildningsinfrastruktur.

⁽¹⁸⁾ Indikatorerna valdes ut så att en stor täckning av varje generaldirektorats viktigaste mål kunde garanteras.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Brister i kontrollsystemet försvagar tillförlitligheten på områdena regionalpolitik och landsbygdsutveckling

8.27 Av de 14 andra indikatorerna konsoliderades åtta resultatindikatorer för Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och fyra effektindikatorer för landsbygdsutveckling⁽¹⁹⁾ av respektive generaldirektorat utifrån de uppgifter som medlemsstaterna hade lämnat om genomförandet av programmen. Kommissionen hade svårt att se till att de uppgifter som lämnades var tillförlitliga och jämförbara på grund av rättsliga (se punkt 8.28) och praktiska begränsningar (se punkt 8.29).

8.28 Inom Eruf fanns det inget rättsligt krav på att införa en *gemensam* uppsättning resultatindikatorer, vilket innebar att förvaltningsmyndigheterna inte var skyldiga att använda den uppsättning "huvudindikatorer för Eruf och Sammanhållningsfonden" som fastställs i de vägledande riktlinjerna om utvärderingsmetoder: övervaknings- och utvärderingsindikatorer som kommissionen utfärdade i augusti 2006. Därmed finns det en stor risk för att de uppgifter som samlades in om huvudindikatorerna och användes i bilaga 7 till den årliga verksamhetsrapporten inte är uttömmande eller jämförbara⁽²⁰⁾.

8.29 När det gällde uppgifter om både Eruf och landsbygdsutveckling kontrollerade inte kommissionen tillförlitligheten i de uppgifter som ansvariga organ i medlemsstaterna hade lämnat utan gjorde endast rimlighetskontroller⁽²¹⁾. De uppgifter som medlemsstaterna hade lämnat till kommissionen via de it-system som används till rapporteringen aggregerades på program- eller åtgärdsnivå. Eftersom kommissionen inte hade direkt tillgång till uppgifterna på projektnivå kunde den inte göra mer systematiska djupgående kontroller.

8.27 Se svaret på punkt 8.29.

8.28 De begränsningar som revisionsrätten har identifierat avser frågor som bör sättas i perspektiv. GD Regionalpolitik har kontinuerligt utvecklat och förbättrat systemen för rapportering om prestationer. Det har gått längre än vad som avses i de krav som anges i lagstiftarens bestämmelser, särskilt genom upprättandet av "huvudindikatorer". GD Regionalpolitik är dock fullt medvetet om dessa begränsningar och har arbetat för att förbättra rapporteringen om de rekommenderade huvudindikatorerna genom samarbete med medlemsstaterna. Justeringar kommer att införas i kommande rättsliga grunder.

8.29 GD Regionalpolitik kontrollerar de siffror som lämnas av medlemsstaterna och använder sitt starka partnerskap med dem och regionerna för att uppmuntra och övertyga dem om att rapportera mer tillförlitliga siffror. Enligt de rättsliga kraven ligger dock huvudansvaret för projekturval, fastställande av mål och noggrann övervakning hos förvaltningsmyndigheterna. När det gäller att spåra den tematiska användningen av EU-medel har resultaten av 2009 års programrapportering diskuterats i olika forum som inbegriper nationella myndigheter (samordningskommittén för fonderna, årliga möten eller övervakningskommittéer) vilket har lett till korrigeringar av uppgifterna. Kommissionens kvalitetskontroll av rapporteringen inom det här informationssystemet kommer att fortsätta och intensifieras.

För landsbygdsutveckling har kommissionen upprättat en gemensam ram för övervakning och utvärdering för programperioden 2007–2013. Detta ger för första gången en enda ram för övervakning och utvärdering av alla insatser för landsbygdsutveckling på grundval av gemensamma indikatorer.

⁽¹⁹⁾ De två andra indikatorerna var en indikator om konvergensen i förhållande till Lissabonmålen i regionerna utifrån uppgifter från Eurostat som omarbetades rejält under året och en indikator om den forskningsinfrastruktur som hade uppförts och använts gemensamt på EU-nivå vilken inbegrep uppgifter om infrastruktur som ännu inte hade uppförts.

⁽²⁰⁾ Detta gäller inte indikatorerna för landsbygdsutveckling för vilken en gemensam uppsättning indikatorer har fastställts i artikel 62 i kommissionens förordning nr 1974/2006 (EUT L 368, 23.12.2006, s. 15).

⁽²¹⁾ Kontroll av enhetskostnadstariffer, identifiering av korrekturfel och jämförelse mellan uppgifter som rapporteras på program- eller åtgärdsnivå och andra uppgifter som lämnas i rapporterna.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen har lagt ner mycket arbete på att i samarbete med medlemsstaterna finjustera kvaliteten och tillförlitligheten hos den information som lämnas enligt denna ram. Halvtidsutvärderingen av programmen för landsbygdsutveckling tyder på att det fortfarande finns svårigheter när det gäller kvantifieringen av effektindikatorerna för flera program. Ytterligare arbete med dessa pågår i samarbete med medlemsstaterna, både när det gäller den nuvarande programperioden och inför de kommande programperioderna.

Inom den här ramen ligger ansvaret för att lämna tillförlitliga övervakningsuppgifter på medlemsstaterna, vilket är i linje med fördelningen av behörigheter vid delad förvaltning. Med hänsyn till det stora antalet projekt och den stora variationen när det gäller särdragen hos medlemsstaternas projekt är det varken genomförbart eller kostnadseffektivt för kommissionen att kontrollera de uppgifter som lämnas av medlemsstaterna på projektnivå.

REVISIONSRÄTTENS SÄRSKILDA RAPPORTER OM PRESTATIONER (EFFEKTIVITETSREVISIONER)

Inledning

8.30 I de särskilda rapporterna granskar revisionsrätten huruvida EU:s insatser har förvaltats i enlighet med principerna för en sund ekonomisk förvaltning. När revisionsrätten väljer ämne för de särskilda rapporterna beaktar den det granskade områdets betydelse, riskerna när det gäller en sund ekonomisk förvaltning, revisionsrättens tidigare täckning av beslätade ämnen och andra utvärderingar och även ämnets relevans, det vill säga i vilken utsträckning granskningsresultaten kan bidra till att förbättra ändamålsenligheten, effektiviteten och/eller sparsamheten i EU:s utgifter.

8.31 Under 2010 antog revisionsrätten följande särskilda rapporter:

Särskilda rapporter som antogs av revisionsrätten under 2010 ⁽²²⁾

- Nr 1/2010 *Kontrolleras de förenklade förfarandena för import på ett ändamålsenligt sätt?*
- Nr 2/2010 *Har stödsystemen för förberedande studier och uppbyggnad av ny infrastruktur inom sjätte ramprogrammet för forskning varit ändamålsenliga?*
- Nr 3/2010 *Konsekvensbedömningar vid EU:s institutioner: är de ett stöd i beslutsfattandet?*

⁽²²⁾ De särskilda rapporterna finns på revisionsrättens webbplats på följande adress: <http://eca.europa.eu/portal/page/portal/publications/auditreportsandopinions/specialreports>

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

- Nr 4/2010 Är det sannolikt att utformningen och förvaltningen av systemet för rörlighet inom Leonardo da Vinci-programmet leder till ändamålsenliga resultat?
- Nr 5/2010 Genomförande av Leadermodellen för landsbygdsutveckling
- Nr 6/2010 Uppnåddes de viktigaste målen för reformen av sockermarknaden?
- Nr 7/2010 Revision av förfarandet för avslutande av räkenskaperna
- Nr 8/2010 Att förbättra transportarbetet på transeuropeiska järnvägsleder: Har EU:s investeringar i järnvägsinfrastruktur varit ändamålsenliga?
- Nr 9/2010 Används de utgifter inom EU:s strukturåtgärder som avser vattenförsörjning till hushållen på bästa möjliga sätt?
- Nr 10/2010 Särskilda åtgärder till förmån för jordbruket i regionerna i de yttersta randområdena och på de mindre Egeiska öarna
- Nr 11/2010 Kommissionens förvaltning av allmänt budgetstöd i AVS-länder och länder i Latinamerika och Asien
- Nr 12/2010 EU:s utvecklingsbistånd till grundutbildning i Afrika söder om Sahara och i södra Asien
- Nr 13/2010 Har det nya europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet införts på ett bra sätt och leder det till att resultat uppnås i Södra Kaukasien (Armenien, Azerbajdzjan och Georgien)?
- Nr 14/2010 Kommissionens förvaltning av systemet för veterinärkontroller av importerat kött efter hygienlagstiftningsreformen 2004

8.32 I de 14 särskilda rapporter som antogs 2010 gjorde revisionsrätten följande iakttagelser om vad som har presterats och processen för att åstadkomma resultat med hjälp av EU-medel, från den första planeringen till rapporteringen om resultat.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Revisionsrättens iakttagelser om processen för att åstadkomma resultat*Strategisk planering*

8.33 I flera av rapporterna ⁽²³⁾ lyfte revisionsrätten fram de principer som styr en god planering: initiativ bör sättas in i ett strategiskt sammanhang och prioriteras, och specifika, mätbara, uppnåbara, realistiska och tidsbundna mål (SMART) bör fastställas och formuleras på ett enhetligt sätt i de olika planeringsdokumenten. Väl utförda konsekvensbedömningar på förhand kan spela en viktig roll i beslutsfattandet.

8.34 I detta avseende konstaterade revisionsrätten att den strategiska planeringen inom initiativen för kapacitetsuppbyggnad på området för utvecklingsbistånd till grundutbildning var otillfredsställande (punkt 69 i särskild rapport nr 12/2010), att målen inom grannskapspolitiken inte prioriterades och formulerades tillräckligt (punkt 68 i särskild rapport nr 13/2010) och, när det gäller Leadermodellen, att det saknades specifika och mätbara mål som skulle uppnås inom en fastställd tidsram (punkt 26 i särskild rapport nr 5/2010). I rapporten om systemet för rörlighet inom Leonardo da Vinci-programmet konstaterade revisionsrätten att kommissionen inte hade avslutat införandet av SMART-mål och effektindikatorer för att utvärdera programmets framgång i förhållande till målen, och därför har kommissionen inte kunnat bedöma hur målen uppfylls efter tre års genomförande (punkterna 48, 50, 61 och 62 i särskild rapport nr 4/2010).

8.35 Revisionsrätten rapporterade dock att vissa förbättringar hade gjorts när det gäller fastställandet av mål på området för budgetstöd till utvecklingsländer (punkterna 56 och 96 i särskild rapport nr 11/2010) och lyfte fram ett exempel på god praxis på området "bättre lagstiftning" där konsekvensbedömning har visat sig vara effektivt när det gäller att stödja beslutsfattandet inom EU (punkt 87 i särskild rapport nr 3/2010).

Identifiering av behov

8.36 I vissa av sina iakttagelser ⁽²⁴⁾ visade revisionsrätten att det är viktigt att på ett tydligt sätt identifiera vilka behov som programmen avser att tillgodose om man ska kunna åstadkomma goda resultat.

8.34 Strategisk planering vid kapacitetsuppbyggnad utgår från en tydlig efterfrågan från partnerlandet och regeringens ledning. De erfarenheter som gjorts på det här området visar att det utan detta egenansvar inte är sannolikt att externt institutionellt stöd används som en grund för effektiv kapacitetsutveckling.

När det gäller Leonardo da Vinci-programmets system för rörlighet antog programkommittén för livslångt lärande indikatorerna vid sitt möte den 17 juni 2010. Kommissionen kommer att överlämna sin första rapport om dessa indikatorer till kommittén under 2011.

När det gäller Leadermodellen instämmer kommissionen i att målen för de individuella lokala utvecklingsstrategierna bör fastställas enligt SMART-kriterierna i så stor utsträckning som möjligt. För att hjälpa lokala aktionsgrupper med den här uppgiften ges stöd med medel för landsbygdsutveckling genom delåtgärden "kompetensutveckling" för bistånd och utbildningsverksamhet.

8.35 Kommissionen välkomnar revisionsrättens erkännande av de förbättringar som gjorts när det gäller fastställandet av mål på området för budgetstöd. I Europeiska utvecklingsfondens årliga rapport bekräftas också kommissionens stora framsteg när det gäller att visa överensstämmelse med de kriterier för stödberättigande som fastställs i Cotonouavtalet och införa formella utvärderingsramar för prestationer rörande systemen för förvaltning av offentliga finanser.

⁽²³⁾ Punkt 69 i särskild rapport nr 12/2010, punkt 68 i särskild rapport nr 13/2010; punkt 26 i särskild rapport nr 5/2010, punkterna 56 och 96 i särskild rapport nr 11/2010, punkt 87 i särskild rapport nr 3/2010 och punkterna 48, 50, 61 och 62 i särskild rapport nr 4/2010.

⁽²⁴⁾ Punkt 63 i särskild rapport nr 8/2010, punkt 72 i särskild rapport nr 9/2010, punkt 70 i särskild rapport nr 13/2010 och punkt 48 i särskild rapport nr 5/2010.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

8.37 Revisionsrätten konstaterade därför att man bör fastställa prioriterade projekt för transeuropeiska järnvägsleder så att de återspeglar aktuella och förväntade behov (punkt 63 i särskild rapport nr 8/2010).

8.38 Den påpekade också att med en bättre behovsanalys undviker man att fastställa mål som går utöver vad som faktiskt krävs samtidigt som man uppmuntrar alternativa och inte lika kostsamma lösningar (punkt 72 i särskild rapport nr 9/2010).

Koppling mellan mål och åtgärder

8.39 I flera rapporter ⁽²⁵⁾ betonade revisionsrätten att kopplingen mellan de mål som eftersträvas och de åtgärder som väljs för att uppnå dessa mål måste vara tydlig.

8.40 När denna koppling inte specificeras är det inte särskilt troligt att de mål som eftersträvas kommer att kunna uppnås med den utformning som de valda åtgärderna har (se punkt 34 i särskild rapport nr 10/2010 när det gäller regionerna i de yttersta randområdena och på de mindre Egeiska öarna). På området för en "bättre lagstiftning" konstaterade revisionsrätten att konsekvensbedömningsrapporterna inte innehöll en standardiserad presentation av hur målen för och det förväntade utfallet av den föreslagna interventionen skulle kunna uppnås med de planerade genomförandemekanismerna och, när det gäller utgiftsprogram, den beräknade budgeten (punkt 60 i särskild rapport nr 3/2010).

Relevanta, tillräckliga och proportionerliga verktyg

8.41 I vissa av iakttagelserna ⁽²⁶⁾ betonar revisionsrätten hur viktigt det är att man på lämpligt sätt väljer verktyg för att uppnå de fastställda målen.

KOMMISSIONENS SVAR

8.37 När det gäller definitionen av prioriterade projekt för transeuropeiska järnvägsleder har tidigare erfarenheter visat att det är särskilt svårt att nå fram till en slutgiltig beskrivning av de viktigaste transeuropeiska järnvägslederna. Ambitionen är riktig, men järnvägslederna är i ständig förändring på grund av migration, handelsmönster och det geopolitiska sammanhanget. Det har gjorts undersökningar för att analysera befintliga och väntade trafikflöden, både för individuella projekt och för järnvägsnätet, men de har ännu inte lett till några slutgiltiga resultat. En sådan definition är därför inte möjlig för närvarande och prioriterade projekt bör även fortsättningsvis baseras på politiska överenskommelser mellan rådet och Europaparlamentet på grundval av bästa tillgängliga material.

8.40 Kommissionen instämmer i att stödprogrammet för de mindre Egeiska öarna kan förbättras och arbetar på detta tillsammans med de grekiska myndigheterna.

⁽²⁵⁾ Punkt 34 i särskild rapport nr 10/2010, punkt 60 i särskild rapport nr 3/2010 och punkterna 94 och 96 i särskild rapport nr 6/2010.

⁽²⁶⁾ Punkt 66 i särskild rapport nr 12/2010, punkt 90 i särskild rapport nr 7/2010 och punkt 53 i särskild rapport nr 9/2010.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

8.42 När det gäller utvecklingsbiståndet till grundutbildning i Afrika söder om Sahara pekade revisionsrätten på att kommissionen hade svårt att tillsätta personal med lämpliga profiler vid delegationerna, vilken minskade kapaciteten att förvalta programmen på ett ändamålsenligt sätt (punkt 66 i särskild rapport nr 12/2010). I ett annat sammanhang, nämligen förfarandet för avslutande av räkenskaper, påpekade revisionsrätten att om finansiella korrigeringar verkligen ska vara ändamålsenliga bör de ha en direkt förebyggande eller avskräckande effekt på dem som är ansvariga för oriktigheten (punkt 90 i särskild rapport nr 7/2010).

Budget- och tidsram

8.43 I rapporterna ⁽²⁷⁾ underströk revisionsrätten hur viktig planeringen är för genomförandet av projekten så att för stora betalningar eller förseningar kan undvikas.

8.44 I det avseendet konstaterade revisionsrätten att när det gäller EU:s investeringar i järnvägsinfrastruktur löpte projekt som hade förberetts mindre noggrant och detaljerat en högre risk att drabbas av större kostnadsstegringar (punkt 46 i särskild rapport nr 8/2010). Revisionsrätten konstaterade också att man med en bättre planering delvis kunde ha undvikit förseningar i genomförandet av projekt som gällde hushållens vattenförsörjning som orsakades av ytterligare krav till följd av miljökonsekvensbedömningar, svårigheter att få administrativa tillstånd och felaktiga prognoser eller beräkningar (punkt 51 i särskild rapport nr 9/2010).

KOMMISSIONENS SVAR

8.42 Kommissionen är medveten om att lämplig kvalificerad sakkunskap på utbildningsområdet är nödvändig. När utbildning är en prioritering för en delegation vidtar kommissionen åtgärder för att se till att lämplig sakkunskap är tillgänglig. Detta görs t.ex. genom att inom ramen för EU:s politik för arbetsfördelning delegera ansvar till en medlemsstat som har relevant sakkunskap inom sektorn, eller genom att tillhandahålla lämplig sakkunskap från huvudkontoret genom de geografiska direktoraten med stöd från temaenheter. En utveckling av temanätverk planeras också för att förbättra samordningen mellan delegationerna och temadirektoraten och de geografiska direktoraten.

Kontrollen av överensstämmelse är utformad för att undanta kostnader som inte överensstämmer med EU:s regler från EU-finansiering. Det är inte en mekanism för att återkräva felaktiga utbetalningar till stödmottagare, vilket medlemsstaterna är ensamt ansvariga för enligt principen för delad förvaltning.

Om felaktiga betalningar till stödmottagare kan identifieras som ett resultat av kontrollen av överensstämmelse måste medlemsstaterna följa upp dem med återkrav riktade till dessa stödmottagare. Även om återbetalningar inte behövs eftersom den finansiella korrigeringen enbart hänför sig till brister i medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem är dessa korrigeringar viktiga som hjälpmedel för att förbättra och därmed också för att förhindra eller upptäcka och återvinna felaktiga utbetalningar till stödmottagare.

I jordbrukslagstiftningen fastställs dessutom effektiva, avskräckande och proportionerliga påföljder som ska åläggas stödmottagare som har mottagit felaktiga betalningar.

8.44 Kommissionen har vid upprepade tillfällen betonat hur viktig de nationella och regionala myndigheternas projektplanering är inom ramen för sammanhållningsfundsprojekt och större projekt enligt strukturfonderna. Inom ramen för strukturfondernas programperiod 2007–2013 har mekanismen för tekniskt stöd, Jaspers, inrättats särskilt för att stödja bättre projektutformning och projektplanering i främst EU-12.

Planering är dock bara en av de faktorer som påverkar överskridande av anslagen och förseningar. Som revisionsrätten också konstaterar i punkt 45 i sin särskilda rapport om EU:s investeringar i järnvägsinfrastruktur berodde i "nästan samtliga fall [ökningar av projektkostnaderna] på oförutsebara faktorer som blev kända under byggnadsfasen, till exempel oväntat svåra geografiska förutsättningar, miljöskydds krav, säkerhetskrav och anbud från entreprenörer som var högre än väntat".

⁽²⁷⁾ Punkt 46 i särskild rapport nr 8/2010, punkt 51 i särskild rapport nr 9/2010 och punkt 71 i särskild rapport nr 5/2010.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Kontroller och övervakning av prestationer

8.45 En del av revisionsrättens iakttagelser ⁽²⁸⁾ uppmunttrade förvaltare att förbättra internkontrollsystemen och övervaka prestationerna samt inrätta lämpliga mekanismer som registrerar information och uppgifter om de resultat som uppnåts eller om prestationer.

8.46 Till exempel noterade revisionsrätten att övervakningen av EU-finansierade interventioner inom grundutbildningen i Afrika söder om Sahara i allmänhet var inriktad på processer och ekonomiska frågor kopplade till specifika utbetalningsvillkor snarare än på utfallet av utbildningsinsatserna (punkt 62 i särskild rapport nr 12/2010). På samma sätt noterade den att de lokala aktionsgrupper som ansvarade för att genomföra Leaderprogrammet inte samlade in uppgifter om de lokala strategimålen eller bedömde om de hade uppnåts (punkt 31 i särskild rapport nr 5/2010).

8.47 Revisionsrätten noterade även effektiva aspekter på systemen för övervakning och kontroll, till exempel den roll som de kontroller som utförs av kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor spelar för att upprätthålla den övervakning som krävs (punkt 67 i särskild rapport nr 14/2010) eller att kommissionen har tagit fram en sund metod för kontroller av förenklade förfaranden (punkt 81 i särskild rapport nr 1/2010).

8.48 I en av sina rapporter underströk revisionsrätten (punkt 40 i särskild rapport nr 10/2010) det värdefulla med en årlig bedömning av programmets genomförande och angav att en sådan bedömning gjorde det möjligt för förvaltarna att ändra pågående program på ett ändamålsenligt sätt.

8.46 Vid insatser inom ramen för de stödprogram inom utbildningssektorn som finansieras genom sektorsinriktat budgetstöd utvärderas resultaten i jämförelse med output-indikatorer (deltagande, slutförande, fortlevnad och vissa fall inlärningsresultat) i gemensamma utvärderingar med andra givare, under ledning av partnerlandet. När systemet för övervakning av prestationer utformas i samarbete med partner anser kommissionen att en väl avvägd blandning av resultat- och processindikatorer ger den övergripande bild som behövs av landets framsteg när det gäller genomförandet av dess sektorspolitik.

När det gäller Leader har kommissionen tillhandahållit medlemsstaterna ytterligare vägledning om hur övervakningen, utvärderingen och förbättringen av de lokala aktionsgruppernas strategier och deras respektive resultat kan stärkas. Kommissionen har inom ramen för det europeiska nätverket för landsbygdsutveckling i början av 2011 även lanserat en fokusgrupp om kvaliteten på lokala utvecklingsstrategier, inklusive övervaknings- och utvärderingsfrågor. Resultaten kommer att vara tillgängliga i slutet av året och innehålla ytterligare verktyg och exempel på god praxis för både medlemsstater och lokala aktionsgrupper.

8.47 Kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor utvärderar kontinuerligt både ändamålsenligheten och effektiviteten i sitt kontrollarbete för att se till att resurserna utnyttjas på bästa sätt.

8.48 Kommissionen har fastställt gemensamma prestationsindikatorer vars utvärdering kommer att bidra till att ytterligare förbättra Posei-programmen och programmen för de mindre Egeiska öarna.

⁽²⁸⁾ Punkt 62 i särskild rapport nr 12/2010, punkt 31 i särskild rapport nr 5/2010, punkt 79 i särskild rapport nr 10/2010 och punkt 40 i särskild rapport nr 10/2010.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

Revisionsrättens iakttagelser om uppnådda resultat och rapportering*Uppnående av fastställda mål*

8.49 I två rapporter drog revisionsrätten positiva slutsatser om de resultat som uppnåts genom interventioner som finansieras genom EU-budgeten (särskild rapport nr 8/2010 och nr 10/2010). Revisionsrätten konstaterade att EU-medfinansierade infrastrukturprojekt levererade den planerade infrastrukturen enligt specifikationerna och att de har sedan de slutförts skapat nya och förbättrade möjligheter till järnvägstransporter på viktiga avsnitt inom de prioriterade projekten (punkt 65 i särskild rapport nr 8/2010). När det gäller särskilda åtgärder till förmån för jordbruket i unionens yttersta randområden och på de Egeiska öarna genomfördes programmen i allmänhet på ett ändamålsenligt sätt och tillgodosåg därmed behoven i dessa regioner (punkt 82 i särskild rapport nr 10/2010).

8.50 I andra särskilda rapporter presenteras mer blandade resultat där vissa viktiga mål inte har uppnåts (särskild rapport nr 6/2010, nr 9/2010, nr 12/2010 och nr 13/2010). Revisionsrätten konstaterade att om det finns motstridiga mål är det svårt att uppnå dem samtidigt (punkterna 93 och 99 i särskild rapport nr 6/2010). Utgifterna inom strukturfonderna bidrog visserligen till att förbättra vattenförsörjningen till hus hållen, men bättre resultat kunde ha uppnåts till en lägre kostnad för EU:s budget (punkt 71 i särskild rapport nr 9/2010).

Rapportering om prestationer

8.51 I rapporterna uppmärksammade revisionsrätten⁽²⁹⁾ behovet av en lämplig struktur för rapportering och relevanta, jämförbara och tillförlitliga uppgifter för att förhållandet mellan de fastställda målen och det uppnådda resultatet ska kunna bedömas.

8.52 I rapporten om systemet för rörlighet inom Leonardo da Vinci-programmet noterade revisionsrätten att det inte gick att jämföra faktiska och planerade resultat på ett meningsfullt sätt eftersom det årliga arbetsprogrammet hade en annan struktur än den årliga verksamhetsrapporten (punkt 41 i särskild rapport nr 4/2010). Revisionsrätten noterade också att kommissionen och medlemsstaterna inte kunde uttala sig om huruvida Leaderprogrammen var ändamålsenliga i att åstadkomma resultat när det gäller landsbygdsutveckling, vare sig i absoluta termer eller i jämförelse med andra metoder eftersom det antingen saknades uppgifter eller så var uppgifterna otillförlitliga (punkt 100 i särskild rapport nr 5/2010).

8.50 Målen för 2006 års reform av EU:s sockermarknad är direkt kopplade till målen för den gemensamma jordbrukspolitiken enligt fördragen. Det är inte något misslyckande för reformen att det finns delvis skiljaktiga mål, utan snarare ett resultat av dess omfattande tillämpningsområde. Kommissionen anser att sockerreformen har förvaltat sektorns omstrukturering med framgång genom att ge den ett långsiktigt politiskt ramverk och avsevärt förbättra dess konkurrenskraft.

8.52 När det gäller Leonardo da Vinci-programmets system för rörlighet har, som meddelas i handlingsplanen som svar på revisionsrättens rapport, en intern arbetsgrupp inom GD Utbildning och kultur granskat kraven och blanketten för den årliga rapporten från de nationella programkontoren för det sista kvartalet 2011. Den reviderade rapportblanketten överensstämmer nu med strukturen och innehållet i de nationella programkontorens reviderade arbetsprogram för 2011. De nationella programkontorens årliga rapport för 2011 (som ska lämnas till kommissionen under 2012) kommer följaktligen att göra det möjligt att på ett meningsfullt sätt jämföra resultaten med de planerade prestationerna.

⁽²⁹⁾ Punkt 41 i särskild rapport nr 4/2010 och punkt 100 i särskild rapport nr 5/2010.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

8.53 Som konstateras i början av detta kapitel anges i budgetförordningen att det av de årliga verksamhetsrapporterna ska framgå vilka resultat som uppnåts genom åtgärderna, vilka risker som är förenade med åtgärderna, vilka resurser som utnyttjas och effektiviteten och ändamålsenligheten hos systemet för intern kontroll⁽³⁰⁾. Revisionsrätten noterade att skillnaderna mellan planerade målvärden och resultat ofta inte analyserades (se punkt 8.16) och att ramen för rapportering om ändamålsenlighet inte innefattade utgifternas sparsamhet och effektivitet (se punkt 8.17).

8.54 Det faktum att det saknas lämpliga deletapper försvårade bedömningen av huruvida de framsteg som gjorts kunde betyda att man var på väg att uppnå de fleråriga målen (se punkterna 8.20–8.21).

8.55 Revisionsrätten konstaterade att de mål, indikatorer och målvärden som fastställdes i förvaltningsplanen i regel var de som användes till rapporteringen i de årliga verksamhetsrapporterna (se punkterna 8.24–8.25).

8.56 Rättsliga och praktiska begränsningar försvagade tillförlitligheten i den information om planeringen och rapporteringen som generaldirektoraten samlade in från medlemsstaterna när det gällde program med delad förvaltning (se punkterna 8.27–8.29).

Halvtidsutvärderingen av Leader+ genomfördes i ett tidigare skede av de lokala aktionsgruppernas strategigenomförande. Efterhandsutvärderingen av Leader+, som avslutades i december 2010, ger dock användbar information om Leader-insatsernas ändamålsenlighet och effektivitet. Den här informationen kommer att vara användbar inom ramen för det arbete som pågår med den politiska ramen för den gemensamma jordbrukspolitik efter 2013.

8.53 Kommissionen instämmer i att skillnaderna mellan faktiska resultat och planerade målvärden kan förklaras bättre i kommande årliga verksamhetsrapporter.

Enligt artikel 60.7 i budgetförordningen är det effektiviteten och ändamålsenligheten hos systemet för intern kontroll som ska redovisas i den årliga verksamhetsrapporten och inte EU-insatsernas effektivitet och ändamålsenlighet. Innehållet i den årliga verksamhetsrapporten fastställs enligt kraven i den bestämmelsen. Tack vare den konsekvens som ges genom kontoplanen för den verksamhetsbaserade budgeteringen är dock de personal- och budgetresurser som (enligt bilagorna 2 och 3) anslagits för varje verksamhet tydligt identifierad och kan kopplas till indikatorerna i motsvarande bilaga. Detta innebär att det är möjligt att utvärdera besparingarna och effektiviteten i förvaltningen av de tillgängliga medlen.

8.54 Det är inte alltid meningsfullt att sätta upp deletapper för fleråriga program eftersom regelbundna effekter inte kommer att uppnås förrän mot slutet av programperioden. Genom de årliga rapporterna om input, output och resultat, dvs. övervakningen av programgenomförandets framsteg, är det dock möjligt att regelbundet bedöma de framsteg som görs för att nå målen.

8.56 För landsbygdsutveckling har kommissionen upprättat en gemensam ram för övervakning och utvärdering för programperioden 2007–2013. Detta ger för första gången en enda ram för övervakning och utvärdering av alla insatser för landsbygdsutveckling på grundval av gemensamma indikatorer.

Inom den här ramen ligger ansvaret för att lämna tillförlitliga övervakningsuppgifter på medlemsstaterna, vilket är i linje med fördelningen av behörigheter vid delad förvaltning. Med hänsyn till det höga antalet projekt och det breda urvalet av särdrag i medlemsstaternas projekt är det varken genomförbart eller kostnadseffektivt för kommissionen att kontrollera de uppgifter som lämnas av medlemsstaterna på projektnivå.

Se även svaret på punkt 8.29.

⁽³⁰⁾ Artikel 60.7 andra stycket i budgetförordningen.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

8.57 Revisionsrätten drar slutsatsen att kvaliteten på planeringen är viktig när det gäller att avgöra hur de förväntade resultaten ska kunna uppnås. Otillräcklig eller bristfällig planering, bland annat avsaknad av SMART-mål, kan leda till förseningar, extra kostnader och påverka resultatet (se punkterna 8.33–8.44).

8.58 Det är viktigt för ledningens redovisningsskyldighet att de resultat som rapporteras motsvarar målen och indikatorerna i förvaltningsplanen och att lämpliga övervaknings- och kontrollsystem finns på plats så att man kan få tillförlitlig information till rapporteringen av resultat (se punkterna 8.45–8.48 och 8.51–8.52).

8.59 Revisionsrätten ger följande rekommendationer:

— **Rekommendation 1:** Generaldirektoratets årliga verksamhetsrapporter bör vara mer inriktade på prestationer, framför allt genom en analys av skillnader mellan planerade målvärden och resultat och också genom rapportering om EU-medlens sparsamhet och effektivitet (se punkt 8.53).

— **Rekommendation 2:** Kommissionens avdelningar bör fastställa lämpliga deletapper för fleråriga målvärden så att framsteg kan bedömas på ett tillfredsställande sätt (se punkt 8.54).

— **Rekommendation 3:** Kommissionen och medlemsstaterna bör inom ramen för sina respektive ansvarsområden vid delad förvaltning komma överens om enhetliga resultatindikatorer och se till att informationen om planerade målvärden och uppnådda resultat är tillförlitlig (se punkt 8.56).

KOMMISSIONENS SVAR

8.57 Kommissionen instämmer i att planeringsfasen är viktig och att man behöver utgå från SMART-mål.

8.58 Kommissionen instämmer i att det är viktigt för ledningens redovisningsskyldighet att de resultat som rapporteras motsvarar målen och indikatorerna i förvaltningsplanen och att lämpliga övervaknings- och kontrollsystem finns på plats så att man kan få tillförlitlig information till rapporteringen av resultat.

Kommissionen är fast besluten att ständigt förbättra sina övervaknings- och kontrollsystem för att se till att de är lämpliga och tillräckliga för att leverera den information som behövs på ett tillförlitligt sätt.

8.59

— Skillnader mellan planerade målvärden och faktiska resultat jämfört med fastställda mål kan förklaras bättre.

Avsikten med förvaltningsplanen och den årliga verksamhetsrapporten är dock inte att tillhandahålla detaljerad information om besparingar och effektivitet (se svaren på punkterna 8.17 och 8.53).

För programmen på området för strukturfonder är utvärderingen av stödordningarnas besparingar och effektivitet starkt beroende av medlemsstaternas vilja och förmåga att rapportera om frågor som enhetskostnader eller sambanden mellan output och utgiftskategorier. Det är inte möjligt att på ett samordnat sätt genomföra detta för alla program enligt gällande rättsliga ram.

— För output, resultat och i lämpliga fall effektindikatorer kan deletapper sättas upp.

För output är det möjligt att fastställa etapper för fleråriga målvärden på minst programnivå. På grund av de olika bidragande faktorerna verkar detta dock mer konstlat för resultatindikatorer. Kommissionen är dock beredd att inkludera ytterligare krav i framtida bestämmelser och begära lägesrapporter för nyligen föreslagna partnerskapsavtal, särskilt med avseende på de etapper som fastställs i kvalitetsramen.

— Inom ramen för delad förvaltning har kommissionen en övervakande roll som innebär att den kontrollerar att de arrangemang som styr förvaltnings- och kontrollsystemen är överensstämmande, samt att den kontrollerar att systemen fungerar effektivt.

REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

KOMMISSIONENS SVAR

- **Rekommendation 4:** Vid planeringen av EU:s utgiftsprogram bör kommissionen och medlemsstaterna ägna sig mer åt att fastställa SMART-mål och åt att identifiera och minska de risker som kan uppstå under genomförandet (se punkt 8.57).
- **Rekommendation 5:** Ledningens redovisningsskyldighet ska även innefatta en rapportering av resultat där det som förväntas uppnås i förvaltningsplanen motsvarar det som rapporteras i den årliga verksamhetsrapporten (se punkt 8.58).
- **Rekommendation 6:** Kommissionen bör, vid behov tillsammans med medlemsstaterna inom ramen för den delade förvaltningen, utforma och använda övervaknings- och kontrollsystem som ger fullständig och riktig information om resultatet (se punkt 8.58).

Kommissionen har tillsammans med medlemsstaterna redan inlett en sådan process på detta område.

För landsbygdsutveckling har kommissionen redan upprättat en gemensam ram för övervakning och utvärdering för programperioden 2007–2013. Detta ger för första gången en enda ram för övervakning och utvärdering av alla insatser för landsbygdsutveckling på grundval av gemensamma indikatorer.

Kommissionen har för avsikt att arbeta närmare med medlemsstaterna för att ytterligare förbättra den gemensamma ramen för övervakning och utvärdering inför nästa programperiod. Ett första seminarium om övervakning och utvärdering inom den gemensamma jordbrukspolitiken är redan planerat till september 2011.

För strukturfonderna kommer kommissionen att föreslå en överenskommelse om gemensamma output-indikatorer för den kommande regleringen efter 2013 samt fastställa en metod för identifiering av lämpliga resultatindikatorer som måste utgå från sammanhanget. Ansvar för kontrollen av planerade mål värden och rapportering av uppnådda resultat kommer fortfarande att ligga på medlemsstaterna (se svaret på rekommendation 6).

- Kommissionen strävar alltid efter att fastställa SMART-mål och är uppmärksam på att identifiera och minska de risker som kan uppstå under genomförandet. Detta arbete kommer att utökas i framtiden.
- Kommissionen instämmer i att det är viktigt för ledningens redovisningsskyldighet att de resultat som rapporteras motsvarar målen och indikatorerna i förvaltningsplanen, vilket i de flesta fall redan görs. Det är dessutom viktigt att lämpliga uppföljnings- och kontrollsystem finns på plats så att man kan få tillförlitlig information till rapporteringen av resultat.

Kommissionen bör vara flexibel för att i den årliga verksamhetsrapporten kunna redovisa de senaste uppgifterna, även om de inte förutsetts i förvaltningsplanen. Den kommer dock att redovisa uppgifter så att de två förfarandena kan jämföras.

- För program med delad förvaltning kommer kommissionen att föreslå några huvudkrav för systemens utformning för att ge information om resultaten inom ramen för framtida bestämmelser efter 2013. Ansvar för att driva dessa system så att de ger fullständig och riktig information om resultaten ligger hos medlemsstaterna, vilket är i linje med fördelningen av behörigheter vid delad förvaltning.

BILAGA

Finansiella uppgifter om den allmänna budgeten

INNEHÅLL

GRUNDLÄGGANDE INFORMATION OM BUDGETEN

1. Budgetprocess
2. Rättslig grund
3. Budgetprinciper som fastställs i fördragen och budgetförordningen
4. Budgetens innehåll och struktur
5. Finansieringen av budgeten (budgetinkomster)
6. Typer av budgetanslag
7. Budgetgenomförandet
 - 7.1. Ansvaret för genomförandet
 - 7.2. Genomförandet av inkomster
 - 7.3. Genomförandet av utgifter
 - 7.4. Konsoliderade rapporter om budgetgenomförandet och fastställandet av budgetårets saldo
8. Framläggandet av räkenskaperna
9. Extern revision
10. Ansvarsfrihet och uppföljning

FÖRKLARANDE ANMÄRKNINGAR

Källor till de finansiella uppgifterna

Valutaenhet

Förkortningar och symboler

GRAFISKA ILLUSTRATIONER

GRUNDLÄGGANDE INFORMATION OM BUDGETEN

1. BUDGETPROCESS

Budgeten innehåller Europeiska unionens inkomster och utgifter som godkänts av rådet och Europaparlamentet. Den omfattar också den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken samt alla andra utgifter som rådet anser bör belasta budgeten för att denna politik ska kunna genomföras.

2. RÄTTSLIG GRUND

Budgeten regleras av de finansiella bestämmelserna i fördragen (artiklarna 310–325 i EUF-fördraget och 106a i Euratom-fördraget) ⁽¹⁾ och av budgetförordningarna ⁽²⁾.

3. BUDGETPRINCIPER SOM FASTSTÄLLS I FÖRDRAGEN OCH BUDGETFÖRORDNINGEN

Alla unionens inkomst- och utgiftsposter ska ingå i en enda budget (principen om enhet och riktighet). Budgeten godkänns för ett budgetår (principen om ettårighet). Budgetens inkomster och utgifter ska balansera varandra (principen om balans). Budgeten ska upprättas och verkställas i euro, och räkenskaper ska läggas fram i euro (principen om en enda beräkningsenhet). Inkomster ska användas utan åtskillnad för att finansiera alla utgifter och ska, liksom utgifterna, i sin helhet föras in i budgeten, och sedan i räkenskaper, utan att poster justeras mot varandra (principen om universalitet). Anslagen ska avsättas för särskilda ändamål i avdelningar och kapitel, kapitlen är indelade i artiklar och poster (principen om specificering). Budgetanslagen ska användas i enlighet med principerna om sparsamhet, ändamålsenlighet och effektivitet (principen om sund ekonomisk förvaltning). Budgeten ska upprättas och genomföras och räkenskaper ska läggas fram med hänsyn tagen till principen om klarhet och öppenhet (principen om öppenhet). Det finns några undantag från dessa allmänna principer.

4. BUDGETENS INNEHÅLL OCH STRUKTUR

Budgeten består av en "sammanställning över inkomster och utgifter" och separata avsnitt med "inkomst- och utgiftsberäkningar" för varje institution. De nio avsnitten är: (I) Europaparlamentet, (II) Rådet, (III) Kommissionen, (IV) Domstolen, (V) Revisionsrätten, (VI) Ekonomiska och sociala kommittén, (VII) Regionkommittén och (VIII) Europeiska ombudsmannen och (IX) Europeiska datatillsynsmannen.

Inom varje avsnitt klassificeras inkomst- och utgiftsposter under budgetrubriker (avdelningar, kapitel, artiklar och, vid behov, punkter) i enlighet med typ eller användningsområde.

5. FINANSIERINGEN AV BUDGETEN (BUDGETINKOMSTER)

Budgeten finansieras huvudsakligen genom unionens egna medel: BNI-baserade egna medel, mervärdesskattbaserade egna medel, tullar, jordbrukstullar och socker- och isoglukosavgifter ⁽³⁾.

Utöver de egna medlen finns det också andra inkomster (se **grafisk illustration I**).

6. TYPER AV BUDGETANSLAG

I budgeten skiljer man på följande typer av budgetanslag som ska täcka de beräknade utgifterna:

- a) Differentierade anslag (DA) används för att finansiera fleråriga åtgärder på vissa budgetområden. De omfattar åtagandebemyndiganden (ÅB) och betalningsbemyndiganden (BB):

— Åtagandebemyndiganden gör det möjligt att ingå rättsliga åtaganden under budgetåret för åtgärder som genomförs över flera budgetår.

— Betalningsbemyndiganden gör det möjligt att täcka utgifter som följer av åtaganden som gjorts under det innevarande budgetåret och de föregående budgetåren.

⁽¹⁾ Se förteckningen över förkortningar i de förklarande anmärkningarna.

⁽²⁾ I huvudsak budgetförordningen av den 25 juni 2002 (EGT L 248, 16.9.2002, s. 1).

⁽³⁾ De viktigaste rättsakterna om egna medel: rådets beslut 2007/436/EG, Euratom (EUT L 163, 23.6.2007, s. 17), rådets beslut 2000/597/EG, Euratom (EGT L 253, 7.10.2000, s. 42), rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 (EGT L 130, 31.5.2000, s. 1).

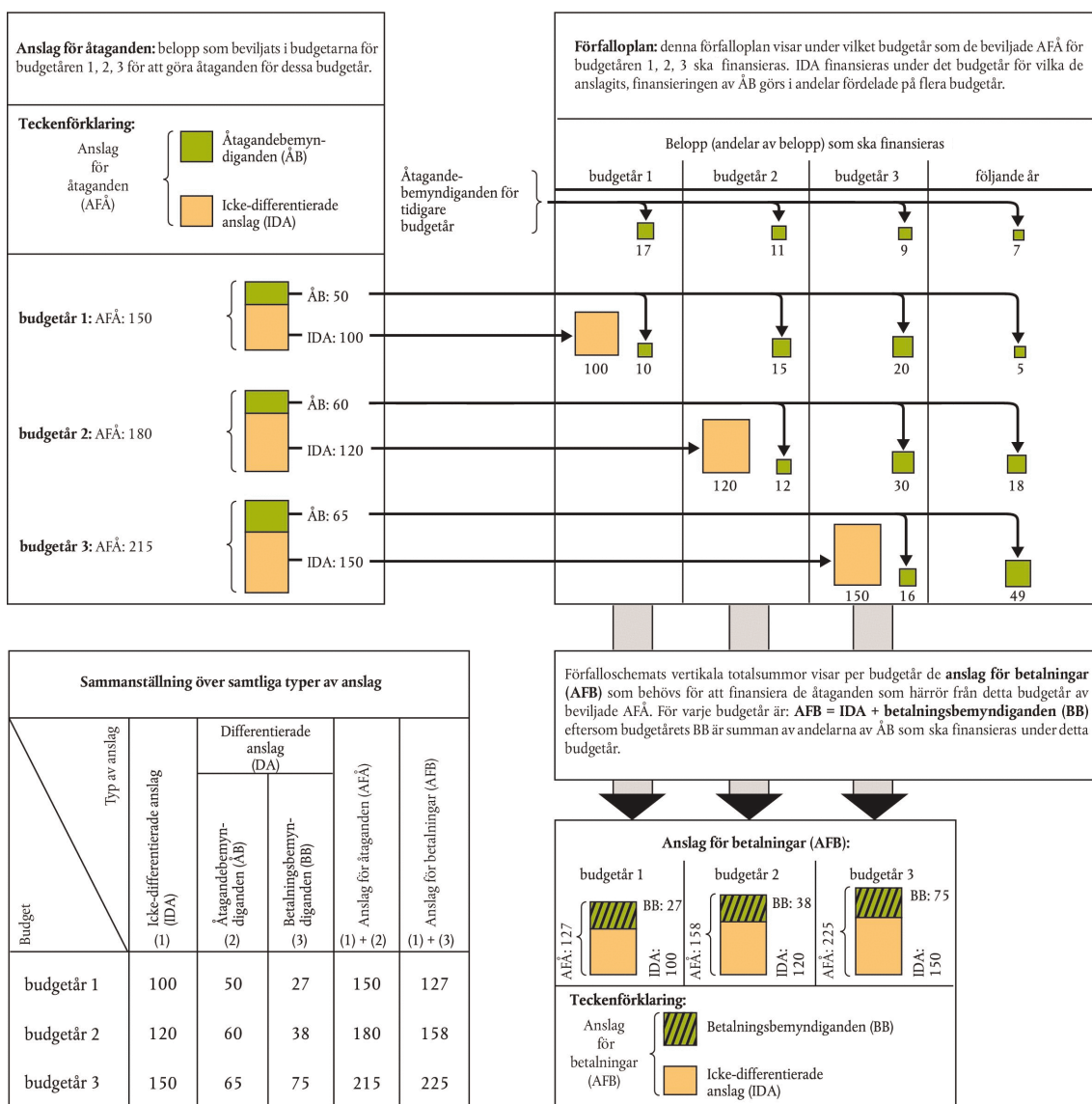
- b) Icke-differentierade anslag (IDA) gör det möjligt att täcka åtaganden och betalningar av utgifter som avser årlig verksamhet under varje budgetår.

Det är därför viktigt att för varje budgetår beräkna följande två totalsummor:

- a) Totalsumman för anslag för åtaganden (AFÅ) ⁽⁴⁾ = icke-differentierade anslag (IDA) + åtagandebemyndiganden (ÅB) ⁽⁴⁾;
- b) Totalsumman för anslag för betalningar (AFB) ⁽⁴⁾ = icke-differentierade anslag (IDA) + betalningsbemyndiganden (BB) ⁽⁴⁾.

Budgetinkomsterna ska täcka de totala anslagen för betalningar. Åtagandebemyndiganden behöver inte täckas av inkomster.

Följande förenklade figur (med fiktiva belopp) visar vilken inverkan dessa olika typer av bemyndiganden och anslag har på varje budgetår.

⁽⁴⁾ Det är viktigt att uppmärksamma skillnaden mellan "anslag för åtaganden" och "åtagandebemyndiganden" samt mellan "anslag för betalningar" och "betalningsbemyndiganden". De båda uttrycken "åtagandebemyndiganden" och "betalningsbemyndiganden" används endast i samband med differentierade anslag.

7. BUDGETGENOMFÖRANDET

7.1. Ansvaret för genomförandet

Kommissionen genomför budgeten under eget ansvar i överensstämmelse med budgetförordningen och inom de tilldelade anslagen. Kommissionen tilldelar de andra institutionerna nödvändiga befogenheter för genomförandet av deras respektive avsnitt i budgeten ⁽⁵⁾. I budgetförordningen fastställs förfaranden för genomförandet och i synnerhet det ansvar som vilar på institutionernas utanordnare, räkenskapsförare, förskottsförvaltare och internrevisorer. På de två största utgiftsområdena (EGFJ och sammanhållning) delas förvaltningen av unionsmedlen med medlemsstaterna.

7.2. Genomförandet av inkomster

Beräknade inkomster tas upp i budgeten med förbehåll för eventuella ändringar till följd av ändringsbudgetar.

Budgetgenomförandet av inkomster innebär att unionens fordringar fastställs och drivs in (egna medel och andra inkomster). För detta gäller särskilda regler ⁽⁶⁾. De faktiska inkomsterna under ett budgetår definieras som summan av inkasserade medel från fastställda fordringar för innevarande budgetår och inkasserade medel från fordringar som avser tidigare budgetår.

7.3. Genomförandet av utgifter

De beräknade utgifterna tas upp i budgeten.

Budgetgenomförandet av utgifter, det vill säga utvecklingen och utnyttjandet av anslagen, kan sammanfattas på följande sätt:

a) Anslag för åtaganden:

- i) *Anslagens utveckling*: De totala anslag för åtaganden som är tillgängliga under ett budgetår utgörs av följande komponenter: Ursprunglig budget (IDA och AB) + ändringsbudgetar + inkomster avsatta för särskilda ändamål + överföringar + anslag för åtaganden som förts över från det föregående budgetåret + frigjorda åtagandebemyndiganden från de föregående budgetåren som gjorts tillgängliga igen.
- ii) *Anslagsutnyttjande*: De slutliga anslagen för åtaganden är tillgängliga under budgetåret för att utnyttjas i form av åtaganden (utnyttjade anslag för åtaganden = summan av gjorda åtaganden).
- iii) *Överföringar av anslag från ett budgetår till nästa budgetår*: De anslag för budgetåret som inte har utnyttjats får föras över till påföljande budgetår efter ett beslut från den berörda institutionen. Tillgängliga anslag som gäller inkomster avsatta för särskilda ändamål överförs automatiskt.
- iv) *Anslag som förfaller*: Saldot förfaller.

b) Anslag för betalningar:

- i) *Anslagens utveckling*: De totala anslag för betalningar som är tillgängliga under ett budgetår utgörs av följande komponenter: Ursprunglig budget (IDA och BB) + ändringsbudgetar + inkomster avsatta för särskilda ändamål + överföringar + anslag som förts över från det föregående budgetåret i form av automatiska överföringar eller icke-automatiska överföringar.
- ii) *Utnyttjande av budgetårets anslag*: Anslagen för betalningar är tillgängliga under budgetåret för att utnyttjas i form av betalningar. De innefattar inte anslag som förts över från det föregående budgetåret (utnyttjade anslag för betalningar = summan av betalningar som gjorts från budgetårets anslag).
- iii) *Överföringar av anslag från ett budgetår till nästa budgetår*: De anslag för budgetåret som inte har utnyttjats kan föras över till påföljande budgetår efter ett beslut från den berörda institutionen. Tillgängliga anslag som gäller inkomster avsatta för särskilda ändamål överförs automatiskt.

⁽⁵⁾ Se artikel 317 i EUF-fördraget, artikel 106a i Euratomfördraget och artikel 50 i budgetförordningen.

⁽⁶⁾ Se artiklarna 69–74 i budgetförordningen och förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000.

- iv) *Anslag som förfaller*: Saldot förfaller.
- v) *Betalningar totalt under budgetåret*: Betalningar mot budgetårets anslag för betalningar + betalningar mot anslag för betalningar som förts över från det föregående budgetåret.
- vi) *Faktiska utgifter som belastar ett budgetår*: Utgifter som belastar de konsoliderade rapporterna om budgetgenomförandet (se punkt 7.4) = betalningar mot budgetårets anslag för betalningar + anslag för budgetårets betalningar som förts över till det påföljande budgetåret.

7.4. Konsoliderade rapporter om budgetgenomförandet och fastställandet av budgetårets saldo

Konsoliderade rapporter om budgetgenomförandet upprättas vid varje budgetårs slut. I dem fastställs årets saldo som ska föras in i budgeten för nästa budgetår genom en ändringsbudget.

8. FRAMLÄGGANDET AV RÄKENSKAPERNA

Räkenskaperna för ett budgetår ska överlämnas till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten. I räkenskaperna ingår årsredovisningar och rapporter om budgetgenomförandet, och de åtföljs av en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen. De preliminära räkenskaperna ska överlämnas senast den 31 mars det påföljande året, och de slutliga räkenskaperna ska lämnas den 31 juli samma år.

9. EXTERN REVISION

Sedan 1977 utför Europeiska unionens revisionsrätt den externa revisionen av budgeten ⁽⁷⁾. Revisionsrätten granskar alla inkomst- och utgiftskonton i budgeten. Den ska till Europaparlamentet och rådet avge en förklaring om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet. Revisionsrätten ska också pröva också om inkomsterna och utgifterna varit lagliga och korrekta och om den ekonomiska förvaltningen varit sund. Revisionerna får genomföras innan det ifrågakvarande budgetåret är avslutat och görs på grundval av bokföringsmaterial och, vid behov, på plats vid unionens institutioner, i medlemsstaterna och i tredjeländer. Revisionsrätten upprättar en årsrapport för varje budgetår och får också närsomhelst framföra sina iakttagelser i särskilda frågor samt yttra sig på begäran av någon av unionens institutioner.

10. ANSVARSFRIHET OCH UPPFÖLJNING

Sedan 1977 gäller följande bestämmelser ⁽⁸⁾: senast den 30 april andra året efter det aktuella budgetåret kan Europaparlamentet, på rådets rekommendation, bevilja kommissionen ansvarsfrihet för budgetgenomförandet. För att kunna göra detta går rådet och Europaparlamentet igenom de räkenskaper som kommissionen har lagt fram och revisionsrättens årsrapport och särskilda rapporter. Institutionerna ska vidta lämpliga åtgärder som en följd av kommentarerna i besluten om beviljande av ansvarsfrihet och rapportera om vidtagna åtgärder.

⁽⁷⁾ Se artiklarna 285–287 i EUF-fördraget, artikel 106a i Euratomfördraget och artiklarna 139–147 i budgetförordningen.

⁽⁸⁾ Se artikel 319 i EUF-fördraget och artikel 106a i Euratomfördraget.

FÖRKLARANDE ANMÄRKNINGAR**KÄLLOR TILL DE FINANSIELLA UPPGIFTERNA**

De finansiella uppgifterna i denna bilaga har hämtats från Europeiska unionens årsredovisning och från annat bokföringsmaterial som tillhandahållits av kommissionen. Den geografiska fördelningen har fastställts i överensstämmelse med landskoderna i kommissionens system för bokföringsinformation (ABAC). Såsom kommissionen har påpekat är alla de uppgifter som redovisas för varje medlemsstat, oavsett om det gäller inkomster eller utgifter, ett resultat av uträkningar som inte ger en fullständig bild av den nytta varje medlemsstat har av unionen. De bör därför tolkas med försiktighet.

VALUTAENHET

Alla finansiella uppgifter redovisas i miljoner euro. Totalsummorna är avrundade från varje exakt värde. De motsvarar därför inte nödvändigtvis summan av de avrundade siffrorna.

FÖRKORTNINGAR OCH SYMBOLER

AFB	Anslag för betalningar
AFA	Anslag för åtaganden
AT	Österrike
Avd.	Avdelning i budgeten
Avsn.	Avsnitt i budgeten
BB	Betalningsbemyndiganden
BE	Belgien
BF	Budgetförordningen av den 25 juni 2002
BG	Bulgarien
BNI	Bruttonationalinkomst
CY	Cypern
CZ	Tjeckien
DA	Differentierade anslag
DE	Tyskland
DK	Danmark
EE	Estland
Efta	Europeiska frihandelssammanslutningen
EG	Europeiska gemenskapen/gemenskaperna
EL	Grekland
ES	Spanien
EU	Europeiska unionen
EU-27	Totalt för Europeiska unionens 27 medlemsstater
EUF-fördraget	Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt
Euratom	Europeiska atomenergigemenskapen
EUT	<i>Europeiska unionens officiella tidning</i>
FI	Finland

FR	Frankrike
GI	Grafisk illustration som det hänvisas till i andra grafiska illustrationer (t.ex. GI III)
HU	Ungern
IDA	Icke-differentierade anslag
IE	Irland
IT	Italien
LT	Litauen
LU	Luxemburg
LV	Lettland
Moms	Mervärdesskatt
MT	Malta
NL	Nederländerna
PL	Polen
PT	Portugal
RO	Rumänien
SE	Sverige
SI	Slovenien
SK	Slovakien
UK	Storbritannien
ÅB	Åtagandebemyndiganden
0,0	Data mellan noll och 0,05
—	Uppgift saknas

GRAFISKA ILLUSTRATIONER

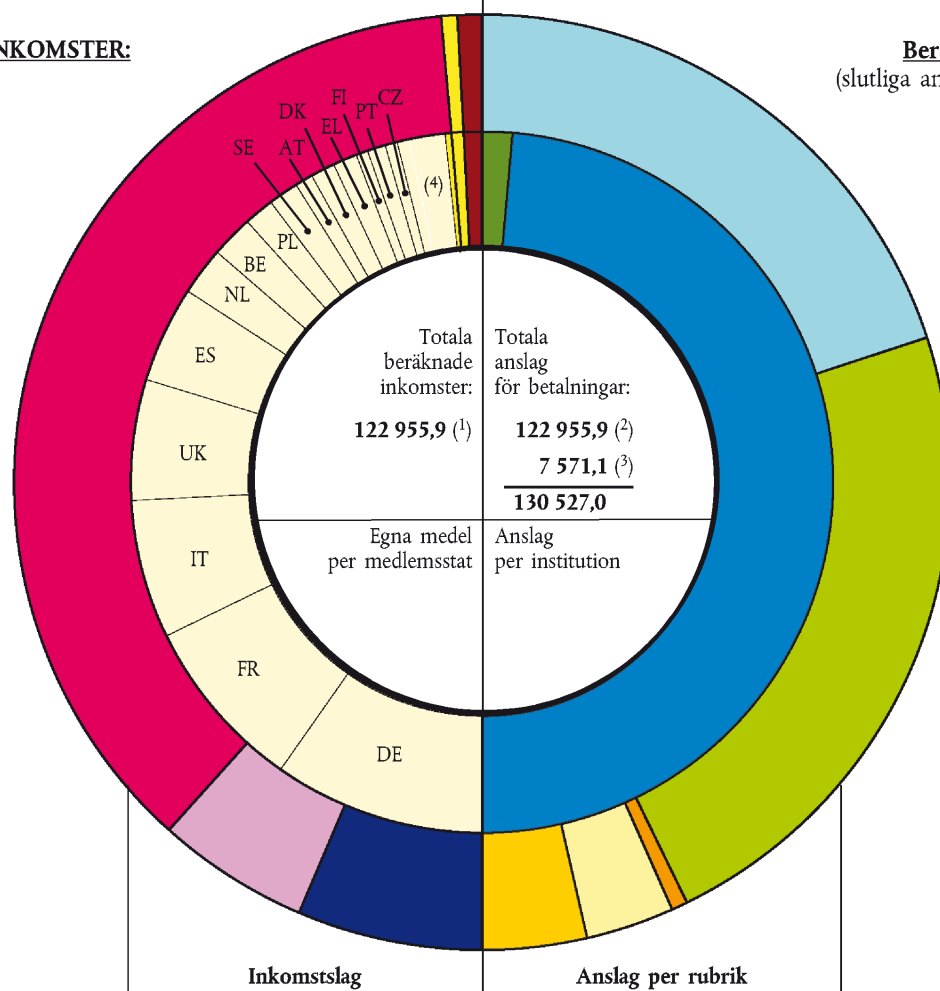
GI I	2010 års budget – Beräknade inkomster och slutliga anslag för betalningar
GI II	2010 års budget – Anslag för åtaganden
GI III	Tillgängliga anslag för åtaganden 2010 och anslagsutnyttjandet
GI IV	Tillgängliga anslag för betalningar 2010 och anslagsutnyttjandet
GI V	Egna medel 2010, per medlemsstat
GI VI	Betalningar gjorda 2010 i varje medlemsstat
GI VII	Konsoliderad balansräkning
GI VIII	Konsoliderad resultaträkning

Grafisk illustration I

2010 års budget – Beräknade inkomster och slutliga anslag för betalningar

[för inkomstkriterier se punkt 7.2 i "Grundläggande information om budgeten" för utgiftskriterier se punkt 7.3 i "Grundläggande information om budgeten" och för mer detaljerad information se GI IV, kolumn a).]

(Miljoner euro och %)

Beräknade INKOMSTER:**Beräknade UTGIFTER:**
(slutliga anslag för betalningar)**Teckenförklaring inkomster**

Totalt egna medel (per medlemsstat)	—	(0 %)
Jordbrukstullar	—	(0 %)
Socker- och isoglukosavgifter	123,4	(0,1 %)
Tullar	15 595,8	(12,7 %)
Egna medel från moms	13 277,3	(10,8 %)
Egna medel baserade på BNI	90 273,5	(73,4 %)
Övriga inkomster	1 432,3	(1,2 %)
Disp. överskott fr. det föreg. budgetåret	2 253,6	(1,8 %)

Teckenförklaring utgifter
Budgetramens rubriker

1. Hållbar utveckling	52 103,0	(39,9 %)
2. Bevar. och förvalt. av naturresurser	59 630,4	(45,7 %)
3. Medborgars., frihet, säkerhet och rättvisae	1 616,6	(1,2 %)
4. EU som global partner	8 101,2	(6,2 %)
5. Administration	9 075,8	(7 %)
6. Kompensation	—	(0 %)
Anslag tillgängliga för andra institutioner	3 495,9	(2,7 %)
Anslag tillgängliga för kommissionen	127 031,1	(97,3 %)
varav driftsanslag	121 451,2	(93 %)

(1) Efter ändringsbudgetar.

(4) Inkomsterna från IE, RO, HU, SK, SI, BG, LT, LU, CY, LV, EE, MT har förts samman.

(2) Efter tillägs- och ändringsbudget och överföringar mellan budgetposter.

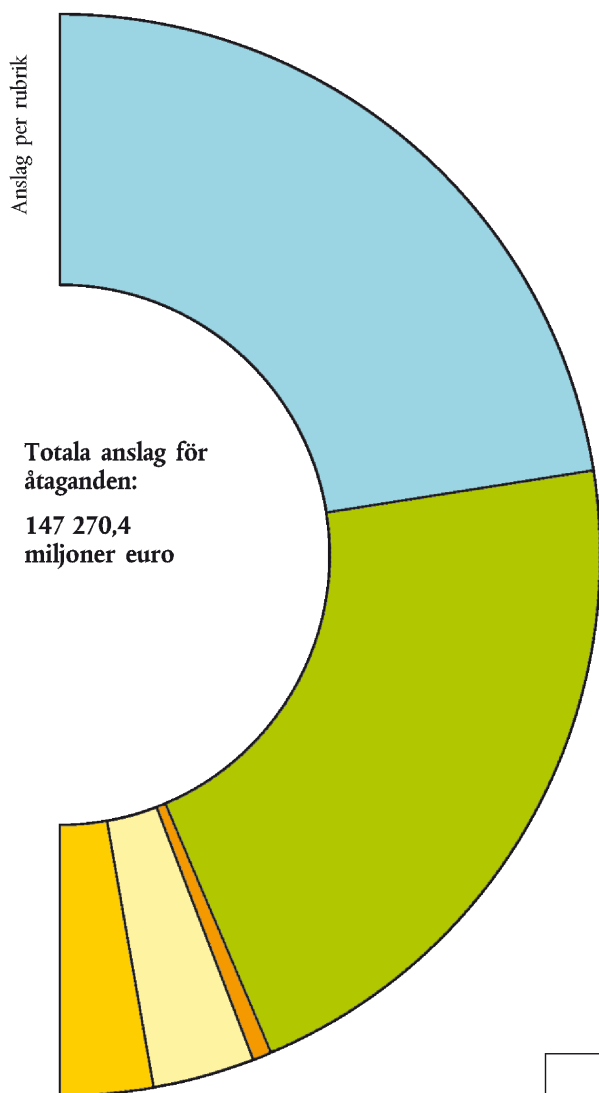
(3) Inkomst. avs. för särsk. ändamål och överförda anslag.

Grafisk illustration II

2010 års budget – Anslag för åtaganden

[efter ändringsbudgetarna; se kolumn a i grafisk illustration III för närmare upplysningar]

(miljoner euro och %)

Anm.:

De totala anslagen för åtaganden balanseras inte av budgetinkomsterna för 2010 eftersom det i åtagandebemyndigandena ingår belopp som ska finansieras genom budgetinkomster från kommande år.

Teckenförklaring utgifter

Budgetramens rubriker

	1. Hållbar utveckling	66 243,2	(45 %)
	2. Bevar. och förvalt. av naturresurser	62 311,6	(42,3 %)
	3. Medborgars., frihet, säkerhet och rättvisa	1 905,8	(1,3 %)
	4. EU som global partner	8 417,9	(5,7 %)
	5. Administration	8 391,9	(5,7 %)
	6. Kompensation	—	(0 %)

(miljoner euro och %)

Motsvarande avsnitt (avsn.) och avdelning (avd.) enligt kontoplanen för 2010 års budget	Slutliga anslag	Anslagsutnyttjande					
	Belopp (¹)	Gjorda åtaganden	Utnyttj.-grad (%)	Överfört till 2011	Andel (%)	Förfallna anslag	Andel (%)
	(a)	(b)	(b)/(a)	(c)	(c)/(a)	(d) = (a) – (b) – (c)	(d)/(a)
Kontoplan							
I Parlamentet (avsn. I)	1 752,4	1 585,8	90,5	110,6	6,3	55,9	3,2
II Rådet (avsn. II)	703,3	633,5	90,1	29,1	4,1	40,7	5,8
III Kommis. (avsn. III)	144 100,2	139 832,5	97,0	3 645,3	2,5	622,4	0,4
III.1 Ekonomi och finans (avd.01)	455,0	450,8	99,1	1,5	0,3	2,7	0,6
III.2 Näringsliv (avd.02)	907,0	844,7	93,1	51,5	5,7	10,7	1,2
III.3 Konkurrens (avd.03)	95,3	92,3	96,9	2,1	2,2	0,9	1,0
III.4 Sysselsättning och socialpolitik (avd.04)	11 414,0	11 378,1	99,7	25,9	0,2	10,0	0,1
III.5 Jordbruk och landsbygdens utveckling (avd.05)	60 878,5	58 880,4	96,7	1 967,2	3,2	30,8	0,1
III.6 Energi och transport (avd.06)	5 089,4	4 863,9	95,6	215,3	4,2	10,1	0,2
III.7 Miljö (avd.07)	494,3	458,7	92,8	12,9	2,6	22,8	4,6
III.8 Forskning (avd.08)	5 911,7	5 544,6	93,8	366,0	6,2	1,1	0,0
III.9 Informationssamhället och medier (avd.09)	1 816,9	1 692,0	93,1	121,0	6,7	4,0	0,2
III.10 Direkt forskning (avd.10)	847,2	461,7	54,5	385,2	45,5	0,4	0,0
III.11 Havsfrågor och fiske (avd. 11)	1 005,2	977,1	97,2	3,2	0,3	25,0	2,5
III.12 Den inre marknaden (avd.12)	77,6	76,2	98,2	1,3	1,6	0,1	0,1
III.13 Regionalpolitik (avd.13)	39 020,1	38 980,7	99,9	23,4	0,1	16,0	0,0
III.14 Beskattning och tullunion (avd.14)	139,0	132,8	95,5	1,6	1,1	4,6	3,3
III.15 Utbildning och kultur (avd.15)	1 816,7	1 641,0	90,3	173,0	9,5	2,7	0,2
III.16 Kommunikation (avd.16)	222,8	217,3	97,5	1,8	0,8	3,7	1,7
III.17 Hälsa och konsumentskydd (avd.17)	703,5	676,0	96,1	8,7	1,2	18,7	2,7
III.18 Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa (avd.18)	1 128,1	1 070,0	94,8	53,1	4,7	5,0	0,4
III.19 Yttre förbindelser (avd.19)	4 449,7	4 358,8	98,0	85,8	1,9	5,0	0,1
III.20 Handel (avd.20)	80,5	78,2	97,1	1,3	1,6	1,1	1,4
III.21 Utvecklingssamarbete och förbindelser med AVS-länderna (avd.21)	1 737,1	1 686,2	97,1	49,1	2,8	1,8	0,1
III.22 Utvidgning (avd.22)	1 035,2	1 023,4	98,9	10,1	1,0	1,6	0,2
III.23 Humanitärt bistånd (avd.23)	1 069,7	1 058,0	98,9	2,1	0,2	9,6	0,9
III.24 Bedrägeribekämpning (avd.24)	77,7	76,7	98,8	0,0	0,0	0,9	1,2
III.25 Kommissionens politiska samordning och juridiska rådgivning (avd.25)	198,6	192,9	97,1	4,4	2,2	1,4	0,7
III.26 Administration (avd.26)	1 111,3	1 070,4	96,3	38,2	3,4	2,6	0,2
III.27 Budget (avd.27)	67,0	63,5	94,7	2,7	4,0	0,9	1,3
III.28 Revision (avd.28)	11,6	11,2	96,3	0,3	2,6	0,1	1,2
III.29 Statistik (avd.29)	152,9	138,7	90,7	7,8	5,1	6,4	4,2
III.30 Pensioner och därmed sammanhängande utgifter (avd. 30)	1 209,6	1 205,2	99,6	0,0	0,0	4,5	0,4
III.31 Språktjänster (avd.31)	461,7	431,2	93,4	28,8	6,2	1,7	0,4
III.40 Reserver (avd.40)	415,3	—	—	—	—	415,3	100,0
IV Domstolen (avsn. IV)	331,5	324,5	97,9	1,5	0,4	5,5	1,7
V Revisionsrätten (avsn. V)	148,6	138,2	93,0	0,4	0,3	10,0	6,7
VI Ekonomiska och sociala kommittén (avsn. VI)	127,2	124,7	98,0	0,2	0,1	2,4	1,9
VII Regionkommittén (avsn. VII)	90,8	90,3	99,4	0,0	0,0	0,5	0,6
VIII Europeiska ombudsmannen (avsn. VIII)	9,3	8,4	89,7	—	—	1,0	10,3
IX Europeiska datatillsynsmannen (avsn. IX)	7,1	5,9	82,7	—	—	1,2	17,3
Totalsumma för anslag för åtaganden	147 270,4	142 743,8	96,9	3 787,0	2,6	739,6	0,5 </

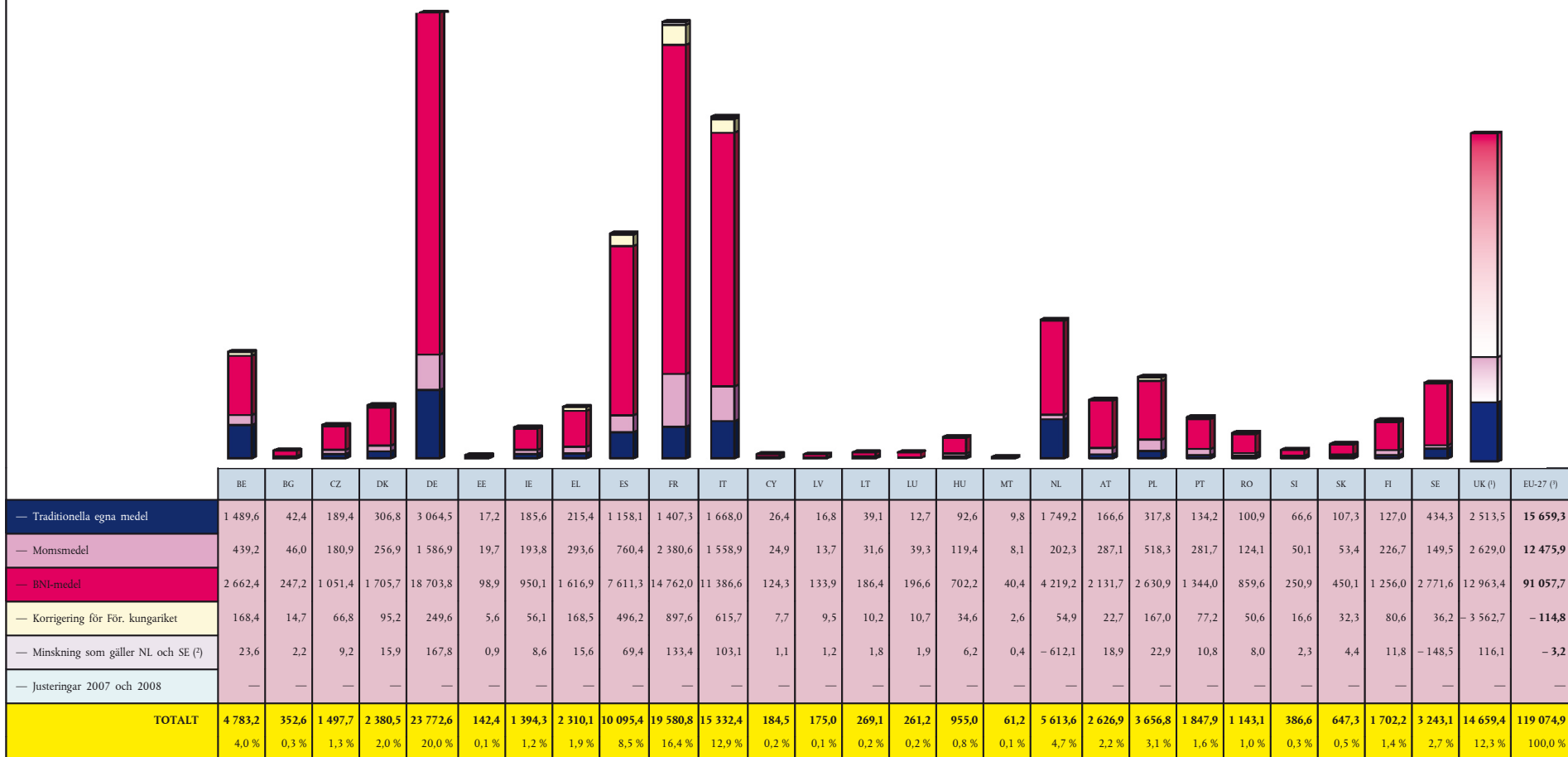
Grafisk illustration IV							
Tillgängliga anslag för betalningar 2010 och anslagsutnyttjandet							
(miljoner euro och %)							
Motsvarande avsnitt (avsn.) och avdelning (avd.) enligt kontoplanen för 2010 års budget	Slutliga anslag ⁽¹⁾	Anslagsutnyttjande					
		Betalningar som gjorts under 2010	Utnyttj.-grad (%)	Överfört till 2011	Andel (%)	Förfallna anslag	Andel (%)
	(a)	(b)	(b)/(a)	(c)	(c)/(a)	(d) = (a) – (b) – (c)	(d)/(a)
Kontoplan							
I Parlamentet (avsn. I)	1 938,1	1 506,6	77,7	350,9	18,1	80,7	4,2
II Rådet (avsn. II)	748,4	620,3	82,9	80,5	10,8	47,5	6,3
III Kommis. (avsn. III)	127 031,1	119 373,9	94,0	5 073,0	4,0	2 584,2	2,0
III.1 Ekonomi och finans (avd.01)	400,5	288,8	72,1	67,4	16,8	44,3	11,1
III.2 Näringsliv (avd.02)	770,9	658,0	85,4	98,7	12,8	14,2	1,8
III.3 Konkurrens (avd.03)	103,5	91,9	88,8	9,8	9,5	1,8	1,7
III.4 Sysselsättning och socialpolitik (avd.04)	8 543,3	7 481,1	87,6	43,4	0,5	1 018,9	11,9
III.5 Jordbruk och landsbygds utveckling (avd.05)	58 421,2	55 611,3	95,2	2 324,8	4,0	485,1	0,8
III.6 Energi och transport (avd.06)	3 369,2	2 858,9	84,9	187,2	5,6	323,1	9,6
III.7 Miljö (avd.07)	438,0	358,2	81,8	23,8	5,4	56,0	12,8
III.8 Forskning (avd.08)	5 369,2	4 506,5	83,9	848,2	15,8	14,5	0,3
III.9 Informationssamhället och medier (avd.09)	1 986,3	1 786,3	89,9	196,9	9,9	3,1	0,2
III.10 Direkt forskning (avd.10)	789,3	438,2	55,5	344,0	43,6	7,2	0,9
III.11 Havsfrågor och fiske (avd. 11)	827,4	655,6	79,2	39,2	4,7	132,6	16,0
III.12 Den inre marknaden (avd.12)	79,9	70,8	88,7	7,0	8,8	2,0	2,5
III.13 Regionalpolitik (avd.13)	30 709,4	30 622,6	99,7	79,1	0,3	7,7	0,0
III.14 Beskattning och tullunion (avd.14)	135,7	125,6	92,5	9,5	7,0	0,7	0,5
III.15 Utbildning och kultur (avd.15)	1 782,8	1 571,7	88,2	205,3	11,5	5,9	0,3
III.16 Kommunikation (avd.16)	230,8	206,0	89,2	14,1	6,1	10,8	4,7
III.17 Hälsa och konsumentskydd (avd.17)	664,5	590,4	88,8	44,5	6,7	29,6	4,5
III.18 Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa (avd.18)	839,8	744,9	88,7	71,2	8,5	23,7	2,8
III.19 Yttre förbindelser (avd.19)	3 867,5	3 683,0	95,2	83,5	2,2	101,0	2,6
III.20 Handel (avd.20)	90,4	76,9	85,1	6,3	7,0	7,2	7,9
III.21 Utvecklingssamarbete och förbindelser med AVS-länderna (avd.21)	1 818,8	1 707,8	93,9	55,2	3,0	55,8	3,1
III.22 Utvidgning (avd.22)	1 152,5	1 130,2	98,1	16,0	1,4	6,3	0,5
III.23 Humanitärt bistånd (avd.23)	977,8	970,9	99,3	5,9	0,6	0,9	0,1
III.24 Bedrägeribekämpning (avd.24)	82,3	72,7	88,3	7,0	8,5	2,6	3,1
III.25 Kommissionens politiska samordning och juridiska rådgivning (avd.25)	214,5	188,7	87,9	22,3	10,4	3,6	1,7
III.26 Administration (avd.26)	1 239,4	1 044,0	84,2	176,8	14,3	18,5	1,5
III.27 Budget (avd.27)	77,2	64,7	83,8	11,2	14,5	1,3	1,7
III.28 Revision (avd.28)	12,3	10,6	86,6	1,4	11,8	0,2	1,6
III.29 Statistik (avd.29)	148,0	125,8	85,0	16,6	11,2	5,6	3,8
III.30 Pensioner och därmed sammanhängande utgifter (avd. 30)	1 209,6	1 205,2	99,6	0,0	0,0	4,5	0,4
III.31 Språktjänster (avd.31)	486,1	426,5	87,7	56,6	11,6	2,9	0,6
III.40 Reserver (avd.40)	192,9	—	—	—	—	192,9	100,0
IV Domstolen (avsn. IV)	349,7	323,1	92,4	18,3	5,2	8,3	2,4
V Revisionsrätten (avsn. V)	209,8	182,4	86,9	16,7	7,9	10,8	5,2
VI Ekonomiska och sociala kommittén (avsn. VI)	134,4	121,5	90,4	9,3	7,0	3,6	2,7
VII Regionkommittén (avsn. VII)	97,2	89,4	92,0	6,7	6,9	1,0	1,1
VIII Europeiska ombudsmannen (avsn. VIII)	10,1	8,5	84,3	0,5	5,2	1,1	10,5
IX Europeiska datatillsynsmannen (avsn. IX)	8,2	5,0	61,1	1,4	16,8	1,8	22,1
Totalsumma för anslag för betalningar	130 527,0	122 230,7	93,6	5 557,4	4,3	2 739,0	2,1
Budgetram							
1 Hållbar utveckling	52 103,0	48 828,0	93,7	1 905,3	3,7	1 369,7	2,6
2 Bevarande och förvaltning av naturresurser	59 630,4	56 647,3	95,0	2 381,9	4,0	601,2	1,0
3 Medborgarskap, frihet, säkerhet och rättvisa	1 616,6	1 373,0	84,9	199,3	12,3	44,4	2,7
4 EU som global partner	8 101,2	7 486,5	92,4	114,1	1,4	500,6	6,2
5 Administration	9 075,8	7 895,8	87,0	956,8	10,5	223,1	2,5
6 Kompensation	—	—	—	—	—	—	—
Totalsumma för anslag för betalningar	130 527,0	122 230,7	93,6	5 557,4	4,3	2 739,0	2,1

(¹) Slutliga budgetanslag efter att hänsyn tagits till överföringar mellan budgetrubriker, anslag som gäller inkomster avsatta för särskilda ändamål eller liknande och anslag som förts över från föregående år.

Grafisk illustration V
Egna medel 2010, per medlemsstat

Inkomstbudgetens utfall

(miljoner euro och %)

⁽¹⁾ För Storbritannien tillämpas en korrigering (3 562,7 miljoner euro) på bruttobeloppet för egna medel (18 222 miljoner euro). Kostnaderna för finansieringen av denna korrigering bärs av övriga medlemsstater.

⁽²⁾ Nederländerna och Sverige har beviljats en bruttominskning av sina årliga BNI-bidrag under perioden 2007-2013. För 2010 är beloppen 612,1 respektive 148,5 miljoner euro.

⁽³⁾ Differenser mellan de belopp som redovisas i den grafiska illustrationen och dem som redovisas i kapitel 2 - tabell 2.1 beror på justeringar av momsbalansen, BNI-saldon och Storbritanniens korrigering som tas upp i motsvarande avdelningar och länder.

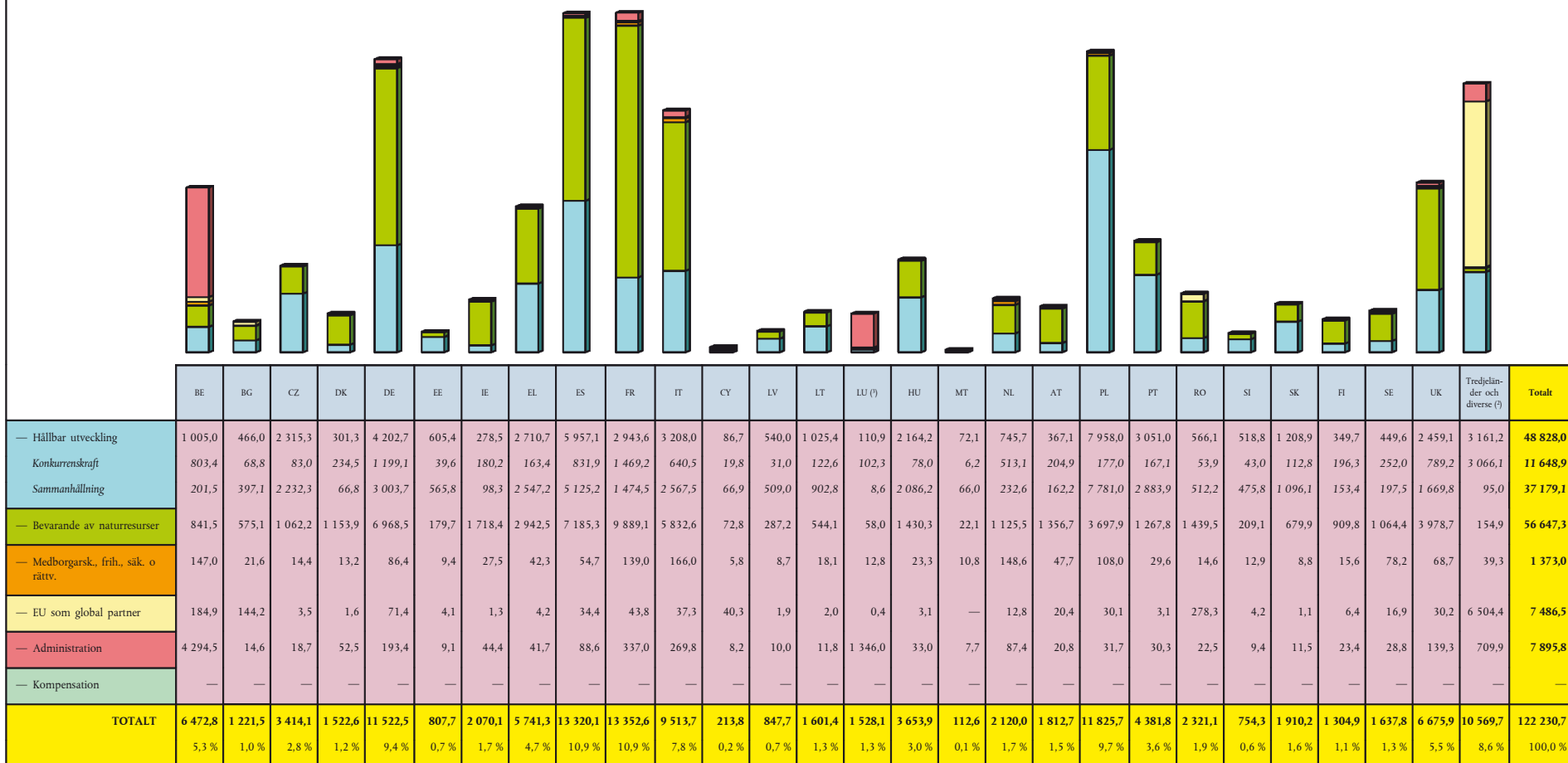
Grafisk illustration VI

Betalningar gjorda 2010 i varje medlemsstat ⁽¹⁾

Anm.: Betalningar som gjorts 2010 = betalningar från 2010 års driftsanslag plus betalningar från överföringar från 2009

Budgetramens rubriker

(miljoner euro och %)

⁽¹⁾ Den geografiska uppdelningen motsvarar inte de betalningar som gjorts till medlemsstaterna utan har gjorts med hänsyn till hur utgifterna har fördelats enligt uppgifterna i enligt uppgifterna i kommissionens datoriserade redovisningssystem ABAC (förutom rubriken Administration som lämnades direkt av GD Budget).⁽²⁾ Beloppen under "Tredjeländer och diverse" omfattar i huvudsak utgifter med anknytning till projekt utanför unionen och till deltagande av tredjeländer. Beloppen omfattar även utgifter för vilka det inte var möjligt att göra en geografisk fördelning.⁽³⁾ I det belopp som redovisas för Luxemburg ingår en negativ justering på 136 miljoner euro, som motsvarar driftbetalningar som Luxemburg inte är den faktiska mottagaren av.

Grafisk illustration VII
Konsoliderad balansräkning ⁽¹⁾

(miljoner euro)

	31.12.2010	31.12.2009
Anläggningstillgångar:		
Immateriella anläggningstillgångar	108	72
Materiella anläggningstillgångar	4 813	4 859
Långfristiga investeringar	2 555	2 379
Lån	11 640	10 764
Långfristig förhandsfinansiering	44 118	41 544
Långfristiga fordringar	40	55
	63 274	59 673
Omsättningstillgångar:		
Lager	91	77
Kortfristiga investeringar	2 331	1 791
Kortfristig förhandsfinansiering	10 078	9 436
Kortfristiga fordringar	13 501	8 958
Likvida medel och motsvarande	22 063	23 372
	48 064	43 634
Summa tillgångar	111 338	103 307
Långfristiga skulder:		
Ersättningar till anställda	(37 172)	(37 242)
Långfristiga avsättningar	(1 317)	(1 469)
Långfristiga finansiella skulder	(11 445)	(10 559)
Övriga långfristiga skulder	(2 104)	(2 178)
	(52 038)	(51 448)
Kortfristiga skulder:		
Kortfristiga avsättningar	(214)	(213)
Kortfristiga finansiella skulder	(2 004)	(40)
Skulder till lev. och stödmottagare	(84 529)	(93 884)
	(86 747)	(94 137)
Summa skulder	(138 785)	(145 585)
Tillgångar netto	(27 447)	(42 278)
Reserver	3 484	3 323
Fordringar på medlemsstaterna	(30 931)	(45 601)
Tillgångar netto	(27 447)	(42 278)

⁽¹⁾ Balansräkningen är uppställd på samma sätt som Europeiska unionens årsredovisning.

Grafisk illustration VIII
Konsoliderad resultaträkning ⁽¹⁾

(miljoner euro)

	2010	2009
Driftsintäkter		
Egna medel och andra intäkter	122 328	110 537
Övriga driftsintäkter	8 188	7 532
	130 516	118 069
Driftskostnader		
Administrativa kostnader	(8 614)	(8 133)
Finansiella kostnader	(103 764)	(102 504)
	(112 378)	(110 637)
Överskott från löpande verksamhet	18 138	7 432
Finansiella intäkter	1 178	835
Finansiella kostnader	(661)	(594)
Förändringar i pensionsfordringarna	(1 003)	(683)
Nettoresultat från andelar i intresse- och samriskföretag	(420)	(103)
Ekonomiskt resultat för året	17 232	6 887

⁽¹⁾ Resultaträkningen är uppställd på samma sätt som Europeiska unionens årsredovisning.

